

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Ε. Λ. Μ.

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

112
ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἀγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ἩΣ Τῇ ΕΓΓΡΑΦῃ ΑΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριδῶς ἐπιδιορθωθὲν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤῃ.

3
ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Ο ΦΟΙΝΙΣ

1889-

-4590-

Μ Η Ν

Α Π Ρ Ι Λ Ι Ο Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.

ΤΗ Α'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας
τῆς Αἰγυπτίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'.
καὶ ψάλλομεν τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τῆς Ἀγίας
Προσόμοια γ'.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σὲ μὲν διεκώλυε, τῆς τῶν σεπτῶν ἐποπτείας,
μολυσμῶν τὸ πρότερον, τὸ ἐπισυρόμενον
μικαντήριον· ἡ δὲ σὴ αἴσθησις, καὶ τῶν σοὶ Θεό-
φρον, πεπραγμένων ἢ συνειδήσεις, τὴν πρὸς τὰ
κρείττονα, σοὶ ἐπιστροφὴν ἐνεργάσατο· εἰκόνι
γὰρ προσβλέψασα, τῆς εὐλογημένης Θεόπαι-
δος, πάντων καταγνοῦσα, πταισμάτων σε πα-
νεύφημε τῶν πρὶν, ἐν παρρησίᾳ τὸ τίμιον, Εὐ-
λον προσεκύνησας.

Τόπους προσκυνήσασα, περιχαρῶς τοὺς ἀ-
γίους, ἀρετῆς ἐφόδιον, σωτηριωδέστατον ἐν-
θεν εἴληφας, καὶ φαιδρῶς ἔδραμες, τὴν καλὴν
πορείαν· καὶ τὸ ρεῖθρον ἐκπεράσασα, τὸ Ἰορδάνειον,
τὸ τοῦ Βαπτιστοῦ ἐνδιαίτημα, προθύμως
κατεσκήνωσας, καὶ τὴν τῶν παθῶν ἀγριότητα,
διὰ πολιτείας, ἡμέρωσας λεπτύνασα σαρκὸς,
δί' ἐγκρατείας αἰείμνηστε, Μῆτερ τὰ οἰδήματα.

Εῖρημον οἰκήσασα, τῶν σῶν παθῶν τὰς εἰ-
κόνας, εὐσεβῶς ἀπήλειψας, τὸ θεοειδέ-
στατον ἐξεικόνισμα, ἐν ψυχῇ γράψασα, ἀρετῶν

ιδέαις· καὶ τοσούτον ὑπερέλαμψας, ὥς καὶ τοῖς
ὑδασι, κούφως ἐπιβαίνειν τοῖς ἴχνεσι, καὶ γῆ-
θεν ὑπεραίρεσθαι, ἐν ταῖς πρὸς Θεόν σου ἐν-
τεύξεσι· καὶ νῦν παρρησίᾳ, πανένδοξε Μαρία
τῷ Χριστῷ, παρισταμένη δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο γάμος νῦν τρέπεται, τοῦ οὐρανίου Νυμ-
φίου, οἱ κήρυκες κράζουσι· τί βραδύ-
νεις μέλαινα, ἐκουσίως ψυχὴ; ῥυπαρὰ πάντα
σου, ἀληθῶς ὑπάρχει, ἀσελγείαις τὰ ἱμάτια,
καὶ πῶς ταλαίπωρε, μέλλεις εἰσελθεῖν; δεῦρο
πρόσπεσον, πρὸ τέλους ἐκ καρδίας σου τῇ Ἀει-
παρθένῳ κραυγάζουσα· Ὑσώπῳ πρεσβείας,
ῥαντίσασα καθάρισον Ἀγνή, καὶ τοῦ νυμφῶ-
νος ἀξιώσον, ὅπως μεγαλύνω σε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Κρίσιν Ἰσραὴλ κριταὶ, θανατηφόρον κριθῆ-
ναι, σὲ Υἱὲ κατέκριναν, ὥς κριτόν σε στή-
σαντες, ἐπὶ βήματος, τὸν νεκροῦς κρίνοντα,
καὶ τοὺς ζῶντας Σῶτερ· καὶ Πιλάτῳ παρισῶ-
σί σε, καὶ κατακρίνουσι, πρὸ τῆς δίκης, φεῦ!
οἱ παράνομοι· καὶ βλέπουσα τιτρώσκομαι, καὶ
συγκατακρίνομαι Κύριε· ὅθεν καὶ προκρίνω,
θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν· ἐν στεναγμοῖς, ἡ Θεοτό-
κος ἐκραύγαζε, μόνη πολυέλεε.

Ἐὰν δὲ τύχη ἐν Σαββάτῳ, λέγε τὰ ἑξῆς.

Ἰδιόμελον. Δόξα, Ἦχος β'.

Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα, καὶ τὰ πάθη τῆς
σαρκὸς, τῷ ξίφει τῆς ἐγκρατείας ἔτεμες·

τά τῆς ἐννοίας ἐγκλήματα, τῇ σιγῇ τῆς ἀσκήσεως ἀπέπνιξας, καὶ ρείθροις τῶν δακρύων σε, τὴν ἔρημον ἅπασαν κατήρδευσας, καὶ ἐβλάστησας ἡμῖν τῆς μετανοίας καρπούς· διό σου τὴν μνήμην Ὁσία ἐορτάζομεν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τῆ ξύλης σε νερόν.

Στένω, ἐκ βαθέων τῆς ψυχῆς, ὅταν ἐννοήσω μου Κόρη, τὰ πλημμελήματα· τύπτω δὲ τὸ στῆθός μου, κράζων τὸ, Ἡ μαρτον, καὶ προσπίπτω σοι Δέσποινα, ζητῶν μεταγνώναι· πάλιν δὲ ἡλίθιος ὢν περιπείρομαι. Οἶμοι τῇ κακῇ συνηθείᾳ ταύτης ἔν με λύτρωσαι τάχει, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγήσον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ε'ν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς, διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὁσία Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας καὶ τῆς Ἀγίας.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Ἀθλ' ἀρετῆς Μαρίας ἀγλαόφρονος, ἄσμασι μέλω.
Ποῖημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'ν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρατιᾶν, ἢ ὑπέροπλος δύναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δὲ, τὴν παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειπεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Α'γλαΐας τῆς πλησιφαοῦς, καὶ τῆς φωτόδοτιδος, μαρμαρυγῆς, νῦν εὐροῦσα τὴν ἑλαμψίν, τὴν ψυχὴν μου δέομαι φωταγωγήσον, σκοτισθεῖσαν τοῖς πάθεσι, σοῦ ταῖς ἰκεσίαις, ἐνδοξε Μαρία ταῖς πρὸς Κύριον.

Θανατοῦσα πάλαι τὴν ψυχὴν, ὑπὸ τῆς τοῦ ὄφews, ἐπιβουλῆς, καὶ παραλόγοις πράξεσιν, ἐγκατολισθαίνουσα, καὶ πρὸς βάραθρον ἀπωλείας ἐμπίπτουσα, τὰ κρείττονα εἶλε, καὶ τῶν ἐπικλήρων κατεφρόνησας.

Λογισμοῖς ἀτόποις ἐμπαθῶς, χραίνουσα τὸ πρότερον, τὸ εὐγενές, τῆς ψυχῆς καὶ ἀδελωτον, καὶ τὸ δυσωδέστατον, περιβόλαιον, τῆς φθορᾶς περιφέρουσα, τῆς ἀκαταλήπτου δόξης, ἡμνημόνευς τοῦ Παήσαντος.

Α'κρασία τρέφουσα τὸν νοῦν, καὶ τῇ ματαιότητι, τῶν ἡδονῶν, τοὺς ἐρασταῖς φαυλίζουσα, μετουσίας κρείττονος, ἀπετείχισας σεαυτὴν Ἀξιάγαστε, ἀντιβαλλομένη, πάσης ἁμαρτίας τὴν δρασύτητα. Θεοτοκίον.

Ρ'υπωθέντα πάθεσι τὸν νοῦν, καὶ τοῖς παρὰ πτώμασι, μωλωπισθέντα καὶ δεινῶς κλονούμενον, ἢ τὴν ἐνυπόστατον, καὶ ζωήρῳτον ἀφθαρσίαν κηύσασα, Κεχαριτωμένη, κἀδαρον καὶ ῥῦσαι τῶν πταισμάτων με.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'ν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρὸς με·
» εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά με ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Ε'περώθης τῷ πόθῳ τῷ ὑπερθέῳ, καὶ δόξης φθειρομένης ἀπορράγεισα, προσήγγισας κραυγάζουσα τῷ Δεσπότῃ· Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Τῷ ξύλῳ προσελθοῦσα τῆς ἁμαρτίας, καὶ γνῶσιν μυθεῖσα θανατηφόρον, προσέδραμες τῷ Ξύλῳ τῷ ζωηφόρῳ, Χριστῷ, κραυγάζουσα· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Η'ράσθης τῆς ἀρρήτης φωτοχυσίας, καὶ πάντων τῶν προσκαιρῶν ὑπεριδῆσα, ἀνέδραμες πρὸς αἴνιον θεωρίαν, ἐν πίστει κράζουσα· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Συνήφημεν τῷ τόκῳ σε Θεοτόκε, ταῖς θείαις τῶν Ἀγγέλων χοροστασίαις· τὸν Κτίστην γὰρ συνέλαβες ἀπορρήτως καὶ ἐσωμάτωσας τὸν ἀκατάληπτον· ὅθεν Θεοτόκον σε πάντες σέβομεν. Ὁ Εἰρμός· Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ σκιρτήματα πάντα τὰ τῆς σαρκὸς, χαλινώσασα πόνοις ἀσκητικοῖς, ἀνδρεῖον ἀπέδειξας, τῆς ψυχῆς σου τὸ φρόνημα· τὸν γὰρ Σταυρόν ποθήσασα, Κυρίου θεάσασθαι, ἱερῶς αἰοῖδιμε, τῷ κόσμῳ ἐσταύρωσας· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, ἀγγελικῆς πολιτείας, προθύμως διήγειρας, σεαυτὴν παμμακάριστε. Διὰ τοῦτο γεραίρομεν, τὴν μνήμην σου Μαρία πιστῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι, τοῦ δωρηθῆναι πλουσίως, ἡμῖν ταῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Εἰς ἰλὺν ἐνεπάγην ἁμαρτιῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις ἐν ἐμοί· δεινῶς γὰρ κατεπόν-

τισε, καταιγίς τῶν πταισμάτων με· ἀλλ' ἢ τε-
κούσα Λόγον, τὸν μόνον φιλόνητον, ἐπ' ἐμέ
ἐπίβλεπον, Παρθένη καὶ ῥῦσαί με, πάσης ἀμαρ-
τίας, καὶ παθῶν ψυχοφθόρων, καὶ πάσης κα-
κώσεως, τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος, ἵνα ψάλλω
γηθόμενος· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς κατα-
φεύγουσι πίστει, τῇ σκέπῃ σου Ἀχραντε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ ἁ-
γία Θεωρῶσα ἐπὶ Σταυροῦ, ἀδίκως κρε-
μάμενον, Σπληνίζουσα ἐκράυγαζεν· Οἴμοι φίλ-
τατον τέκνον! τί τοῦτο τὸ μέγιστον, καὶ φρι-
κτὸν καὶ ξένον, ὃ βλέπω μυστήριον; κόπτομαι
τὰ σπλάγχνα, καὶ στεναίνει οὐ σθένω, καὶ φέ-
ρειν οὐ δύναμαι, καθορᾶν σε νεκρήμενον· ἀλλὰ
Δέσποτα Κύριε, οἴκτειρον Μητρός στεναγμούς,
καὶ χαρὰς με ἐμπλησον, ὡς ἔφησας, ἐξανασταῖς
ἐκ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς παντοδύναμος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Υ**μῶ σε· ἀκοὴν γὰρ Κύριε, εἰσακήκουσα
» καὶ ἐξέστην· ἕως ἐμοῦ ἦκεις γὰρ, ἐμέ
» ζητῶν τὸν πλανηθέντα· διὸ τὴν πολλὴν σου
» ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἐμέ δοξάζω πολυέλεε.

Μετήχθης, ἐκ πατρίδος ἐνδοξε, τῇ προνοίᾳ
πλωϊζομένη, πρὸς γῆν τῷ σῷ ἔρωτι, Σιω-
πιτῶν Ὁσία Μητὲρ, ἐν ἣ δια τῆς ἐξαγορεύσεως,
τῶν πεπραγμένων εὗρες τὴν διάλυσιν.

Αδελῶς, ὠθυμένη· Ἐνδοξε, καὶ βελτίονος ἐ-
ποπτείας, μὴ προσεχῶς βλέπουσα, τὴν
ἄφραστον φωτοδοσίαν, τὸν νοῦν ἐπιστάτην κα-
ταστήσασα, τῆς ἀδελφίας ἔγνωσ τὰ ἀπόκρυφα.

Ρώσθεισα, σωτηρίῳ χάριτι, καὶ τὴν Θεῖαν
καὶ φωτοφόρον, κατιδοῦσα ἔλλαμψιν, τὰ
ὄμματα καὶ τὴν καρδίαν, Σταυρῷ τῷ πανσέ-
πτῳ προσεπέλασας, καὶ σωτηρίας ἐνθεν ἐκοι-
νήσας.

Ιδοῦσα, τὸ φωτοειδέστατον, τῆς Παρθένου καὶ
Θεοτόκου, χαρμονικῶς ἵνδαλμα, προσέδρα-
μες μετὰ δακρύων αὐτῇ, τὰς συνθήκας Παμ-
μακάριστε, παραθεμένη πάσης τῆς βιώσεως.

Θεοτοκίον.

Ηνώθη, ἀπορρήτῳ νεύματι, ἀσυγκρίτῳ τε
προμηθείᾳ, οὐσιωδῶς Πάναγνε, καὶ ὅλον
με ἀνακαινίζει, ἐκ σοῦ σαρκοφόρος προερχόμε-
νος, ὃ οὐσιώσας ἅπαντα βουλήματι.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** φωτισμός, τῶν ἐν σκότει κειμένων, ἡ
» σωτηρία, τῶν ἀπεγνωσμένων Χριστέ
» Σωτὴρ μου, πρὸς σὲ ὁρμίζω, Βασιλεῦ τῆς

» εἰρήνης, φώτισόν με τῇ ἐπιλάμψει σου· ἄλλον
» γὰρ ἐκτός σου Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Συμβολικῶς, ἐκδημῶσα τῇ βίου, καὶ πρὸς τὴν
Θεῖαν, κατεπειγομένη τῆς ἀπαθείας, τρίβον
Θεόφρον, διαβέβηκας πόθῳ, Ἰορδάνου τὰ περι-
βόητα νάματα, καὶ δόξης ἀρρήτου τετύχηκας.

Αρρενωπὸν, τὴν ψυχὴν κεκτημένη πρὸς τοὺς
ἀγῶνας ὥρμησας ἀθλοῦσα διαφερόντως,
τῶν ἐναντίων, τὴν δυσκἀθεκτον πλάνην, καρ-
τεροῦσα νεανικώτατα, τὸ τῆς ἐγκρατείας Μα-
ρία ἀγλαΐσμα.

Γυνώμη σερρόα, ἐκτενάζασα Μητὲρ τὴν γυναι-
κεῖαν φύσιν, καὶ τὰ πάθη δι' ἐγκρατείας
σὺ λουσαμένη, ὡς ἐν Θεῷ λειμῶνι, ἐν ἐρήμῳ
περιπολεύουσα, ἔχαιρες ὁρῶσα τὸ κάλλος τοῦ
Κτίστου σου.

Λόγοις ὁ πρὶν, ὑπαφθείρας τὴν Εὐὰν ἐν Πα-
ραδείσῳ, καὶ τῆς αἰδίου τρυφῆς ἐκείνης,
ἐξωστρακίσας, μηχαναῖς πολυτρόποις, νῦν πα-
τεῖται καὶ καταβέβληται, τοῖς ἀνδρικωτάτοις
σου Μητὲρ παλαίσμασιν. Θεοτοκίον.

Ανατολὴν, τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, καὶ φωτο-
φόρον, ὄχημα Παρθένη τοῦ Βασιλέως, ἐν
ᾧ ἐπέβη, ὁ Υἱὸς τοῦ Ὑψίστου, κιβωτὸν τε τῆς
ἀγαθότητος, φέρουσα ἐν κόσμῳ, Χριστὸν ἐπι-
στάμεθα.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλῆμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
» με ἀνάγαγε.

Ολοτρόπως ἐθέλχθης τῷ ἔρωτι, τῆς ἐπι-
φανείας Χριστῇ Παμμακάριστε, καὶ τῶν
παθῶν τὴν ἔφοδον, ἀπεκρούσω ῥώσθεισα τῷ
Πνεύματι.

Φαιδρυνθεῖσα τῷ κάλλει τῶν ἔργων σου, ταῖς
ἐπαναστάσει τοῦ σκότους διέλυσας, καὶ
τῶν ἐχθρῶν τὰ πρόσωπα, ἀπημαύρωσας πό-
νοις ἀσκήσεως.

Ρωμαλέως τὸ ὄμμα ἠτένιζες, ἐπικαλουμένη
τὴν μόνην Πανάμωμον, καὶ πρὸς αὐτὴν
ἐκάστοτε, προσεπεριδομένη Πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Οὐρανῶν ἀνεδείχθης ὑπέρτερος, Σρόνος Πα-
ναμώμητε τοῦ βασιλεύοντος, σωματικῶς
χωρήσασα, τῆς αὐτοῦ Θεαρχίας τὸ πλήρωμα.
Ὁ Εἰρμός· Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Ηπορνείαις πρότερον, μεμεστωμένη παν-
τοίαις, Χριστοῦ νύμφη σήμερον, τῇ μετα-

νοῖα ἐδείχθη, Ἀγγέλων τὴν πολιτείαν ἐπιπο-
δοῦσα, δαίμονας Σταυροῦ τῷ ὅπλῳ καταπα-
τοῦσα· διὰ τῆτα βασιλείας οὐρανοῦ ἐφάνης νύμ-
φη, Μαρία πάνσεμνε. Ὁ Οἶκος.

Τὴν ἀμνάδα Χριστοῦ καὶ θυγατέρα ἄσμα-
σιν εὐφημαῦμέν σε νῦν, Μαρία παναοῖδιμε,
τὴν τῶν Αἰγυπτίων μὲν ἀναφανείσαν θρέμμα,
τὴν πλάνην δὲ τούτων πᾶσαν φυγοῦσαν, καὶ
καλῶς προσεκεχθεῖσαν τῇ Ἐκκλησίᾳ, βλάβστη-
μα τίμιον δι' ἐγκρατείας καὶ δεήσεως, ἀσκή-
σασα ὑπὲρ μέτρον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως·
διὸ καὶ ὑψώθης ἐν Χριστῷ, διὰ βίου καὶ πρά-
ξεως, βασιλείας οὐρανοῦ φανεῖσα νύμφη, Μα-
ρία πάνσεμνε.

Τὸ παρὸν Κοντάκιον, καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ἀγίας,
εἰ τύχη ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ, οὐ λέγονται, εἰμὴ
ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ· εἰδ' ἐν, τὸ Μαρτυρικὸν
τοῦ τυχόντος ἡχοῦ.

Συναξάριον.

Μὴν Ἀπρίλιος, ἔχων ἡμέρας λ'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ'. καὶ ἡ νύξ ὥρας ια'.
Τῇ Α'. τῷ αὐτῷ μηνὸς, Μνήμη τῆς ὁσίας Μητρὸς
ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Στίχοι.

Ἀπῆρε πνεῦμα, σὰρξ ἀπερρώη πάλα.
Τὸν ὅστινον γῆ κρύπτε νεκράν Μαρίας.

Πρώτη Ἀπριλίου Μαρίη θάενεν εὖχος ἐρήμη.

Αὕτη ἦν ἐξ Αἰγύπτου, τῇ ἀκολασίᾳ τὸ πρότερον ζήσα-
σα, καὶ πολλῶν ἀνθρώπων ψυχὰς διὰ τῆς κατὰ μίξιν
ἡδονῆς πρὸς ὀλεθρον ἐκκαλουμένη. Ἐπὶ χρόνοις οὖν δε-
καιπτὰ τῇ ἀσιλγίᾳ προσμείνασα, διὰ τὸ εὐθύς ἐκ παιδὸς
πρὸς τὴν πονηρίαν ἐξολισθῆσαι πρᾶξιν, ὕστερον ἐπέδωκεν
ἑαυτὴν τῇ ἐγκρατεῖᾳ καὶ ἀρετῇ· καὶ τοσοῦτον ὑψώθη δι'
ἀπαθείας, ὥς καὶ τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου κούφως ἐπι-
βαίνειν, καὶ κατὰ γῆν εὐχομένην, μετάρσιον αἵρεσθαι.
Ἡ δὲ αἰτία τῆς μεταβολῆς αὐτῆς ἦν αὕτη.

Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ προσκυνή-
σεως, πολλῶν ἀπανταχόθεν συντρεχόντων ἐν τοῖς Ἱεροσο-
λύμοις, ἀκολάστοις νέοις καὶ αὕτῃ συνεξωर्मήθη. Κατὰ
τὸν τόπον δὲ γεννημένη, καὶ ἀοράτως τῆς τῶν σεπτῶν εἰσό-
δου κωλυομένη, τὴν Θεομήτορα Παρθένον ἀγνὴν ἐγγυητὴν
ἔθετο, εἰ τὴν εἰσοδὸν συγχωρηθεῖν, σωφροσύνην μὲν ἐλι-
σθαι, μηκέτι δὲ βίῳ πονηρῷ καὶ ταῖς σαρκικαῖς δουλεύειν
ἡδοναῖς καὶ ἐπιθυμίαις. Καὶ μέντοι τῆς εὐχῆς τυχούσα,
καὶ περαιωθεῖσα τὸν Ἰορδάνην, καὶ γεννομένη κατὰ τὴν
ἐρημον, ἐπὶ χρόναις τεσσαράκοντα ἔτη ἠγωνίσαστο, μηδέ-
να μὲν ἀνθρώπων, μόνον δὲ τὸν Θεὸν ἔχουσα θιατὴν· δι'
οὗ καὶ τῆς ἀνθρωπίνης μὲν φύσεως ἀπανίατη, τὴν δὲ ἀγ-
γελικὴν ἐπὶ γῆς ἀγῶνι καὶ πολιτείᾳ ἐκτέλεσσε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Μακαρίου, Ἡγουμένου
τῆς Πελεκητῆς.

Στίχ. Ὁ Μακάριος μακαριστὸς ἐν βίῳ,

Μακαρίως νῦν γῆ ἐνοικεῖ Μακάρων.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις πατὴρ ἡμῶν Μακάριος, ἐν Κων-
σταντινουπόλει γεννηθεὶς, καὶ νήπιος ἀπορφανισθεὶς,
ἀνάγεται παρὰ γνησίου αὐτοῦ πατρὸς. Παραδοθεὶς δὲ εἰς τὴν
τῶν ἱερῶν γραμμάτων παιδείαν, διεξίās τε φύσεως ὦν, καὶ
ἐπιμέλειαν πολλὴν ἐπιδειξάμενος, συντόμως τὸ πᾶν τῆς
Γραφῆς διεξιών, ἐπίγνω τὴν τε τῶν ἐπικλήρων εὐτέλειαν
καὶ ταχεῖαν φθορὰν, καὶ τὴν τῶν οὐρανίων αἰδιότητα.
Τούτου χάριν τῆς πόλεως ἐξιών, κατήντησεν εἰς Μονα-
στήριον Πελεκητὴν προσαγορευόμενον· καὶ καταμίξας
ἑαυτὸν τοῖς ἐκεῖσε Μοναχοῖς, τῷ Χριστοφόρῳ ἀποβα-
λὼν (οὕτω γὰρ πρότερον ἐκαλεῖτο), Μακάριος παρὰ τῶν
ἐκεῖσε μετονομάζεται. Οὗτος μικροῦ δέῃ ἐν πάσαις ταῖς
τοῦ Κοινοβίου χρείαις ὑπηρετήσας, καὶ τὰς ἀρετὰς κατορ-
θώσας ἐν πολλῇ ταπεινώσει, γίγονεν ἀρχηγὸς ὁμοῦ τε
καὶ θαυματουργὸς ἐξαισίος· καὶ γὰρ ἀνίατα πάθη ἑθιρά-
πυσεν ὁ Θεὸς δι' αὐτοῦ, καὶ ὑετὸν ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ γῆς
δι' εὐχῆς κατὰγαγε· καὶ μεγάλου καὶ ἐξακούστου αὐτοῦ
γεγονότος ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, πολὺ πλῆθος συνέρ-
ρει πρὸς αὐτόν, οἱ μὲν, ψυχικὰ ἐγκλήματα δι' αὐτοῦ ἀ-
ποσμηχόμενοι, οἱ δὲ, σωματικὰς θεραπεῖας ἀπολαύοντες·
ἑτεροὶ δὲ, ψυχικῶς ὁμοῦ καὶ σωματικῶς ῥωννύμενοι, οἱ-
καδὲ ἐπορεύοντο.

Τῆς φήμης δὲ ταύτης Παράσιος, ὁ ἀγιώτατος Πατριάρ-
χης Κωνσταντινουπόλεως, κατήκοος γεγονώς, μετεστείλατο
αὐτόν διὰ τοῦ πατρικίου Παύλου, πάλαι μὲν παρ' αὐτοῦ,
ἀπηγορευμένη νόσῳ κατεσχαιμένου, θεραπευθέντος, πότε δὲ
τῆς συμβίου αὐτοῦ ὁμοίως παρὰ τῶν ἱατρῶν ἀπαγορευ-
θείσης, καὶ παρ' αὐτοῦ ἀναρρώθεισης· ἐν καὶ εὐλογήσας,
ἱεουργὲν Κυρίου πεποίηκεν· οὐ γὰρ παρακοὴν ἐνόσει, ὥς
οἱ πολλοὶ, ἀλλ' ὑπακοὴν ἐπετήδευεν, ὥς εἰς ζωὴν εἰσάγου-
σαν. Ἀπελθὼν δὲ πρὸς τὴν Μονὴν αὐτοῦ, τὴν ταπεινώ-
σιν, ἣν εἶχε, πολλαπλασίονα εἰργάσατο.

Τότε ὁ σκανδαλουργὸς διάβολος καθίδρυσεν ἐν Βυζαν-
τίῳ βασιλεῖα τυραννον, ὃς τὰς σεβασμίους εἰκόνας τῷ πυρὶ
παρεδίδου. Λέγων ὁ Ἀρμένιος οὗτος ἦν, ὃς τὸν ἀγιώτα-
τον Πατριάρχην Νικηφόρου ἐξορία παρέπεμψε, τοὺς δὲ
Ἀρχιερεῖς καὶ Ἀρχιεπισκόπους ἐξορίας τε καὶ φυλακαῖς
καὶ δειναῖς μάστιξι κατήκτιζε. Τότε καὶ ὁ θαυμάσιος
οὗτος ἀνὴρ, εἰς ὦν ἐκ τῶν μνημονευθέντων ἀγίων Πα-
τέρων, ποικίλως βασανίζεται, καὶ ἐν φυλακῇ διάγων ἦν,
μέχρι τέλους τοῦ αἰτηρίου ἐκείνου Βασιλέως.

Βασιλεύσας δὲ μετ' ἐκείνον Μιχαὴλ ὁ Τραυλός, καὶ
αὐτὸς τῆς αὐτῆς βδελυρᾶς θρησκείας ὑπάρχων, ἐξαγαγὼν
τὸν Ἅγιον ἐκ τῆς φυλακῆς, καὶ πολλὰ δι' ἑαυτοῦ καὶ δι'
ἐτέρων κολακεύσας, καὶ ἀπειλήσας, ἦνοι πλέον οὐδέν· διὰ
καὶ ἐν Ἀφουσίᾳ τῇ νήσῳ τοῦτον ἐξορίσας, ἐν ἀσφαλείᾳ
ἱψύλαττεν. Ὁ δὲ ἅγιος πάντα γενναίως φέρων, νύχαρί-
σκει τῷ Θεῷ. Χρονίσας δὲ ἐν τῇ τοιαύτῃ ἐξορίᾳ, καὶ
πλείστα ἀγωνισάμενος, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Γεροντίου καὶ Βασιλείδου.

Στίχ. Σὺν Βασιλείῳ Γερόντιος ἐκ ξίφους,

Γερῶν μετέσχε παμβασιλέως Λόγου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου
Ἀχάζ.

Στίχ. Ἀχάζ Θεοῦ πέφυκεν ἐστὼς πλησίον,

Ἀχάζ, ὃς εἶπεν· Οὐ Θεόν μου πειράσω.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Διερᾷ λατρευο-
 » μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνη-
 » σαν, ἀθεωτάτου προσάγματος· μέσον δὲ πυ-
 » ρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔφαλλον· Εὐ-
 » λογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νικῆσαι ζητῶν, ὁ ἀλάστωρ πᾶσαν γῆν, ἀν-
 » τενικῆθη, ὑπὸ γυναιίου ὁ καυχώμενος, καὶ
 » φρυαττόμενος ἄμετρα, καὶ νενεκρωμένος ὁρά-
 » ται, ὁ νεκρώσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ τῆς τρυφῆς
 » τῆς ζωῆς ἀποβαλλόμενος.

Οὐδὲ ποτε, παραδόξως τὸν λαὸν ἐν
 » τῇ ἐρήμῳ, οὗτος Θεόφρων, σοὶ γεγένηται,
 » ἀναψυχὴ καὶ παράκλησις, τρέφων ἀπόρρητῶ
 » δυνάμει καὶ ποτιζὼν κραυγάζουσαν· Εὐλογη-
 » τὸς εἰ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σταυρῷ κραταιῶς, πεφραγμένη τῶν παθῶν
 » τὰς τρικυμίας, ἀπετινάξω ὥσπερ θάλασ-
 » σαν, θεοπτικῶς διατέμνουσα· τῆς ἐπαγγελίας
 » πρὸς γῆν δὲ, ἀπαθῶς διαβαίνουσα, κληροδοσίαν
 » κατοικεῖς τὴν ἀδιάρρευστον.

Απείροις ὁρμαῖς, τὸ ἐδραῖον καὶ στερρόν
 » τῆς καρτερίας σου, καταπαλαῖσαι ὁ ἐπί-
 » βουλος, τῶν εὐσεβῶν οὐ κατίσχυσεν· ὅθεν τῆς
 » αὐτοῦ ἀπωλείας κατεπαίρου κραυγάζουσα·
 » Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σαρκοῦται ἐκ σοῦ, Μητροπάρθενε σεμνὴ ὁ
 » ἀκατάληπτος, καὶ ἀναπλάττει ἐν τῇ μή-
 » τρᾳ σου, ὡς ἀγαθὸς τὸ ἀνθρώπινον· ὅθεν τῶν
 » φρικτῶν ὡς μεσίτιν, ἀνυμνοῦντές σε λέγομεν·
 » Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
 » τοῖς Πατρί συγκатаβάντα, καὶ τὴν
 » φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
 » τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
 » πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρμαρυγαῖς τῶν ἀρετῶν, ἀκτινοφωτσειδῶς
 » ἠγλαῖσμένος, εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον,
 » διαπεφοίτηκε νῦν, ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων
 » σου· ὅθεν σε τὴν μνήμην πιστῶς δοξολογοῦμεν.

Ανεκλαλήτου τῆς χαρᾶς, ὁ Θεόφρων Ζωσι-
 » μᾶς κατηξιώθη, σὲ σαφῶς ἐν ἐρήμῳ, τετη-
 » ρηκῶς καὶ βοῶν· Ὑμνεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον,
 » καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Συμμετασχούσα τῶν γερῶν, καὶ τῆς θείας
 » αἰμαθῆς ἠξιωμένη, Θεοφόρε ἐμνήσθης, τοῦ
 » Ζωσιμᾶ τῆς ὁρμῆς, καὶ τούτῳ συμπάλλουσα
 » ἔλεγες· Σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ινα τὸν ἄνθρωπον Σωτὴρ, ἐξαρπάσῃς ὁ Θεός
 » τοῦ βροτοκτόνου, σαρκοφόρος ὡραίης, ἐπὶ
 » τῆς γῆς ἀληθῶς, φυλάξας ἀγνὴν τὴν τεκοῦσάν
 » σε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
 » Ὁ Εἰρμός· Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η** τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξα-
 » νατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημή-
 » σαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως
 » σωματώσασα, εὐλογημένη Πάναγνε, σὲ Θεο-
 » τόκε μεγαλύνομεν.

Μακαριωτάτης καὶ θείας, ἡξιώθης μεταξά-
 » σεως, τῶν μυστηρίων πόθῳ κοινωνήσασα,
 » καὶ τῆς αἴγλης τῆς φωταυγῆς, πλησθεῖσα Παμ-
 » μακάριστε, καὶ τῆς ἀφράστου χάριτος, ἡξιω-
 » μένη τοῦ νυμφίου σου.

Επὶ τῶν ὑδάτων ἀβρόχως, Θεοφόρε, ἐπιβέ-
 » βηκας, τῆς ἐκδημίας γνοῦσα τὸ ἀπόρρη-
 » τον, καὶ μετέστης τῶν ἐπὶ γῆς, τὸ κάλλος τὸ
 » ἀμήχανον, καταλαβοῦσα πάνσεμνε, καὶ τὴν
 » τερπνότητα τοῦ Κτίστου σου.

Λαμπαδηφοροῦσα, καὶ καθωραῖσμένη τῇ
 » λαμπρότητι, τῶν ἀρετῶν τὸν θρόνον τοῦ
 » Παντάνακτος, ἐποπτεύεις καὶ τῆς αὐτοῦ, γλυ-
 » κείας ὡραιότητος, κατατρυφᾷς Θεόληπτε, με-
 » τὰ δικαίων συγχορεύουσα.

Πόνων καὶ καμάτων πλουσίως, ἀπολαύον-
 » τες τὰ ἔπαθλα, παρὰ Θεοῦ Μαρία σὺν
 » Θεόφρονι, Ζωσιμᾷ ἅπασιν ἡμῖν, καὶ νῦν αὐτὸν
 » ἐξιλεώσασθε, τὴν τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, πα-
 » ρασχεθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ωφθης ἀνωτέρα ἀπάντων, ποιημάτων Κόρη
 » Δέσποινα, ὡς τὸν Δεσπότην πάντων ἐν
 » κοιλίᾳ σου, ὑπὲρ λόγον σωματικῶς, βαστάσα-
 » σα καὶ γάλακτι, μητροπρεπῶς θηλάσασα· ὅ-
 »θεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός· Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,

ἢ Α'. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
καὶ Θαυματουργοῦ Τίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ
τοῦ Ἀγίου Προσόμοια γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τέτε θεόφρον Πατὴρ ἡμῶν, τὸν σὸν βαστά-
σας Σταυρὸν, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας,
καὶ τὰ πάθη ἅπαντα, τῇ ψυχῇ καθυπέταξας·
ἐντεῦθεν χάριν ἐξ ὕψους ἔλαβες, ἰᾶσθαι πάθη
τῶν προστρεχόντων σοι, παύειν νοσήματα, καὶ
διώκειν πνεύματα· ὅθεν τὴν σὴν, μνήμην ἐορτά-
ζομεν, πανηγυρίζοντες.

Τέτε παμμακάρι Πατὴρ ἡμῶν, ἀσκητικαῖς
ἀγωγαῖς, ἱερῶς καθαιρόμενος, καὶ τὸν νῦν
μεθέξεις, θεϊκαῖς φωτιζόμενος, ἱεροσύνης χρίσμα
πανάγιον, τῇ ἐπινεύσει τοῦ θεοῦ Πνεύματος, ὄν-
τως εἰσδέδειξαι, λειτηργήσας ἄριστα, ἐπὶ τῆς γῆς,
τῷ Θεῷ καὶ Κτίστη σου, καθάπερ Ἄγγελος.

Οσὶε τίτε θεόπνευσε, ὀρθοδοξίας φωτὶ, τὴν
ψυχὴν λαμπρυνόμενος, σκοτεινῆς αἰρέσεως,
τὴν ἀχλὺν ἀπεμείωσας, καὶ ἀνατείλας ὡς φαει-
νότατος, ἀστήρ φωτίζεις κόσμου τὰ πέρατα,
θαυματουργίαις σου, σελασφόροις πάντοτε· ὅθεν
πισῶς, πάντες σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν ᾠ. Θεοτοκίον.

Ποίοις ὀφθαλμοῖς θεάσωμαι, ὠραίαν ὄψιν
τὴν σὴν, ὃ μολύνας τοῖς πάθεσι, τῆς σαρκὸς
τὰ ὅμματα; ἢ πῶς πάλιν ἀσπάσωμαι, τὴν
σὴν εἰκόνα τὴν θεοτύπων, βέβηλα χεῖλη ἔχων
ὁ ἄσωτος; πῶς δὲ ἐκτείνω μου, πρὸς τὴν θεῖαν
χάριν σου, ὃ ἐναγῆς, χεῖρας ὡς ἠχρείωσα; Δέ-
σποινα, σῶσόν με.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ηλιος ἰδὼν σε ἐφρίξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ,
ἠπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσειέτο,
καὶ πέτραι διερρήγνυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ
ἠνοιγόντο, καὶ αἱ Δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο·
ἡ δὲ τεκοῦσά σε, ἀπειράνδρως βλέπουσα, μετ'
οἰμωγῆς, Οἶμοι! ἀνεκραύγαζε· τί τὸ ὀρώμενον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες
τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἀγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχὶς ἄνευ
τῶν Θεοτοκίων.

Ὁ τῶν μοναστῶν στύλος ὑμνεῖσθω τίτας.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ωδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Υ**γράν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἰ-
» γυπτεῖαν, μοχθηρίαν διαφυγὼν, ὁ Ἰσραήλ
» λίτης ἀνεβόα· Τῷ Αὐτρωτῇ, καὶ Θεῷ ἡμῶν
» ἄσωμεν.

Ολον με τοῖς πάθεσι τῆς σαρκὸς, δεινῶς ἐμ-
παγέντα, καὶ φθαρέντα ταῖς ἡδοναῖς,
θησαυρὸς ὑπάρχων ἀπαθείας, ταῖς σαῖς πρεσ-
βείαις με τίτε διάσωσον.

Τῇ θεῖα τοῦ Πνεύματος ἐκλογῇ, Θεῷ προσ-
ἠνέχθης, ἐκ σπαργάνων τῶν μητρικῶν,
καὶ τῆς ἀπειράνδρου Θεοτόκου, μύστης καὶ
λάτριν ἐχρημάτισας.

Ως τῆς ἐγκρατείας τὸν γλυκασμόν, θηλά-
σας ἀπώσω, τὴν πικρίαν τὴν τῶν παθῶν·
ὅθεν ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον, ἡδύνεις Πάτερ ταῖς
ψυχὰς ἡμῶν.

Νέον ὡς τοῦ Παύλου σε φοιτητὴν, τίτον εὐ-
φημοῦμεν· τῶν ἐκείνου γὰρ ζηλωτῆς, ἀγῶ-
νων ἐδείχθης θεομάκαρ, καὶ σὺν αὐτῷ τὸς
στεφάνους ἀπήλειψας.

Θεοτοκίον.

Λόγον τὸν ἀμήτορα ἐκ Πατρὸς, ἀπάτορα
τοῦτον, ἐπ' ἐσχάτων θεανδρικῶς, ἐκύησας
μόνη Θεομήτορ, ὡς ὑπερτέρα πάσης κτίσεως.

Ωδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Μύρον ἀγιάσματος, ἐκ τῶν ἀσκητικῶν Ὅσιε,
ἁρωμάτων, ὅλως συνετέθης, εἰς ὁσμὴν τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν.

Οπλον τὴν ἐγκράτειαν, καὶ θυρεὸν εὐχὴν
Ὅσιε, ἔχων αἰεὶ, ταῖς ἀρχαῖς τοῦ σκότους,
θριαμβεύσας κατήσχυνας.

Νόμον τὸν τοῦ Πνεύματος, ἀντιτιθεῖς σαφῶς
ἔσβεσας, τὸν τῆς σαρκὸς, νόμον καὶ νομί-
μῳ, τῷ Κυρίῳ δεδούλευκας.

Απασαν τὴν ἔφρυσιν, καὶ τὴν διάνοιαν Ὅσιε,
πρὸς τὸν Χριστὸν, πάθον προσερείσας, τῶν
γῆινων ἠλόγησας.

Θεοτοκίον.

Ι "λεων γενέσθαι μοι, ἐκδυσωπῶ αἰεὶ Δέσποινα, ταῖς σαῖς εὐχαῖς, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ἐν μέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ο' Εἰρμός· Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Δ ακρύων τοῖς ρεύμασι, καθάπερ δένδρον σοφὲ, αἰεὶ παινόμενος, δικαιοσύνης καρπούς, πλουσίως ἐξήνθησας· ὅθεν σε συνελθόντες, ἐπαξίως τιμῶμεν, Τίτε θαυματοφόρε, ἀσκητῶν ὡραιότης· ἀλλὰ ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, πάντας περισώζε.

Ἔτερον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τ ὄν τοῦ βίου τάραχον, ἐγκαταλείψας, καὶ ἡσύχως ἅπαντα, ζήσας τὸν βίον σου σοφὲ, πρὸς τὸν Θεὸν μεταθέβηκας, θαυματοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε. Θεοτοκίον.

Ε 'ν τῇ σκέπῃ ἄχραντε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντες ἅπαντες, δεόμεθά σου ἐκτενῶς· Μὴ διαλίπῃς πρεσβεύεσσαι, τῷ φιλανθρώπῳ σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ε 'ν Σταυρῷ σε Δέσποτα, προσηλωμένον, ἡ ἁμνὰς καὶ Μήτηρ σου, κατανοοῦσα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον, ὕμνῳ σου τὸ ἄφατον ἔλεος.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε** ἱσακῆκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Σ ηπεδόνα Μακάριε, τὴν τῆς ἁμαρτίας πᾶσαν διέπτυσας, καὶ τῷ βέλει τῆς ἀσκήσεως τῶν δαιμόνων σμῆνος ἐτραυμάτισας.

Τ ῆς ἀγνείας τῷ ἔρωτι, τὴν ψυχὴν τρωθεὶς θερμῶς ἠκολέβησας, τῷ Χριστῷ, καὶ εἰσελήλυθας, εἰς νυμφῶνα δόξης Παμμακάριστε.

Ω 'ς λειμῶν εὐωδέστατος, καὶ τῶν ἀρετῶν παρὰ δεισος ἔμψυχος, τὴν ἐγκράτειαν ἐξήνθησας, δι' ἧς πάντας τρέφεις τοὺς τιμῶντάς σε.

Ν ομοθέτην ἀσκήσεως, καὶ τῆς ἀπλανοῦς εἰκόνα πραότητος, ὡς Μωσῆν σε καὶ Δαυὶδ ἀληθῶς, κεκτημένοι, πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Χ ερουβὶμ ὑπερτέραν σε, καὶ τῶν Σεραφὶμ ὕμνοῦμεν Πανάμωμε· ὃν γὰρ τρέμουνσι τὰ σύμπαντα, ἐν σαρκὶ ἐβάστασας ταῖς ἀγκάλαις σου.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι** "να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ

» ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; ἀλλ' ἐπίσρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Σ θέσας πάντα τὰ πάθη, δρόσω τῶν ἀγώνων σου Τίτε μακάριε, καὶ τὸ πῦρ ἀνάψας, δαψιλῶς τῆς ἀγάπης καὶ πίστεως, ἐγκρατείας λύχνος, καὶ φωτισμὸς τῆς ἀπαθείας, καὶ ἡμέρας υἱὸς ἐχρημάτισας.

Τ ὄν τῆς πίστεως βότρυν, θεία γεωργία σου Πάτερ ἐξέθρεψας, καὶ ληνοῖς ἀπέθου, καὶ ἐξέθλιψας πόνοις ἀσκήσεως, καὶ κρατῆρα πλήσας, πνευματικὸν τῆς ἐγκρατείας, κατευφραίνεις καρδίας τῆς ποιμένης σου.

Υ 'πομείνας γενναίως, προσβολὰς καὶ στίγματα δαιμόνων Ὅσιε, ἀνεδείχθης στύλος, καρτερίας στηρίζων τὴν ποιμνὴν σε, βακτηρίᾳ θείᾳ, ἐπὶ νομᾷ τῆς ἐγκρατείας, καὶ ἐφ' ὕδωρ ἐκτρέφων μακάριε. Θεοτοκίον.

Ω 'ς λιμένα σε πάντες, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα καὶ σκέπην Ἀχραντε, καὶ πρὸς βασιλείαν, ἀκαταίσχυτον εἴσοδον ἔχοντες, τῆς ἡμῶν ἐλπίδος, μὴ ἐκπεσεῖν ἐκδυσωποῦμεν, μητρικαῖς σου πρεσβείαις πανάμωμε.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι** λᾶσθητί μοι Σωτὴρ, πόλλαι γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Λ ύσας παθῶν τὴν ἀχλὺν, καὶ τὴν ζοφώδη σκοτόμαιναν, ἡμέραν ἀνατολῆς, καὶ φῶς ἐν ταῖς τρίβοις σου, ἀνέτειλας Ὅσιε, ἐκ πολλῶν ἀγώνων, καὶ κινδύνων τῶν τῆς πίστεως.

Ο "λως ἐξέστης Θεῷ, τῷ ἔρωτι τῆς ἀσκήσεως καὶ κόσμον καταλιπὼν, καὶ τὰ κοσμοκράτορας, ἐδράξω Θεόληπτε, τῆς ὑπερκοσμίου, βασιλείας τὴν ἀπόλαυσιν.

Σ υνέλεξας ἐν ψυχῇ, τὸν θείον πλοῦτον τῆς χάριτος, τὴν ἀμεμπτον προσευχὴν, ἀγνείαν σεμνότητα, ἀγρυπνίαν σύντονον· δι' ὧν ἐγνωρίσθης, ὁικος ὄντως τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Υ λης τῆς κάτω Σοφὲ, παρέδραμες τὴν εὐτέλειαν, αὐτῷ δὲ προσευχῇ, τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, καὶ τῆς ἄνω λήξεως, κληρονόμος ὤφθης, διὰ βίου τελειότητος. Θεοτοκίον.

Σ υνεῖληφας ἀληθῶς, Θεοῦ τὸν Λόγον ἐν μήτρᾳ σου, καὶ τοῦτον ὑπερφῶς, Πανάμωμε τέτοκας, ὃν λιταῖς ἱλέωσαι, τῶν κινδύνων πάντας, ἐκλυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ο' Εἰρμός· Ἰλᾶσθητί μοι Σωτὴρ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τίτου.

Στίχοι.

Τί τοῦτο Τίτε; καὶ σὺ λείπεις ἐκ βίου;
Λείπω μετασταῖς, δόξαν οὕτω Κυρίῳ.

Δευτερίῃ Τίτοιο ἀπὸ ψυχὴν νόες ἦσαν.

Οὗτος ὁ μακάριος καὶ ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν Τίτος, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, ἀπῆλθεν εἰς Κοινόβιον, καὶ ἀπετάξατο· καὶ τοσοῦτον ἐπίδωκεν ἑαυτὸν εἰς ταπείνωσιν καὶ εἰς ὑπακοήν, ὥς μὴ μόνον τὴν ἀδελφότητα ὑπερβῆναι, ἀλλὰ καὶ πάντα ἄνθρωπον. Ποιμὴν δὲ γεγονώς τῶν τοῦ Χριστοῦ λογικῶν προβάτων, τοσαύτην πραότητα καὶ ἀγάπην καὶ συμπάθειαν εἶχεν, ὥς ἄλλος οὐδεὶς ἐν ἀνδράσι. Καθαρὸς δὲ τῇ ψυχῇ καὶ τῷ σώματι ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας διεφυλάχθη, ὥς Ἀγγελος Θεοῦ· διὸ καὶ θαυματουργὸς ἐξαίσιος γενόμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, στήλην ἑμψυχον, καὶ εἰκόνα ἀπαράγραπτον, τοὺς ἀγῶνας αὐτοῦ καταλιπὼν τοῖς μαθηταῖς καὶ συνασκηταῖς αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων καὶ αὐταδέλφων, Ἀμφιανοῦ καὶ Αἰδεσίου.

Στίχ. Σὼ συμβυθισθεῖς Ἀμφιανὲ συγγόνω,

Ὑδωρ θαλάσσης ἀμφιέννυμαι, λέγε.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐκ μητρὸς ἀδελφοί, τῆς Λυδίας ὁρμώμενοι χώρας. Κατὰ δὲ τὴν Βηρυτὸν γενόμενοι, καὶ ὑπὸ τοῦ Μάρτυρος Παμφίλου παιδαγωγηθέντες πρὸς τὴν εὐσίβειαν, παρέστησαν τῷ ἄρχοντι Οὐρβανῷ. Κηρύξας οὖν ὁ Ἀμφιανὸς Θεὸν τὸν Χριστὸν παρῆρσά, κατὰ τοῦ προσώπου τύπτεται, καὶ τοῖς τῶν στρατιωτῶν ποσὶ λακτίζεται· καὶ ἐλαίῳ χρισθεὶς τοὺς πόδας, πυρὶ καταφλέγεται· καὶ ἀναρτηθεὶς, ὥρατο ὅλως διωδηκῶς καὶ ὑπὸ τῶν λακτισμάτων τὰς πλευρὰς διερρώγως, καὶ τῷ πυρὶ τὰς τῶν ποδῶν σάρκας δαπανηθεὶς. Ἐπιμένων δὲ τῇ εἰς Χριστὸν πίστει καὶ ὁμολογίᾳ, τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐκδίδεται, καὶ ἐν αὐτῷ τελειοῦται.

Ὁ δὲ Αἰδέσιος, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ κατ' Αἴγυπτον τοῖς τοῦ χαλκοῦ μετάλλοις τалаπωρούμενος, ἐπειδὴ τὸν ἄρχοντα Ἱεροκλέα τιμωρούμενον τοὺς Χριστιανὲς ἐθεάσατο, ἑαυτοῦ ἀφειδήσας, αὐτοχείρως τὸν ἄρχοντα ἔτυψε· καὶ διὰ τοῦτο πολλὰς βασάνοις ἐκδίδεται, καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ ριφείς, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἱκομίσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Παρθενομάρτυρος Θεοδώρας.

Στίχ. Σεμνή, καλή τε ἡ Θεοδώρα οὔσα,

Δῶρον προσήχθη εὐάρεστον Κυρίῳ.

Αὕτη ἡ Ἀγία ἦν ἐκ πόλεως Τύρου, ἑπτακαιδέκατον δὲ τὸν τῆς ἡλικίας ἄγουσα χρόνον, παρίσταται Οὐρβανῷ τῷ ἄρχοντι Παλαιστίνης. Ἐρωτηθεῖσα οὖν παρ' αὐτοῦ, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὁμολογήσασα, αἰκίζεται κατὰ τὰς τῶν πλευρῶν καὶ τῶν μασθῶν, καὶ ἐπὶ πολὺ μαστιζομένη, τῇ θαλάσσῃ ἐκδίδεται, καὶ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Πολυκάρπου.

Στίχ. Ὡς κλῆμα τμηθεὶς Πολύκαρπος Κυρίου,

Τὸν καρπὸν οὕτω πλείονα Χριστῷ φέρει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μὴ βραχεῖς ἀμαρτίαις, ποταμὸς ἐγκρατείας Πάτερ ἐδείχθης ἡμῖν, τὰ πάθη κατακλύζων, καὶ ῥύπον ἐκκαθαίρων, τῶν βρώτων ἐκ πίστεως· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νῦν αὐλοῖς χορείαις, ὁμιλῶν Θεομάκαρ, καὶ τῆς λαμπρότητος, τῆς ἄνω βασιλείας, ἀλήκτως ἀπολαύων, ἐποπτεύεις τοὺς ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εν τῇ ὁμολογίᾳ, τῇ τῆς πίστεως Πάτερ ἔμεινας ἄτρεπτος· Χριστὸν γὰρ εἰκονίζων, σαρκὶ καὶ περιγράφων, προσεκύνεις καὶ ἔκραζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ιησοῦ τοῦ Δεσπότη, ἐν τῷ σώματι φέρων Πάτερ τὰ στίγματα, καμὲ καταστιχθέντα, τῷ βέλει τοῦ Βελίαρ, ἰατρεύεις κραυγάζοντα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ φύσιν καὶ λόγον, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων ἐκνοφόρησας, καὶ τρέφεις ἐκ μαζῶν σου, τὸν πᾶσιν εὐκαιρίᾳ, ἐτοιμάζοντα τράπεζαν· Ὁν ἐκτενῶς ἀγαθὴ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι; στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στήλην σε ἔμπνουν ὡς ἀληθῶς, καὶ εἰκόνα, ἐγκρατείας Πάτερ κεκτημένοι, Τίτε σου τὴν μνήμην, τιμῶμεν εἰς αἰῶνας.

Θίασος χαίρει τῶν Μοναστῶν, καὶ χορεῦει, τῶν Ὁσίων δῆμος καὶ Δικαίων· στέφος γὰρ ἀξίως, σὺν τούτοις ἱκομίσω.

Ωραῖσμένους ταῖς ἀρεταῖς, εἰς νυμφῶνα, τῆς ἀρρήτου δόξης ἀνεκλήθης, ὕμνον ἀναμέλπων, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν διπλοῖδα, τὴν ἱεράν ἐστολίσω, καὶ τῶν θυσίας ἀναιμάκτους, θυμὰ προσηνέχθης Θεῷ εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Εν τῇ νηδυῖ σου τὸν πρὸ σοῦ συλλαβοῦσα, Θεομήτορ ἄχραντε Παρθένε, τέτοκας ἀφράστως, Χριστὸν τὸν Βασιλέα.

Ὁ Εἰρμός. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν, λαοὶ Θεοτόκον· τὴν τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, δεξαμένην ἐν γαστρὶ ἀφλέκτως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Πατήρ νοσούντων ἐν πάθεισι, Θεόθεν ἐδείχθης, ἑλατήρ δὲ Μακάριε, καὶ διώκτης πονηρῶν δαιμόνων· δὴ σὲ μακαρίζομεν.

Τὴν γῆν ὡς φθορᾶς οἰκητήριον, κατέλιπες Πάτερ, καὶ εἰς γῆν κατεσκήνωσας τῶν πραέων, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀγάλλῃ, θείας ἀπολαύων τρυφῆς.

Ὅρον ἀπαρέγκλιτον πίστεως, καὶ τῆς ἐγκρατείας, ὑποτύπωσιν ἔχοντες, τοὺς σὺς πόρους ἀληθῶς, τὸν Κτίστην, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σήμερον ἡμέρα ἐόρτιος· συγκαλεῖ γὰρ Τίτος, Μοναζόντων τὰ ποιμένα, εἰς χορείαν καὶ κοινὴν ἐστίαν, καὶ βρώσιν ἀκηράτου ζωῆς.

Θεοτοκίον.

Ὅ ἐν σοὶ σκηνώσας Πανάμωμε, τὸν πρὶν τοὺς γενάρχας, κακοτρόπως πτερνίσαντα, βροτοκτόνον καταβαλὼν ἐτέχθη, καὶ πάντας ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ὁ Εἰρμός· Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, εἰς τὸν Στίχον, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῆς Νικήτα, Ἡγμένου τῆς Μονῆς τῆς Μηδικῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέπραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τῆς Ὁσίας Προσόμοια γ'.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Λόγω, κυβερνώμενος ψυχῶν, θείος οἰκονόμος ἐδείχθης, μυσταγωγός τε πιστός· σπέρματα σωτήρια καταβαλλόμενος, καὶ θερίζων τὸν ἄσταχυν πολύχην Θεόφρον, τοῦτον τῷ Δεσπότη σου, φέρεις γηθόμενος· ὃ νῦν παριστάμενος μάκαρ, μέμνησο τῆς ποιμένης σου ταύτης τῆς αἰεὶ τιμώσης σε Θεόπνευστε.

Πράος, πεφυκὼς καὶ προσηνής, τῆς ὀρθοδόξιας πῶς ζήλω, ὥφθης μαχόμενος· πίστιν γὰρ ὡς θώρακα περιβαλλόμενος, καὶ ὡς δόρυ

ἐγκράτειαν, Νικήτα Θεόφρον, ἅπασαν τὴν βλάσφημον, αἵρεσιν ἠλεγξας, θείαν τοῦ Σωτῆρος εἰκόνα, σέβων καὶ τιμῶν Θεοφόρε ὁροῖς πατρικοῖς σαφῶς ἐπόμενος.

Ὅτε, ἐξορίαις σε πικραῖς, καὶ σκοτεινότη- τοῖς ἐν τόποις, ὁ σκοτεινότητος, τύραννος κατέκλεισε θηρῶν ὠμότητι, Παραδείσῃ τὴν οἰκῇσιν, ἐν τῷ περιφέρων, χαίρων τε τῷ πνεύματι, Πάτερ ὑπέμεινας· οὐ νῦν, τὴν εὐπρέπειαν βλέπειν, ὄντως κατηξίωσαι μάκαρ, τὰ τῶν πόνων ἔπαθλα δρεπόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Στένω, ἐκ βαθέων τῆς ψυχῆς, ὅταν ἐννοήσω σου Κόρη, τὰ πλημμελήματα, τύπτω δὲ τὸ στήθος μου, κράζων τὸ, Ἠμαρτον, καὶ προσπίπτω σοι Δέσποινα, ζητῶν μεταγνῶναι· πάλιν δὲ ἡλίθιος ὢν, περιπείρομαι· οἱμοὶ! τῇ κακῇ συνηθείᾳ. Ταύτης οὖν με λύτρωσαι τάχει, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδήγησον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σκότος, ἐνεδύσατο ποτὲ, ἡλῖος ὄρων σε ἐν ξύλῳ, Σῶτερ κρεμάμενον· ἐφρίξαν δὲ κἀτῶθεν τὰ καταχθόνια, καὶ νεκροὶ ἐξανέστησαν, ἐρράγησαν πέτραι, καὶ τὰ ἐπεράνια, πάντα ἐξέσησαν· σὺ δὲ τῷ Σταυρῷ παρεσῶσα, ἔκλαιεν ἡ ἄχραντος Κόρη, ἀνυμνολογῶσα σε φιλάνθρωπε.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες, τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἀγίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας, ἢ ἡ Ἀκροστιχίς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίῳ).

Τὸν σὸν γεραίρω παμφαῖ βίον Πάτερ.

Ποῖμα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Εν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρατιᾶ, ἢ ὑπέροπλος δύναμις· σαρκωθείς ὁ Λόγος δὲ τὴν παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειπεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Τῷ φωτὶ τῆς θείας ἀστραπῆς, Πάτερ αὐγαζόμενος, σοῦ τὴν ζωὴν τῷ Θεῷ καθιέρωσας, ἐκ παιδὸς ἐλόμενος, παρθενίας τὴν φωσφόρον λαμπρότητα, δι' ἧς ὠμοιώθης, τῇ τῶν ἀσωμάτων καθαρότητι.

Ὁδηγῶ τῷ θείῳ καὶ σεπτῷ, Πνεύματι χρησάμενος, θεωρεῖ τῶν μοναζόντων σχήματι, καθαρῶς ὠμίλησας, καὶ διέμεινας πολυφώ-

τω πυρσούμενος, αἴγλη Θεοφόρε, βίον καθαρώ-
τατον κτησάμενος.

Νευρωθείς δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, πάθη κατε-
μάραντας, τὰ τῆς σαρκὸς, καὶ τὰν νοῦν
κατελάμπρυνας, ὡς Νικήτα πάνσοφε, τῇ μελέτῃ
τῶν διδαγμάτων τοῦ Πνεύματος, θείας θεωρίας,
πλοῦτον ἀδαπάνητον καρπούμενος.

Σωφροσύνη μάκαρ λαμπρυνθείς, καὶ τῇ κα-
θαρότητι, πρὸς ἱερὰν ἀνιπνέχτης ἀκρότητα·
τῆς ἱερωσύνης γάρ, λαμπροτάτῳ κατεκοσμήθης
ἐνδύματι, θείων μυστηρίων, Ὅσιε μεσίτης γνω-
ριζόμενος.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρᾳ πέφηνας ἀγνῇ, πάσης ἀοράτῃ τε,
καὶ ὁρατῇ· Αἰπαρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ
Κτίστην τέτοκας, ὡς νυδόκησε σαρκωθῆναι ἐν
μήτρᾳ σου· Ὡς σὺν παρρήσίᾳ, πρέσβευε σωθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Εξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὥσπερ κρίνον Κύριε, ἡ
τῶν ἐθνῶν στερεινύουσα, Ἐκκλησία τῇ
παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Ουράνιον κτησάμενος, πολιτείαν· Ἐνδοξε, φω-
τοειδὴς καὶ ἐκλαμπρος, εὐσεβείας φωστὴρ
γεγέννησαι, διαπρέπων ἐνθέοις σου χαρίσμασιν.

Νεκρώσας τὰ φρονήματα, τῆς σαρκὸς σου
Πάνσοφε, δι' ἀρετῆς ἐζώσας θεοφρόνως
ψυχῆς τὸ ἐνθεον, καὶ ζωῆς τῆς ἀφθάρτου κα-
τηξίωσαι.

Γηθόμενος διήνυσας, σοῦ τὸν βίον Ὅσιε, πε-
ποικιλμένος κάλλεσι, καὶ ὠραίοις πλετῶν
χαρίσμασιν, ἐν οἷς ἐστερεώθη ἡ καρδιά σου.

Εξέλαμψας ὡς ἥλιος, μοναζόντων τάγμασι,
ταῖς ἀρεταῖς κοσμήμενος, ὡς Νικήτα Θεό-
φρον Ὅσιε· διό σε γεγηθότες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ως μήτηρ μεκτημένη σὺ, παρρήσιαν Δέσποι-
να, πρὸς τὸν Υἱόν σου αἵτησαι, ἐπαμῦναι
λαῶ καὶ ποιμνῇ σου, τῶν ἀνόμων δὲ θραῦσαι
τὰ φρυάγματα.

Ὁ Εἰρμός· Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ηυλίσθης ἐν ὄρεσι, τῆς ἡσυχίας Σοφέ· ἐτρά-
φης ἐν πόλεσι, τῆς ἐγκρατείας σαφῶς· ὑ-
ψώθης ἀμφοτέρωθεν· ἔλιπες χαμαιζήλη, ἡδονῆς
πολιτείαν· ἐφθασας ὑρανίου, τὴν μονὴν κατοι-
κίας, ἐν ἣ καθικετεύεις ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Θεόν.

Θεοτοκίον.

Πολλοῖς πλημμελήμασιν, ἐγὼ ὁ ἄσωτος, τὸν
νοῦν σκοτιζόμενος, ἐπιβοῶμαι τὴν σὴν,
βεβαίαν ἀντίληψιν· Φώτισον Θεοτόκε, τῆς ψυ-

χῆς μου τὰς κόρας· λάμψον μοι μετανοίας, τὸ
λαμπρότατον φέγγος· καὶ ἐνδυσόν με ὅπλα τοῦ
φωτός Πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἁμω-
μος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρη-
νῆσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον τέτο
θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς
τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεώτας θέλων
ὡς εὐσπλαγχνος.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ελήλυθας, ἐκ Παρθένου ὁ πρέσβυς ἐκ Ἀγ-
γελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμέ-
νος, καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διό
κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ρίζοτόμος, τῶν παθῶν Θεοφόρε δεικνύμενος,
ψυχῆς καθαρότητι, τῶν θεομάχων ἀνέσπα-
σας, ἅπασαν ψυχάλεθρον, ἱερομύστα ἀπάτην
πανσεβάσμιε.

Αράμενος, τὸν τῆς νίκης πανόλβιε στέφανον
σκηναῖς οὐρανίοις νῦν, ἐπαναπαύῃ μακα-
ριε, πάθη τιναζάμενος, καὶ τὴν ἀπάθειαν Πάτερ
ἐνδυσάμενος.

Ιερεῖον, ὥσπερ ἁμωμον Πάτερ τὸν βίον σου,
Χριστῷ προσενήνοχας, θείας ἀγάπης ἀνά-
πλεων, καὶ τῷ τῆς ἀσκήσεως, ὠραϊζόμενον κάλ-
λει παμμακάριστε.

Ρήτορείας, ψυχοφθόρου Παμμακάρε αἵρέσεως,
τρανῶς, ἐξεφαύλισας, Χριστῷ τιμῶν θείαν
μόρφωσιν, καὶ τῆς Θεομήτορος, καὶ τῶν Ἀγίων
ἀπάντων ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Σέ λιμένα, σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκράδαντον,
Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστά-
μεθα· σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν κιν-
δύνων λυτροῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας,
Χριστέ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα,
τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου ἐκ νυ-
κτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Ως πρᾶος ἐν γῇ, τῶν πράξεων ὠκνησας, Νι-
κήτα σοφέ, μαχητὴς γενόμενος, ὑπὲρ ἀ-
ληθείας παναοίδιμε, καὶ τῆς ὁμολογίας, στέφει
λαμπρῶς κοσμούμενος.

Πρὸς ἐνθεον φῶς, νῦν μετέστης Ὅσιε, φωτός
γεγονώς, υἱὸς ἐνδιάθετος, ἐν ἀγαλλιάσει
καὶ τερπνότητι, σὺν χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, χαρ-
μονικῶς γηθόμενος.

Αφράστου τρυφῆς, Παραδείστῃ γέγονας νῦν
μέτοχος· λιμὴν γὰρ πανεύδιος, τοῖς χειμα-

ζομένοις ἀναδέδειξαι, καὶ λιμώττουσι Μάκαρ, διατροφεὺς γεγένηται.

Δυσώπει τὸν σὸν, Υἱὸν καὶ Κύριον Παρθένε ἀγνή, αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τοῖς ἐξ ἐναντίας περιστάσεως, ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν, εἰρηνικὴν δωρήσασθαι.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀθύρσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
• ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
• ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
• με ἀνάγαγε.

Μακαρίων ἐλπίδων ἐπέτυχες, Πάτερ παμμακάριστε, μακαριότητος, δεσποτικῆς γεόμενος, κληρονόμος καὶ θείας ἐλλάμψεως.

Φωτοφόρος λαμπάδας κατέχων διπλᾶς, τῆς ὁμολογίας σου, καὶ τῆς ἀσκήσεως, εἰς οὐρανούς ἐχώρησας, Θεοφόρε Νικήτα πανάριστε.

Α'πολαύων ἀλήκτου καὶ θείας τρυφῆς, ἐν ἐπουρανίοις νῦν Πάτερ σκηνώμασιν, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην καὶ Κύριον. Θεοτοκίον.

Α'πειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διακονίζεις παρθένος ἐμφαίνεσθα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἰρμός· Ἐν ἀθύρσῳ πταισμάτων.
Τὰ Μαρτυρικὸν τοῦ ἡχοῦ.

Συναξαριστον.

Τῇ Γ'. τῇ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικήτα τοῦ Ὁμολογητοῦ, Ἠγούμενης τῆς Μονῆς τοῦ Μηδικίου.

Στίχοι.

Ῥυσθεὶς βίου Νικήτας, ὡς στρουθὸς πάγης,
Πτεροῖς νοητοῖς ἵπταται πρὸς τὸν πόλον.

Νικήταν καλέουσι τρίτῃ ἐπὶ δῶρα Θεοῖο.

Οὗτος ὁ αἰόδιμος Πατὴρ ἡμῶν Νικήτας, ποθήσας ἐκ βρέφους τὴν ἐγκράτειαν καὶ παρθενίαν, νύλισθη ἐν ὧραις, καὶ ἀντεράφη ἐν ἡσυχίᾳ, πᾶσαν ἀρετὴν ἐργαζόμενος, δι' ἧς μέγας ἐγένετο καὶ ὀνομαστός. Λόγῳ δὲ θείῳ κυδερνώμενος, θείος οἰκονόμος ἐδείχθη καὶ πιστὸς ἱερεὺς. Ἐξωσθεὶς δὲ τῆς πείμνης παρὰ τῶν εἰκονομάχων ὡς τῶν θείων εἰκόνων προσκυνητῆς, ἐξορίαις πικραῖς ὑποβάλλεται· καὶ ἐν πᾶσιν εὐχάριστος ἀναδειχθεὶς καὶ δόκιμος ἀγωνιστής, ἅπασαν ψυχολίθρον ἀπάτην τῶν θειμάτων κατέστρεψε, καὶ πολλοὺς τῇ προτροπῇ καὶ ταῖς παρακλήσεσιν αὐτοῦ μάρτυρας ἀπειργάσατο. Ὄθεν καὶ διπλᾶς τὰς λαμπάδας ἀνάψας τῆς ὁμολογίας καὶ ἀσκήσεως, διπλοῦς καὶ τοὺς στεφάνους ἐκ χειρὸς Κυρίου ἐδέξατο, πρὸς αὐτὸν μεταστάς καὶ ἀναπαυσάμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου (*).

(*) Τοῦ Ὑμνογράφου τούτου ἔχουσιν Ἀκολουθίαν τὰ χειρογράφα κατὰ τὴν ἐξῆς Δ'. τοῦ παρόντος μηνός· τὸ δὲ τοῦ

Στίχ· Ζῶντος Θεοῦ σὺ θείος ὑμνητὴς Πάτερ.
Ἐγὼ δὲ σοῦ θανόντος ὑμνητὴς νέος.

Οὗτος τῆς Σικελῶν ἐπαρχίας ὑπῆρχε, γεννητόρων Πλωτίνου καὶ Ἀγάθης, ἐπεικῆς καὶ εὐσεβῆς τὸν τρόπον, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν θείων Γραφῶν αἰὶ σχολάζων. Ἀλούσης δὲ τῆς πατρίδος αὐτοῦ ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν, οὗτος σὺν τῇ μητρὶ καὶ ἀδελφοῖς πρὸς τὴν τοῦ Πίλοπος ἀνήχθη· κακείθεν πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην, ἐνθα τὸν μοναστὸν ὑπέρχεται βίον, καὶ πρὸς τοὺς πνευματικοὺς ἀγῶνας ἀποδύεται· κλίνη γάρ ἦν αὐτῷ ἰδαφος κωδίῳ καλυπτόμενον· χιτῶν ἀφελῆς· τροφή, ἄρτος βραχύς· ποτὼν, ὕδωρ· εἰσὶς παννύχιος· γονάτων κατάκλισις· συνεχεῖς ὕμνοι ἐπὶ στόματος· ἐργέχειρον, καλλιγραφία· ἡ ἐκ ταύτης στολὴ ἀνάγνωσις τῶν θείων Γραφῶν. Ἐκ τούτων γέγονε πρᾶος, σεμνὸς, μέτριος, ἀπλοῦς, ἀκέραιος, καὶ τὰ τούτοις ἐπόμενα. Τούτοις πλουτῶν, χειροτονεῖται πρεσβύτερος.

Χρόνος οὐχὶ συχνός, καὶ μετὰ Γρηγορίου, ὃ τοῦ Δεκαπολίτου προσηγορία, ἀνδρὸς ἑλλογίμου, τῇ Κωνσταντίνου πέλει ἐπιδημεῖ· μεθ' οὗ τῷ ναῶ τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀντίπα ἐγκλείεται, σκληραγωγίαις καὶ ἀσκητικοῖς πόνοις ἐπαγαλλόμενος.

Ἐπεὶ δὲ ἡ χριστομάχος αἵρεσις ἀνεφύη τῶν Εἰκονομάχων, καὶ ὁ μακάριος εἰς Ῥώμην ἀπέπλειν, εἰς τοῦτο τινῶν αὐτὸν ἀξιώσαντων, νῆες ἐπιστᾶσαι βαρβαρικαί, δασιμώτην εἰς Κρήτην ἀπήγαγον, καὶ τῇ εἰρκτῇ ἐναπέθεντο. Πάντας δὲ ἐδίδασκε τὴν τῆς σωτηρίας ὁδόν, καὶ πολλοὺς ἐκ τῶν τοῦ διαβόλου χειρῶν ἐλυτρώσατο. Ἐνθα ἱεροπρεπῆς τις ἀνὴρ αὐτῷ ἐπιστάς, Ἐκ Μύρων καὶ Λυκίας ἐνταῦθα πάρειμι, ἔφη· ἀλλὰ δέξαι ταύτην τὴν κεφαλίδαν. Ὁ δὲ, λαβὼν, ὁμοῦ τε ἀνεγίνωσκε καὶ ἱψαλλε· Τάχυνον ὁ Οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν· ὅτι δύνασαι βουλόμενος· καὶ τὸ ἀδόμητον ἔργον πρῶτας ἐγένετο· τότε γὰρ τοῦ τῆς αἵρέσεως προμάχου ἐκ ποδῶν γενομένου ἢ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία τῶν σιπτῶν εἰκονισμάτων ἀπείληψε τὴν εὐπρέπειαν· καὶ ὁ τίμιος Ἰωσήφ, ἐλευθερωθεὶς τῆς Κρήτης, πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν διεσώζετο.

Ἐπεὶ δὲ λείψανον ἱερώτατον τοῦ μεγάλου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου παράτινος λαβὼν εἶχε, καὶ ναὸν ἐπ' ὀνόματι τούτου συνάμα τῷ κλεινῷ Γρηγορίῳ εἰδείματο, καὶ ἐν φροντίδι πλείονι καθιστάκει καὶ μελωδήμασι τὰς αὐτοῦ πανηγύρεις κατακοσμήσαι, σὺν δάκρυσί τε καὶ στεναγμοῖς ἡξίου τοῦ κοθουμένου τυχεῖν· τοιγαρὲν καὶ ἐπέτυχεν. Ὅρα γὰρ ἄνδρα τινὰ φοβερὸν, ἐν Ἀποστολικῷ τῷ σχήματι, ἀπὸ τῆς ἱερᾶς τραπέζης Εὐαγγέλιον ἀράμενον, καὶ τοῖς αὐτοῦ στέρνοις ἐπιθίντα, καὶ εὐλογίας τὴν ἀξιώσαντα. Τοῦτο δὲ ἦν ἀπαρχὴ τοῦ θείου χαρίσματος· οὕτω γὰρ ἀπόνως μετ' εὐκολίας τὰς ἱερὰς μελωδίας τοῖς αἰτουμένοις παρέιχεν, ὡς νομίζειν τινὰς μὴ ἐξ ἑαυτοῦ ταύτας γενναῖν, ἀλλ' ἐκμανθάνειν ἀλλαχοῦ πρότερον καὶ ἀποσπματίζειν, καὶ οὕτω τοῖς αἰτουμένοις παρέιχεν· τὸ δὲ, μὴ τοιαύτην ἔχειν τὴν ὑπόθεσιν, ἀλλ' ἐκ θείου χαρίσματος, καθὰ προέφημεν, ταῦτα προφέρειν, πισπίσεται.

Ἐνταῦθεν τοῖς ἀπάντων στομάσιν ἄδεται, καὶ πᾶσι ποσεινός καὶ ἐπέραστος, οὐ μόνον ἰδιώταις καὶ ἄρχουσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς τοῖς Βασιλεῦσι γίνεται. Καὶ ὑπερορία μὲν παρὰ τὸ δῖον καταδικάζεται· ἀλλ' εὐθὺς ἀνακληθεὶς, τῶν ἱερῶν σκευῶν τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας τὴν φυλάκην

Χαλκή, καὶ δύο Δοξαστικά, καὶ Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον. Ὁ δὲ ἐκεῖ Κανὼν, ποίημα ὦν Ἰωάννου Εὐχαΐτων, τοῦ καὶ Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Μαυρόποδος ἐκονομαζομένου, φέρει τοιαύτην Ἀπροστιχίδα· Τὴν ὀγδόην δέησιν ὁ Μάκαρ δέχου, ἐκ πένητος μοναχοῦ Ἰωάννου.

πιστεύεται, Ἰγνατίου πατριαρχοῦντος τῷ Θεῷ· ἡ μετὰ τὴν ἐκδημίαν, παρὰ Φωτίου στέργεται καὶ ἐκθειάζεται (οὗτος γὰρ μετὰ τοῦτον Πατριάρχης ἀναδείκνυται)· καὶ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἀγωνιζόμενος, ἐξωρίσθη εἰς Χερσῶνα. Μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν τοῦ τυράννου, ἀναρρυσθεὶς ἐκ Χερσῶνος παρὰ τῆς Βασιλίδος Θεοδώρας, τῆς στηριξάσης τὴν Ὀρθοδοξίαν, καὶ πολλοὺς τῶν Ἁγίων αὐτῆς ὑμνολογήσας, ἐκοιμήθη, καὶ κατετίθη τὰ τίμιον αὐτοῦ λείψανον ἐν τῇ μονῇ, ἐν ᾗ κατὰκειται.

Ἀνθρώπος δέ τις, ἔχων δούλον χρήσιμον, ἐπέπειρε ὁ δῆλος ἔφυγεν, ἀπελθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εἰς τὸν Ἅγιον Θεόδωρον τὸν Φανερωτὴν, παρεκάλει αὐτὸν φανερωσάιν τὸν δούλον αὐτοῦ. Προσμεύας οὖν ἐν τῷ ναῷ ἐπὶ τρισὶν νυχθημέροις, καὶ μηδὲν μαθὼν, λυπηθεὶς, ἐβούλετο ἀναχωρῆσαι. Ὁρῶν δὲ οὗτος, καὶ ψυχωφελοὺς ἀναγινωσκόμενον λόγον, μικρὰν ἀφύπνωσε, καὶ ὁρᾷ τὸν Μάρτυρα, λέγοντα αὐτῷ· Ἦνα τί λελύπησαι; Ἰωσήφ ὁ ποιητὴς, καὶ μετὰ τοῦ Θεοῦ ταύτη τῇ νυκτὶ, ἐπεσκέφθη παρ' ἡμῶν πάντων, ὅς κανάσιν ἐτίμησεν ἡ ἀγία αὐτῆς ψυχὴ· καὶ νῦν παραγίγονα τοῦ λοιποῦ δηλώσαί σοι· Ἀπελθε κατὰ τὸν δαίμα τόπαν, καὶ εὐρήσεις, ὃν ἐπιζητεῖς οἰκέτην σου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐλπιδοφόρου.

Στίχ. Εἰφους ἀληθὴς μάρτυς Ἐλπιδοφόρος,
Θεὸν φέρει ἄψευστον εὐελπιστίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δίᾱ.

Στίχ. Βαλὼν κεραίῳ δυσσεβῆς Δίᾱ κάραν,
Ὡς σκεῦος αὐτὴν συντρίβει κεραμέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βυθονίου.

Στίχ. Ὁ Βυθόνιος εἰς βυθὸν βεβλημένος,
Τὴν κλῆσιν εὗρεν εἰς προφητείαν τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γαλύκου.

Στίχ. Δηχθεὶς ὁδοῦσι Γάλυκος τῶν θηρίων,
Θηρὸς νοητοῦ τοὺς ὀδόντας συντρίβει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλλυριοῦ τοῦ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Μυρσιῶνος.

Στίχ. Ἐκ Μυρσιῶνος Ἰλλυριεὶ πρὸς πόλιν,
Οὐχ ὡς ὁ Χριστὸς ἐξ Ἑλαιῶνος, φέρη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυ-
» ράννη μεταρσίον, τὴν φλόγα ἀνερρίπι-
» σε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε Θεοσεβέσι Παισὶ,
» δρόσον τὴν τῷ Πνεύματος, ὁ ὢν, εὐλογημένος
» καὶ ὑπερένδοξος.

Η σὴ ἐπιείκεια διαφερόντως, εἰς χθὲν ἐταπεί-
νωσε, τυράννου τὴν ὠμότητα, συντόνοις
δεήσεσι τοῦτον νεκρώσασα· οἶδε γὰρ τὸ θελή-
μα ποιεῖν, τῶν φοβουμένων αὐτὸν ὁ Κύριος.

Β ροντὴ τῶν δογμάτων σου, καὶ ἡ φωσφόρος,
Ἄσπραπὴ τοῦ βίου σου, τὸν κόσμον κατε-

φαίδρυνε, πιστοὺς καταυγάζουσα Θεοφεγγέσι
πυρσοῖς, λόγοις τε καὶ πράξεσι παιδραῖς, Ἱερο-
μύστα Θεομακάριστε.

Ι σχυῖ νευρούμενος τῷ Παρακλήτου, δαιμόνων
τὰς φάλαγγας, καὶ βρόχους τῶν αἱρέσεων,
Θεόφρον διέφυγες καὶ πρὸς ἑράνιον, ὕψος ἀνελη-
λυθας, χοροῖς, τῶν Ἀσωμάτων νῦν αὐλιζόμενος.
Θεοτοκίον.

Α γίων Ἀγία σε κατανοῶμεν, ὡς μόνην κυή-
σασαν, Θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον, Παρθένε ἀ-
μόλυντε, Μήτηρ ἀνύμφευτε· πᾶσι γὰρ ἐπήγα-
σας πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῷ Θεῷ τόκῳ σου.
Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Ῥάμιος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ Θεῷ προσταγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα κρίζοντας· Εὐλογεῖ-
» τε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ο λην ὑπερβὰς, τὴν αἴσθησιν Τρισμάκαρ, τῷ
νοητῷ νῦν προσωμίλησας, φωτὶ πανσεβά-
σμιε, Θεοπτίας ἀξιούμενος, καὶ φωτισμοῦ πλη-
ρούμενος, κρίζων· Ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα
τὸν Κύριον.

Ν ἐκρωσιν παθῶν, σαφῶς ἐνδεδυμένος, πρὸς
ζωηφόρον ἐπεδήμησας, χορείαν Πανόλβιε,
εὐσεβεῖα πυρπολούμενος, καὶ ἀρεταῖς λαμπό-
μενος, κρίζων· Ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα
τὸν Κύριον.

Π ᾶσαν ἀρετὴν, ἐκ βρέφους ἐξασκήσας, ἐπὶ
τῷ τέλει τῶν ἀγώνων σου, στεφάνῳ κο-
σμούμενος, τῶν χαρίτων ἀναδέδειξαι, καὶ τὰ
βραβεῖον εἴληφας ψάλλων· Ὑπερυψοῦτε, πᾶν-
τα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Α νῶθεν ἡμᾶς, νῦν ἐποπτεύεις Πάτερ, τῷ
σῷ Δεσπότη παριστάμενος, Νικήτα φερῶ-
νυμε, παρρήσιᾳ πολλῇ χρώμενος, καὶ ψυχικὴν
αἰτούμενος, ἐνδοξε σωτηρίαν, ἱεροφάντορ τῇ
Ποίμνῃ σου.
Θεοτοκίον.

Σ ὑ τὸν τοῦ Πατρὸς, ἁχώριστον ἐν μήτρᾳ,
θεανδρικῶς πολιτευσάμενον, ἀσπόρως συνέ-
λαβες, καὶ ἀφράστως ἀπεκύησας, Θεογεννητορ
ἄχραντε· ὅθεν σε σωτηρίαν, πάντων ἡμῶν ἐπι-
στάμεθα.

Ὁ Εἰρμός· Κάμιος ποτέ.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐ-
» πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα-
» γεῖν, τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον,
» Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Τῆς Δείας λαμπρότητος, ὡς καθαρὸς ἤξιωσαι, ἀρετῶν ταῖς ιδέαις ἐξαστραπτόμενος, καὶ ὁμολογίας στεφάνῳ, διαπαντὸς ἐκλελαμπρυσμένος· διὰ τὴν πανένδοξον, ἐορτὴν σου νῦν γεραίρομεν.

Εμφρόνως μακάριε, σοῦ τὴν ζωὴν διήνυσας, προσταγαῖς τοῦ Σωτῆρος διευθυνόμενος· νῦν δὲ τῆς σκιάς παρηγμένης, περιχαρῶς ζωῆς αἰωνίᾳ, ἀξίως τετύχηκας, Θεορρήμον ἱερώτατε.

Ρεόντων ὀξύτατα, παρέδραμες τὸν τάραχον, γαληνῷ δὲ Νικήτᾳ τῆς βασιλείας Χριστοῦ, χαίρων προσωμίσθης λιμένι, πρὸς ὃν ἡμᾶς ὁδήγησον Πάτερ, τοὺς σὲ μακαρίζοντας, καὶ τὴν μνήμην σου γεαίροντας. Θεοτοκίον.

Ως πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον, ἐν γαστρὶ δεξαμένη, ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδοῦντα, πᾶσι βροτοῖς αὐτὸν προσκυνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνουσι.

Ο Εἰρμός· Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Τὸ Φωταγωγικόν, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθροῦ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Δ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μαλακῷ (ἢ Μαλεῷ).

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου γ΄. καὶ τοῦ Ὁσίου γ΄.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Οἷος ἀνακείμενος θερμῶς, ὅλη τῇ ψυχῇ συνημμένος, τῷ παντεπόπτῃ Θεῷ, Δείους ἐγεώργησας καρπούς τοῦ Πνεύματος, ἡσυχίαν ἐγκράτειαν, ἀγάπην ἐλπίδα, τὴν μακροθυμίαν τε, καὶ τὴν πραότητα, δρόμον, πρὸς τὴν ἄνω πορείαν, πίστιν καὶ χρηστότητα Πάτερ, μεγαλοπρεπῶς ἐπιδεικνύμενος.

Χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος ἐν σοὶ, ὡς καθαρωτάτῳ καὶ πράτῳ, κατασκηνώσασα, πᾶσι κατεκόσμησεν ἀρετῆς εἵδεσι, καὶ ποικίλοις χαρίσμασιν, ἐλάμπρυνε Πάτερ· ὅθεν καὶ Γεώργιον, Χριστοῦ φερώνυμον, ὥφθης γεωργήσας ἐμφρόνως, αὐλάκας τῆς σῆς διανοίας, ἀξιωμακάριστε Γεώργιε.

Χαίρων τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, Πάτερ τῇ ἐλπίδι τὰς πόνας, ῥοὰν ὑπὴνεγκας, πρόθυμος

τοῖς ἐμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, τῶν ὀπίσω δὲ πάνσοφε, ποιήμενος λήθην, ἕως τὸ μακάριον, τέλος κατέλαβες, πλήρης ἀρετῶν ἐργασίαις, καὶ μακαριότητος Δείας, Ὅσιε Γεώργιε τετύχηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις ὄντως Δρόνε τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε ζωῆς κιβωτέ· χαῖρε ἀγιάσματος πηγὴ ἀκένωτε, μυροθήκη τοῦ Πνεύματος, τρυφὴ Παραδείσου· χαῖρε ἡ ἀπόλαυσις, ἡ μυστικὴ τῶν ψυχῶν· χαῖρε, ἡ χαρὰ τῶν Ὁσίων· χαῖρε ἀγαλλίαμα πάντων, τῶν σοὶ προστρεχόντων Θεοσύμφευτε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Θρήνοις κοπτομένη ἡ ἀμνάς, δάκρυσι πικροῖς τε τὰς ὀψεις, καταρράντιζουσα, ξύλῳ ἐνητένιζε, Σταυρὸν ἡ ἄμεμπτος, καὶ τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, Υἱέ μου, ἐβόα, ποῦ νῦν ἀπελεύσομαι; τίνα καλέσω Υἱόν; οἴμοι! πῶς μεμόνωμαι τέκνον! πῶς δέ με τὰ φῶς ἡμαυρώθη! ῥάγητε τὰ σπλάγχνα καὶ σπαραχθῆτε.

Εἰς τὸν Ὁρθρόν.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Τριωδίου, καὶ τῷ Ἀγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τοὺς σοὺς προθύμως, ὦ Πάτερ, μέλπω πόνους Θεοφάνους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**εῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
» τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαν-
» τι, τὸν λαόν, ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων·
» ὅτι δεδοξασται.

Τρισσοφαεῖ, τῆς Θεαρχίας λαμπρότητι, πεφωτισμένος Ὅσιε, κόσμον κατέλιπες, καὶ παθῶν τὴν ἀμίχλην, καὶ βίῳ λαμπροτάτῳ, Πάτερ διέπρεψας.

Οδηγηθεὶς Δεία προνοία Γεώργιε, πρὸς οὐρανὸν τὴν φέρουσιν, τρίβον ἐβάδισας, συνεργὸν κεκτημένος, τὸν μόνον εὐεργέτην, καὶ πανοικτίρμονα.

Υπὸ Θεοῦ, μάκαρ σαφῶς κυβερνώμενος, υἱα-Δεσίας χάριτι, καταλαμπόμενος, διετέλεσας Πάτερ, ὁσίως καὶ δικαίως, πολιτευσάμενος. Θεοτοκίον.

Σε στηριγμὸν, καὶ προστασίαν πλουτήσαντες, αἱ Θεοτόκον πάναγνον, ὁμολογαῦντές σε, τρικυμίας τοῦ βίου, πανάμωμε. Παρθένε, διασωζόμεθα.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νε-
» κρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Σὺ τρίβους τῆς ζωῆς, τῆς εἰς ἀπέραντον
αἰῶνα, Παμμακάρι διαμενούσης, ἀκλινῶς
χαίρων διώδεις, καὶ μοναῖς αἰωνίαις κατε-
σκήνωσας.

Ο βίος σε λαμπρὸς, ὁ λόγος ἄλατι, τῷ Θεῷ,
καὶ χάριτι ἡρτυμένος, ἀναδείκνυται Γεώρ-
γιε, γεωργίας ἐνθέου Θεῖον φύτευμα.

Υἱὸς σὺ τῷ Θεῷ διὰ Βαπτίσματος, γενέσθαι,
Παμμακάρι ἡθιωμένος, πατρικὸν ἐκκληρονό-
μησας, Σησαυρὸν διὰ βίου καθαρότητα.
Θεοτοκίον.

Στερέωμα γενοῦ καὶ καταφύγιον, καὶ σκέ-
πη, Παρθένε Θεογεννητορ, τοῖς ἐν πίστει
σοι προστρέχουσι, καὶ Θεοῦ σε Μητέρα καταγ-
γέλλουσιν.

Ὁ Εἰρμός· Στερέωσαν ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὸν ὠραιότατον, Χριστὸν ἐπόθησας, καὶ τὰ
τοῦ σώματος, πάθη ἐμίσησας, ἀγγελικῶς
ἐπὶ τῆς γῆς, Γεώργιε βιοτεύσας· ὅθεν τὴν ἀ-
γίαν σε, ἐορτάζομεν κοίμησιν, καὶ περιπτυσσό-
μεθα, τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, ἐξ ἧς ἡμῖν,
πηγάζεις ἰάματα, Πάτερ ταῖς πόθῳ τιμῶσί σε.
Θεοτοκίον.

Τὰ ἐπουράνια, φόβῳ ἠγάλλοντο, καὶ τὰ ἐπί-
γεια, πόθῳ εὐφραίνοντο, ὅτε ἡ ἄχραντος
φωνή, ἐπῆλθέ σοι Θεοτόκε· μία γὰρ πανήγυρις,
ἀμφοτέροις ἐγένετο, ὅτι τὸν πρωτόπλαστον, ἐκ
θανάτου ἐρρύσατο. Διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βδω-
μέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀπειρόγαμος, Ἀγνή καὶ Μήτηρ σου, Χρι-
στὲ ὁρῶσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τῇ
ξύλου μητρικῶς, Σηηνολογοῦσα ἔλεγε· Τί σοι
ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος
καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σε, Υἱέ
μου δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμνῶ σου τὴν Θεῖαν
συγκατάβασιν.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν, τῆς σῆς οἰ-
» κονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνη φιλαίν-
» ῳρωπε.

Πεποικιλμένος κάλλεσι, τῆς ἀρετῆς, καὶ ἡ-
» δεσι φωσφόροις, πρὸς Θεὸν ἀνέπτυς μά-
» καρ Γεώργιε.

Ρευστῶν γῆς Πάτερ Ὅσιε, τὴν ταραχήν,
διέφυγες, γαλήνης, φιλοθέου βίου ἀντι-
ποιούμενος.

Οἱ ἀνομίας χεῖμαρροι, σοῦ τὴν ψυχὴν, οὐκ
ἴσχυσαν ταράξαι· ὁ τρυφῆς χειμαρρῶς
σε γὰρ κατήρδευσεν.

Θεῖα μελέτη πάνσοφε, διηνεκῶς, προσέχων
τοὺς ἀστάτους λογισμοὺς ἀπώσω Πάτερ
Γεώργιε. Θεοτοκίον.

Υμνολογοῦμεν Ἀχραντε, τὸν ἐν γαστρὶ, τῇ
σῇ σωματωθέντα, καὶ σε εὐλογοῦμεν ὡς
Θεομήτορα.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων
» ποιητής Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
» προσταγμάτων, ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
» γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Μακαριότητος, καὶ ἀθανάτου βιοτῆς ἔτυ-
» χες, Πάτερ σοφέ, τὰς Θεῖας ἀνόδους,
ἀνύων παμμακάρι, ἐλπίδι ἀγάπῃ, καὶ πίστει
ῥωννύμενος.

Ωραϊζόμενος, τῇ ταπεινώσει τῷ Χριστῷ Ὅσιε,
πρὸς ὑψηλὴν, σαφῶς ἀννηέχθης, Θεόφρον
ἀρετὴν, γεώργιον Θεῖας, γενόμενος ἄλωνος.

Σώματος κένωσιν, δι' ἐγκρατείας ἀκριβοῦς
ἐδιδξας, καὶ καθαρὰν, καρδίαν ἐκτήσω,
δι' ἧς ἡξιώθης, Θεάσασθαι Πάτερ, τὸν πᾶσιν
ἀθέατον. Θεοτοκίον.

Ως ἀκατάληπτον, καὶ δυσθεώρητον παντὶ,
Δέσποινα, τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον Κόρη,
τοῦ τόκου σου σαφῶς· τὸν ὄντως γὰρ ὄντα,
Θεὸν ἡμῖν τέτοκας.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Πονηρίας πνευμάτων δαώκτης Σερμός, ὡφθης
παναοίδιμε μάκαρ Γεώργιε, τῇ τοῦ Ἀγίου
Πνεύματος, συνεργείᾳ σαφῶς δυναμούμενος.

Απαθείας ἐμπρέπων ὑψώμασι, τὸν τῆς σω-
» φροσύνης χιτῶνα Γεώργιε, περιφανῶς ἐν-
» δέδυσαι, τῶν παθῶν κατευκάσας τὸν τάραχον.

Τὴν φλογίνην ῥομφαίαν διέβης σοφέ, καὶ τῇ
Παραδείσου τρυφῆς κατηξίωσαι, τὸ τοῦ
Σταυροῦ Γεώργιε, περιθέμενος ὄπλον τὸ ἀρ-
ρήκτον.

Θεοτοκίον.

Επὶ σοὶ ταῖς ἐλπίδα ἀνέθηκα, Μήτηρ
ἀειπάρθενε τῆς σωτηρίας μου, καὶ σε

προστάτην τίθῃμι, τῆς ζωῆς ἀσφαλῆ τε καὶ ἄσειστον.

Ο' Εἰρμός· Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μαλακίῳ.

Στίχοι.

Ψυχὴν ὁ Γεώργιος ἀσμένως δίδως,

Ψυχῶν γεωργῶ, καὶ φυτουργῶ σαρκίων.

Τῇ δὲ τετάρτῃ ἀπῆρε Γεώργιος εἰς πόλιν εὐρύν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Θεοδούλου καὶ Ἀγαθόποδος.

Στίχ. Πρῶτος θάλασσαν εἰσιὼν Ἀγαθόπους,

Ἔργοις ὑπῆρχε χρηστόπου Θεοδούλῳ.

Τούτων, ὁ μὲν Θεόδουλος νεώτερος ἦν, ὁ δὲ Ἀγαθόπους πρεσβυτικῆς ἐπιδεδηκὼς ηλικίας· ὑπῆρχον δὲ ἀμφοτέροι ἐκ πόλεως Θεσσαλονίκης. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν παρίστησαν Φαυστίνῳ, καὶ μὴ πεισθέντες αὐτῷ, ἀλλὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀσάλευτον τηρήσαντες, τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐκδίδονται, καὶ οὕτω τελειοῦνται. Ἐδιδλώθη δὲ αὐτοῖς πρὸ τοῦ τέλους δι' ἀποκαλύψεως τὸ ἐσόμενον· ἔδειξαν γὰρ ἀμφοτέροι προσδεσθῆναι νηὶς, ἧς ἐκ τρικυμίας κλύδωνος διαιρεθείσης, καὶ τῶν συμπλεόντων ἀπολωλότων, αὐτοὶ μόνοι διασωθέντες τοῦ ναυαγίου, πρὸς ἕρος οὐρανόμηκες ἀνῆλθον· δηλοῦντος, οἶμαι, τοῦ δράματος τὸ διὰ θαλάσσης πάθος, καὶ τὴν πρὸς οὐρανὸν πορείαν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τῆς κατασχέσεως τῷ Ἀγίῳ Θεοδούλῳ διὰ τῆς περιβολῆς τοῦ δακτυλίου κατ' ὕπνους δεδηλωται, οἷον ἐτινος ἀρράβωνος δοθέντος αὐτῷ τῆς μελλούσης ἔνεκεν μαρτυρίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Φερβούθας, καὶ τῆς παιδίσκης αὐτῆς, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

Στίχ. Ἀπλὴν με πλάττεις, Χριστέ διπλὴ τὴν φύσιν,

Ἐχεις δὲ πρισθεῖσάν με διπλὴν Φερβούθαν.

Δούλας ἀληθεῖς Δεσπότης Θεοῦ δύο,
δούλην τε καὶ δέσποιναν ἔπρισε πρίων.

Ἄϊται ὑπῆρχον ἐπὶ Σαβωρίου Βασιλέως Περσῶν, ἀδελφαὶ τυγχάνουσαι τοῦ Ἀγίου Συμεὼν τοῦ Ἐπισκόπου, τοῦ μετὰ χιλίων ἐτέρων μαρτυρήσαντος παρὰ Πέρσαις. Τῆς οὖν βασιλείσεως ἐκ τινος νόσου μαλακιζομένης καὶ ἀρρώστουσης, εἰς διαβολὴν φαρμάκων δηλητηρίων κατασκευῆς αὐταὶ κατίστησαν· ἔθεν καὶ συλληφθεῖσαι, ἄγονται πρὸς τὸν Ἀρχιμάρκον· καὶ τὰς αἰτίας τῶν ἐγκαλουμένων ἀποδύμεναι, Χριστιανὰς ἑαυτὰς ἔλεγον εἶναι, καὶ Χριστιανοὺς μὴ εἶναι θίμις τοιαῦτα δημιουργεῖν. Διπλὴν δὲ ἡδὴ δεξάμεναι τὴν κατηγορίαν, προστιθέντος τῇ φαρμακείᾳ καὶ τοῦ Χριστιανὰς εἶναι, τὴν θανατηφόρον ἔλαβον ψῆφον· καὶ ἐκταθεῖσαι πάλοις κατὰ τοῦ τραχήλου καὶ τῶν ποδῶν, πρίοσι· δεησάμεναι, καὶ φίλοις ἀνισκολοπίσθησαν μετὰ τὴν διαίρεσιν· καὶ διαλυθεῖσα ὑπ' αὐτὰς ἡ βασίλισσα τὴν ἱασιν ἔλαβεν· οὕτω γὰρ οἱ διαβάλλοντες εἶπον, μὴ

ἂν ἄλλως ταύτην ἰαθῇναι, εἰμὴ διὰ τῶν νεκρῶν σωμάτων τῶν Ἀγίων ὑπέλθοι γυναικῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποπλίου.

Στίχ. Ἐν οὐρανοῖς Πόπλιε μισθός σοι μέγας,

Πρὸς οὓς ἀπαίρων, χαῖρε καὶ κρότει μέγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Πατρὸς ἡμῶν Πλάτωνος, Ἡγουμένου μονῆς τοῦ Στουδίου.

Στίχ. Πλάτων ἀρίστην εὐμετεπλάσθη πλάσιν,

Χριστῷ πλάσαντι συγκραθεῖς πλάσιν ξένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ τρεῖς Ὁσιοι, Θεωνᾶς, Συμεὼν, καὶ Φερβίνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ψυχὰς δέχου τρεῖς οὐ κεκληιδωμένας,

Ψυχῶν ἀκληλίδωτε τῶν θείων τόπε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζωσιμά, τοῦ κηδεύσαντος τὴν Ὁσίαν Μαρρίαν τὴν Αἰγυπτίαν.

Στίχ. Ζῶσαν προπέμψας Ζωσιμᾶς τὴν Μαρρίαν,

Θανοῦσαν εὗρεν· ἀλλὰ νῦν ζῶσιν ἅμα.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Εἰκόνας χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεσπῶ λατρευσ-

μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνη-

σαν, ἀθεωτάτῃ προσάγματος· μέσον δὲ πυ-

ρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἑψάλλον· Εὐ-

λογητὸς εἰ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥώσθεις τὴν ψυχὴν, τῇ δυνάμει τοῦ Χρι-

στοῦ, Πάτερ Γεώργιε, τοῦτου τῷ κράτει

κατεδίωξας, τῶν σὲ μισούντων τὰς φάλαγγας,

ταύταις τὸν Σταυρὸν ἐπισείσας, ὡς φρουρούμε-

νος ἑψαλλες· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα-

τέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἰ, καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν μα-

καριώτατε, ἀπολαβόντι τὴν τῶν πόνων

σου, καὶ τῶν ἀγῶνων ἀντίδοσιν, καὶ σὺν τοῖς

Ἀγγέλοις βοῶντι, τῷ Κυρίῳ Γεώργιε· Εὐλογη-

τὸς εἰ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εἰδείχθης φαιδρὸν, ἐνδιαίτημα Θεοῦ, θρόνος

αἰσθήσεως, Πάτερ γεγόμενος καὶ φρονή-

σεως, ἀγιωσύνης ἀνάπλεως, πίσει τε καὶ χάριτι

λάμπων, καὶ κραυγάζων Γεώργιε· Εὐλογητὸς

εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Λυχνία φωτὸς, καὶ νεφέλη φωτεινὴ καὶ ἀ-

γιάσματος, τόπος εἰδείχθης Ἀπειρόγαμε·

τῶν γὰρ Ἀγίων τὸν Ἅγιον, Λόγον ὑπεδέξω ἀ-

φράστως, ὃν ὑμνοῦντες βοῶμέν σοι· Εὐλογημέ-

νη, ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

- » Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
- » τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
- » φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
- » τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
- » πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πρὸς ἀκατάλυτον ζωὴν, πρὸς ἀμάραντον
τρυφὴν Πάτερ μετέστης, πρὸς αἰδίδιον δό-
ξαν, καὶ πρὸς ἀνέσπερον φῶς· Θεοῦ γὰρ ἐδεί-
χθης Γεώργιον· ὃν ὑπερυψῆμεν εἰς πάντας τῆς
αἰῶνας.

Ως ὑπηρετῆς τοῦ Θεοῦ, ὡς διάκονος Χριστῆ
καὶ οἰκονόμος, τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, ὡς
ἀπλανὴς ὁδηγός, ἐγένου Γεώργιε Ὅσιε, πάθη
θεραπεύων, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων.

Πλήρης ἀσκήσεως καρπῶν, πρὸς τὴν ἄλωνα
Χριστῆ Πάτερ προσήχθης, καὶ ὡς ὥριμος
βότρυς, τοῖς οὐρανίοις ληνοῖς, παμμάκαρ θλι-
βεῖς, κατανύξεως, οἶνον ἀναβλύζεις, ἡμῖν τοῖς
σὲ τιμῶσι. Θεοτοκίον.

Ο τῆς κοιλίας σου καρπός, τῆς ἀφθάρτου
μοι ζωῆς αἷτιος ὦφθη, καὶ τρυφῆς αἰ-
δίου, Θεογεννήτορ ἀγνή· διό σοι κραυγάζω γη-
θόμενος, τὴν τοῦ Ἀρχαγγέλου φωνήν· Χαῖρε
Παρθένε.

Ὁ Εἰρμός· Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
- » φία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
- » βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
- » Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
- » οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Νενευρωμένος τῇ πίστει, καὶ Χριστοῦ τῇ ду-
νάμει, Παμμάκαρ πεφραγμένος ἀληθῶς,
βρόχους δαιμόνων διέλυσας· καὶ τὰς τούτων
ἐνέδρας, καὶ μεθοδείας πάσας ἐκφυγὼν, τῷ
Δεσπότη τῶν ὅλων, παρέστης ἀγαλλόμενος.

Ο ἅλον τὸν πῦθον σου Πάτερ, πρὸς Θεὸν μετα-
φέρων, καὶ θείας ἀπολαύων καλλονῆς, ἥς
πάσα φύσις ἐφίεται, θεωρία καὶ πράξει, καὶ
βίῳ λαμπροτάτῳ σεαυτὸν, κατεκόσμησας Πά-
τερ· διό σε μακαρίζομεν.

Υπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, τὴν σὴν μνήμην
τελούντων, Χριστὸν καθικετεύων ἐκτενῶς,
Πάτερ μὴ παύσῃ σωθῆναι ἡμᾶς, πειρασμῶν
τρικυμίας, καὶ ζάλης καὶ κινδύνων καὶ πα-
θῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, δοθῆναι ταῖς πρεσ-
βείαις σου. Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον, τὸν πρὶν ἄσαρκον
ὄντα, καθὼ Θεὸς ὑπάρχει ἐκ Θεῶ, τέτοκας

μόνη Πανύμνητε, ἐπὶ ἀνακαινίσσει, καὶ σωτηρίᾳ
πάντων τῶν βροτῶν· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ἐν
ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ὁ Εἰρμός· Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ τυχόντος Ἦχου.

Εἰς τὸν Στίχ. τὸ Ἰδιόμελ. καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Εἴτα ἡ Α'. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

=====

Τῇ Ε'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Κλαυδίου, Διοδώ-
ρου, Οὐϊκτωρος, Οὐϊκτωρίνου, Παππίου, Νι-
κηφόρου καὶ Σεραπίωνος.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριω-
δίου γ'. καὶ τῶν Ἀγίων γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Οφθαλμοὺς ἐκκεντούμενοι, καὶ δακτύλους
κοπτόμενοι, καὶ πλευρὰς ξεόμενοι, καὶ
κρεμάμενοι, καὶ τὰ ὅσῃ συντριβόμενοι, καὶ
ξίφει τεμνόμενοι, μεληδὸν καὶ κεφαλὴν, τῷ δο-
λίου συντρίψαντες, οὐκ ἠρνήσασθε, τὸν Σωτῆρα
τῶν ὅλων, οὐ ξοάνοις, ἐπεθύσατε ἀλόγως, Με-
γαλομάρτυρες ἐνδοξοί.

Σὺν Κλαυδίῳ τιμήσωμεν, Νικηφόρον τὸν ἐνδο-
ξον, τὸν σεπτὸν Διόδωρον καὶ Οὐϊκτωρα,
Οὐϊκτωρίνον Παππίαν τε, καὶ τὸν Σεραπίωνα,
τὸν ἐπτάριθμον χορὸν, τὸ πανάγιον ἄθροισμα,
τὴν ὁλόκληρον ἐκκλησίαν, τὸν δῆμον τὸν ἀπά-
σας, τῶν δαιμόνων μυριάδας, ξίφει ἀνδρείας
συγκόψαντα.

Ο τὸ πάθος τὸ ἅγιον, τοῦ Χριστοῦ, μιμη-
σάμενοι, καὶ τῇ θείᾳ χάριτι φυγαδεύον-
τες, πάθη ψυχῆς τε καὶ σώματος, οἱ στύλοι οἱ
ἄσειστοι, οἱ φωστῆρες τῶν πιστῶν, οἱ τὸν δό-
λιον κτείναντες, οἱ πανεύδιοι, τῶν ἐν ζάλῃ λι-
μένες, οἱ τὰ ἄνω, κατοικοῦντες ἐπαξίως, με-
γαλυνέσθωσαν Μάρτυρες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκηνὴν τὴν ἀμόλυντον, τὴν νεφέλην τὴν
ἐμψυχον, τὸν ναὸν τὸν ἅγιον, τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν, τὴν ἀδιάβατον γέφυραν, τὴν στάμνον
τὴν πάγχρυσον, τὴν ἀγίαν κιβωτόν, τὴν μετάρ-
σιον κλίμακα, τὸ εὐρύχωρον, τοῦ Δεσπότη
χωρίον, τὴν Παρθένον, καὶ Μητέρα τοῦ Κυρίου,
περιφανῶς μακαρίζομεν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς
ἐβλεψεν, ἀμναῖς ἡ τέξασα, ἐπωδύρετο,

καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σὺ Λόγε, προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες, τῶν Ἀγίων, καὶ τοῦ Τριωδίου, εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τὴν ἐπτάριθμον Μαρτύρων τιμῶ χάριν.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἔχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τὸν δρόμον, τὸν ἱερὸν τελέσαντες, Ἅγιοι Μάρτυρες, στεφηφοροῦντες θρόνῳ τοῦ Θεοῦ, μετὰ δόξης παρίστασθε, φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος, κόσμον ἀκτίσι καταυγάζοντες.

Η δεία, τῶν Ἀθλητῶν ἐπτάριθμος, χορεία σήμερον, μεγαλυνέσθω, θείαις καλλοναῖς, ἱερῶς ἐξαστραπτουσα, καὶ ἀσωμάτοις τάξεσιν, ἐν οὐρανοῖς νῦν συγχορεύουσα.

Νομίμως, τὸ Μαρτυρίου στάδιον, διαδραμόντες Σοφοί, καὶ αἰκισμῶν παντοίων προσβολαῖς, ἐνεγκόντες, στερότάτα, τὴν κληροχίαν χαίροντες, τὴν αἰωνίζουσα εἰλήφατε.

Θεοτοκίον.

Εν χρόνῳ, ὁ ἔξω χρόνων Κύριος, ἐκ σοῦ σαρκούμενος, τὰ τῶν βροτῶν διέλυσεν Ἀγνή, πολυχρόνια πταίσματα· Ὁν ἐκτενῶς ἐκέτευε, τοῦ οἰκτερεῖν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
» **Ε** Χριστέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Παντοίοις διὰ Χριστὸν, προσομιλοῦντες αἰκισμοῖς Ἅγιοι, ὑπὲρ χρυσὸν χάριτι, Πνεύματος Ἁγίου ἡσπάσθε.

Τοῦ νώτου σὺ συντριβὴν, Οὐῖκτωρ ῥῖνε, ὀφθαλμῶν γέρησιν, καὶ τῶν χειρῶν ἐνδοξε, Μάρτυς καὶ ποδῶν ἐκαρτέρησας.

Αγάπη τῇ εἰς Χριστὸν, προσδεδεμένοι Ἀθληταὶ ἐνδοξοὶ, τοῦ σκολιοῦ δράκοντος, πάσας μηχαναῖς διέλυσάτε.

Θεοτοκίον.

Ρυόμενον τοὺς βροτοὺς, αἰχμαλωσίας νοητῆς τέτοκας, τὸν τῷ παντὸς Κύριον, ἄχραντε Παρθένε παννύμητε.

Ὁ Εἰρμός· Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοὺς πολυτρόπους αἰκισμοὺς ἐνεγκόντες, ἐν ἀπτοήτῳ λογισμῷ Ἀθλοφόροι, ὑπὲρ ἡλίου λάμπετε φαιδρότητα· ὅθεν τὴν φαιδρὰν ὑμῶν, ἐορτάζομεν μνήμην, πίστει ἐκετεύοντες, ταῖς ἡμῶν μεσιτείαις, ἀμαρτημάτων λύτρωσιν λαβεῖν, καὶ αἰωνίων καλῶν τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Τῶν δωρεῶν σὺ τῶν σεπτῶν ἀπολαύοντος, ἑσιωπήσομεν ὑμνεῖν Θεοτόκε, τὰ σὰ ἐλέη πάντοτε οἱ δοῦλοί σου, κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Παρθένε, πάντας ἐξελοῦ ἡμᾶς, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ φέρω βλέπειν σὲ Σταυρῷ τεταμένον, Μήτηρ ἢ σὴ Παμβασιλεῦ ἀνεβόα, ὃν ὑπὲρ φύσιν τέτοκα Υἱὸν καὶ Θεόν· οἶδα γὰρ σου Δέσποτα, τὸ φιλάνθρωπον οἶδα, ὅπως πάσχεις ἔνεκα, τῆς βροτῶν σωτηρίας· ἀλλ' οὖν οὐ σθένω Τέκνον μητρικᾶς, φέρειν ὀδύνας, Σταυρῷ καθορῶσά σε.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» **Ε** Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
» ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ιοδόλον ἀπερράπισας πονηρίαν, τοῦ δυσμενῆς ἐν χάριτι, Οὐῖκτωρ θεόφρον, γλῶσσαν ἀφαιρούμενος, πλευράς τε ξεόμενος, καὶ μαρτυρικῶς κλειζόμενος.

Θυρεῶ τῆς εὐσεβείας ἐμπεφραγμένος, τὴν συντριβὴν τοῦ σώματος, Μάρτυς Νικηφόρε, σταθερῶς ὑπήνεγκας, βοῶν τῷ Δεσπότη σὺ· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Μεγαλύνων τὸν τῶν ὅλων Θεὸν προθύμως, Κλαύδιος ὁ πανάριστος, χεῖράς τε καὶ πόδας, ἀφαιρεῖται θλώμενος, τυράννου ὠμότητι, λίθοις σιαγόνas γηθόμενος.

Οὐκ ἐπτήξατε Πανεύφημοι τρικυμίας, πολυειδεῖς κολάσεων, οὐ θάνατον δόξης, αἰωνίου πρόξενον, ἐν πίστει κραυγάζοντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Νερωῶς σε ὁ Προφήτης προεθεώρει, ὅρος Σεμνὴ κατὰ σκίον, ἐξ ἧς ὁ Δεσπότης, ἀληθῶς

ἐπέφανε, σαρκὸς ὁμοιώματι, σῶζων ἐκ φθορᾶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Μεγάλους αἰκισμοῖς, ὁμιλήσας Διόδωρε, ὑπέ-
φερες ὀβελίσκων, πυρακτώσεις προθύμως,
ἀνθρώπων τε κατάφλεξιν.

Α'σάλευτος τὸν νοῦν, Σεραπίων διέμεινας,
κρεμαίνεσθαι καὶ βασάνοις, ὁμιλῶν πολυ-
τρόποις, καὶ ξίφει τελειούμενος.

Ρομφαίας τοῦ ἐχθροῦ, ὦ Παππία ἀπήμ-
βλυνας, ξεόμενος καὶ τοῖς ἥλοις, καθη-
λούμενος Μάρτυς, καὶ ὕδασι ποντούμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν πτώσιν τῶν βροτῶν, ἐπηνώρθωσας Δέ-
σποινα, κηύσασα Θεὸν Λόγον, τὸν τοὺς
κατερράγμενους, ἐπανορθοῦν δυνάμενον.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρε
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Υμνεῖσθαι, Σεραπίων καὶ Θεῖος Διόδωρος,
Οὐῖκτωρίνος Παππίας, Νικηφόρος Κλαύ-
διος καὶ Οὐῖκτωρ, ὡς τὴν πλάνην, τοῦ δολίου
τελείως νικήσαντες.

Ρομφαίαι, στομωθεῖσαι ὠράθητε Πνεύματι,
καὶ διεκόψατε πάσας τοῦ ἐχθροῦ τὰς
φάλαγγας Ἀθλοφόροι, οὐρανίου, βασιλείας κα-
λῶν ἀπολαύοντες.

Ω θάυμα! πῶς εἰς ὄλμον βληθέντες ἐθλά-
σθητε, καθάπερ σῖτος Οὐῖκτωρ, καὶ Οὐῖ-
κτωρίνε τῇ συντριβῇ τε, τῶν ὀστέων, τὰς παγί-
δας ἐχθροῦ συνετρίψατε!

Θεοτοκίον.

Νεύρωσον, τῆς ψυχῆς με τὸν τόνον Πανάμω-
με, τῇ συνεχεῖ ἀμελείᾳ, καὶ τῇ ἀμαρτίᾳ
κεχαυνωμένον· ἵνα πίστει, καὶ προθυμίᾳ μέλ-
πω σε πάντοτε.

Ὁ Εἰρμός· Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ Ε'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων, Κλαυδίου, Διοδώρου, Οὐῖκτωρος,
Οὐῖκτωρίνου, Παππίου, Σεραπίωνος, καὶ Νι-
κηφόρου.

Στίχοι.

Σπεύδεις, ὀκλαζὼν Κλαυδίε πρὸς σὸν γόνυ,
Τομῇ κεφαλῆς, πρὸς Θεοῦ δραμεῖν γόνυ.

Πέμπτη Κλαυδίου κεφαλὴν τάμε χεῖρ φο-
νέσσα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡ-
μῶν Θεοδώρα τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Στίχ. Θεσσαλονίκη, σχοῦσα καλὰ μυρία,

Καὶ Θεοδώραν πλουτοῦν ἄστυλον φέρεις.

Αὕτη ἡ Ὁσία Θεοδώρα, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸν Χρι-
στὸν ποθήσασα, ἀπετάξατο τῷ κόσμῳ· καὶ εἰς κοι-
νόδιον ἀπελθοῦσα, ἀπεκάρη, καὶ ἀρετὰς ἀπάσας φυλάξα-
σα, ὑφ' ἐν κατωρθώσατο. Ἰσοαύτην δὲ ὑπακοὴν καὶ τι-
μὴν ἐκτέτατο πρὸς πάσας τὰς ἀδελφάς, καὶ πρὸς τὴν
Προιστώσαν, ὅτι καὶ μετὰ θάνατον ἔδειξεν ὅτι ἦν ζῶ-
σα· καὶ γὰρ τὸν βίον αὐτῆς καθαρὸν καὶ ἀκίβδηλον φυ-
λάξασα, ὡς στήλην ἔμψυχον αὐτὸν ταῖς ἀδελφαῖς κα-
τέλιπε.

Μετὰ δὲ χρόνον οὐκ ὀλίγον τῆς κοιμήσεως αὐτῆς, τῆς
Προιστώσης πρὸς Κύριον ἀπελθούσης, καὶ αὐτῆς καθα-
ρᾶς καὶ πνευματικῆς οὔσης, γέγονε συνδρομὴ πρὸς τὴν
κηδεῖαν αὐτῆς οὐ μόνον εὐλαβῶν μοναχῶν, καὶ ἀνδρῶν
ἐπισήμων, ἀλλὰ καὶ λαοῦ πολλοῦ. Τοῦ πλήθους οὖν συν-
αθροισθέντος, γέγονε καθ' εἰρμόν ἡ Ἀκολουθία· καὶ τοῦ
τάφου ἀναιχθέντος, ἐν ᾧ ἡ Ὁσία Θεοδώρα κατέκειτο ἐπὶ
χρόνον πολὺν, πρὸς τὸ κατατεθῆναι τὴν Προιστώσαν πλη-
σίον αὐτῆς, γέγονεν θαῦμα ἑξαίσιον, τοῖς μὲν ὁρῶσιν ἐκ-
πληξιν φέρον, τοῖς δὲ ἀκούουσι κατάνυξιν. Τοῦ τόπου
γὰρ ἐπιτηδείου τυγχάνοντος πρὸς Σεωρίαν, καὶ πάντων
βλεπόντων, ἡ πρὸ πολλοῦ νεκρά κείμενη Θεοδώρα συνί-
σφιγξεν ἑαυτήν, καὶ ὡσπερ ζῶσα τῇ μητρί τόπον δοῦσα,
τὴν τιμὴν ἀπένειμε. Τοῦτο τὸ ἑξαίσιον διασάμενοι πάν-
τες, ἐκπληττόμενοι ἀνεβῶν τὸ, Κύριε ἐλέησον. Ἐκ-
τοτε δὲ καὶ μέχρι τοῦ νῦν πολλὰ σημεῖα ἐποίησεν ὁ Θεός
διὰ τῆς Ὁσίας ταύτης Θεοδώρας· δαιμονιῶντας γὰρ δια-
φόρους ἰάσατο, καὶ τυφλοὺς ὤμμάτωσε, καὶ ἀσθενεῖς ἀνα-
ριθμήτους ἰθεράπευσεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Θεοδώρας καὶ Διδύμου.

Στίχ. Σὺν τῇ συνάθλῳ Δίδυμε τμηθεὶς φλέγη,

Φέρων σὺν αὐτῇ δίδυμον τιμωρίαν.

Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, Εὐστρα-
τίου δὲ ἡγεμονεύοντος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, διωγμὸς ἦν
κατὰ τῶν Χριστιανῶν. Καὶ κρατηθεῖσα ἡ παρθένος Θεο-
δώρα, ὠμολόγησε τὸν Χριστὸν ἐνώπιον πάντων· καὶ με-
τὰ τὸ τυφθῆναι, ἐνεβλήθη ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ παρελθου-
σῶν ἡμερῶν τινων, αὐτῆς ἀνακριθεῖσα, ἐγκλείεται εἰς πορ-
νεῖον. Καὶ ἀποστείλαντος τοῦ Ἀρχόντος νέους ἀκολά-
στους πρὸς αὐτὴν οὗτοι μὲν ὡς ἵπποι θηλυμανεῖς ὤρ-
μουν κατ' αὐτῆς· ἡ δὲ Ἀγία ἐδέετο τοῦ Θεοῦ· ὁ δὲ
Θεὸς ὠκονέμνησεν εὐρεθῆναι ἐκεῖ ἄρχοντά τινα περιδοξό-
τατον, τοῦνομα Δίδυμον, ὃς, στρατιωτικὸν ἐνδυσάμενος
σχήμα, εἰσῆλθε πρῶτος εἰς τὴν παρθένον, ὡς εἰς τῶν ἀ-
κολάστων· καὶ ἀποδυσάμενος ἦν ἐνεδέδυτο στολὴν θείω-
κε τῇ παρθένῳ σὺν τοῖς ὅπλοις· ἡ δὲ καὶ ἐνδυσασμένη αὐ-
τῇ, ὡς ὁ Δίδυμος ὑπέθετο, μετὰ τῶν ὅπλων, ἐξῆλθε τοῦ
πορνείου, καὶ δεισώθη, εὐχαριστοῦσα τῷ Θεῷ. Ἀμέλει
καί τις τῶν ἀκολάστων ἐν τῷ πορνείῳ εἰσελθὼν, ὡς πρὸς
τὴν παρθένον, καὶ εὐρὼν τὸν Δίδυμον καθεζόμενον ἀντί

αὐτῆς, ἐξίστη, καὶ διενόητο καθ' ἑαυτὸν, λίγων· Ἄρα ὁ Χριστὸς παρθένους εἰς ἄνδρας μεταβαλεῖν δύναται; Ὁ εἰσελθὼν ἐξηλθεν· ἡ παρθένος δὲ ποῦ; Ἀκούων πάλαι, πῶς ὁ Χριστὸς μετέβαλε τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον, μῦθον τοῦτο ἡγοῦμην· νῦν δέ τι μεῖζον ὁρῶ. Ταῦτα τούτου διανοομένου, ὁ Δίδυμος, ὁρῶν ἀπορία τοῦτον συνεχόμενον, ὡμολόγησε τὸ γεγονὸς, ὡς αὐτουργὸς τοῦ δράματος αὐτὸς καθειστῆκε, καὶ εἰ βούλοιτο ἀναγγεῖλαι τῷ Ἀρχοντι, προσθεῖς, δεῖ καὶ ἐκείσε προσμένει ἐτι ὁ τὴν παρθένον ἀμείψας καὶ ἀπολύσας, τοῦ πορνείου μὴ ἐκστάς.

Οὕτως εἶπε· καὶ εὐθὺς παρίστησαν τῷ βήματι τοῦ Ἀρχοντος τὸν Δίδυμον· καὶ ὁ Ἀρχων· Πῶς ἐτόλμησας, φησί, τοιοῦτον πρᾶγμα ἐργάσασθαι; Καὶ ὁ Ἅγιος εἶπε· Χριστιανὸς ὢν, καὶ καλῶς εἰδὼς πραγματεύεσθαι, ἐν μία ὑποθέσει στεφάνους δύο ἑμαυτῷ προεξένησα· ἕνα μὲν, ἀφαρπάσας τὴν παρθένον ἐκ τῶν ἀθίων ὑμῶν χειρῶν, καὶ καθαρὰν φυλάξας· ἕτερον δέ, ὅτι καὶ γὰρ ἑμαυτὸν ὑμῖν ἐφανέρωσα, ὡς Χριστιανὸς εἰμι. Καὶ ὁ Ἀρχων εἶπε· Διὰ μὲν τὴν τόλμην σου ταύτην, τὴν κεφαλὴν σου ἀποτμηθῆναι κελεύω· διὰ δὲ τὸ πιστεύειν εἰς Χριστὸν, καὶ τοῖς θεοῖς μὴ θύειν, τὸ σῶμά σου πυρὶ ἀναλωθῆναι προσταάσω. Καὶ ὁ Ἅγιος εἶπεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός μου, ὁ μὴ παριδὼν μου τὴν ἐπίνοιαν. Καὶ ἀπελθὼν πρὸς τὸν προκείμενον τόπον, καὶ προσευξάμενος, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν· καὶ ἡ μὲν ψυχὴ αὐτοῦ ἀνῆλθεν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ὡς τινες ἐθεάσαντο καὶ ἐμαρτύρησαν· τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ πυρὶ παρεδόθη. Τότε τινὲς τῶν πιστῶν, τὰ τίμια αὐτοῦ λείψανα συλλέξαντες, ἐν ἐπιστήμῃ τόπῳ κατέθηκαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θέρμου.

Στίχ. Θέρμην ἔρωτος ἐνθέου Θέρμος φέρων,
Θέρμην πυρὸς φλέγοντος ὡς ψῦξιν κρίνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων γυναικῶν κυρίας καὶ δούλης.

Στίχ. Ἐχρῆν ἔπεσθαι κυρία τὴν δουλίδά,
Ἐκ γῆς ἰούση πρὸς Θεὸν διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πομπηίου.

Στίχ. Ὡς ζῶν πρόβατον Πομπήϊε Κυρίου
Χέεις, ἀμέλχθεις αὐχένα ξίφει, γάλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ζήνων, πίσσαν χρισθεῖς, καὶ εἰς πῦρ βληθεῖς, καὶ δόρατι ἐνδον τῆς πυρᾶς τρωθεῖς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἀθλος τριπλῆς Ζήνωνι, πίσσα, πῦρ, δόρυ
Οἶμαι δὲ ἦν ἔπασχε ταῦτα Τριάδα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μαξίμου καὶ Τερεντίου.

Στίχ. Ἴσθ μετέσχον καὶ σέφης, ὡς καὶ τέλης.
Τερέντιος Μαξίμος, οἷς τομὴ τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων πέντε Μαρτύρων νεανίδων τῶν ἀπὸ Λέσβου.

Στίχ. Ἀθληφόρους τίθησι Λεσβίας κόρας,
Μίαν δύο τρεῖς τέσσαρας πέντε, ξίφος.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σὺ πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ περ-
» σικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλο-
» γί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος
» εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ταθεῖς Οὐῖκτωρ, ταῖς πλευραῖς κατεξάνθης
πανένδοξε· ὀλμῶ συνθλασθεῖς, καὶ γλῶτ-
ταν δὲ ἐκτμηθεῖς, ἀναμέλπων τετελείωσαι· Εὐ-
λογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ισχυὶ Μάρτυς, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος Κλαύδιε,
νώτου καὶ κοιλίας μάστιγας ὑποσταῖς, σια-
γόνας συντριβόμενος, χεῖρας καὶ πόδας τε,
προσαφηρέθης, ὑμνῶν τὸν Κύριον.

Μεγαλοφρόνως, ὦ Νικηφόρε δακτύλων σέρη-
σιν, ὄντως ὑπομείνας Μάρτυς νεανικῶς,
συντριβὴν τε παντὸς σώματος, νίκης διαδήμα,
φερωνυμία σὺ ἀναδέδηςαι. Θεοτοκίον.

Ως τοῦ Ὑψίστου, θρόνον Παρθένε ὑψηλότα-
τον, πάντες, καὶ χρυσὴν λυχνίαν καὶ κι-
βωτὸν, ἀγιάσματος ὑμνοῦμέν σε· Εὐλογημένη
σὺ ἐν γυναιξί, βοῶντες Πανάμωμε.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» σεβείας ἐρασαί, Παῖδες κραυγαῶντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Χεῖρας ἀνυψοῦντες πρὸς Θεὸν, Θεομακάρι-
στοι, σῶζειν δυνάμενον, πόνους στρεβλώ-
σεων φέροντες, πολυτρόπων ὑπεμείνατε, καὶ
νικηφόροι πρὸς αὐτὸν βοῶντες ἤρθητε· Εὐλο-
γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ανυμνολογήσωμεν Πιστοί, Παππίαν σήμε-
ρον, καὶ Σεραπίωνα, καὶ τὸν Διόδωρον
Κλαύδιον, Νικηφόρον καὶ Οὐῖκτωρα, Οὐῖκτωρί-
νόν τε ὁμοῦ Χριστῇ τοὺς Μάρτυρας, μελωδοῦν-
τες· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ρεύσαντα τὰ αἵματα ὑμῶν, Μεγαλομάρτυ-
ρες, τὴν γῆν ἡγίασαν· τῆς ἀπιστίας δὲ
ἔστησαν, θεία χάριτι τὰ ρεύματα, καὶ τῶν
βωόντων ταῖς ψυχαῖς πλεσίως ἠρδευσαν· Εὐλο-
γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τριαδικόν.

Ιερολογίαις ἱεραῖς, Πατέρα ἀναρχον, Υἱὸν
συνάναρχον, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον μέλψωμεν,
ὁμοδύναμον Θεότητα, ὁμοβασίλειον ζωὴν, καὶ
ἀνακράζωμεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυ-
ρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νοός ὁ φρικτός σε τοκετός, νικᾷ κατὰληψιν,
Θεοχαρίτωτε· Θεός γὰρ πέφυκεν ἄναρχος,
χρονικὴν ἀρχὴν δεξάμενος, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς
πιστῶς αὐτῷ κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός· Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη,
» Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διό
» ἐπαγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ιχνεσι σεπτῶν παθημάτων, ἀκολυθύντες Ἀ-
θλοφόροι, πᾶσαν ὑπεμείνατε πύραν, κολα-
σηρίων στερόνῳ φρονήματι· καὶ εὐκλεῶς τεθνή-
ξαντες, εἰς τοὺς αἰῶνας μακαρίζεσθε.

Ωσπερ προσφορά καὶ θυσία, εὐωδестаτή
προσαχθέντες, τῇ ἐπουρανίῳ τραπέζῃ,
τῶν πρωτοτόκων κατεφαιδρύνετε, τὴν Ἐκ-
κλησίαν Μάρτυρες, ὑπὲρ τὸν ἥλιον ἐκλάμ-
ποντες.

Σήμερον Πιστοὶ συνελθόντες, Οὐϊκτωρίνον τὸν
γενναῖον, Κλαύδιον, Παππίαν τε Δεῖον,
Διόδωρόν τε καὶ Σεραπίωνα, καὶ τὸν σοφὸν
Οὐϊκτωρα, καὶ Νικηφόρον μακαρίσωμεν.

Η πλησιφαῆς ἡμῶν μνήμη, ἐξανατείλασα φω-
τίζει, πᾶσαν τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, σε-
πτοὶ Ὀπλῖται, ἐν ἧ' πρεσβεύσατε, ἀμαρτημά-
των ἄφεσιν, ἡμῖν δοθῆναι ἀξιόγαστοι.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Χριστὸν ἐν ἀγκάλαις, σάρκα θυ-
τὴν ἐκ σοῦ λαβόντα, τοῦτον ἐκδυσώπει
Παρθένε, ἀθανασίας τυχεῖν πανάμωμε, τοὺς
σέ πιστῶς γεραίροντας, καὶ Θεοτόκον μεγα-
λύνοντας.

Ὁ Εἰρμός· Λίθος ἀχειρότμητος.

Τὸ φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον, καὶ ἡ Α'. Ὡρα,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου,
Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια
τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, σὺ ἐν τῷ λειμῶνι τῆς Δείας, τρυφῆς
Εὐτύχιον ἠνθίσας, νάμασι τῆς σῆς τε σο-

φίας, τοῦτον ἐνθέως κατήρδευσας, καὶ διὰ τοῦ-
το καρπὸς ἐξήνθησε τῆς γνώσεως, εὐσεβείᾳ κα-
τευφραίνων, τοὺς πιστῶς σε μεγαλύνοντας.

Κύριε, σὺ ὁ ἐμβατεύων καρδίας, καὶ προγι-
νώσκων τὰ κρύφια, σκευὸς προῖδων ἐκλο-
γῆς σε, τὸν Ἰσάριον Εὐτύχιον, τῆς Ἐκκλησίας
τῆς σῆς, ποιμένα ἐγκατέστησας· διὰ τοῦτο εὐ-
σεβείας, ἐπὶ χλόην ταύτην ἵθυνεν.

Κύριε, σὺ ὁ τὸν σοφὸν Ἰεράρχην, κατακο-
σμήσας τῇ χάριτι, καὶ ἱεραρχίας ποδήρει,
καταφαιδρυνας ὡς εὐσπλαγγνος, ἐν ἀρεταῖς
καὶ ἡμᾶς, εὐχαῖς αὐτῷ καταύγασον, τῷ ὕμνῳ
σε ὀρθοδόξως, ἐν ἀγνείᾳ καὶ σεμνότητι.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Αἴχραντε, ἡ τὸν ἐν Ἀγίοις τεκῆσα, ἀναπαυό-
μενον Κύριον, σύ με μολυνθέντα ἀθλίως ὑ-
πὸ παθῶν ἀποκάθαρσεν, καὶ τῆς ἀγνείας ὁδοῦ,
ὁδήγησον πορεύεσθαι· σὺ γὰρ πάντων εἰ προ-
τάτις, ἀκαταίσχυτος τῶν δούλων σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Κύριε, εἰ καὶ ἐν Σταυρῷ τὰς παλάμας, ἐθε-
λουσίως ἀνέτεινας, ἀλλὰ πατρικὴν εὐδο-
κίαν, ἐκπληρῶν πάθος ὑφίσταται· καὶ γὰρ τῷ
σῶσαι βροτοὺς ἐλήλυθας ὡς εὐσπλαγγνος· ἡ
πανάμωμος ἐβόα, Θεοτόκος, ἣν δοξαζόμεν.

Εἰς τὸν ὁρθρον.

Οἱ Κανόνες τοῦ Τριωδίου, κατὰ τὴν τάξιν,
καὶ τοῦ Ἀγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἀ-
νευ τῶν Θεοτοκίων.

Τὸν θαυματουργὸν Εὐτύχιον θαυμάσω.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**ς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἁ-
» βύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραῶ, κα-
» θάρων ποντούμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ὥδην ἐ-
» βόα ἄσωμεν.

Ταῖς ἀρεταῖς εὐτυχήσας καὶ λαμπρυνθεῖς,
φωτοδόλοις λάμπεσι, χαρισμάτων τῷ Θεῷ
δυσυχίαις ῥῦσαί με παθῶν, ταῖς πρεσβείαις σε
Σοφέ, ὅπως ὕμνήσω σε.

Οὐρανοφύτευτον κλῆμα ἐν ταῖς αὐλαῖς, τοῦ
Θεοῦ ἐβλάστησας, εὐθυνόμενον καρποῖς,
ἐναρέτων πράξεων ὁμοῦ, καὶ θαυμάτων ἀλή-
θως, Πάτερ Εὐτύχιε.

Νῦν ἡγεμόνα ποιήσας τῆς τῶν παθῶν τυραν-
νίδος Ὅσιε, κατεκράτησας· διό, ἀπαθείας
πτέρυξιν ἀρθεῖς, πρὸς αὐτὰ τὰ τοῦ Θεοῦ ἡχθῆς
σκηνώματα.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη Δημιουργόν, ὡς αὐ-
τὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός,
ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνή, τῶν κτισμάτων
ἀληθῶς ἐδείχθης Δέσποινα.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ
» τῆς ὁμολογίας σου.

Αἰγίου γέγονας ναὸς, Πνεύματος Θεοφόρε,
σεαυτὸν ἐκκαθάρας, τῆς ἰλύος τῶν παθῶν
δι' ἐμμελείας πολλῆς Ἱεράρχα, ἐνδοξε Εὐτύχιε.

Υἱὸς ἡμέρας μετοχῇ, φρυκτωρίας αὐλῆς, ἀνε-
δείχθης καὶ φέγγει, ἱαμάτων ἀψευδῶν, τὴν
ἀγλυῶδη παθῶν, ἀπελαύνεις, λώβην Παναοίδιμε.

Μαστοὺς θηλάσας ἐκ παιδός, ἐγκρατείας
εἰς μέτρον, προσευχαῖς ἀειναίοις, ἡλικίας
τοῦ Χριστοῦ, κατήντησας ἀληθῶς, Ἱεράρχα, ἐν-
δοξε Εὐτύχιε.

Ανοίξας στόμα τὸ σεπτόν, εἴλκυσας Πάτερ
πνεῦμα, καὶ ἐνέφραξας στόμα, ἀδικίαν εἰς
αὐτό, τὸ ὕψος τῆς τοῦ Θεοῦ, μελετήσαν, πάνσο-
φε σαρκώσεως. Θεοτοκίον.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἀγνή, πᾶσαν φύσεως,
τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ
ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα,
μένεις ἀειπάρθενος.

Ὁ Εἰρμός· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείαν δύναμιν, ἐνδεδυμένος, ἀπεγύμνωσας
ἰσχὺν τοῦ πλάνου, θαυματουργῶν Θεοφό-
ρε ἐξαίσια· ἀπελαθεὶς δὲ ἀδίκως τῆς ποιμένης
σε, παλινδρομεῖς εἰς αὐτὴν δοξαζόμενος. Πάτερ
Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενομέ-
νος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐναν-
δρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα
Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Πανά-
μωμε, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐ διηρέθης, καὶ ἐκούσιον ὑ-
πέστης πάθος, ἀλλὰ σαρκὶ σταυρωθεὶς
ὑπεράγαθες, πᾶσαν κλονεῖς ὡς Θεὸς τὴν ὑφή-
λιον, ἡ Θεοτόκος ἐβόα δακρύουσα· ἦν ὑμνή-
σωμεν, ὡς μόνην Θεοῦ γεννήτριαν, αἰτούμενοι
λαβεῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
» σεπτὴ Ἐκκλησία Θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακραζούσα, ἐκ διανοίας καθαῆς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἑορταίζουσα.

Τῇ αἰγλῇ Πάνσοφε, τῆς θείας χάριτος, ἐλ-
λαμπόμενος πάσας αἰρετικῶν, δόξας ἀπη-
μαύρωσας, καὶ κατεφαιδρυνας λαῶν, ὀρθοδόξων
τὰ συστήματα.

Οὐ κατενάρκησας, ὑπὲρ τῆς πίστεως, διωγ-
μὸς ὑπομένων· καὶ γὰρ αὐτὸν, εἶχες συμ-
μαχοῦντά σοι, τὸν βλασφημούμενον Χριστὸν, Ἱε-
ράρχα πανσεβάσμιε.

Υψώσας ἔστησεν, ἐν πέτρᾳ Κύριος, τῆς αὐ-
τοῦ ἀληθείας τῆς σῆς ψυχῆς, Πάτερ δια-
βήματα, καὶ ὑπεσκέλισεν ἐχθρῶν, ἐπαιρόμενα
φρονήματα.

Ρημάτων δύναμις, τῶν σῶν ἀνίσχυρον, ἐναν-
τίων τὸ δόγμα καὶ τὴν ἰσχὺν, Πάτερ ἀ-
πειργάσατο· τοῦ ὀρθοδόξου δὲ λαοῦ, τεῖχος
γέγονε καὶ στήριγμα. Θεοτοκίον.

Ως ὄντως ἀφθεγκτα, καὶ ἀκατάληπτα, τὰ
τῆς σῆς Θεοτόκε Θεοπρεπῆς, πέφυκε κη-
σεως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, ἀειπάρθενε
μυστήρια.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ θείῳ φέγγει σε ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρθρι-
» ζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον
» δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεῶν, τὸν ὄντως Θεόν,
» ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενος.

Πιενναίως φέρων τὸν χωρισμὸν, ποιμένης τῆς
λαχέσης σοι σοφῆ, Πάτερ ἀδίκως ἐκβέβλη-
σαι· αὐτὸς δὲ πρὸς ταύτην παλινδρομεῖς ἐν χα-
ρᾷ, μεγάλως ὑπὸ πάντων ἀνευφημούμενος.

Οὐκ ἐν αἰνίγματι καθαῆς, δόξαν ἦν ἐπόθη-
σας Θεοῦ, ἐκ βρέφους μάκαρ Εὐτύχιε,
πρόσωπον δὲ μᾶλλον νυνὶ πρὸς πρόσωπον, λυ-
θέντων τῶν ἐσόπτρων σαρκὸς, Πατὴρ ἡμῶν.

Νισμάτων θείων σου ἡ ψυχὴ, μάκαρ πληρω-
θεῖσα, ποταμὸν, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀνέβλυσεν,
ὄντως διδαγμάτων σοφῆ Εὐτύχιε, καὶ ταύτης
καταρδεύεις Πάτερ τὰς αὐλάκας.

Θεοτοκίον.

Τοὺς Θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τοῦ
κόσμου ἀγαθὴ, ὁμολογοῦντας διάσωσον·
σὲ γὰρ προστασίαν ἀκαταμάχητον, κεκτήμεθα,
τὴν ὄντως Θεογεννήτριαν.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψιμένην καθο-
» ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ

» εὐδίῳ λιμένισθ' προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλες.

Εν σοὶ κατεσκήνωσεν, ἡ Τριάς ὡς καθαρῶ,
τῆς τῶν παθῶν συγχύσεως, καὶ χαρισμά-
των ἐπλησεν ἀληθῶς, θεόφρον Εὐτύχιε, δι' ὧν
ἅπασαν νόσον ἐκδιώκεις αἰεὶ.

Υψώθης κτητάμενος, ἐν καρδίᾳ ἀψευδῶς, ὑ-
ψοποιὸν ταπείνωσιν, καὶ τῶν δαιμόνων
πάσας τὰς μηχανάς, ὑφ' ἐν ἐταπείνωσας, ἱε-
ράρχα Κυρίου παναοίδιμε.

Τῷ βίου τὴν θάλασσαν, ἀκυμάντως διελθὼν,
πρὸς τῆς λιμένας ἐφθασας, τῆς βασιλείας
Πάτερ τῶν οὐρανῶν, Θεῷ τὰ ἀγώγιμα, τῆς ψυ-
χῆς διασώσας ἀξιοῖαστε.

Ηπάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκούσα τοῖς βρο-
τοῖς, τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν
μου τὸν ἄσματον καὶ δεινόν, κατεύνασον τάρα-
χον, καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Ὁ Εἰρμός· Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου, Πατριάρχου Κωνσταν-
τινουπόλεως.

Στίχοι.

Εὐτύχιον θανόντα τιμῶν τοῖς λόγοις,

Ἐμαυτὸν αὐτὸς εὐτυχέστατον κρίνω.

Ψυχῇ Εὐτυχίῳ πύλη πόλου οἴγεται ἔκτῃ.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν, καὶ μέγας Ἀρχιερεὺς
Εὐτύχιος, κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Ἰουστινιανοῦ τοῦ
μεγάλου, ἐκ τῆς Φρυγῶν χώρας ἀρμώμενος, ἐκ χωρίου
Θείας κώμης προσαγορευομένου. Τραφεὶς δὲ παρὰ Ἡ-
συχίῳ τῷ πρεσβυτέρῳ (τῷ οὗτι αὐτοῦ ἀντιπάπῳ, καὶ
διὰ Θεοφιλίαν θαύματα ἐκτελεῖν καταξιοθῆναι), καὶ βαπτι-
σθεὶς παρ' αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἀνγυατοπόλεως, ἐν ἣ
τὴν θείαν Λειτουργίαν ὁ Πάππος ἐπετίλει, τῶν ἱερῶν σκευῶν
ἐποιεῖτο τὴν φυλακὴν. Ἐπεὶ δὲ τὰ ἱερά ἐμελέτα λόγια,
καὶ ἐπὶ βάθῃ γνώσεως προῆλθε, μετεκλήθη παρὰ τοῦ Ἀ-
μασείας ἐθνικαῦτα προέδρου, καὶ παρ' αὐτοῦ τὰς τρίχας
κείρεται ἐν τῷ ναῷ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Οὐρ-
βικίῳ. Ἔτα Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος χειροτονεῖται, καὶ
τὸ ἐν Ἀμασειᾷ συστάν μοναστήριον παρὰ Μελετίου καὶ
Σελεύκου τῶν Ἀρχιερέων καταλαμβάνει, καὶ ἐν αὐτῷ πρὸς
τὸν μονήρη βίον ἀποδύεται· εἴτα καὶ Ἀρχιμανδρίτης κα-
θίσταται.

Τῆς δὲ πέμπτης συνόδου παρὰ Ἰουστινιανοῦ, τοῦ Βασι-
λέως συγκροτουμένης, καὶ πανταχόθεν τῶν Ἀρχιερέων ἀ-
θροισθέντων, ἐπὶ διά τινα συμβᾶσαν νόσον ὁ τῆς Ἀμα-
σείας πρόεδρος τῆς ὁδοῦ κατατολμῆσαι ἀδύνατος ἦν, ὁ
μακάριος Εὐτύχιος στέλλεται, τὸν αὐτοῦ τρόπον ἀναπληρώ-
σων. Γενόμενος δὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ τῆς αὐτοῦ
ἀρετῆς καὶ συνέσεως πείραν δοὺς, ἔντε ταῖς ἀντιθέσει
τῶν αἵρετικῶν καὶ ἀποκρίσει, καὶ λαμπρὸς φανεὶς ἐφ' οἷς
πάντους διήλεγξε, καὶ γραφικῶς ἀναθηματίζεσθαι πιστω-

σάμενος, πάντας εἰς πέθον, καὶ αὐτὸν τὸν Βασίλειον, διή-
γειρεν, ὡς καὶ Μηνᾶν τὸν ἀγιώτατον Πατριάρχην εἰπεῖν
ἐκ θείας ἀποκαλύψεως, ὡς αὐτὸς εἶπεν ὁ τούτου διάδοχος·
οὐ μετ' οὐ πολὺ πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος, μεταπέμπεται
ὁ Βασίλειος ἐξ Ἀμασείας τὸν Ὅσιον, καὶ ψήφῳ τῶν Ἀρ-
χιερέων καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ τοῦ τῆς Ἐκκλησίας
πληρώματος, ἀναδείκνυται Ἀρχιερεὺς ταύτης τῆς λαμπρᾶς
μεγαλοπόλεως.

Ὁ δὲ τῶν ζιζανίων σπορεὺς, τὴν εὐστάθειαν καὶ κα-
τάστασιν τῆς ἐκκλησίας μὴ φέρων ὄραν, σαθροῖς δόγμασι
ταύτην, ὥσπερ μηχαναῖς, παραταλεῦσαι ἐπειράτο· ἐνθεν-
τοι καὶ τινὰς βλασφημεῖν διήγειρεν, ἀναπείθοντας, ὡς ἐν
εὐσεβείας προσχήματι, ὅτι ἡ ἐκ τῆς Ἀγίας Παρθένου προσ-
ληφθεῖσα ἐν τῷ Χριστῷ σὰρξ, πρὸ τοῦ πάθους ἀφθαρτος
ἦν. Καὶ τοῦ Βασιλέως τῇ ἀσεβείᾳ τοῦ δόγματος ὑπαχθέν-
τος, καθαιρεῖται τοῦ θρόνου, καὶ ἀπελαύνεται ὁ μέγας
Εὐτύχιος, τὸ δυσσεβὲς τοῦ προβλήματος ἐξελέγχων. Γε-
νόμενος δὲ ἐν τῷ κατὰ τὴν Ἀμασειαν μοναστηρίῳ (ἐκεῖ-
σε γὰρ ὑπερώριστο)· ἀσκητικῆς ἀγωγῆς εἶχετο· καὶ πολ-
λὰς θαυμάτων ἐνεργείας ἐπιδειξάμενος, αὐτὸς ἐπὶ τὸν οἰ-
κεῖον θρόνον ἀνάγεται, δωδέκατον ἤδη χρόνον, ἐν τῇ ὑ-
περορίᾳ τελίσας, τοῦ μὲν Ἰουστινιανῆ ἐξ ἀνθρώπων γενομέ-
νου, Ἰουστίνου δὲ καὶ Τιβερίου ἐπὶ τὰ σκήπτρα τῆς Βασι-
λείας ἀναχθέντων.

Λαμπρὰς δὲ παρὰ τῶν ἐν τέλει τυχῶν τῆς δεξιώσεως,
καὶ τὸν ἐπικείμενον ὄλεθρον, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἄρδην
ἀναιροῦντα καὶ λυμαινόμενον, δι' εὐχῆς καταπαύσας, καὶ
ἐπὶ χρόνοις εἴκοσι καὶ τέσσαραις μηνσὶ, μετὰ τὴν ἐκ τῆς
ὑπερορίας ἀνάκλησιν, τὴν Ἐκκλησίαν κυβερνήσας, πρὸς
Κύριον ἐξεδήμησε. Καὶ πρότερον τῷ βασιλεῖ Τιβερίῳ περὶ
τῆς ἀρχῆς προθεσπίσας τῆς βασιλείας, καὶ ὕστερον, πρὸς
ἐπίσκεψιν αὐτοῦ γενομένην, περὶ τοῦ τέλους εἰπὼν· ὁ καὶ
συνέβη μετὰ τὴν τοῦ Ἀγίου πρὸς Κύριον ἐκδημίαν· τίς-
σaras γὰρ μῆνας ἐπιβίωσας, καὶ αὐτὸς ἐπανίστη τοῦ
σώματος. Κατετίθη δὲ ὁ Ἅγιος Εὐτύχιος, ἐν τῷ θυσια-
στηρίῳ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, μετὰ τὴν κρηπίδα τῆς
Ἀγίας Τραπέζης, ἐνθα Ἀνδρίου καὶ Τιμοθέου καὶ Λουκᾶ
τὰ ἅγια κατὰκεινται λείψανα. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύ-
ναξις ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων ἑκατὸν εἴ-
κοσι Μαρτύρων τῶν ἐν Περσίδι.

Στίχ. Ἄν' ἐξαριθμῆς οὓς τὸ πῦρ Πέρσας φλέγει,
Εὐροῖς ἔχοντας τετράκισ τὸ τρεῖς δέκα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὀσίας Πλατωνίδος.

Στίχ. Πόλου πλάτῃ φέρουσε τὴν Πλατωνίδα,

Ταῖς ἀρεταῖς λάμψασαν εἰς τὰ γῆς πλάτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων δύο Μαρτύ-
ρων, τῶν ἐν Ἀσκαλῶνι ἄχρις ὁσφύος χωσθέντων
καὶ τελειωθέντων.

Στίχ. Ἀνηρότως σοι γῆ φύει καρπὸν, Λόγε.

Ὁ καρπὸς ἄνδρες, ἄχρις ὁσφύος, δύο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**ρσοβόλον μὲν τὴν καίμινον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισὶ· τοὺς Χαλ-
» δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἐπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χιονώδη τὴν ψυχὴν Πάτερ κτησάμενος, τῶν ἀρετῶν λευκότητι, ἐξωμοίωσαι τοῖς Ἀγγέλοις· ὅθεν σὺν αὐτοῖς, χορεύεις γηθόμενος βοῶν· Εὐλόγητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γερεῖον ὥσπερ ἄμωμον προσήγαγες, σαυτὸν ἐκ βρέφους Ὅσιε, τῷ Δεσπότῃ σου, ἡδονῶν νεκρώσει ἀληθῶς· διὸ ἀγαλλόμενος βοᾷς· Εὐλόγητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ κρηνοὶ σὺ τῶν δακρύων Πάτερ ἔσβεσαν, πυρκαϊὰν σαρκὸς ἡδονῶν, καὶ γεγόνασιν ἰαμάτων δρόσος τοῖς πιζῶς, κραυγάζουσι πάντοτε Χριστῷ· Εὐλόγητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Σὲ πανάμωμε καὶ Μήτηρ ἀειπάρθενε, ἔγνωμεν σωτηρίαν βροτοί· ὁ γὰρ ἐν κόλποις τῷ Πατρὸς ἀχώριστος Υἱός, ἐκ σὲ σεσωμάτῳται· διὸ, εὐλογημένη γενεαῖς γενεῶν πέφηνας.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὅσις, δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου Δυσίαν ὕδατι ἐφλεξας· ἅ-
» παντα γὰρ δρᾷς, Χριστὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
» Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νυσταγμὸν ἀμελείας ἀποκρουσάμενος, ἀρετῶν ἐμμελείᾳ Πάτερ ἡγρύπνησας, ἕως τῷ Θεοῦ Ἰακώβ ὥφθης σκηνώμα· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θυρεῶ εὐσεβείας περισκεπόμενος, καὶ ὡς δίστομον ξίφος ἀναλαβόμενος, δόγμα τὸ σεπτὸν, πάσας ὄντως συνέκοψας, τῶν αἱρετιζόντων τὰς φαλαγγας Θεόφρον.

Αναιμάκτους Δυσίας Θεῷ προσήγαγεν, ταπεινώσει καρδίας, Πάτερ Εὐτύχιε, Δύων διὰ σέ, τὸν τυθέντα ὡς πρόβατον· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υφαιρέσει τοῦ χείρονος ἀνυψούμενος, τοῖς αὐλοῖς Ἀγγέλοις ἐξομοιούμενος, ἔτι τῇ σαρκὶ ἐνδημῶν ἐξεδήμησας, ἔρωτι ἀσχέτῳ πρὸς ὃν Χριστὸν ἐπόθεις.

Θεοτοκίον.

Εν τῷ τίκτειν διέδρας ὠδῖνας Ἀχραντε, καὶ τεκῆσα παρθένος πάλιν διέμεινας· ἅπαντα γὰρ δρᾷ, Ἰησοῦς ὁ Θεάνθρωπος· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός· Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσις.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν αἰδύνατον, ὃν οὐ
» τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγμα-
» τα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λό-
» γος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐραναῖς Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Μικρῶν τὰ μέγιστα ἀντικτώμενος, καὶ τῶν φθαρτῶν τὰ ἄφθαρτα καλῶς ἀντωνούμενος, βασιλείαν ἀσάλευτον ἔλαβες, τῆς μὴ παρερχομένης, δόξης ἐπέτυχες, ταῖς τῶν ἀρετῶν σου καλλοναῖς ὠραϊζόμενος.

Αγνῶς τὸν βίον σου διετέλεσας, καὶ τῆς ἀγνῆς Παρθένου, λάτρις ὥφθης Εὐτύχιε, ἱεράρχης Θεοῦ ἀληθέστατος, στύλος ὀρθοδοξίας, ἔρεισμα πίστεως, τεῖχος τοῦ λαοῦ τοῦ ἐκλεκτοῦ Θεομακάριστε.

Σαρκὸς τὸ φρόνημα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ, καὶ ἄσαρκος καθάπερ ἐν σώματι, ἐπὶ γῆς ἐβίωσας Εὐτύχιε· ὅθεν σὺν ἀσωμάτοις, θείαις Δυναμέσι, πάντων τῷ Δεσπότῃ, καὶ Θεῷ χαίρων παρίστασαι.

Ως φῶς, ὡς ὄρθρος, ὡς μέγας ἥλιος, τοῖς ἐπὶ γῆς ἐξέλαμψας Θεόφρον Εὐτύχιε· μεταξὰς δὲ πάλιν ἀπὸ γῆς πρὸς Θεόν, καὶ ταῖς φωτοχυσίας τούτου δεχόμενος, πᾶσιν ἐπιπέμπεις, φωτισμὸν τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Ρωσθεῖς δυνάμει τῇ σῇ καὶ χάριτι, σοὶ τὴν ὠδὴν προθύμως ἐκ καρδίας ἀνέθηκα· ἀλλὰ ταύτην πρόσδεξαι, Παρθένε ἀγνή, χάριν ἀντιδίδουσα, σοῦ τὴν πολύφωτον, ἐκ τῶν ἀκηράτων Θεσαυρῶν Θεομακάριστε.

Ὁ Εἰρμός· Θεὸν ἀνθρώποις.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, τὸ Μαρτυρικόν, καὶ ἡ Α'. Ὡρα, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Καλλιοπίου (*).

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλοφόρε ἐνδοξε, διὰ Χριστὸν τὸν Θεόν, πολυώδυνα βάσανα, καὶ στρεβλώσεις σώματος, ὑπομείνας στερρότατα, τὸν σὸν ἀγῶνα χαίρων διήνυσας, καὶ τῶν στεφάνων τῆς δόξης ἔτυχες, πᾶσιν αἰτούμενος, ἱλασμόν καὶ

(*) Ὁρα, μετὰ τὴν τοῦ Μάρτυρος τούτου Ἀκολουθίαν, καὶ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου Ἐπισκόπου Μιτυλήνης, ἐρταζομένου καὶ αὐτοῦ κατὰ τὴν παρούσαν ἡμέραν.

ἔλεος, τοῖς εὐσεβῶς, πίστει ἑορτάζουσι, τὴν
θεῖαν μνήμην σου.

Μάρτυς ἀθλητὰ πανθαύμαζε, ὑπὲρ Χριστοῦ
σταυρωθεὶς, τοῦ Σταυρὸν ὑπομείναντος,
οὐρανόθεν ἤκουσας, ἐκ Θεοῦ Παντοκράτορος,
φωνῆς τιμίας προσκαλουμένης σε, πρὸς τὰς ἐ-
κείθεν μονὰς αἰοῖδιμε· ἐν αἷς γενόμενος, τῶν βρα-
βείων ἔτυχες, ὡς νικητῆς· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε,
καὶ μακαρίζομεν.

Θεῖα ἀγάπη πυρούμενος, τὸ προσαγόμενον
πῦρ, τῷ ἁγίῳ σου σώματι, δροσισμῷ τοῦ
Πνεύματος, Ἀθλητὰ ἐκαρτέρησας· ἐντεῦθεν ὠ-
φθης, λαμπρὰς πολύφωτος, πιμπρῶσα πᾶσαν,
πλάνην πολύθεον· ὅθεν τὴν μνήμην σου, τὴν ἁ-
γίαν σήμερον χρεωστικῶς, πάντες ἑορτάζομεν,
σὲ μακαρίζοντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ ἄδυτον, τὸν σκοτισθέντα
με νῦν, ὑπὸ πάσης σκαιότητος, ἀπὸ γνώ-
μης Δέσποινα, τῇ σῇ αἴγλῃ καταύγασον, καὶ
τῷ φωτί με τῷ σῷ σημείωσον, ὅπως τοῖς λύ-
κοις ἀνεπιβούλευτος, ὅλως γενήσωμαι, ὑπὸ σοῦ
σκεπόμενος, καὶ ἀσφαλῶς, σεμνὴ ὁδηγούμενος,
πρὸς τρίβον ἔνθεον. **Ἡ Σταυροθεοτοκίον.**

Ἡ ἥλιος ἰδὼν σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ,
ἡπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσειέτο,
καὶ αἱ πέτραι ἐρρήγνυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ
ἠνοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο· ἡ
δὲ τεκοῦσά σε, ἀπειράνδρως βλέπουσα, μετ' οἰ-
μωγῆς, Οἶμοι! ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὁρώμενον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ὡς σύνηθες. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου οὗ ἡ
Ἀκροστιχίς·

Καλὴς ἐπαινώ Καλλιωπίς (*) πόνης. Ἰωσήφ.
Ὡδὴ α'. Ἤχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Υ**γράν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν Αἰ-
» γυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραη-
» λίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ, καὶ Θεῷ ἡμῶν
» ἄσωμεν.

Καλῶς τὸν ἀγῶνα διηνυκῶς, Μάρτυς ἀθλο-
φόρε, καὶ τὴν πίσιν τετηρηκῶς, τῆς νίκης
ἐδέξω τοὺς στεφάνους, χαρμονικῶς, καὶ Θεῷ
νῦν παρίστασαι.

Αγίας ἐκ ρίζης αἰιθαλῆς, ἐβλάστησας κλά-
δος, εὐκαρπία μαρτυρικῇ, πάντων τὰς
καρδίας διατρέφων, τῶν σὲ τιμώντων, σοφὲ
Καλλιόπιε.

(*) Γράφεται διὰ τοῦ Ὁ μεγάλου ἐνταῦθα χάριν τοῦ μέτρου.

Λαμπρύνας καρδίας τὸ ὀπτικόν, γραφῶν,
ἀναπτύξει, καὶ μελέτῃ διηνεκεῖ, Μαρτύ-
ρων ὑπῆλθες τοὺς ἀγῶνας, ἀνδρικωτάτῳ νοῖ
Καλλιόπιε. **Θεοτοκίον.**

Ονεύματι πάντα δημιουργῶν, ἐκ σοῦ σω-
ματῆται, ὑπὲρ λόγον Μητέρα Θεοῦ, ὁ τὸν
Ἀθλοφόρον στεφανώσας, μεθ' οὗ πιστῶς σε αἰεὶ
μακαρίζομεν. **Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.**

» **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ
» τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στε-
» ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ
» ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φι-
» λάνθρωπε.

Υπὲρ φύσιν ἀγῶνας, πολυειδεῖς ἠνεγκας.
Μάρτυς ἀνδρικῶς, τῷ διώκτῃ ἀντιταττό-
μενος· ὅθεν ἐπέτυχες, τῆς οὐρανίου γαλήνης,
εὐπλοήσας ἐνδοξε, αὖραις τοῦ Πνεύματος.

Στρατιώτης γενναῖος, καὶ νικητῆς ἄριστος, ὠ-
φθης ὁμιλῶν ταῖς βασάνοις, νοὸς στερρότητι·
καὶ γὰρ τυπτόμενος, καὶ τροχιζόμενος μάκαρ,
τὸ τῆς πλάνης φρύαγμα, ὅλον κατέβαλες.

Επαίρομενον θράσος, τῇ δυσμενῆς ὤλεσας,
Μάρτυς ἀναρτώμενος ξύλῳ, καὶ δαπανώ-
μενος, πληγαῖς τὸ σῶμά σε, καὶ τῶν σιγμάτων
τῷ κάλλει χαίρων Καλλιόπιε, καλλωπιζόμενος.
Θεοτοκίον.

Παναγίας Παρθένε, τῶν ἀθλητῶν καύχημα,
καὶ τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων τὸ σεμνολόγημα,
τοὺς ἐν αἰνέσει σε, χαρμονικῶς ἀνυμνῶντας, ρῦ-
σαι ταῖς πρεσβείαις σου, πάσης στενώσεως.
Ὁ Εἰρμός· Οὐρανίας ἀψίδος.

Κάθισμα, Ἤχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.
Σταυρῷ ἀνυψούμενος, ἀπεριτρέπτῳ νοῖ, Χρι-
στοῦ τὸ σωτήριον, πάθος, σοφὲ Ἀθλητὰ,
καλῶς ἐξεικόνισας· ὅθεν τὴν φωτοφόρον, καὶ
ἀγίαν σου μνήμην, πίστει ἐπιτελοῦμεν, ἱλασμόν
τῶν πταισμάτων, αἰτούμενοι διὰ σοῦ λαβεῖν,
καὶ μέγα ἔλεος. **Θεοτοκίον.**

Επάκησον Δέσποινα, ἐκ κατωδύνῃς ψυχῆς,
βοῶντος τῇ δούλου σου, καὶ τῶν προτέρων
κακῶν, παράσχου τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἐπικα-
λοῦμαι ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα· Ῥῦσαί με Θεοτό-
κε, τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης, καὶ στήσον ἐκ δε-
ξιῶν τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μητέρα Χριστῆ τῇ Θεοῦ,
ρόμφαία διήλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν,
ἡνίκα σταυρούμενον, ἐβλεψας ἐκουσίως, τὸν
Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσω-

ποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Αθλητῆς γενναιότατος, ὥφθης ἐν σταδίῳ ἀ-
γωνιζόμενος, καὶ τῆς πλάνης τὸ ὀχύρωμα,
καταβάλλων, Μάρτυς Καλλιόπιε.

Ιερεῖον ὁλόκληρον, Μάρτυς, τῷ τυθέντι Λόγῳ
προσῆνεξαι, εὐωδία συντηρούμενος, τῶν σε-
πτῶν σου πόνων Καλλιόπιε.

Νεκρωθὲν τὸ σαρκίον σε, πόνοις ἀνενδότοις,
Μάρτυς πανόλβιε, τὴν ζωὴν σοι προεξένη-
σε, τὴν ἐν τοῖς ὑψίστοις Καλλιόπιε.

Θεοτοκίον.

Ος κατὰ καρπὸς ἄμπελος, βότρυν ἐγεώργη-
σας ἀποστάζοντα, γλεῦκος θεῖον Πανα-
μώμητε, τοῖς πιστῶς αἰεὶ σε μακαρίζουσιν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
» τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
» ἄλλότριον σκότος τὸν δεῖλαιον· ἀλλ' ἐπίσρε-
» ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
» τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Κλειζόμενος πόνοις, Μάρτυς ὑπεβλήθης τρο-
χῷ γενναιότατε· καὶ πυρὸς λαμπάσι, φλο-
γιζόμενος δρόσον οὐράνιον, ἐκ Θεοῦ ἐδέξω, ἀγγε-
λικαῖς ἐπιστασίαις, ἀλλοφύρε σοφὲ Καλλιόπιε.

Αράτω δυνάμει, Μάρτυς Καλλιόπιε τῇ Λυ-
τρωτοῦ ἡμῶν, οἱ παρανομοῦντες, παρελύ-
θησαν σὲ καταικίζοντες, τῆς φλογὸς σβεσθεί-
σης, καὶ σοῦ μηδόλως ἀψαμένης, ἐπινεύσει τοῦ
πάντων δεσπόζοντος.

Λαμπρυνθεὶς ταῖς αἰκίαις, οἷά περ χρυσὸς
ἐν καμίνῳ ἀπῆστραψας, καὶ ὡς θεῖος
φυλαξ, τῶν σεπτῶν τοῦ Χριστοῦ διατάξεων,
φυλακαῖς ἐβλήθης, τοῖς ἱεροῖς δεσμοῖς σου λύ-
σας, πολυθέου μανίας τὸ φρύαγμα.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες Παρθένε, τῆς προγονικῆς δια-
σοῦ καταπτώσεως, σὺν τῷ Ἀρχαγγέλῳ,
Γαβριὴλ σοι βοῶμεν πανάμωμε· Χαῖρε μόνη
πάντων, ἀμαρτωλῶν ἡ σωτηρία. Χαῖρε πάν-
των Μαρτύρων κραταίωμα.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**λάσθητί μοι Σωτήρ, πόλλαι γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι, πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπά-
» κουςόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ιδοῦσά σε καλλοναῖς, στιγμαίων καλλωπι-
ζόμενον, ἡ σὲ τεκοῦσα Σοφὲ, χαρὰς οὔσα
ἐμπλεως Θεὸν ἐμεγάλυνε, περιπτυσσομένη, καὶ
σεπτῶς καταφιλοῦσά σε.

Οράθη σοι ἐν φρουρᾷ, ἐγκεκλεισμένῳ φῶς
ἄδυτον, καὶ οὐρανόθεν φωνή, ἠνέχθη σοι
Ἄγιε, σὲ παραθάρρύνουσα, καὶ τοὺς σούς ἀγῶ-
νας, ἱερῶς ἀνακηρύττουσα.

Παράδεισος νοητὸς, ὥράθης Μάρτυς πολὺα-
θλε, ξύλον ζωῆς τὸν Χριστὸν, ἐν μέσῳ κτη-
σάμενος, τὸν σὲ μετοικίσαντα, πρὸς τὰς αἰ-
νίους, καταπαύσεις Καλλιόπιε.

Θεοτοκίον.

Ιάτρευσόν με Ἀγνή, ψυχῆς τὰ ἄμετρα, πταί-
σματα, καὶ φώτισόν μου τὸν νοῦν, αἰεὶ σκο-
τιζόμενον, πάσαις παραβάσεσιν, ὅπως ἐν αἰ-
νέσει, κατὰ χρέος μακαρίζω σε.

Ο' Εἰρμός· Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἡχου.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου
Μάρτυρος Καλλιπίου.

Στίχοι.

Καλλιόπιος ἔμπαλιν παγεῖς ξύλῳ,

Τὸν ὀρθίως παγέντα δοξάζει Λόγον.

Ζωὴν Καλλιόπιος ἀγῆρῳ ἐβδόμη εὔρεν.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως,
υἱὸς γυνὸς Θεοκλείας, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν διδι-
δαγμένης· ὥρμητο δὲ ἐκ Πέργης τῆς Παμφυλίας, τραφεὶς
παρὰ τῇ μητρὶ εὐσεβῶς, καὶ ταῖς θεαῖς ἐμμελετήσας Γρα-
φαῖς. Ἐπικειμένου δὲ τοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ,
ἑαυτὸν ἐπιβρώσας, καὶ παρὰ τῆς μητρὸς παραινέσεις πρὸς
τὸ θανεῖν ὑπὲρ τοῦ κατὰ Χριστὸν μαρτυρίᾳ δοξάμενος, αὐ-
τόκλητος ἦλθε πρὸς τὸν ἡγεμόνα Μάξιμον εἰς Πομπηίου
πόλιν· καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα κηρύξας,
εἰς τοῦπίσω τὰς χεῖρας διομαίται, καὶ μελῦσδοις τύπτεται,
καὶ ἐπὶ τροχοῦ κατατείνεται, καὶ κάτωθεν πυρὶ κατακαίε-
ται. Ἀγγέλου δὲ ἐπιστάσις, ὃ, τε τροχὸς ἴστη, καὶ διεψυ-
χράνθη τὸ πῦρ· φρικτὲς δὲ τοῖς ἐρῶσι (διασπαρραχθέντων
αὐτοῦ τῶν μελῶν), ὁ Ἅγιος φανείς, ἐβλήθη ἐν τῇ φυλακῇ·
ἐν ἣ ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἰσελθοῦσα, ἀπίματτε τὴν ἐκ τῶν τραυ-
μάτων αὐτοῦ καταρρίποντας ἰχώρας. Διαδοῦσα δὲ τὴν οὐ-
σίαν αὐτῆς ἅπασαν πτωχοῖς, καὶ τοὺς παῖδας καὶ τὰς παι-
δίσκας, πεντήκοντα σόμπαντας ἔντας, ἀπαλλάξασα τῆς δε-
λείας, συνῆν καὶ συνέψαλλε τῷ Ἀγίῳ. Φωτὸς δὲ περὶ τὴν
φυλακὴν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτὸς γινομένη, καὶ φωνῆς ἁνω-
θεν ἐνεχθείσης, δὲ ἥς ἡ τοῦ Μάρτυρος παρρησία καὶ ὁμο-
λογία ἐμακαρίζετο, ἔτι μᾶλλον ἐπτερώθη πρὸς τὰς ἀγῶνας.

Ὅθεν ἐπὶ ταῦτοις ἀνένδοτος μένων, σταυρωθῆναι κατε-
δικάσθη. Ἐκοινώνει δὲ πάντως τῶν διανοητικῶν παθῶν,
οὐ τῷ τοῦ θανάτου τρόπῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ καιρῷ,
καθ' ἐν ταῦτα συνίδαινε, τῆς μεγάλης καὶ ἀγίας Πίμπτης
ἐφισταμένης πρὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν ἀνα-
στάσεως. Σταυρωθεὶς τείνουν κατὰ κεφαλῆς (τοῦτο ἡμεῖς

μητρός αἰτησάμενος, καὶ πέντε χρυσίνους ἐπιδούσης ὑπὲρ τούτου τοῖς δώκταις), ἐπιγενομένης τε καὶ Παρασκευῆς, περὶ τρίτην ὥραν τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθηκε. Κατενεχθέντι δὲ αὐτῷ, ἡ μήτηρ περιχυθεῖσα καὶ λειποψυχήσασα, ἀφῆκε καὶ αὐτὴ τὴν ψυχὴν, καὶ συγκατετίθη τῷ Ἁγίῳ Μάρτυρι καὶ υἱῷ αὐτῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, Ἐπισκόπου Μιτυλήνης.

Στίχ. Ἐχει Μιτυλήνη σε καὶ τεθνηκότα,

Ὡς ζῶντα Γεώργιε προστατήν μέγαν.

Οὗτος τὸν Χριστὸν ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ποθήσας, τὸν μοναστὴν ὑπέρχεται βίον. Πᾶσαν δὲ ἀρετὴν ἐξασκήσας, ταπεινοφροσύνην, ὡς ἄλλος οὐδεὶς, ἐξησκήσατο. Ἐλεήμων δὲ πάνυ γενόμενος, εἰς τὸν θρόνον Μιτυλήνης ἀνάγεται· ἐν ᾧ καλῶς διαπρίψας, καὶ τοὺς εἰκονομάχους τῷ περιόντι τῆς σοφίας ἐγκαταπλήξας, καὶ τὴν ἰδίαν πλάνην ἐπιγινῶναι τούτους ποιήσας, καὶ ἐν σώματι τελῶν, διὰ τῆς ὑπερβαλλούσης ἐγκρατείας, Ἀγγέλοις ἀμιλληθεῖς, τοῦ βίου μαθίσταται, διὰ τοῦ ἀστέρος τῆς ἐξόδου αὐτοῦ, οὐ μόνον αὐτῷ μνησθείσης, ἀλλὰ καὶ πάσῃ τῇ αὐτοῦ ποιμνῇ. Πηγὰς δὲ θαυμάτων ἐκ τῶν αὐτοῦ λειψάνων τοῖς προσιοῦσι χαριζόμενος, πᾶσιν ἰστὶν ἀξίεραστος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ρουφίνου Διακόνου.

Στίχ. Σφαγῆς λογισθεὶς ὡς πρόβατον Ρουφῖνος,
Σφάττει παλαιὸν τὸν διάβολον λύκον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἀκυλίνα, ταῖς χεῖρας εἰς τοῦπίσω δεσμευθεῖσα, καὶ τὴν κοιλίαν φλεχθεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Ὁπισθόχειρα σχοινίοις στρεβλουμένην,
Ἐμπροσθίως φλέγουσι τὴν Ἀκυλίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων διακοσίων Μαρτύρων, τῶν ἐν Σινώπῃ ξίφει τελεωθέντων.

Στίχ. Ἀνεῖλεν ἀνδρῶν εἰκάδας δέκα ξίφος,
Οἷς ἀνδρικός νοῦς, ἀνδρική καὶ καρδιά.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ-
» δες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς
» Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-
» σαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Οὕδαμῶς ἀπονεύμας, ἀλογώτατον σέβας
ξοάνοις ἔνδοξε, πυρὸς τὴν τιμωρίαν, ὑ-
πήνεγκας ἀνδρείως, ἐκβοῶν Καλλιόπιδε· Ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Υψηλῇ διανοίᾳ, ἐκμιμούμενος Μάρτυς τὸν
ὑψωθέντα Σταυρῷ, ὑψώθης ἐπὶ ξύλου, θε-
λήσει ἀντιστρόφως, τὴν παρείαν ποιούμενος,
πρὸς οὐρανὸν ἐν χαρᾷ, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων.

Πολυτρόποις αἰκίαις, ὁμιλήσας γενναίῳ Μάρ-
τυς φρονήματι, πολλῶν κατηξιώθης, κραυ-

γάζων ἐν ὑψίστοις, ἀγαθῶν Καλλιόπιδε· Ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ο καρπὸς Θεοτόκε, τῆς σεπτῆς σου νηδύος
ἡμᾶς ἐζώωσε, καρπῷ θανατωθέντας· διό
σε κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες κραυγάζομεν· Ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμνον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» Τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τέττις ἰδὼν, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νόμῳ Θεῷ σφαττόμενος ἀθλητὰ Καλλιόπιδε,
πᾶσαν πονηρίαν, τῶν ἀνόμων ἐφυγες· και-
ρῷ τοῦ τιμίου δέ, πάθους Χριστὸς δοξάζει σε,
Μάρτυς ἀντιστρόφως, στυρωθέντα θελήσει, πρὸς
θείας καταπαύσεις, προσκαλούμενος ὄντως,
τοῖς θείοις ἀσώματοις, συντάττει σε θεόφρον.

Ο λολαμπῆς ὡς ἥλιος, ἀνατείλας Πανεύφη-
με, τὴν ὑπ' οὐρανόν, καταφωτίζεις πάν-
τοτε, ἀκτίσι τῶν ἁθλῶν σου, καὶ διεγείρεις ἅ-
παντας, νῦν ἐπιτελεῖν, τὴν φωτοφόρον σου μνή-
μην, βοῶντας· Τὸν Δεσπότην, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπομονὴν ἀσύγκριτον, καρτερίαν πανθαύ-
μαστον, Μάρτυς ἀθλητὰ, ἐν τῷ καιρῷ τῶν
ἁθλῶν σου, σαφῶς ἐνδειξάμενος, ταῖς τῶν Ἀγ-
γέλων τάξεσι, νῦν συνηριθμήθης, εὐκλεῶς ἀνα-
μέλπων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωματοφόρον τέτοκας, καὶ ἀγκάλαις ἐβάστα-
σας, ἄχραντε Παρθένε, ἔησούν τὸν Κύριον
τὸν πάντα βαστάζοντα, παντοδυνάμῳ νεύμα-
τι· ὅθεν ὡς Θεοῦ σε, ἀνυμνεῖμεν Μητέρα, βοῶν-
τες ἐν αἰνέσει· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦ-
τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός· Ἐπταπλασίως κάμνον.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς ὥφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γαστήρ
» σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό
» σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τα-
» ξιάρχαι μεγαλύνουσιν.

Ιστίῳ πτερωθεῖσά σου ἡ ψυχὴ, τοῦ Ἁγίου
πανόλβιε Πνεύματος, τὸ χαλεπὸν, πέλαγος
διήλθε τῶν αἰκισμῶν, καὶ τοῦς λιμένας ἐφθάσε,

τοὺς ἐπουρανίους περιχαρῶς, βυθίσασα τοῦ πλάνου, δολίᾳ παρατάξεις, θείᾳ πλημμύρᾳ τῶν αἱμάτων σου.

Ωραῖος νεανίας ἀποφανθεῖς, καλλοναῖς τῶν ἀγώνων ἐξήστραψας, ἡλιακῶν πλέον ἀ-
θλοφόρε μαρμαρυγῶν, καὶ τῶν Πιστῶν ἐφώ-
τισας, Μάρτυς Καλλιόπιδε ταῖς ψυχαῖς, τῶν πό-
θῳ τὴν ἀγίαν, καὶ ὄντως φωτοφόρον, ἐπιτε-
λούντων σου πανήγυριν.

Στησώμεθα χορείαν πνευματικὴν, τὸν στέρ-
ρόν ἀθλητὴν Καλλιόπιον, χαρμονικῶς, νῦν
ἀνευφημοῦντες, καὶ τοῖς αὐτοῦ, κατατρυφῶν-
τες σήμερον, πόνοις, αἷς ὑπέστη διὰ Χριστόν,
γενναίως ἐναθλήσας, καὶ τῆς πολυθείας, κα-
ταστρεψάμενος τὸ ἄθεον.

Η θήκη σου πηγάζει μύρα ζωῆς, καὶ ἐκβλύ-
ζει ὡς νάματα θαύματα· ἦν οἱ Πιστοί,
πάντοτε κυκλοῦντες περιχαρῶς, καὶ πόθῳ ἀ-
σπαζόμενοι, τὸν ἀγιασμόν τε καὶ φωτισμόν,
ἀντλοῦσι τὴν ἀγίαν, δοξαῖζόντές σου μνήμην,
Μάρτυς Κυρίου Καλλιόπιδε. Θεοτοκίον.

Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι ταῖς μυστικαῖς, τοῦ
νοός με τὸ σκότος ἀπέλασον, Μῆτερ Θεῶ,
καὶ τῶν λογισμῶν μου τὸ χαλεπὸν, κλυδώνιον
κατεύνασον, καὶ πρὸς τοὺς λιμένας τοὺς γαλη-
νοὺς, ὁδήγησόν με μόνη, ἡ πάντων σωτηρία, ὅ-
πως ἐν πίστει μακαρίζω σε.

Οἱ Εἰρμός· Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.
Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου, τὰ ἰδιόμελον τῆς
ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, ὡς σύνηθες. Εἴτα
ἡ Α΄. Ὡρα, καὶ Ἀπολύσις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Γεωργίου, Μητροπολίτου Μιτυλήνης.

Ψάλλεται δὲ ἡ τούτου Ἀκολουθία, ὁπόταν
βούληται ὁ προεστώς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν. Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Πανεύφημα Μάρτυρες.

Πάτερ Γεώργιε Χριστοῦ, τὴν σεπτὴν καὶ ἁ-
γχαντον, τιμητικῶς προσεκύνησας, εἰκόνα
πάνσοφς, θεομάχον θράσος μηδαμῶς πτού-
μενος, δυνάμει τῇ αὐτοῦ δυναμούμενος· ὃν νῦν
ἐκέτευσ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰ-
ρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Γεώργιε θυμὸν, ἀσεβῶν ὑπήνεγκας,
θρασυνομένων ἀλόγιστα, οὓς καὶ τεθέα-

σαι, ὑπερυψωθέντας, δυσσεβεῖ φρυάγματι, καὶ
πάλιν συντριβέντας δεινότερον, διαφανέστατα,
τῆς προνοίας πρὸς τὴν ἄμυναν, τῶν ἀφρόνων,
κινουμένης ἐνδοξε.

Πάτερ Γεώργιε Θεῶ, συνεργὸς γενόμενος, ὡς
ἱερεὺς καὶ Γεώργιον, ἐκατοστεύοντα, καρ-
πὸν τῷ Δεσπότη, ταῖς ψυχαῖς προσήνεγκας, ταῖς
τῶν διασωθέντων τῷ λόγῳ σου· καὶ νῦν δυσώ-
πησον, στηριχθῆναι τὴν ὀρθόδοξον, Ἐκκλησίαν,
ἀληθείας δόγμασι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία, τὸ ἄμωμον καὶ νοῦν, πάντα ὑπερ-
κειμένον, τῇ καθαρότητι ὄχημα, περικρα-
τῆμενον, πολλαῖς ἀμαρτίαις, καὶ στενοχωρημέ-
νον, πρὸς πλάτος μετανοίας με ἴθυνον, πανσθε-
νεστάτης σου, προστασία· καὶ γὰρ δύνασαι, οἶσα
Μήτηρ, τοῦ πάντα ἰσχύοντος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἢ ἀμναῖς, καὶ ἄμωμος Δέ-
σπονα, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἐώρακεν, εἶδος
οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, Οἶμοι! θρηνωδοῦσα
ἔλεγε· τὸ κάλλος ποῦ σου ἔδυ γλυκύτατε; πῶ
ἢ εὐπρέπεια; ποῦ ἢ χάρις ἢ ἀσπράπτουσα, τῆς
μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ὁ Κανὼν. Ποίημα Ἰγνατίου.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Οἱ Εἰρμός.

» **Α**σμα ἀναπέμφωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ
» Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ
» ἐκ θηλείας, ὡδὴν ἐπινέκιοι, ἄδοντες καὶ βοῶν-
» τες· Ἀσωμέν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότη.

Αἴγλην εὐσπλαγχνίας μοι Χριστέ, τῷ πηρω-
θέντι παισίμασι, καὶ ἀμαρτίαις δεινῶς,
ἀνάτειλον οἰκτίρμον, καὶ γνώφον ἀπέλασον, τῆς
ἐμῆς ἀβλεψίας, ταῖς πρεσβείαις τῇ σὲ ἱεράρχῃ.

Πᾶσαν ἐγεώργησαν σοφὲ, τοῖς πόνοις καὶ
ἰδρωσὶ σου, τῆς ἐγκρατείας τὴν γῆν· καὶ
σπείρας ἐν καρδίᾳ, τὸν σῖτον τοῦ Πνεύματος,
σαύχυν τῆς ἀπαθείας, ἐκομίσω Γεώργιε μάκαρ.
Ωμοῖς σὸν σταυρὸν ἀναλαβὼν, καὶ τὰ τῆς γῆς
τερπνότατα, τῷ κοσμοκράτορι τῇ σκότητι
ἀπορρίψας, Χριστῷ ἠκολούθησας, καὶ θησαυ-
ροὺς ἐκτίσας, τῆς αὐτοῦ αἵλου βασιλείας.

Θεοτοκίον.

Οπλον, καὶ λιμένα ἀσφαλῆ, καὶ τεῖχος καὶ
ὀχύρωμα, καὶ θείαν ἄγκυραν, καὶ γέφυ-
ραν καὶ σκέπην, τὴν σὴν Θεοσύμφευτε, ἔχοντες
προστασίαν, τῶν κινδύνων λυτρώμεθα πάντων.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ ἐκ
» ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ
» πᾶσα κτίσις· Οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σε Κύριε.

Τῷ ὕψει μακάριε, ἐπιβάς τῶν ἀρετῶν, καὶ
τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, ἀξίως κατοπτρεύ-
σας, καὶ θεωρίας δαχεῖον, γενόμενος Ὅσιε, αὐ-
λίῃ σὺν Ἀγγέλων χοροῖς.

Πτωχεύσας τῷ πνεύματι, κατεπλούτησας
Σοφίᾳ, βασιλείαν τὴν αἰώνιον, ἐν ἣ τῷ ποι-
μῷ σου, θησαυροὺς αἰωνίους, πιστῶς προητοι-
μάσας· διό σε μακαρίζομεν.

Τὸ ἀπλαστον Ὅσιε, καὶ τὸ πρᾶγον τῆς ψυχῆς,
ἐμιμήσω τοῖς τρόποις σε, καὶ τοῖς κατορ-
θώμασιν, Ἰακώβ καὶ ἐδείχθης, καθάρσει τοῦ
Πνεύματος, Ἰσραηλῆτις νοῦς ὁρῶν τὸν Θεόν.

Θεοτοκίον.

Αΐτιον τέτοκας, τὸν ἀμήτορα πρό σου,
καὶ ὡς βρέφος ἐθήλασας, τὸν τρέφοντα
ἅπαντα· ὃν δυσώπει σωθῆναι, τοὺς πίστει ὑ-
μνοῦντάς σε, κυρίως Θεοτόκον ἀγνήν.

Ὁ Εἰρμός· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ταπεινώσεως ὕψει περιφανής, γεγονώς ταῖς
ἐπάρσεις τοῦ δυσμενοῦς, τελείως ἠφάνι-
σας, ἀριστεύσας λαμπρότατα· ἐλεήμων δὲ Πά-
τερ, γενόμενος Ὅσιε, δαψιλεῖ χορηγία, πεινῶσιν
ἐπήρησας· ὅθεν τὴν ἀγάπην, μετὰ τέλος κλη-
ροῦσαι, τρυφὴν ἀγαλλόμενος, εἰς αἰῶνας Γεώρ-
γιε, Ἱεράρχα μακάριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἐορταζούσι πέθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσὼν, ἐξ ἐχ-
θρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ
συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων με· ἀλλ'
ὡς θερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σκέπην μου ἔχων σε,
τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅ-
θεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπό-
ρως ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν
ἀπαύστως ὑμνοῦντων σε, πρεσβεύουσα ἐν παρ-
ρησίᾳ αὐτῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσα-
σθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἀξίως, τὸν τόκον σου
ἔχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Αὐτρωτὴν, ἡ
ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε
κλαίῦσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσ-
μος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· ταῖς δὲ
σπλάγχνας με φλέγονται, ὁρώσης σε τὴν σταύ-
ρῳ, ἣν περ ὑπαμένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους,

Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε· Ἡ πιστῶς
ἐκδοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἀγνή, καὶ
πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυ-
νοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξ ὅρους κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης,
» τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκου-
» σθαι, θεοπτικῶς κατενόησε καὶ ἐν φόβῳ,
» ἐδοξολόγει σου δύναμιν.

Σὺ τὴν τῆς ψυχῆς, ὀλκάδα διασώσας, ἐκ τῆς
τῶν παθῶν, ἐνύλου τρικυμίας, ἐπὶ λιμένα
καθώρμισας καὶ γαλήνην, τῆς ἐγκρατείας Πα-
τερ Ὅσιε.

Αγγελοειδῆ, τὴν φρένα κεκτημένος, τῆς τρια-
δικῆς, Ἀγγέλων ὑμνωδίας, ἐπηκροάσω γε-
νόμενος ἐν ἐκστάσει, ἔτι ἐν βίῳ ὢν Πανεύφημε.

Σὺ τῇ νοητῇ σφενδόνη ὠπλισμένος, ὡς ἄλ-
λου Γολιάθ, τὸν ἄρχοντα τοῦ σκοτούς,
ὠφρυωμένον κατέβαλες Ἱεράρχα, Δαυῖτικῇ καὶ
θεῖᾳ πίστει σου.

Θεοτοκίον.

Ελπίς καὶ προσαψία, κόσμος Παναγία, δυσ-
ώπει τὸν ἐκ σοῦ, ὑπὲρ τῶν οἴκετῶν σου·
σὲ γὰρ φρικτὸν ἱλαστήριον κεκτημένοι, τῆς αἰ-
μαρτίας ἐκλυτρούμεθα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας, θεογνωσία φαιδρύ-
» νας τὰ πέρατα, φώτισόν με τῷ ὀρθρῷ,
» τῆς δοξολογίας σου Κύριε.

Σὲ ὡς ἀγνείας στύλον, καὶ σωφροσύνης κλει-
δοῦχον Ἀοίδιμε, κεκτημένοι σε πάντες, τύ-
χοιμεν ἐλέους πρεσβείαις σου.

Θεοπτικῇ προβλέψει, τὸ ἱερὸν ἐνεδύσω ἀ-
ξίωμα, τῆς ἀμώμου Παρθένου, ὡς ἀμει-
πτον εἰς τοῦτο καλούσης σε.

Τὸν τοῦς ἐλέους οἶκτον, ἔμφυτον ἔχων καὶ
πάντοτε σύνοικον, γέγονας τοῖς πένησι,
δαψιλοῦς τροφῆς ἐργαστήριον.

Θεοτοκίον.

Τὸν οὐρανοῦ Δεσπότην, ἐν τῇ γαστρὶ συλ-
λαβοῦσα Πανάμωμε, γέγονας ἀνωτέρα,
οὐρανῶν καὶ πάσης τῆς κτίσεως.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀνα-
» βαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
» Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον ἐν σοὶ, εὐρύν κα-
τασκηνώσιν, πνευμάτων ἤλασε, λεγεῶνας
πονηρῶν ταῖς πρεσβείαις σου.

Γαλήνης ἀνεδείχθη ποταμός, καὶ ρεῖθρον
πραότητος, οἷς ποτιζόμεθα, τὸν χειμάρ-
ρουν τῆς τρυφῆς, Πάτερ Ὅσιε.

Νεκρώσας τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονάς, τῷ πνεύματι ἔζησας· καὶ τοῖς πάθεσι, συμπτωθέντα, διανάστησον Ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον ἐν γαστρὶ τὸν ἐκ Πατρὸς, ἀχρόνως ἐκλάμψαντα, χρόνῳ συνείληφας, Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ λόγον Πανάχραντε.

Ο' Εἰρμός· Χιτῶνά μοι παραίσχου.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐ τοὺς Παῖδας δροσίσας ἐν καμίνῳ, καὶ
» παρθένον φυλάξας μετὰ τόκον, τὴν
» σὲ Τεκνοῦσαν, εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ
» τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ ἐκλάμψει τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐντεῦθεν προέγνωσ πρὸς τὰ κρείττω, μετὰστάσιν σου· καὶ νῦν χορεύεις Ὅσιε, εἰς τὰς ἐκείθεν μονάς.

Εἰς νυμφῶνα τῆς ἁνῶ βασιλείας, ἐστολισμένος εἰσῆλθες ἐπαξίως, καὶ ἀνεκλίθης, σὺν τῷ νυμφίῳ Ὅσιε, εἰς εὐωχίαν τῆς αὐτοῦ τρυφῆς.

Αἰμοιβὴν σοι τῶν πόνων ἐταμάσας, Δεῦρο πρὸς με, προσεῖπεν ὁ τῶν ἔργων, μισθοποδοῦν· μεθ' οὗ ἀγάλλῃ Ὅσιε, εἰς αἰώνιους σκηναίς.

Θεοτοκίον.

Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὡς μητέρα, τῆς ζωῆς τῶν ἀπάντων κατὰ χρέος, δορυφοροῦσι, καὶ ἀνυμνοῦσί σε Δέσποινα, ὡς προστασίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐ θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν
» τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, καταπατοῦν-
» τες ἐκραύγαζον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου
» τὸν Κύριον.

Θεοκυβέρνητον ἔχων τὴν καρδίαν, τὸν τῶν παθῶν μεζοφῶδη, Πάτερ κατεύνασον κλύδωνα, καὶ λιμένι γαλήνης, τῆς σῆς με καθόρμισον.

Πεφυτευμένος ταῖς Θεαῖς διεξόδοις, τῶν τῆς ἀγάπης ὑδάτων, δένδρον ζωῆς ἀνατέθηλας, καὶ καρποὺς εὐσεβείας, καιρῷ ἐναπέδωκας.

Ως ἰατὴρ ἀνιάτων νοσημάτων, καὶ ἐλατὴρ ἀκαθάρτων πνευμάτων, μάκαρ Γεώργιε, κάμαυ τῆς ἀμαρτίας, τὴν νόσον θεράπευσον.

Θεοτοκίον.

Τὶς ἐκλαλήσει τὸν Θεῖον τοκετόν σου, Θεοκυῆτορ Μαρία; πᾶσα γὰρ φύσις ἐξίσταται, γηγενῶν καὶ Ἀγγέλων, καὶ σὲ μακαρίζουσιν.

Ο' Εἰρμός· Οὐ θεορρήμονες Παῖδες.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν προδηλωθέντα, ἐν ὅρει τῷ Νομοθέτῃ,
» ἐν πυρὶ καὶ βράτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀει-

» παρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν,
» ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Ταῖς τῶν σῶν δάκρυων, πηγαῖς τὸν τῆς ἀπαθείας, ἐγεώργησας Ὅσιε, παραδείσον ἀμέμπτως, καὶ πολύχουν τὴν εὐκαρπίαν προβάλλῃ, τρέφων ἀρεταῖς τὸ Θεῖον ποιόνιον.

Σὺ τὴν καθαρὰν τῷ Θεῷ, ἀνύσας λατρείαν, καὶ τῆς πίστεως Ὅσιε, τὸν δρόμον ἐκτελέσας, νῦν ἐδέξω στέφανον δικαιοσύνης, ἐκ χειρὸς Χριστοῦ τοῦ ἀθλοθέτου σου.

Θησαυρὸν ἀκένωτον καὶ πλοῦτον χαρισμάτων, τὴν σὴν κόνιν ἔχοντες, καὶ σορὸν τῶν λειψάνων, ἐμπιπλάμεθα νοητῶν ἀσωμάτων, ἀξιωμακάριστε Γεώργιε.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεανδρικόν σου τόκον, πανάμωμε Κόρη, ὡς Θεὸν ὑπάρχοντα, καὶ Κτίσιν τῶν αἰώνων, δυσωποῦσα μὴ διαλίπῃς ἀπαύστως, σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ο' Εἰρμός· Τὸν προδηλωθέντα.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Ἡρωδίωνος, Ἀγαβίου, Ρούφου, Ἀσσυγκρίτου, Φλέγοντος, καὶ Ἑρμοῦ.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν Στιχηρά τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τῶν Ἀποστόλων γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αἱ τοὶ ὡς ὑπόπτεροι, πᾶσαν γῆν διεδράμετε, καὶ τὰ ζιζάνια τέμνοντες, τῆς πλάνης ἐν χάριτι, καὶ πολύχουν τὸν καρπὸν, γεωργοῦντες Πανεύφημοι, ὃν κατέχουσι, νοηταὶ ἀποθήκαι, εἰς αἰῶνας, Γεωργῷ τῷ ἀθιανάτῳ, περιφανῶς συντηρούμενον.

Ηρωδίωνα Ἀγαθόν, καὶ Ἀσσυγκρίτον Ρούφον τε, καὶ Ἑρμῆν καὶ Φλέγοντα, μακαρίσωμεν, τὰ τῆς ἀμπέλου τυγχάνοντα, κατὰ καρπὰ κλήματα, ἀποσταζόντα ἡμῖν, γλυκασμὸν τὸν σωτήριον, τὸν εὐφραίνοντα, τὰς διψώσας καρδίας τῶν ἐν πίστει, ἀληθεῖ τούτων τὴν μνήμην, ἐπιτελούντων τὴν εὐσημίαν.

Οὐρανοὶ χρηματίσαντες, ὑψηλοὶ τὴν διάνοιαν, δόξαν ἀναγγέλλετε, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ σαρκωθέντος Θελήματι, θεόπται Ἀπόστολοι, ὁδηγοὶ τῶν εὐσεβῶν, Ἐκκλησίας Θεμέλια, πύργοι ἄσειστοι, εὐσεβείας λιμένες, ἀπορρήτων

μυστηρίων ὑπηρετά, φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ος Θεῶ Μήτηρ ἀφθαρτος καὶ ἀγνή καὶ παν-
άμωμος, καὶ ἀγκυσὴν πάση ἀσύγκριτος,
τὸν ἐναγὴ καὶ ἀκαθάρτον, καὶ πάσης αἰσχρό-
τητος, παρανόμου καὶ δεινῆς, εὐρετὴν ἐγχειρή-
σεως, μὴ ἀπώσῃ με, μὴ ἐάσῃ με ὅλως ἀπολέ-
σθαι, ἀλλὰ ῥῦσαι τῶν παθῶν με, καὶ ἐπιστρέ-
φοντα σῶσάν με. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πικροτάτως δακρύουσαν, καὶ θρηνοῦσάν σε
πάνταχνε, ἐλεήσας ὥκτειρεν, ὁ ἐκ σπλάγ-
χνων σου, σάρκα λαθὼν ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ δρό-
σον ἐνστάξας σοι, ἐπεφώνει ὡς Υἱός· Παῦσαι
Μήτηρ δακρύουσα· εἰ γὰρ πέποιθας, ἐκουσίως
Παρθένε, καὶ νεκροῦμαι· ἀλλ' ἐγείρομαι δοξαί-
σαι, τοὺς σὲ σεπτῶς μεγαλύναντας.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπολύσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνηθὴς Στιχολογία, ὁ Κανὼν τῶν Ἀπο-
σόλων, καὶ τὰ Τριώδια, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀποσόλων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Ἀποστόλοις πλέξωμεν ἐνθεον μέλος. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τὰ ὕδατα πάλαι, νεῦματι θείῳ εἰς μέαν,
» συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμὼν θά-
» λασσαν, Ἰσραηλίτη λαῶ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν,
» δεδοξασμένος ὑπάρχει αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν,
» ὅτε δεδόξασται.

Αποστόλων Ἀγίων, τὴν παναγίαν συμφῶ-
κως, πανηγυρίσωμεν μνήμην, καὶ αὐτοὺς
μελψώμεν, ἐν εὐφροσύνῃ ψυχῆς· τὸν γὰρ ὑπερ-
άγιον, καθικετεύουσι Λόγον, ἰλασμὸν δωρήσα-
σθαι, ἡμῖν καὶ ἅλεος.

Παυθείου μακίας, τὴν σηπεδῶνα σοβοῦντες,
τοῦ λόγου ἄλατι θείῳ, ταῖς ψυχαῖς Ἐνδο-
ξοι, ταῖς μωραυθείας ποτὲ, πάσας ὑγκώσατε,
καὶ σεσωσμένας τῷ Κτίστῃ, πάντων παρεστή-
σατε· ὅθεν δοξάζεσθε.

Ο κλεινὸς Ἡρωδίων, Ροῦφος καὶ Ἀγαθος
Φλέγων, καὶ ὁ Ἀσύγκριτος αἷμα, καὶ Ἑρ-
μῆς ἄσμασι μακαριζέσθωσαν, γνήσιοι γενόμε-
νοι, τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν φίλοι, καὶ σοφοὶ Ἀ-
πόστολοι, καὶ θεῖοι κήρυκες. Θεοτοκίον.

Συμπαθὴς Θεοτόκε, τῶν Ἀποστόλων τὸ
κλέος, τῶν Ἀθλοφόρων ἡ δόξα, καὶ Πι-
στῶν στήριγμα, στήριξον δέομαι, τὸν περιτρε-

πόμενον, ταῖς ἐπιτηδείαις τοῦ πλάνου, νοῦν μου
καὶ σκοτούμενον ταῖς παραβάσεσι.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν,
» τοῦ Λόγου κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύ-
» ματι, Παντοκράτορ ὕψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ
» σῇ στερέωσάν με.

Τῆς Ἐκκλησίας γενόμενοι ὀφθαλμοί, πολ-
λῶν δαίνοισι, ὀφθαλμοὺς ἐνοπτρίζεσθαι,
καίλλος τὸ ἀμήχανον, θεοειδὲς Μαθητὰ Θεοῦ
τοῦ Λόγου.

Ο ἴκος Τριάδος ἐδείχθης φωτοειδὴς Ροῦφε
παναοίδιμε, καὶ ναοὺς θεία χάριτι, τῆς
πλάνης ἠδ' ἀφίσεως, καὶ ἐδομήσω Κυρίῳ Ἐκ-
κλησίας.

Αγάθου θείου νεώσας Ροῦφε σοφέ, καρ-
δίας κατέσπειρας, τὰ σωτήρια δόγματα,
καὶ πολύχουν ἄσταχυν, τὴν τῶν σωθέντων, ἐ-
δρέψω σωτηρίαν. Θεοτοκίον.

Ο κατ' οὐσίαν ὑπάρχων τὴν θείκην, ἀπρό-
σitos Ἀχραντε, προσιτός μοι νῦν γέγονε,
καὶ σαρκὸς προσλήμματα, ὅλως ἠνώθη δι' ἁ-
κραν εὐσπλαγχνίαν.

Ὁ Εἰρμός· Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ακτῖνες νοητοῦ, γεγονότες Ἡλίου, παιδρύνε-
τε τὴν γῆν, ταῖς τῶν λόγων ἀκτῖσι, καὶ
σκοτὸς ἐλαύνετε, ἀγνωσίας ἐν χάριτι· ὅθεν σῆ-
μερον, ἐν τῇ φαιδρᾷ ὑμῶν μνήμη, λαμπρυνόμε-
νοι, φωτοειδεῖς Θεηγόροι, ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Εγγίζει ὁ κριτὴς ἐπὶ θύρας τὸ τέλος· γρη-
γόρησον ψυχὴ, καὶ ἐκ βάθους καρδίας,
στενάξασα βόησον, τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·
Ἐλευθέρωσον, τῶν φοβερῶν με βασάνων, καὶ
ἐν τόπῳ με, τῆς ἀναπαύσεως τάξον, πανά-
χραντε Δέσποινα. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ος εἶδεν ἐν Σταυρῷ, ἡ ἁμνὰς σε τὸν ἄρνα,
κρεμάμενον Χριστέ, τῶν κακούργων ἐν
μέσῳ, ἐβόα δακρύουσα, καὶ πικρῶς ὀλολύζου-
σα· Τέκνον φίλτατον, τί τὸ ὀρώμενον ξένον;
Μήτηρ ἄνανδρε, ζωὴ παγκόσμιος τοῦτο, ἀντέ-
φης, γνωσθήσεται.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**θου πρὸς ἡμᾶς, κραταιὰν ἀγάπησιν Κύ-
» ρε· τὸν μονογενὴ γὰρ σε Υἱόν, ὑπὲρ ἡ-
» μῶν εἰς θάνατον δέδωκας· διὰ σοι κραυγάζο-
» μεν, εὐχαριστοῦντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου.

Ιᾶμα πιστοῖς διὰ γλώσσης θείον προσφέρον-
τες, γῆν τῆς ἀσεβείας πονηράν, κατασροφῇ

Σοφοὶ παρεδώκατε, καὶ ᾠκοδομήσατε, ψυχὰς ἐν πίστει· ὅθεν μακαρίζεσθε.

Σθένος διὰ σοῦ, Ἡρωδίων μάκαρ ἐνδέδεται, πόλις τῶν Πατρῶν περιφανῶς· πρῶτος τὸν θρόνον γὰρ κατεκόσμησας, θείαις ἐλλαμπόμενος, φωτοχυσίαις, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Πόλις τῶν Πατρῶν, πολιστήν σε μέγαν ἐπλούτησε, μάκαρ Ἡρωδίων ἀληθῶς, πρὸς τὴν Σιών τὴν ἄνω μετὰγοντα, ταύτην ἀληθέστατα· ὅθεν τιμᾷ σε, θείαις μελωδήμασιν.

Θεοτοκίον.

Λόγω ἱερῷ, τοῦ Πατρὸς τὸν Λόγον συνέλαβες, πάσης ἀλογίας τοὺς βροτούς, θεογεννητὸρ Κόρη λυτρούμενον· ὅθεν λόγοις πάντοτε, μεγαλοφώνως, θείοις σε δοξάζομεν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος ὥφθης, καὶ τοῖς βροτοῖς ἐκὼν συνανεστράφης, ὁ ἀκατάληπτος· καὶ πρὸς σέ ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Επὶ τῆς γῆς τὸν ἐλθόντα τοῦ σῶσαι, τὸ πλανηθέν, ἐκηρύξατε Λόγον, θεῖοι Ἀπόστολοι, καὶ τῆς πλάνης ἅπαντας, τοὺς ἀνθρώπους ἐλυτρώσασθε.

Ξενοπρεπῶς προφητείας σοι χάρις, παρὰ Θεοῦ ἐξεχύθη πλουσίως, θεόφρον Ἀγαβε· προφωνεῖς γὰρ δήλωσιν, τῶν μελλόντων ἐμφανέστατα.

Ωφθης ποτὲ προσημαίνων τῷ Παύλῳ, ἐπιβουλήν καὶ δεσμὰ καὶ κακώσεις, προφῆτα Ἀγαβε, ὀπηνίκα χειρὰς σου, τῇ ἐκείνου ζώνῃ ἔδησας.

Θεοτοκίον.

Μόνη ἐν γῇ τοκετὸν ἔσχες ξένον, μόνον ἡμᾶς καταλλάσσοντα μόνῳ, τῷ προανάρχῳ Πατρί· διὰ τὸτο μόνην σε, ὡς Θεὸς Μητέρα σέβομεν.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**βυσσος ἐσχάτη ἀμαρτιῶν, ἐκύνλωσέ με, καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου· ἀλλ' ἐκτείνης Δέσποτα, σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς τὸν Πέτρον με, Κυβερνήτα διάσωσον.

Εθετο λαμπαδάς ὡς φωταυγεῖς, ὑμᾶς ὁ Λόγος, οἰκουμένην φωτίζοντας, καὶ τὸ σκότος λύνοντας, θεοειδεῖς Ἀπόστολοι, καὶ δεικνύοντας, τὴν ὁδὸν τὴν σωτήριον.

Νέκρωσιν κηρύττων τοῦ ἀπαθοῦς, νενεκρωμένους, πρὸς ζωὴν προσηγάγετο, ὁ σοφὸς Ἀσύγκριτος, Ἀποστόλων τὸ καύχημα, Ὑρκανίας τε, τὸ σοφὸν περιτείχισμα.

Εὐρέ σε Ἀσύγκριτε ποταμὸν, ναμάτων πλήρη, Ὑρκανία τῷ Πνεύματι, καὶ σεπταῖς

ἀρδεΐαις σου, καταρδευθεῖσα ἤνεγκεν, ὠραιότατα, τῷ Δεσπότη βλαστήματα.

Θεοτοκίον.

Νόμου σε ἐτύπου ἡ κιβωτὸς, τὴν δεξαμένην, νόμου θείου τὸ πλήρωμα, καὶ σαρκὶ κυήσασα, καὶ μετὰ τόκον μείναςαν, αἰετάρθενον, ὡς πρὸ τόκου Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός· Ἀβυσσος ἐσχάτην ἀμαρτιῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου, Ρούφου, Φλέγοντος, Ἀσυγκρίτου, καὶ Ἑρμοῦ.

Στίχοι.

Εὐαγγελίου τὸν καλὸν δραμῶν δρόμον, Ἡρωδίων κάλλιστον ἤρατο στέφος (*).

Ψυχὴν Ἀγάβου τοῦ προφηταποστόλου Ὁ ψυχοσώστης προσκαλεῖται Δεσπότης.

Σβέσας πλάνης φλέγουσαν ὁ Φλέγων φλόγα, Οὗς Δαυὶδ εἶπε, πῦρ φλέγον, βλέπει Νόας.

Παῦλος καλεῖ σε, Ρούφ, Ἀπόστολος μέγας, Ἐκλεκτὸν ὄντως· ὦ ἐπαίνου ἀξίου!

Ἀσύγκριτον δὲ πᾶς ἐπαινέσει μάλα.

Τοῦτον γὰρ ἠσπάσατο Παύλου τὸ στόμα.

Ἑρμῇ θανόντι τῷ μαθητῇ Κυρίου, Ἑρμῶν ἔμπνουν ἐκ λόγων ἀναγλύφω.

Ὁγδοάτῃ μετέβησαν Ἀπόστολοι, ἀγγελέες τε.

Τούτων ὁ μὲν Ἡρωδίων, οὗ ὁ Ἀπόστολος ὁ μέγας μέμνηται Παῦλος, τοῖς ἁγίοις Ἀποστόλοις διηκνέει ἅπασιν. Μετὰ δὲ ταῦτα ὑπ' αὐτῶν χειροτονεῖται Πρεσβύτερος, εἴτα Ἐπίσκοπος Νέων Πατρῶν. Πολλὰς δὲ τῶν Ἑλλήνων διδάσκων, καὶ ἐπιστρέφων πρὸς τὴν τῷ Χριστοῦ πίστιν, φθονηθεῖς, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἐπίστη πολλά· ἐπιστάντες γὰρ μετὰ τῶν εἰδωλατρῶν, πρῶτον μὲν ἐτυψαν αὐτὸν ἰσχυρῶς, ὑπ' αὐτῶν κατὰ κεφαλῆς, ὕστερον μαχαίρᾳ κατασφάττεται.

Ὁ δὲ Ἀγαβός, ὁ τὴν ζώνην τοῦ Ἁγίου Παύλου λαβὼν, καὶ τὰς αὐτοῦ χεῖρας καὶ πόδας δήσας, τότε μὲν προεφῆτευσεν, εἰπὼν· Ἰάδε λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· Τὸν ἄνδρα, οὗ ἐστὶν ἡ ζώνη αὕτη, οὕτω δῆσουσιν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ μαστιγώσουσιν· ὃ καὶ γέγονεν· εὐ μόνον γὰρ αὐτὸν ἐδίεμυσαν, ἀλλὰ καὶ ἀνελὼν ἐπεχείρησαν. Ὅτε

(*) Ὁ Συναξαριστὴς τοῦ Νικοδήμου ὑποσημειοῖ, ὅτι περιττῶς γράφεται ἐνταῦθα ἡ μνήμη τῶν Ἀποστόλων Ἡρωδίωνος καὶ Ἑρμοῦ, ὡς ἀλλαχοῦ ἐορταζομένων· διὸ οὐδὲ Στίχους ἔχει εἰς αὐτοῖς, εἰμὴ εἰς τοὺς λοιποὺς μένον τέσσαρας. Καὶ ὅτι μὲν ἐορτάζονται καὶ ἀλλαχοῦ, οὐδεὶς ἀντιλέγει· ἐπειδὴ ὁμοῦς ὁ Τμῆδης ἐξάκις ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς τὴν παρούσαν Ἀπολouthian, καὶ προσέτι, ἐπειδὴ τὸ ἐξῆς Συναξάριον τὸν Ἡρωδίωνα πρῶτον ἀναφέρει εὐθύς ἐν ἀρχῇ, διὰ τοῦτο συνετυπώθησαν ἐνταῦθα καὶ τὰ τούτων δίστιχα μετὰ τῶν λοιπῶν.

ρον δὲ ὁ Ἄγαθος οὗτος εἰς τὸ ἐπιλαχὼν αὐτῷ μέρος τῆς οἰκουμένης ἐκέρυξεν.

Ὁ δὲ Ροῦφος, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ, ἐπίσκοπος τῆς κατὰ τὴν Ἑλλάδα πόλεως τῶν Θηβῶν ἐγένετο. Ὁμοίως καὶ ὁ Φλέγων, καὶ οἱ λοιποὶ πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης κηρύττοντες τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τοὺς ἀπίστους πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν μεταγόντες. Ἐν μιᾷ τοίνυν ἡμέρᾳ διαφόρως οὗτοι τιμωρηθέντες ὑπὸ Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων, ἐν Κυρίῳ ἐτελειώθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κελεστίνου Πάπα Ῥώμης.

Στίχ. Τὸ χάσμα καὶ σὲ παμμακάρε Κελεστίνε, Χοροῦ διῆστα μὴ μεμακαρισμένου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Θεοδοσίῳ τοῦ νέου, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, διὰ βίου καὶ λόγου καλῶς ἀνατραφεὶς, δὲ ὢν καὶ τῆς ἀρχιερατικῆς ἡξιώθη καθέδρας, Ζωσίμου Πάπα τὸν βίον ἀπολιπόντος, ὃς τὸν μακάριον Βονιφάτιον, ὁ δὲ τὸν μέγαν διεδέξατο Ἰννοκέντιον. Ὁ δὲ Κελεστίνος, ὑπὲρ τῶν ἀποστολικῶν καὶ πατρικῶν παραδόσεων πάντα καὶ λέγων καὶ πράττων, συγκαθεῖλε τὸν ἀσκητὴ Νεστόριον, δὲ ἐπιστολῆς τὰς θεομισεῖς αὐτοῦ βλασφημίας ἐλέγξας τε καὶ ἀποκηρύξας, καὶ τῷ μακαρίῳ Κυρίλλῳ συναργὸς εἰς τὴν αὐτοῦ καθαίρεσιν γεγονώς. Πολλά τε ἄλλα κατορθώματα λόγου καὶ μνήμης ἄξια κατεργασάμενος, ἐν εἰρήνῃ τῶν τῇδε ἀπανίσταται, καὶ πρὸς τὴν ἀγήρω καὶ μακαρίαν μετέβη ζωὴν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸ πρὶν εἰκόνι τῇ χρυσῇ, περσικῷ σεβά-
» σματι, Παῖδες οὐ προσεκύνησαν τρεῖς,
» ὑμνοῦντες ἐν μέσῳ τῆς καμίνου· Τῶν Πατέ-
» ρων ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεμελιώσαντες καλῶς, ἐν πέτρᾳ τῆς πί-
στεως, τῶν ἐθνῶν τὰ πληρώματα, λίθους
πάλαι τοὺς σεβουμένους μάτην, κατεφώτισαν
σοφῶς οἱ Θεηγόροι.

Εὐφλέξας Φλέγων ἱερεῖ, πυρὶ θείῳ ἄπασαν,
τῆς ἀπάτης τὴν ἀκανθάν, καὶ καρδίας
ἀθλίως ἐσβεσμένας, θέρμη Πνεύματος ἀνῆψας
ἀριδῆλως.

Οἱ Μαραθῶνος οἰκισταί, προστατήν σε μέ-
γιστον, καὶ διδάσκαλον ἄριστον, καὶ φω-
στήρα καὶ ποδηγέτην σχόντες, Φλέγων Ἐνδοξε,
τιμῶσί σε ἀπαύστως. Θεοτοκίον.

Νέος Παράδεισος ἡμῖν, ζωῆς ξύλον ἄχραν-
τε, κεκτημένος γεγένησαι· οὗ ἡ βρώσις,
τοὺς βρώσει τεθνηκότας ἀνεζώωσεν, ἀγνή Θεο-
γεννήτορ.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Βαβυλωνία κάμινος, τοὺς Παῖδας οὐκ ἔ-
» φλεξεν, οὐδὲ τῆς Θεότητος τὸ πῦρ, τὴν
» Παρθένον διέφθειρε· διὸ μετὰ τῶν Παίδων πι-
» στοὶ βοήσωμεν· Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου
» τὸν Κύριον.

Μακαρίζεσθω Ἄγαθος, Φλέγων καὶ Ἀσύγ-
κριτος, Ροῦφος καὶ Ἑρμῆς ὁ εὐκλεής,
καὶ Ἡρωδίων σήμερον, τοῦ Λόγου γεγονότες
θεῖοι Ἀπόστολοι, καὶ φωστῆρες τοῦ κόσμου,
καὶ ἐθνῶν διδάσκαλοι.

Ἑρμῆς ὁ παναοίδιμος, Δαλματίας γέγονε,
πάσης ὁδηγὸς καὶ φωτισμὸς· ἐν ταύτῃ
γὰρ ὡς ἥλιος πολὺφωτος ἐπέση, τελῶν ἐξαίσια,
καὶ φωτίζων καρδίας, ἀβλεπτούσας πρότερον.

Λόγον ὡς λύχνον φαίνοντα, Ἑρμῇ φέρων ἔν-
δοξε, τοὺς ἐν τῇ νυκτὶ τῶν δυσχερῶν, κα-
θημένους ἐφώτισας· ἰάσεις καὶ σημεῖα τελῶν
δὲ μέγιστα, ἐφειλκύσω πρὸς πίστιν, ἀπίστων
τὸ πλήρωμα.

Τριαδικόν.

Οἱ τὴν Τριάδα σέβοντες, Πατέρα δοξάσω-
μεν, Υἱὸν προσκυνήσωμεν πιστῶς, καὶ
Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τρισὶν ἐν χαρακτῆρσι, μίαν
Θεότητα ἡνωμένην τῇ φύσει, ἀπλῆ ἀδιαίρετον.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν ἔχομεν, Ἀχραντε οἱ δοῦλο
σου, καὶ πρὸς τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν,
μεσῖτιν ἀκαταίσχυτον· κινδύνων ἡμᾶς σῶζε,
καὶ πειρασμῶν σεμνῇ, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ,
αἰεὶ σε δοξάζωμεν.

Ὁ Εἰρμός· Βαβυλωνία κάμινος.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν ἐν βάτῳ καὶ πυρὶ, προγραφεῖσαν ἐν
» Σινᾷ, τῷ νομοθέτῃ Μωσῇ, καὶ τὸ θεῖον
» ἐν γαστρὶ, ἀφλέκτως συλλαβοῦσαν πῦρ, τὴν
» ὀλόφωτον καὶ ἄσβεστον λαμπάδα, τὴν μόνην
» Θεοτόκον, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἐρώτατον χορὸν, συστησώμεθα πιστῶς, ἐν
ὁμονοίᾳ ψυχῆς, μακαρίζοντες θερμῶς, Ἑρ-
μῆν καὶ Ἡρωδίωνα, Ροῦφον Ἄγαθον, Ἀσύγ-
κριτόν τε τὸν μέγαν, καὶ Φλέγοντα τὸν θεῖον,
τοῦ Λόγου αὐτόπτας χρηματίσαντας.

Ὡς ἐλαῖαι μυστικαί, δεδειγμένοι ἀληθῶς, αἱ
Θεηγόροι ἡμῶν, καθιλάρυναν ψυχὰς, καὶ
πρόσωπα ἐν χάριτι, καὶ ἐρρύσαντο αἰθέου δυ-
ναστείας, καὶ σκότης ἀγνωσίας· ὅθεν ἐπαξίως
μακαρίζονται.

Στεναγμῶν ἡμᾶς πολλῶν, καὶ δουλείας τοῦ
ἐχθροῦ, καὶ παλαιοῦ πτερνιστοῦ, ἐλυτρώ-
σατε σοφοί, τοῦ Λυτρωτοῦ Ἀπόστολοι, καὶ ἐ-
δείξατε τὰς τρίβους, τὰς φορούσας ἐνθέῳ πε-
ποιθήσει, πρὸς τὴν βασιλείαν τὴν οὐράνιον.

Ἡ ἐξάφωτος λαμπάς, τῶν ἀγίων Μαθητῶν,
ἡκέτευε ἐκτενῶς, τὴν Τρισηλίον αὐγὴν, φω-
τίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν τὴν πᾶμφωτον τε-

λούντων ὑμῶν μνήμην, καὶ ῥύσασθαι ἐκ σκο-
τους, καὶ τῆς αἰωνίου κατακρίσεως.

Θεοτοκίον.

Φ λογοφόρος ὡς λαβὶς, ὑπεδέξω ἐν γαστρὶ,
ἄνθρακα τὸν νοητὸν, καταφλέγοντα ἡ-
μῶν, τὰ πάθη καὶ φωτίζοντα, τὰς ψυχὰς ἡ-
μῶν, καὶ λύοντα τὸ σκοτός, τῆς εἰδωλομανίας,
ἄχραντε Παρθένε πολυῦμνητε.

Οἱ Εἰρμός· Τὴν ἐν βάτῳ καὶ πυρί.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμ. καὶ τὰ λοιπὰ,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Εὐψυχίου,
τοῦ ἐν Καισαρείᾳ.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ο πάνσοφος Εὐψύχιος, κατεπαιρόμενον ἀ-
λαζονίᾳ τὸν ματακόφρονα, πληγεὶς τῷ
ξίφει, αἰσχύνῃς ἐπλησε πολλῆς, καὶ συνηριθμή-
θη τοῖς στρατεύμασι, τοῖς ἐπουρανίοις ἀγαλλό-
μενος. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, δώρησαι πᾶσι Σῶ-
τερ τὸ μέγα ἔλεος.

Εὐψύχιος ὁ ἑκδοξος, στύλος γεγέννηται τῆς
Ἐκκλησίας, καὶ πύργος ἀσειστος τῆς εὐ-
σεβείας, καὶ καθαιρέτης τοῦ ἐχθροῦ, πᾶσι τοῖς
νοσοῦσι καὶ προστρέχουσι, βλύζων ὡς ἐκ κρή-
νης τὰ ἰάματα. Αὐτῷ ταῖς ἰκεσίαις, Εὐσπλαγ-
χνε πᾶσι δίδου τὸ μέγα ἔλεος.

Ως κρίνον εὐωδίασας, πᾶσαν διάνοιαν ταῖς
ἡδυπνόοις, ὁσμαῖς τῶν ἀθλῶν σου, γεν-
νάει Μάρτυς, καὶ ἀπεμείωσας σοφὴ πλάνης
τὸ δυσῶδες καὶ ἀνέλαμψας, ἥλιος καθάπερ ἐν
τοῖς πέρασι, πρεσβεύων δωρηθῆναι, ἅπασιν σω-
τηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α γνή Θεογεννήτρια, ἡ τὸν σωτήριον τεκοῦσα
Λόγον, ῥῦσαι τοὺς δούλους σου πειρατη-
ρίων τοῦ πολεμήτορος ἐχθροῦ· φωτίσον ἡμῶν
τὰ αἰσθητήρια· ἴθωνον ἡμῶν τὰ διαθήματα, πρὸς
τρίβους σωτηρίας, ὅπως σε πίστει Κόρη πάν-
τες δόξαζωμεν. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σ ταυρῷ σε καθηλούμενον, ὡς ἐθεάσατο ἡ σὲ
τεκεῖσα, μόνε Μακρόθυμε, ὀδυρομένη, δά-
κρυα ἔρρει κροσσὸν, καὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς
χρηστότητος, καὶ τὸ συμπάθεσ τὸ πρὸς τὸν

ἄνθρωπον, λίαν ἐκπληττομένη, ὕμνε σου τὸ
μακρόθυμον πολνεύσπλαγχνε.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τοὺς Εὐψυχίᾳ εὐψύχως ἄδω πόνους. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Οἱ Εἰρμός.

Υ γράν διόδευσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἰ-
γυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραη-
λίτης ἀνεβόα· Τῷ Αὐτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν
ἄσωμεν.

Τ οὺς ἀθλοὺς εὐψύχως μάκαρ τοὺς σοὺς, Εὐ-
ψύχιε Μάρτυς, ἀναμέλπων σὲ δυσωπῶ·
ἔχων παρρησίαν, τὴν ψυχὴν μου, τῆς τῶν πα-
θῶν τυραννίδος ἐξάρπασον.

Ο νοῦς σου τῇ νεύσει τῇ πρὸς Θεὸν, ἀνέ-
νευσε πάντων, τῶν τοῦ βίου μάκαρ τερ-
πνῶν, καὶ ὅλος ὥραϊος ἀπεφάνθη, κατὰ παθῶν
βασιλεύσας Εὐψύχιε.

Υ φάνας ἱμάτιον σεαυτῷ, ἐξ ἔργων ἀρίστων,
καὶ φονίζας μαρτυρικῶς, ἐστόλισαι τού-
τῳ καὶ παρέστης, ὥραισμένος Κυρίῳ Εὐψύχιε.

Θεοτοκίον.

Σ αρκὸς ὁμοῶματι γεννηθεὶς, ἐκ σοῦ ὁ Δε-
σπότης, ἐκαινούργησε τὴν ἡμῶν, πεπα-
λαιωμένην Κόρη φύσιν, καὶ τοὺς θνητοὺς σύ-
ρακίους εἰργάσατο.

ᾠδὴ γ'. Οἱ Εἰρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερῶμα, τῶν προστρέχόντων σοι
Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Ε μφρονα ὑπάρχοντα, καταμηνύουσιν ἄφρο-
νες, σὲ δυσμενεῖ, Ἀρχοντι ἀφρόνως, δαι-
μονίοις λατρεύοντι.

Υ φει μαρτυρίου σοι, προσομιλήσαντι Ἀγγε-
λος, ἐπιφανεῖς, σὲ παραθάρρύνει, ἀθλοφό-
ρε Εὐψύχιε.

Ψ αἰλλων τῷ Κυρίῳ σου, πάσης χαρᾶς ὄντως
πέπλησαι, Μάρτυς σοφὴ· ὅθεν καὶ εὐψύ-
χως, τὸ μαρτύριον ἤνυσας. Θεοτοκίον.

Υ μνον χαριστήριον, τῶν ἀθλητῶν χορὸς ἄ-
δει σοι, Κόρη σεμνὴ, σοῦ ταῖς ὁδηγίαις,
νικηφόρος γενόμενος.

Οἱ Εἰρμός· Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.
Εὐψύχως τὸν καλόν, διανύσας ἀγῶνα, ἐνί-
κησας ἐχθρόν, τὸν πολέμιον Μάρτυς, βρα-

βεῖον τὰ θαύματα, ἐκ Θεοῦ κομισάμενος· ὅθεν ἅπασα, ἡ τῶν Πιστῶν ἐκκλησία, μακαρίζει σε, ἐν τῇ παρουσίᾳ ἡμέρα, συμφώνως Εὐψύχιε.

Θεοτοκίον.

Συγχαίρητε βροτοὶ, τῇ Μητρὶ τοῦ Κυρίου· αἰνέσατε αὐτὴν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις· δοξάσατε τὴν ἄχραντον, οἱ τῆς γῆς βασιλεύοντες· δεῦτε ἅπαντες, τῶν φιλεόρτων αἱ δῆμοι, Χαίροις εἰπώμεν, τῇ Θεοτόκῳ συμφώνως, πιστῶς εὐφραινόμενοι. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ω θαύματος καινοῦ! ὦ φρικτοῦ μυστηρίου! ἐβόα ἡ ἀγνὴ, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἐώρακεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον. Ὅ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί περιφέρων, ὡς κατὰ κριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, Σταυρῷ κατακρίνεται.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Χαίρων Μάρτυς διένειμας, πάντα τὰ ὑπάρχοντα πενητεύουσι, μαρτυρίου ὄλβον ἄσυλον, καὶ χαρὰν ἀγήρω ἀντικτώμενος.

Ιερῶς φωτιζόμενος, σκότος ἀνιέρων σὺ ἐστήλῃτευσας, ἀναγκάζειν πειρωμένων σε, ὑπαχθῆναι πλάνῃ δεισιδαίμονι.

Οὐ λιμός οὐδὲ θάνατος, οὐδὲ τῆς παρουσίας τρυφῆς ἀπόλαυσις, τῆς ἀγάπης σε τοῦ Κτίσαντος, διαστῆσαι Μάρτυς ὑπερίσχυσαν.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα Δυνάμεων, τῶν ἐπουρανίων σὺ χρηματίσασα, σαρκικῶν παθῶν ὑπέρτερον, τὸν ἐμὸν Παρθένε νοῦν ἀνάδειξον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προσταγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν φιλόανθρωπε.

Εἴφερές σαρκός, τὰς αἰκίσσεις καρτερώτατα, ἀναρτηθεὶς Μάρτυς Εὐψύχιε, παραπλησίως, τῷ Δεσπότη πάσης κτίσεως.

Υμνεῖς τὸν Χριστὸν, τὰς πλευραῖς Μάρτυς ξεόμενος, καὶ τὴν δορὰν προσαφαιρούμενος, ἀνδρειοτάτης, διανοίας καρτερότητι.

Ψευδους τὴν ἀχλὺν, ἀληθείᾳ Μάρτυς ἔλυσας, ἐν τῇ σοφίᾳ τῇ τῶν λόγων σου, δείξας ἀσόφους, τοὺς τῇ πλάνῃ ῥητορεύοντας.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ τῶν εἰς σέ, τὰς ἐλπίδας πάντων Δέσποινα, κεκτημένων ἀπαύστως πρέσβευε, ὅπως μελλούσης, λυτρωθῶμεν κατακρίσεως.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ με τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Χειμάζει μὲν τῶν βασάνων ὁ ὄγκος, οὐκ ἰσχύει δὲ βυθίσει σε μάκαρ· τὸν γὰρ Χριστὸν, καὶ Θεὸν κυβερνήτην, καὶ ἀρρώγὸν ἐπιφέρεις ἰθύνοντα, λιμένα σε πρὸς γαληνὸν, τῆς αὐτοῦ βασιλείας Εὐψύχιε.

Οραῖόν σου τὸ ἀνάστημα Μάρτυς, τῆς ψυχῆς τοῖς ἐναντίοις δεικνύων, ὥφθης αὐτοῖς φοβερός καταπλήττων, ὑπομονῇ τὴν ἐκείνων κακόνοιαν, καὶ εἴληφας παρὰ Χριστοῦ, τῶν ἀγόνων τῆς νίκης τὰ ἔπαθλα.

Συλῆσαι τὸν θησαυρὸν οἰόμενος, τῆς ψυχῆς σου ὑπελθὼν σε ἐντέχνως, ἐν δωρεαῖς καὶ βασάνων ιδέαις, ἀπεπειράτο τὸ εὐτονον λύειν σου, ὁ τύραννος· ἀλλὰ στερόνως, ὑπομείνας νενίκηκας ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ανόρθωσον συμπτωθέντα με ὅλον, ὡς τοῖς πάθεσιν ἀνοιζαντα θύραν, καὶ ἐν τῇ σῇ, ἀγαθῇ μεσιτείᾳ, πρὸς μετανοίας εἰσόδου εἰσάγαγε, καὶ σῶσόν με ἡ τοῦ παντός, τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα καὶ Κύριον.

Ὁ Εἰρμός· Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐψυχίου τοῦ ἐν Καισαρείᾳ.

Στίχοι.

Ἐκεῖ μετῆλθεν Εὐψύχιον τὸ ξίφος,

Οὐ Χριστὸς ἦλθε, Καισαρείας εἰς μέρη.

Φάσγανον ἀμφ' ἐννάτην Εὐψυχίου ἔκταμε λαιμόν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Καππαδοκῶν χώρας (*). Ἀνεπίληπτον δὲ τὸν βίον κεκτημένος, γυναῖκα ἡγάγετο νομίμως. Ζήλῳ δὲ θείῳ πυρωθεὶς, καὶ Χριστιανῶν τὰς πλείονας προσλαβόμενος, καθεῖλεν ἐκ βάθρων τὸν ναὸν τῆς Τύχης ἐπιλεγόμενον, εἰς ὃν ἦν προστετηκὼς ὁ παραβάτης Ἰηλιανός, τὰς σπονδὰς καθ' ἑκάστην προσφέρων. Καὶ ἐπειδὴ ἐγνώσθη τὸ γενόμενον, σχεδὸν πάντας τοὺς Χριστιανούς ἐκέλευσεν ἐξωρίαις καὶ κολάσεσι ποικίλαις παραδοθῆναι· τὸν δὲ Μάρτυρα Εὐψύχιον, ὡς αἷτιον γενόμενον τοῦ τοιούτου δράματος, ξίφει καθυποβλήθη· καὶ τμηθεὶς τὴν κεφαλὴν πέρας τοῦ βίου εἰδέξατο.

(*) Γραπτίον ἴσως· ἐκ Καισαρείας τῆς Φιλίππου, εἰς ἣν ἦλθεν ἀληθῶς ὁ Χριστός, κατὰ τὴν Εὐαγγελικὴν ἱστορίαν (Ματθ. ιε'. 18). καὶ τὴν τοῦ διστίχου Ἰάμβου περίληψιν· ἄλλως δὲ ἀκολουθεῖ ἐναντιολογία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Βαδίου τοῦ Ἀρχιμανδρίτου, καὶ τῶν ἑπτὰ μαθητῶν αὐτοῦ.

Στίχ. Ἑπτὰς μαθητῶν συντέμνεται Βαδίῳ,
Εἰς οὐρανούς δ' ἔφθασεν, οὗ Θεοῦ θρόνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ τελειωθέντων ἐν Περσίδι.

Στίχ. Εἰς πυρσολατρῶν γῆν ἐναθλεῖ Περσίδα,
Ἡ χριστολατρῶν ἀνυπατάτος φαλαγξ.

Ο Βασιλεὺς Σαβώριος Περσῶν, κατὰ τὸ πεντηκοστὸν τρίτον ἔτος τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, κατὰ τῆς τῶν Ῥωμαίων χώρας ἐλθὼν, εἰλε πόλιν Βιζάντιον, οὕτω καλεσμένην. Ἀμελῶν δὲ τοὺς ἐν αὐτῇ στρατιώτας, καὶ τοὺς ὅπλα κινεῖν δυναμένους, τὸν ἀπόλεμον ὄχλον σὺν γυναιξὶ καὶ γέρονσι καὶ παισὶ, τὸν Ἐπίσκοπον Ἡλιόδωρον, καὶ Δησῶν καὶ Μανιάβ τοὺς Πρεσβυτέρους, καὶ πάντας τοὺς ἐν τῷ κλήρῳ περιποιήσατο.

Ἐν αὐτῷ οὖν (τῷ χρόνῳ) μέλλων τελευτᾶν ὁ Ἐπίσκοπος Ἡλιόδωρος, Δησῶν τὸν πρεσβύτερον χειροτόνησεν ἀντ' αὐτοῦ. Τῆς οὖν εἰωθυίας δοξολογίας παρὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀναφερομένης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀδριανὸς τῷ Σαβωρίῳ ἀνῆγγειλεν, ὅτι οἱ παρ' αὐτοῦ ἐσθίνοντες Χριστιανοί, Δησῶν τινὰ προστησάμενοι, τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς θρησκείας αὐτοῦ καταβλασφημοῦσι. Προστάξας δὲ αὐτῷ, ἤχησαν τριακόσιοι ἄνδρες, καὶ μὴ πεισθέντες σέβας προσενεγκεῖν τῷ ἡλίῳ καὶ τῷ πυρὶ, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν· ἐξ ὧν πέντε φιλοψυχήσαντες, ἐπ' ἀπωλείᾳ ἑαυτῶν, τῷ Βασιλεῖ προσήλθον, καταπειθεῖς αὐτῷ γενόμενοι. Εἰς δὲ τις, τὸ ὄνομα Αὐδισσοῦς, μὴ κατὰ δειξάμενος τὴν πληγὴν, οὐ συνανηρίθη· ὃν ὕστερον, ἀνδρείως κηρύττοντα τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀσεβὴς τις ἐπιτίμενος, ἀνείλε μαχαίρα, οὐκ ἀηδῶς δεξάμενον τὴν σφαγὴν· καὶ γὰρ πρεσβυφόρος καὶ ἴστανε, τῶν συμμαρτύρων ἀπολειφθεῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Αὐδισσοῦς μαχαίρα τελειοῦται.

Στίχ. Ὡς αἰχμάλωτος Αὐδισσοῦς τὴν τύχην,
Ἠλευθέρωται, τὴν σφαγὴν διδοὺς λύτρον.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Π αῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν
» τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον
» τὸ πῦρ μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύ-
» ριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δ ἡμοις Μαρτύρων ἡριθμῆθης, ταῖς χορείαις τε τῶν θείων Ἀσωμάτων, ἀλογήσας παθῶν, τοῦ σώματος τρισμάκαρ, καὶ ἀριστεύσας χάριτι, Ἀθλητὰ Χριστοῦ μεγάλως.

Ω τῆς καλῆς σου πραγματείας! δρακὸς αἵματος ἡλλάξω γὰρ τὴν ἄνω, βασιλείαν Σοφῆς, ἐν ἣ καὶ ἀναμέλπει· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π ὕλαι ἡνοίγησάν σοι πόλιν, τετμημένῳ διὰ ξίφους· ἀνιόντι, καὶ Ἀγγέλων χοροὶ ὑπὸν-

των σοι Τρισμάκαρ, ἀναβοῶντες· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ο ῥος Προφήτης Δανιὴλ σε, θείῳ Πνεύματι ἐκάλεσε Παρθένη· ἐξ οὗ ὁ λίθος Χριστὸς, ἄνευ χειρὸς ἐτμήθη, καὶ συντριβὴν εἰργάσατο, τῶν ξοάνων τῆς ἀπάτης.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν** ικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς, τῆς χάρι-
» τὸς σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου,
» σφόδρα ἀντεχόμενοι, Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖ-
» τε πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυ-
» ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ν ικητὴς τυράννων, καὶ πνευμάτων γέγονας τῶν ἀκαθάρτων, καὶ πιστῶν ἀνθρώπων, τὰς καρδίας πάντοτε καταφωτίζεις· ὅθεν εὐχαρίστως σὲ ὑμνοῦντες Ἐνδοξε, πάντες εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο ἱ τῶν σῶν θαυμάτων, ποταμοὶ χεόμενοι, νοσοῦντων πάθη, καὶ ψυχῶν τὰς νόσους, ἐξιώνται χάριτι θεόφρονος Μάρτυρος· ὅθεν σοὶ τὴν μνήμην, οἱ πιστοὶ δοξαῖζοντες, ἀνυμνολογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υ πελθὼν ἀνδρείως, τὸ ἀγώνων ξάδιον Μάρ-
τυρος ἐξέστης, μέχρις ἁρμονίας, καὶ αὐτῆς τῆς ἐνδοθεν οἰκονομίας· ἀλλ' ἐφάνης ὅλος, ἀκλινὴς ἀκράδαντος· ὅθεν τοὺς στεφάνους ἀπέλαβες τῆς νίκης.

Θεοτοκίον.

Σ υπαθὴς Παρθένη, ἡ τὸν συμπαθέστατον τεκοῦσα Λόγον, τὸν ἀσυμπαθῆ με, δωρεὰν οἰκτεῖρησον ἀπεγνωσμένον, πταίσμασιν ἀμέτροις, καὶ μὴ ἐπιστρέφοντα, ἀλλ' ἐν ῥαθυμίᾳ, τὸν βίον δαπανῶντα.

Ὁ Εἰρμός· Νικηταὶ τυράννου.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ** υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
» σοῦ σεσωσμένοι Παρθένη ἀγνή, σὺν ἀ-
» σωματοῖς χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ι κρίῳ ἀνηρτήθης, πάθος εἰκονίζων, τοῦ ἀπαθῶς καὶ τὰ πάθη μειώσαντος, τῶν εὐσεβῶς εὐσπλαγχνέᾳ Μάρτυρος Εὐψυχῆς.

Ω ράθη θαῦμα μέγα, σοῦ τῇ τελειώσει· ἀντὶ γὰρ αἵματος γάλα σὺν ὕδατι, τῆς κεφαλῆς σου τμηθείσης, Μάρτυς συνέρρευσεν.

Σ υνήθης οὐρανίαις, Μάκαρ στρατηγίαις, καὶ συναγάλλῃ Μαρτύρων τοῖς τάγμασι, στεφανηφόρος· καὶ νῦν ἡμῶν πρόστηθι.

Η μῶν τῶν μεμνημένων, καὶ ἐπιτελούντων, τὴν ἱεράν σου πανήγυριν μέμνησο, ταῖς πρὸς Θεόν σου πρεσβείαις, Μάρτυρος Εὐψυχῆς.

Θεοτοκίον.

Φωτὶ τῆς μετανοίας, αὐγάσον. Παρθένε, τῆς
ἀμαρτίας νυκτὶ με σκοτούμενον καὶ ῥα-
θυμίας ὀμίχλῃ συγκαλυπτόμενον.

Ὁ Εἰρμός· Κυρίως Θεοτάκον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

=====

Τῇ Ι'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Πομ-
πῆου, Μαξίμου, Μακαρίου, Ἀφρικανοῦ, καὶ
τῶν σὺν αὐτοῖς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖαν ἐν Μάρτυσιν.

Πολυώνυμον σύνταγμα, πολυπαίκιλα βάσα-
να, Ἀθλητῶν ὑπέμεινε, καρτερώτατα, καὶ
πρὸς τὸν μόνον Θεὸν ἡμῶν, μετέστη γηθόμενον,
μυριάσιν ἱερῶν, Ἀσωμάτων ἀγαλλεσθαι, ὡς τῷ
δράκοντος, τὰς πολλὰς μυριάδας ἐννικῆσαν, τῇ
ἐνστάσει τῇ γενναίᾳ, καὶ τῇ τῷ Πνεύματος χάριτι.

Ο περίδοξος Μαξίμος, καὶ ὁ μέγας Τερέν-
τιος, ὁ κλεινὸς Πομπῆιος, καὶ Μακάριος,
Ἀφρικανὸς ὁ θειότατος, τιμάσθωσαν ἄσμασι,
σὺν αὐτοῖς καὶ ὁ λοιπὸς, τῶν Μαρτύρων κατά-
λογος, οἱ τῷ αἵματι, τῷ οἰκείῳ τὴν ἄνω βασι-
λείαν, ὠνησάμενοι καὶ δόξης, ἀδιαδόχου πλη-
ρούμενοι.

Οὐ λιμός οὐδὲ κίνδυνος, οὐ ζωὴ οὐδὲ θά-
νατος, τῆς ἀγάπης. Ἐνδοξοὶ τῷ ποιήσαν-
τος, ὑμᾶς χωρίσαι κατίσχυσαν· διὰ ἐκληρώσα-
σθε, βασιλείαν οὐρανῶν, καὶ τρυφὴν ἀδαπάνη-
τον, καὶ μὴ λήγουσαν, μηδαμῶς εὐφροσύνην.
Ἀλλ' αἰτεῖσθε, καὶ ἡμῖν ἀγαθαδότης, τὸν ἱλα-
σμόν καὶ τὸ ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως πηγὴν ἀγιάσματος, κιθωτόν σε ὡς πάγ-
χρυσον, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι, ἀπαστράπτει-
σαν, καθικετεύω καὶ δέομαι· Τὴν πάθεισιν ἐκ-
δοτον, καὶ ἀθλίαν μου ψυχὴν, φωταγώγησον
Δέσποινα, ῥυομένη με, τῆς πικρᾶς τυραννίδος
τῶν δαιμόνων, καὶ ὁδὸν μοι σωτηρίας, παρα-
χομένη πρεσβείαις σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἀμνὸν σε ἐλκόμενον, πρὸς σφαγὴν τὴν
ἐκούσιον, καθορῶσα Δέσποτα ἡ πανά-
μωμος, καὶ πολυῦμνητος Μήτηρ σου, ἐβόα δα-
κρύουσα· Τίς ὁ δρόμος ὁ ταχύς; ποῦ ἀπέρχῃ

παμφίλτατε; συνδραμοῦμαί σοι, συνθανοῦμαί
σοι Λόγε· μὴ ἐάσης, τὴν ἀσπύρως σε τεκοῦσαν,
μεμονωμένην καὶ ἄτεκνον.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες
κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Πληθὺς με σῶζοις καλλινίκων Μαρτύρων.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Υ**γραὶν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν Αἰ-
» γυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγὼν, ὁ Ἰσραη-
» λίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ, καὶ Θεῷ ἡμῶν
» ἄσωμεν.

Πληθὺς Ἀθλοφόρων πανευκλεῶν, Χριστὸν ἐκ-
» δυσώπει, πλῆθος ἔχοντα οἰκτιρμῶν, τὰ
» πλήθη μειῶσαι τῶν κακῶν μου, ὅπως τὴν σὴν
» εὐφημήσω πανήγυριν.

Ατρεύοντες ζῶντι καὶ ἀληθεῖ, Θεῷ Ἀθλο-
» φόροι, τοῖς ἀψύχοις σέβας θεοῖς, οὐδόλως
» ἐνείματε, καὶ ζῶσα, τῷ ζωοδότῃ θυσία προσή-
» χητε.

Η κύρωσαν δόγμα θεοστυγές, καὶ μέσον
» σταδίου, τεσσαράκοντα Ἀθληταί, ἐκήρυ-
» ξαν Λόγον σαρκωθέντα, τὸν ἀλαγίας τὸν κό-
» σμον ῥυσάμενον.

Θυμὸν ἀλογώτατον δυσσεβοῦς, τυράννης γεν-
» ναίως, ἀπεκροάσαντο οἱ σοφοί, ἀγάπη
» τηρούμενοι τῇ θείᾳ, καὶ πρὸς θυμὸν κινηθέν-
» τες τὸν δίκαιον.

Θεοτοκίον.

Υμῶ σε Παρθένε, ὅτι Θεόν, πανῦμνητε μό-
» νη, ἐσωμάτωσας ἐκ τῶν σῶν, τιμίῳν αἵ-
» μάτων Παναγία, καὶ ὑπὲρ λόγον φρικτῶς ἀ-
» πεκύησας.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὰ πνεύματά μου.

Στόμασιν ἐκήρυξαν, ταῖς ἱεροῖς αὐτῶν Κυ-
» ριον, οἱ Ἀθληταί, ἐναντι τυράννων, ἐνα-
» θλοῦντες στερότάτα.

Μίαν γκώμην ἔχοντες, οἱ Ἀθληταί θανεῖν
» εἶλοντο, διὰ Χριστόν, καὶ πολυθειᾶς,
» πλάνην πᾶσαν ἐπάτησαν.

Ελύσαν τὸν σύνδεσμον, τῆς ματαιότητος
» δέσμιοι, διὰ Χριστόν, οἱ περὶ τὸν θείον,
» γεγονότες Τερέντιον.

Θεοτοκίον.

Σωσόν με κυήσασα, τὸν ὑπεράγαθον Κύριον,
Μήτηρ ἀγνή, παῦσον τῆς ψυχῆς μου, πο-
λυτάραχον κλύδωνα.

Οἱ Εἰρμός· Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εξ αἱμάτων αἰκίων οἱ Ἀθληταί, ἑαυτοῖς
πορφυρίδα βάψαντες νῦν, ὠραῖοι τοῖς σίγ-
μασι, τῷ Χριστῷ προσηνέχθησαν, τρισηλίου δό-
ξης, φωτὶ λαμπρυνόμενοι, καὶ ἡμᾶς φωτίζοντες,
αὐτοὺς μακαρίζοντας· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ
σεπτήν αὐτῶν μνήμην, τελοῦντες λαμβάνομεν,
ἑαμάτων χαρίσματα. Οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν·
Πρεσβεύσατε γενναῖοι τῷ Χριστῷ, δωρηθῆναι
ἄφεσιν τοῖς μέλπουσι, καὶ πιστῶς ἐκτελοῦσι,
τῇ παμφωτῇ μνήμῃ ὑμῶν. Θεοτοκίον.

Οτῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, ἐξ ἀ-
χράντου σε μήτρας σάρκα λαβὼν, προσ-
τάτιν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων πανάμωμε· διὰ
τοῦτο πάντες, πρὸς σε καταφεύγομεν, ἱλασμόν
πτισμάτων, αἰτούμενοι Δέσποινα, καὶ αἰώνι-
ζούσης, κυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κα-
κώσεως, τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος, ἵνα πίστει
βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ,
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυ-
μνοῦσί σε πόθῳ, καὶ πίστει πανύμνητε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Μαθητῶν ὑπεκρύβη φόβῳ χορός· οἱ γνωστοί
δὲ μακρόθεν ἴστανται νῦν· μόνη δὲ συνέ-
χομαι, καὶ τῇ λύπῃ τιτρώσκομαι, τὴν σφαγὴν
σου τέκνον, ὁρῶσα τὴν ἀδίκον, ἡ Παρθένος
ἔλεγε, ταῖς ὄψεσι σπαράττουσα. Δεῦρο πᾶσα
κτίσις, νῦν τῷ τρόμῳ ληφθεῖσα, συναλγησον,
δρήνησον, τῇ Μητρὶ τοῦ Κυρίου σου, καὶ σὺν
φόβῳ ἀνάκραξον· Δόξα σοι τῷ πάντων Ποιητῇ,
ὅτι θέλων πάσχεις ὑπεράγαθε, καὶ ἐκουσίως
σταυροῦσαι, τοῦ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Ὡδὴ δ'. Οἱ Εἰρμός.

• **Ε**ἰσακήκασα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
• μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
• ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Ωραιώθητε Μάρτυρες, πόνων ἐπιδόσεις φαι-
δρυνόμενοι, ὑπὲρ σάπφειρον χρυσίου τε,
καρτεροῖς, ἀγῶσιν ἐλαμπρύνθητε.

Ζωηφόρον ἐνέργειαν, ἐκ ζωαρχικῆς Τριάδος
δεξάμενα, πάντα πόνον, πᾶσαν νέκρωσιν,
ψυχῶν καὶ σωμάτων ἀπελαύνετε.

Οὐκ ἀρνούμεθα Κύριον· δαίμοσιν ἀφρόνως
οὐκ ἐπιθύομεν, οἱ Θεόφρονες ἐκραύγαζαν,
ὁμιλοῦντες πόνοις καὶ κόλασιν.

Ἰαμάτων χαρίσματα, χάριν ἀδαπάνητον, ῥῶ-
σιν ἄπαυστον, ἀναβλύζοντες Μακάριοι, τῶν
ἀνθρώπων πάθη θεραπεύετε. Θεοτοκίον.

Σὲ πανάμωμε Δέσποινα, πειρασμοῖς κυκλι-
μενος εἰς βοήθειαν, προσκαλοῦμαι· σπεῦ-
σον σῶσόν με, τὸν Σωτῆρα Λόγον ἡ κυήσασα.
Ὡδὴ ε'. Οἱ Εἰρμός.

• **Ο**ρθρίζοντες βαῶμεν σοι Κύριε· Σῶσον ἡ-
• μᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου
• ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Καθείλετε τῆς πλάνης ὀχύρωμα, Ἀθλοφόροι,
ταῖς ἀναμοχλεύσεσι, τῆς καρτερίας παν-
εύφημοι.

Αιμάτων ἐπιρροαῖς ξηράνοντες, τῆς ἀπά-
της, τὸν βυθὸν Μακάριοι, πᾶσαν ψυχὴν
κατηρδεύσατε.

Λαγίων τῶν ἐνθέων πληρούμενοι, Ἀθλοφόροι,
τῶν σοφῶν ἐλύσατε, τὴν ἀλογίαν ἐν Πνεύ-
ματι. Θεοτοκίον.

Λυτρούμενος ἐπέφανεν Ἀχραντε, τοὺς ἀν-
θρώπους, ἐκ σοῦ ὁ ὑπέρθεος, ἄνθρωπος
Κόρη γεόμενος.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
• ἀπαγγελῶ με τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν, ἡ
• ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἀδῇ
• προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωάννης· Ἐκ φθο-
• ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Ἰσχυῖ σου, Ἰησοῦ νευρούμενοι, ἐξενεύρισαν ἐχ-
θροῦ δυναστείαν, καὶ δυνατοὶ, ἀνεδείχθη-
σαν ὄντως, δι' ἀσθενείας σαρκὸς προσπαλαίον-
τες, καὶ ῥίψαντες τὸν ἰσχυρόν, οἱ σεπτοὶ καὶ
καλλίνικοι Μάρτυρες.

Νενίκηκας, τὸν πολύμορφον ὄφιν, καὶ τὴν
τούτου τοῖς ποσί σου συντρίψας ὡς ἀλη-
θῶς, κεφαλὴν νικηφόρον, τῇ κορυφῇ σου διαδή-
μα εἵληφας, Τερέντιε Μάρτυς Χριστοῦ, τῶν ἀ-
γίων Ἀγγέλων συμμετόχε.

Ἰάματα, ἡ σορὸς τῶν Μαρτύρων, ἀναβλύζει,
καὶ τὰ πάθη καθαίρει, καὶ τῶν ψυχῶν, ἀ-
ποπλύνει τὸν ῥύπον, καὶ τῶν δαιμόνων βυθίζει
τὰς φάλαγγας· ἀπάντων δὲ τῶν εὐσεβῶν, τὰς
καρδίας ἀρδεύει τῇ χάριτι. Θεοτοκίον.

Κατάσκιον, προεώρα σε ὄρος, ὁ Προφήτης
Ἀββακούμ Θεοτόκε, ἐκ σοῦ Θεός, ὑπὲρ
λόγον προῆλθε, σεσαρκωμένος, καὶ κόσμον διέ-
σωσε, τῷ κλύδωνι τῆς χαλεπῆς, ἀμαρτίας δει-
νῶς συνεχόμενον.

Οἱ Εἰρμός· Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Τὰ Μαρτυρικὸν τοῦ ἡχοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Ι'. τῇ αὐτῇ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Ἀφρικανῶ, Μαξίμου, Πομπηίου, καὶ ἑτέρων τριάκοντα ἑξ' ἑτι δὲ καὶ τῶν περὶ τὸν μακάριον Ζήνωνα καὶ Ἀλέξανδρον καὶ Θεόδωρον.
Στίχοι.

Ἐπαθλα ποῖα τῆς τομῆς Τερεντίῳ;
Ἄ μὴ προσέσχεν ὄψις, οὖς, ἢ καρδία.

Ἰδωμεν οὖς τέμνουσιν ἀθληταῖς, ὅσοι.
Δεκάς τετραπλῇ, πρὸς δὲ καὶ ἄλλοι μάλα.

Ἀσφαίραγον δεκάτῃ γε Τερέντιος ἐξυπεκαίρη.

Οἱ οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου βασιλέως, καὶ Φουρτουμιανοῦ ἡγεμόνος· ὤρμητο δὲ ἐξ Ἀφρικῆς. Καὶ φοιτήσαντος δόγματος ἐξόμνασαι τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, τοὺς δὲ ταύτης ἀντεχομένους, καὶ μὴ πειθομένους τῷ Βασιλεῖ, πανταίως καλᾶσθαι, ἀρῶντες αὐτοὶ οἱ τρισσαράκοντα πολλοὺς ὑποσκειλιζομένους, καὶ πρὸς τὴν πλάνην αὐτομολοῦντας, συνωμονόησαν ἀλλήλοις ἀνδρείως ἐνστῆναι, καὶ τῇ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος γυναιότητι ἐπὶ Χριστοῦ καλῶς ἀνδρίσασθαι· ἀναμνήσαντες ἀλλήλους καὶ τῶν τοῦ Κυρίου ῥημάτων, ἃ πρὸς τὸ μαρτύριον τοὺς πιστοὺς ἐπίληψι, μὴ δαδοικέναι, λέγοντος, ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τῆς δὲ ψυχῆς ἐπιλαβίσθαι μὴ δυνάμενων.

Ἐπεὶ δὲ, προσαχθίντες τῷ ἡγεμόνι Φουρτουμιανῷ, περὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ δυνάμεως, καὶ τῆς ἀσθενείας τῶν παρὰ τοῖς Ἑλλήσι τιμωμένων ξοάνων διεξῆλθον, τούτους μὲν ὁ ἡγεμὼν προαίταξε βληθῆναι εἰς φυλακὴν, τοὺς δὲ περὶ τὸν μακάριον Ζήνωνα, καὶ Ἀλέξανδρον, καὶ Θεόδωρον, μεταστειλόμενος, ἦδη καὶ πρότερον εἰς ἐξίτασιν ἐλθόντας, ἀποστῆναι τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως παρήγει καὶ προσελάθει τοῖς εἰδώλοις. Ἐνστάτων δὲ αὐτῶν, καὶ τὸ τῆς πίστεως ἀτρεπτον ἐνδειξαμένων ἐξ ὧν εἶπον καὶ ἔπαθον, ῥάβδοις ἀκανθώδεσι καὶ τραχείαις, καὶ νεύροις βοῶν ἐτύφθησαν, ἐκ διαδοχῆς τῶν τυπτόντων, ἐπὶ τοσοῦτον, ὥς διαδεικνυσθαι τὴν ἔνδον τῶν σπλάγχνων αὐτῶν οἰκονομίαν. Ἐἵτα ὀβελίσκοις πυρῶθεσι κατὰ τῶν νῶτων ἐπάρεσαν, καὶ καταχυθίντες κράματι, ὅξει αὐντεθίντι καὶ ἁλατι, τριχίνοις ὑφάσμασιν ὑπετρίβησαν. Ἀπογνοὺς οὖν τὰ κατ' αὐτοὺς ὁ ἡγεμὼν, μᾶλλον δὲ περιαλγῆς γενόμενος, οἷς διὰ προσευχῆς οἱ ἅγιοι ἐπὶ τῆς γῆς τὰ ξάνα κατέβαλον, ἀποτμηθῆναι τὰς κεφαλὰς αὐτῶν προσέταξεν.

Ἀχθίντες δὲ αἱ περὶ Τερέντιον καὶ παρρησιασάμενοι, αὐθις εἰς τὴν φυλακὴν ἐνεβλήθησαν· πρεσβεύοντες κλοιοῖς περὶ τὸν τράχηλον, καὶ πόδας ὑποβληθέντες τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας ἀλύσει περιδεθέντες, ὑπῆνεγκαν, ὑποκειμένων αὐταῖς τριδάλων σιδηρῶν, καὶ ἐπὶ πλείστας ἡμέρας ἄσιτοι ἀίμειναν· εἰσαγωγή γὰρ σίτων ἀπηγορεύθη παρὰ τοῦ ἡγεμόνος τοῖς δεσμοφύλαξιν. Ἀλλ' ὅμως ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς, ἀντιλήψεως ἔτυχον παρὰ Θεοῦ δι' ἐπιστάσεως Ἀγγέλων, τῶν δεσμῶν ἀπαπασόντων· καὶ τροφῆς αὐτοῖς χορηγηθείσης, αὐθις νεκροὶ τῷ ἡγεμόνι παρίστησαν, καὶ ξεσθίντες, θηρίοις ὑπεβλήθησαν, ὧν οὐδὲν αὐτῶν ἤψατο. Ἀπειπὼν οὖν καὶ τὰ κατ' αὐτοὺς ὁ ἡγεμὼν, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀπέτεμεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὀσίας Προφήτιδος Ὀλδᾶς.

Στίχ· Ἀφῆκεν Ὀλδᾶ πνεῦμα μέλλοντα βλέπον,
Ἡ Πνεύματος γέμουσα Δεῖου πυθία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἰακώβου Πρεσβυτέρου, καὶ Ἀζᾶ Διακόνου.

Στίχ· Τὸν Ἰακώβον καὶ τετμημένον γράφω,
Καὶ τῆς τομῆς φέροντα μισθὸν τὸ σέφος.

Τμηθεὶς ὁ Χριστοῦ Λευίτης Ἀζᾶ κάραν,

Χριστοῦ τὸν ἐχθρὸν Λευϊθὰν αἰσχύνει.

Οἱ οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς χρόνους Σαβωρίου Βασιλέως Περσῶν· καὶ ὁ μὲν Ἰακώβος ὤρμητο ἀπὸ κόμης λεγομένης Φαρναθᾶ· ὁ δὲ Ἀζᾶς ἀπὸ κόμης λεγομένης Βιθνιαρᾶ. Συλληφθέντες δὲ, καὶ παραστάτες τῷ ἀρχιμάρτυρι Ἀχσοχαργάν, καὶ τὸν Χριστὸν παρρησία ὁμολογήσαντες, σίνηπι μετὰ ὄξους τοῖς μυκτῆρσιν ἐδέξαντο. Ἐἵτα τύπτονται, καὶ μετεωρίζονται γυμνοὶ καὶ ὑπαίθριοι, τῷ νυκτερινῷ ψύχει καταπηγνύμενοι. Ἐἵτα κατενεχθέντες, καὶ μὴ πεισθέντες θῦσαι τῷ ἡλίῳ καὶ πυρὶ, προστάξει τοῦ Ἀρχιούτου, τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται, καὶ οὕτω στεφανηφόροι ἀνῆλθον ἐν οὐρανοῖς.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καρμίνῳ, κατεπατήσαν
τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον
τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ
Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωτα εὐήκοα πρὸς Δεῖαν, ἀποπλήρωσιν Χριστοῦ τῶν προσταγμάτων, κερκτημένοι Σοφοί, ἐμέλπετε προθύμως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νόμους ἐνθέους Ἀθλοφόροι, ἀντεθήκατε προσταγμάτων ἀνόμων, κελευόντων Χριστὸν ἀρνεῖσθαι, ὃ βοῶμεν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μέλη ποιναῖς ἐκδεδωκότες, ἀπηρνῆσασθε τὸ σῶμα δι' ἀγάπην, τοῦ ὀφθέντος ἐν γῇ, καὶ σὰρκα εἰληφότος· ὃ μελωδεῖτε Μάρτυρες· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ανῶ τὸ ὄμμα διανοίας, ἀνατείναντες Γενναῖαι τὰς βασάνους, στερόροτάτη ψυχῇ ἠνέγκατε βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρεύσαντας πάλαι τοὺς γενναίους, παραβάσεως ἀτόπου πλημμελείᾳ, ἐν νηδυί Χριστὸν ἀρρέυστως συλλαβοῦσα, πρὸς τὴν ζωὴν ἀνήγαγες, τὴν ἀρχαίαν Θεοτόκε.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐπταπλασίως κάμνον, ὁ Χαλδαίων ὁ
τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξε-
καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Αὐτρωτὴν,

• ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
• λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τυραννικοῦ πρὸ βήματος, ὁ Θεόφρων Τερέντιος, σὺν Ἀφρικανῶ τε, Μάξιμος Πομπηῖος, ὁ Δεῖος Μακάριος, καὶ ὁ κλεινὸς Θεόδωρος, ἅμα τῇ λοιπῇ, τῶν συμμαρτύρων χορεία, Χριστὸν ὁμολογοῦσι, τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων, καὶ τούτου τῇ ἀγάπῃ, γενναίως ἐναθλοῦσιν.

Υπὲρ Χριστοῦ στρεβλούμενοι, καὶ βουνεύροις τυπτόμενοι, καὶ ἀνηλεῶς, οἱ Ἀθληταὶ ξεόμενοι, τριβόλοις κεντούμενοι, καὶ τοῖς θηρσὶ ρίπτούμενοι, καὶ πυρακτωθεῖσιν, ὀβελίσκοις τὰ σέρνα, φλεγόμενοι ἐβόων· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρῆμα ζωῆς προφέροντες, οἱ καλλίνικοι Μάρτυρες, τεθανατωμένους, ἐν τῇ πλάνῃ ἔσωσαν, ἐχθροὺς ἐθανάτωσαν· καὶ τοῦ Χριστοῦ τὸν θάνατον, καὶ τὰ φωταυγὴ ἐξοικονίζοντες πάθη, βασάνοις πολυτρόποις, τὸ μακάριον τέλος, ἐδέξαντο ὑμνοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡσπερ κιθάρα εὐρυθμος, κρηομένη τῷ Πνεύματι, καὶ ταῖς διανοίαις, τῶν πιστῶν ἠδύνῃσα, τετραρίθμος πέφυκε, τῶν ἀθλοφόρων Δεῖα δεκάς Δεῖον κορυφαῖον, κεντημένη βοῶντα, Τερέντιον τὸν μέγαν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένην ζώωσον, πεπτωκυῖαν ἀνάστησον, τετραματισμένην, τὴν ψυχὴν μου ἱάσαι, τῇ λόγῃ Πανάμωμε, τῇ κεντησάσῃ Δεῖαν πλευράν, τοῦ ἐκ τῆς γαστρὸς σου, σαρκωθέντος Σωτῆρος· ὃν Παῖδες εὐλογεῖσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖσιν, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο' Εἰρμός· Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ὡδὴ Δ'. Ο' Εἰρμός.

• **Ε**φριξε πᾶσα ἀκρῇ, τὴν ἀπὸ ῥήτον Θεοῦ
• συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, Θεοῦ
• κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ
• γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν Ἀχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ιᾶμα βρύει ἡ σορὸς, τῶν Μαρτύρων ἐκ πηγῆς Δεῖου Πνεύματος, ἐπαρδομένη αἰεὶ· προθύμως δεῦτε ἀπαρυσώμεθα, σῶμα καρδίαν καὶ ψυχὴν, καθαγιαζόμενοι, καὶ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, μεγαλύνοντες πιστῶς φιλομάρτυρες.

Ὡς ἄνθη Δεῖα τοῦ ἀγροῦ, ὥσπερ ῥόδα μυστικά ἐξηνθήσατε, καὶ εὐωδίας σεπτῆς, τὴν Ἐκκλησίαν ἀπεπληρώσατε, πλάνην δυσώ-

δη τοῦ ἐχθροῦ, μακρὰν ἀπελαύνοντες, τῇ Δεῖα χάριτι, Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ ἀξιάγαστοι.

Σήμερον Μάξιμον πιστοὶ, καὶ Ἀλέξανδρον ὁμοῦ καὶ Θεόδωρον, Ζήνωνα Πομπηῖον Ἀφρικανόν τε καὶ τὸν Τερέντιον, σὺν τοῖς λοιποῖς συναθληταῖς, πιστῶς εὐφημήσωμεν, καὶ μακαρίσωμεν, ἀνυμνοῦντες τὰ αὐτῶν προτερήματα.

Ηγγικε, πρόσεχε ψυχὴ, ἡ τῇ Κτίστου τελευταία ἐπέλευσις· οἱ θρόνοι τίθενται· καὶ τὸ κριτήριον ἤδη παρέστιν· ὁ δὲ Κριτὴς ὡς ἀγαθός, βοᾷ Ἐτοιμάσθητε· σπεῦσον ἐν βόησιν· Τῶν Μαρτύρων σου λιταῖς Σῶτερ σῶσόν με.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τῇ φωτὸς, τὴν ψυχὴν μου ταῖς δειναῖς ἀμαυρότησιν, τῶν παραβάσεων, ἐσκοτισμένην καὶ κινδυνεύουσαν, καὶ τῆς ἡμέρας κοινωνόν, τῆς Δεῖας ἀνάδειξον, ὅπως δοξάζω σε, προστασία τῶν Πιστῶν ἀκαταίσχυντε. Ο' Εἰρμός· Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἡχοῦ.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, Ἐπισκόπου Περγάμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Χαριν, ἀπαντλήσας θαψιλῶς, γνώσεως Χριστοῦ Ἱεράρχα, ἐξ ἀκενώτου πηγῆς, τοῦ Ἐπιστηθίου τε καὶ Δεῖου κήρυκος, ταύτης πᾶσι μετέδωκας, ἀνθρώποις ἀφθόνως, δρόμον ἰσαπόστολον ἀνύων Ὅσιε· ὅθεν, σὺν αὐτῷ παρρησίαν, ἔχων πρὸς Θεὸν ὑπὲρ πάντων, τῶν σε εὐφημούντων καθικέτευε.

Βίον, διανύσας εὐκλεῆ, καὶ τῶν ἀρετῶν συνανοήσας, τὸν πλοῦτον Ὅσιε, πλήρης δι' ἀθλήσεως, καλῶν πρὸς Κύριον, ὡς ὁ πρὶν ἐξεδήμησας, Ἀβραάμ Ἀντίπα· ὅθεν καὶ τῆς κρείττονος δόξης ἠξίωσαι, χαίρων, τοῦ Χριστοῦ σὺν τοῖς μύσταις, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἱκατεύων, τῶν πιστῶς τιμώντων σου τὴν ἀθλησιν.

Εχων, ἐξ ἀφθόνων δωρεῶν, σὺ τοῦ Παρακλήτου τὴν χάριν, τὴν τῶν ἰάσεων, πάθη τὰ τῇ σώματος, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἐπισκέψει σου ἱάσαι, ὁδύνας καμίζων, πόνους πόνων ἅπαντας, καὶ ἐκλυτρίμενος, πάντας συμφορῶν.

καὶ κινδύνων, τοὺς τὴν σὴν Ἀντίπα τιμῶντας,
μνήμην, καὶ δοξάζοντας τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἴχεις, συμπαθείας οἰκτρμοῦς· ἔχεις εὐ-
σπλαγχνίας ἀβύσσης, θεοχαρίτωτε, τού-
τοις μου συγκάλυψον τὰ ἀμαρτήματα, καὶ ἀ-
πόπλυνον ἅπαντα, τὸν ῥύπον Παρθένε, ἐξ ἀ-
προσεξίας μου τὸν προσγινόμενον· ὅπως, ἀπὸ
βλάβης παντοίας, Δέσποινα σωθεῖς μεγαλύνω,
τὸ σὸν εἰς αἰῶνας θεῖον ὄνομα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὔτε, προσηλώθης τῷ Σταυρῷ, ἄκακος ἄμνος
ὥσπερ Σῶτερ, καὶ ἐκεντήθης πλευράν,
ἥλιος ἐσκότασε, καὶ γῆ ἐτρόμαξε, καὶ αἱ πέ-
τραι ἐσχίσθησαν· ναοῦ δὲ ἐρράγη, θεῖον κατα-
πέτασμα ἀπὸ τοῦ φόβου σου· ὅθεν, ἡ τεκοῦσα
σε Μήτηρ, θρήνοις κοπτομένη ἐβόα· Δόξα τῇ
ἀφάτῳ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ
Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τὸν παιδρὸν ἐν Μάρτυσιν Ἀντίπαν σέβω.
Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρό-
χοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσ-
ραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀ-
μαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.
Τῷ φέγγει, τῆς τρισηλίου χάριτος, καταλαμ-
πόμενος, τοὺς τὴν φαιδράν σου ταύτην
ἐορτήν, ἐκτελοῦντας καταύγασον, τῆς τῶν πα-
θῶν λυτράμενος, Μάρτυς Ἀντίπα ἀμαυρώ-
σεως.

Οἱ Λόγος, ὁ τοῦ Θεοῦ σε Πάνσοφε, μάρτυρα
γνήσιον, τῶν ἑαυτοῦ ἐνέδειξε παθῶν, τὴν
δυσσέβειαν τρέποντα, καὶ τῶν δαιμόνων ἀπα-
σαν, τὴν πονηρίαν ἀφανίζοντα.

Νομίμως, τὸ ἱερόν σου ποιῖμιον, ὄντως ἐποί-
μανας, καὶ ἐπὶ χλόην Πάτερ τῶν Χρι-
στοῦ, διδασμάτων ἐξέθρεψας· νῦν δ' ἐποπτεύεις
ἄνωθεν, στέφει Μαρτύρων κλειζόμενος.

Θεοτοκίον.

Φωτός σου, ταῖς ἀστραπαῖς καταύγασον.
Κόρη πανάμωμε, τὴν ἐν νυκτὶ παθῶν καὶ
συμφορῶν, συσχεθεῖσαν καρδίαν μου, δικαιοσύ-
νης ἥλιον, πᾶσιν ἀρρήτως ἀνάτειλασα.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χρι-
στὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ
καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Ανέβλυσας ποταμὸς, διδασκαλίας τοὺς πι-
στοὺς ἄρδοντας, καὶ θολερὰ νάματα, τῆς
πολυθείας ξηραίνοντας.

Ισχυῖ δυναμωθείς, τῇ τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν ἄ-
ραντος, δαιμονικὴν ἔθραυσας, Ἐνδοξε ἰσχύϊ
δι' ἀθλήσεως.

Δαιμόνων τοὺς λατρευτὰς, σέβειν Θεὸν ἀλη-
θινὸν ἐπεισας, σάρκα θνητὴν Ὅσιε, πλέ-
τῳ εὐσπλαγχνίας φορέσαντα. Θεοτοκίον.

Ρυόμενον τοὺς βροτοὺς, αἰχμαλωσίας τοῦ
ἐχθροῦ Ἀχραντε, τὸν Λυτρωτὴν τέτοκας,
ὅθεν εὐσεβῶς σέ δοξάζομεν.

Ὁ Εἰρμός· Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θεοῖς ἀνθράξι, θείας ἀγάπης, ἀναπτόμενος,
μάρτυς Ἀντίπα, τῆς ἀθείας τὴν φλόγα
κατέσβεσας, καὶ πυρωθέντι βληθεὶς χαλκουρ-
γήματι, πρὸς τὸ ἀνέσπερον φῶς ἐξεδήμησας.
Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρή-
σασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Παραμύθιον, τῶν θλιβομένων, ἱλαστήριον, ἀ-
μαρτανόντων, σὺ ἀνεδείχθης Μητροπάρ-
θενε Δέσποινα· τὴν γὰρ βροτῶν σωτηρίαν γεν-
νήσασα, πύργος ἰσχύος πιστοῖς μόνῃ γέγονας.
Ὅθεν κράζομεν· Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δω-
ρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρουμένου σου, ἡ γῆ ἐσεισθή, νεκρωθέν-
τος σου, τὸ φῶς ἐκρύβη, καὶ οἱ νεκροὶ τῶν
δεσμῶν ἀπελύθησαν· ἡ δὲ πανάχραντος Μήτηρ
σου Δέσποτα, δακρυρροοῦσα πικρῶς ἀπεφθέγ-
γετο· Τέκνον φίλτατον, ὕμνῳ σε τὸ μέγα ἔλεος
τοῦ σῶσαι γὰρ βροτοὺς ταῦτα πέπονθας.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Επαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
Σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἐ-
στη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οὐ κατέσεισε τὸν πύργον τῆς σῆς καρδίας,
παρανομούντων ἐνστάσις, Μάρτυς ἀθλα-
φόρε· ὅθεν πυρακτούμενος, τῷ ζήλῳ τῆς πί-
στεως, ὠφθης τοῦ πυρὸς δυνατώτερος.

Νυσταγμῷ τῆς ἀθείας τοὺς κρατούμενους,
ἐπαγρυπνῶν Πανεύφημε, ταῖς διδασκα-
λαῖς τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, πρὸς γνῶσιν ἀλη-
θείας, τῆς ἀληθινῆς ἐπιγνώσεως.

Ενεπλήσθης τῶν τοῦ Πνεύματος χαρισμάτων, ἐκ Θεολόγου στόματος, τοῦ Ἐπιστηθίου· ὅθεν καὶ ἀνέβλυσας, τὰ θεῖα διδάγματα, πᾶσι τοῖς πιστοῖς Πάτερ Ὁσιε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον ὡς πρὸ τόκου διεφυλάχθης, Παρθενομήτορ ἄφθορος· τὸν Δημιουργὸν γὰρ πάντων ἀπεκύησας, ἐκ σοῦ τὸ ἀνθρώπινον, σῶμα ἐκουσίως φορέσαντα.

Ὤδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας·
» **Σ**ὺ φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ανῆλθες ἀρετῶν, εἰς τὸ ὄρος Μακάριε, καὶ γνώσεως ὑπεισηλθες, τὸν ἀκρότατον γνῶφον, καὶ τῷ Θεῷ ὠμίλησας.

Ρημάτων σου πλοκαῖς, ἐκ βυθοῦ ἀθεότητος, ἐζώγησας ἱεράρχα, πλανωμένους ἀνθρώπους, καὶ χάριτι διέσωσας.

Τὸ μέγα τῆς Θεοῦ, παρουσίας μυστήριον, κηρύττων ἱερομάρτυς, κατεσμίκρυνας ὕψος, εἰδώλων ἀθεώτατον.

Θεοτοκίον.

Υπάρχων ἐν μορφῇ, τοῦ Θεοῦ ὁ ὑπέρθεος, ἐσκήνωσεν ἐν γαστρί σου, τὴν μορφήν μου φορέσας, ὁ Κύριος Πανάμωμε.

Ὤδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Σταυρώσας, ἐγκρατεία τὰ μέλη μακάριε, τοὺς ἐν ἀσκήσει ἀγῶνας, τοῖς ἀγῶσιν ἐστεψας τῶν Μαρτύρων, οὓς ὑπέστης, διανοίας Ἀντίπα στερρότητι.

Ιστασο, πρὸ βηματίων κηρύττων τὴν σάρκωσιν, τοῦ διὰ σέ κενωθέντος, καὶ Πιλάτου βήματι παραστάντος, Ἀθλοφόρε, καὶ Σταυρῷ τὸν ἐχθρὸν θανατώσαντος.

Νέκρωσιν, τοῦ Σταυρῷ νεκρωθέντος Θεσπέσιε, ποθῶν Ἀντίπα εἰσέδυσ τῷ πεπυρωμένῳ βοῇ χαλκίῳ, καὶ θυσία, νεκρωθεὶς τῷ Κυρίῳ προσήνεξαι.

Θεοτοκίον.

Αγιος, ὁ σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σου Κύριος, ὁ ἐν Ἀγίοις Παρθένε, ἐπαναπαυόμενος καὶ δοξάζων, τοὺς ἐν πίστει, ἀληθεῖ τοῦτον Κόρη δοξάζοντας.

Ὁ Εἰρμός· Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἡχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, Ἐπισκόπου Περγᾶμου.

Στίχοι.

Ταύρω παλαίεις, καλλιμάρτυς Ἀντίπα,
Ὅς σε φλογίζειν, οὐ κερατίζειν ἔχει.

Χάλκεον ἐνδεκάτη βληθεὶς φλέγη, Ἀντίπα,
εἰς βοῦν.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, συγχρονος τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ὑφ' ὧν καὶ τῆς κατὰ Πέργαμον τῆς Ἀσίας χειροτόνηται Ἐπίσκοπος, ὅτε ὁ Θεολόγος καὶ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης εἰς Πάτρυν ὑπερόριος ἦν, καθὼς καὶ ἐν τῇ Ἀποκαλύψει αὐτοῦ γράφει, Ἱερία τοῦτον πιστὸν, καὶ Μάρτυρα ἀποκαλῶν.

Υπάρχων δὲ τῆς κατὰ Πέργαμον Ἐκκλησίας ὁ Ἅγιος Ἀντίπας Ἀρχιερεὺς, ἐν πάννυ πρεσβυτικῇ ἡλικίᾳ, τὸ τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον ἐν πάσῃ ἐποίμαινεν εὐσεβεῖ πολιτείᾳ· διὸ καὶ παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν συνεσχέθη, αὐτῶν τῶν σεβομένων παρ' αὐτοῖς δαιμόνων ἐμφανισάντων, μὴ δύνασθαι ἐν τῷ τόπῳ οἰκεῖν, μηδὲ τὰς προσαγομένας θυσίας προσεῖσθαι, ἀλλ' ἐξελαύνεσθαι ὑπὸ τοῦ Ἀντίπα.

Ἀχθεὶς οὖν πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, ἐπεχείρει ὁ Ἡγεμὼν πείθειν αὐτόν, ὡς τὰ πρεσβύτερα τιμιώτερα ἦν, εἶναι δὲ τὰ ἀρτιφανῆ καὶ νεώτερα ἀτιμότερα· τὴν μὲν τῶν Ἑλλήνων, παλαιὰν θρησκείαν λέγων, καὶ χρόνοις συναυξηθεῖσαν πολλοῖς, τὴν δὲ τῶν Χριστιανῶν πίστιν, ἐψέποτε ἀρξαμένην, καὶ ὑπὸ ἐλίγων παραδεχθεῖσαν. Οἷς τὴν κατὰ τὸν Κάϊν ἱστορίαν, καὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς ἀναφύεισαν ἀσέβειαν, ὁ Ἅγιος ἀντέθηκε, τοῖς εὐσεβέσιν οὖσαν ἀξίλωτον, εἰ καὶ τῷ ἀρχηγόνῳ πολὺ, τῶν μετὰ ταῦτα πρεῖχε.

Τούτοις εἰς ὀργὴν ὁ Ἡγεμὼν ἀναρρίπισθεὶς, τὸν Μάρτυρα ἐν τῷ κατὰ τύπον βοός τεχνουργηθέντι ἐνέβαλε χαλκουργήματι. Πολλὰ δὲ ἐν αὐτῷ τὸν Θεὸν ἐκατεύσας ὁ Ἅγιος, καὶ τὴν μεγάλην αὐτοῦ δύναμιν ἐξυμνήσας, καὶ ὑπὲρ ὧν ἠξιώθη δι' αὐτὸν παθεῖν εὐχαριστήσας, καὶ τοὺς μνησθέντας αὐτοῦ, ἄλλων τε νοσημάτων, καὶ τῆς ἀφορήτου τῶν ὀδόντων ὀδύνης ἀπαθεὶς φυλάττεσθαι ἐξαιτήσας, καὶ ἐπευξάμενος αὐτοῖς ἁμαρτιῶν ἄφεσιν, καὶ ἐν τῇ μελλούσῃ κρίσει ἰλασμόν, τῆς αἰτήσεως τυχὼν, πρὸς Κύριον ἐξιδήμνησε, καὶ ἐτέθη ἐν τῇ κατὰ Πέργαμον Ἐκκλησίᾳ, μύρα καὶ ἰάσεις ἀενάως πηγάζων. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ συναξὶς ἐν τῷ πανσέπτῳ Ἀποστολείῳ τοῦ ἀγίου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, πλησίον τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης Ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Τρυφαίνης τῆς ἐν Κυζίκῳ.

Στίχ. Χωρίζεται Τρύφαινα σαρκὸς πηλίνης,

Ἡ πηλὸν αὐτῆς τὰς τρυφὰς ἡγουμένη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φαρμουθίου.

Στίχ. Ἐξῆλθε Φαρμούθιος ἐν τῶν ἐνθαίδε,

Φαρμουθὶ μηνί, δῆλον ὡς Ἀπριλίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ
» περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ

» φλογί, πυρπολόμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογη-
» μένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Νέους τρεῖς Παῖδας ἐξεικονίζων Μάρτυς ἐν-
δοξε, μέσον ὡς καμίνου ἔστης τοῦ δολε-
ρῶς, πυρωθέντος χαλκουργήματος, Εὐλογημέ-
νος εἶ ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Τῇ θείᾳ δρόσῳ, περικυκλούμενος πάντοθεν,
ὅλως οὐκ ἐφλέχθης μέσον ὧν τοῦ πυρός,
ἔδὲ δαίμοσιν ἐπέθυσας· Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεός
μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ισχυῖ θείᾳ, τῆς ἡλικίας τὸ ἀνίσχυρον, Πά-
τερ, ἐνισχύσας ἄκμων ὥσπερ στερρός, πρὸς
τὸ στάδιον ἐχώρησας· Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεός
μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Πεποικίλμένος, ἱεραρχίας θείας χάριτι, αὐ-
θις πορφυρίδι αἵματός σου Σοφὲ, στολι-
σάμενος ἀνέδραμες, πρὸς τὰ βασίλεια, περιφα-
κῶς τὰ ἄνω γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Αϊμάτων Κόρη, παρθενικῶν ἐκ σῶν ἐνσε-
σάρκωται, Λόγος ὁ Πατρὶ συνάναρχος τὴν
ἡμῶν, συντριβὴν ἐπανορθούμενος· Εὐλογημένη
σύ ἐν γυναιξὶ πανάμωμε δέσποινα.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρός δὲ δύ-
» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» σεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νῦν οὐκ ἐν ἐσόπτροις καθορᾶς, οὐκ ἐν αἰ-
νίγμασι, καλῶν τὸ ἔσχατον, πρὸς δὲ γε
πρόσωπον πρόσωπον, παρέλθόντων τῶν ἐμφά-
σεων, ἀναβοῶν χαρμονικῶς, τῷ σὲ δοξάσαντι·
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σὲ τοῦ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ, τὸ θεῖον πρό-
βατον, καλῶς ποιμάναντα, αὐτοῦ τὸ ποί-
μνιον πάνσοφε, ὡς ἀμνὸν οἱ ἀνομώτατοι, ὀλο-
καυτοῦσι τῷ πυρὶ, Ἀντίπα κράζοντα· Εὐλο-
γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εν πέτρᾳ τῶν θείων ἐντολῶν, τὰ τῆς καρ-
δίας σου, ἐρείσας βήματα, δεινῶν κολά-
σεων πνεύμασι, αἰκισμῶν τε ἐπικλύσεις, οὐκ
ἐσαλεύθης, μελωδῶν Ἀντίπα πάνσοφε· Εὐλο-
γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Βεβαίως τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, Μάρτυς τε-
τύχηκας, Ἀντίπα πάνσοφε· διπλαῦν δὲ
στέφανον ἔλαβες, ὡς ποιμὴν παναληθέστατος,
καὶ νικηφόρος ἀθλητὴς, αἷς καὶ κοσμούμενος,
ἀνακράξεις· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε
τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ως μήτηρ τοῦ πάντων Ποιητοῦ, ὡς θεῖον
τέμενος, τοῦ Παντοκράτορος, ὡς γῆ ἀνῆ-
ροτος ἄσαχυν, ἀγεώργητον βλαστήσασα, Παρ-
θένε σῶζε, τοὺς πιστῶς αἰεὶ κραυγάζοντας·
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον·
Ὁ Εἰρμός· Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σθ Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χρι-
» στὸς συνάψας, τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐ-
» παγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ιεραρχικῶς ἱεράρχα, τὸν ἱερόν ἀνύσας δρό-
μον, τὴν ἱερωτάτην ζωὴν σου, ἱερωτάτως σύ
καθιέρωσας, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ σου, Μάρ-
τυς Ἀντίπα ἱερώτατε.

Ως τῶν ἀρετῶν ταῖς ιδέαις, περικαλλὴς γε-
γεννημένος, δόξῃ μαρτυρίου Παμμάκαρ,
καθωραϊσθης καὶ μεταβέβηκας, πρὸς τὸν ὡ-
ραῖον Κύριον, θέσει θεούμενος θεόληπτε.

Σήμερον ἡ Πέργαμος χαίρει, ἐπὶ τῇ θείᾳ
πανηγύρει, τοῦ ἱερωτάτου ποιμένου, καὶ
συγκαλεῖται πόλεις τὰς κύκλῳ αὐτῆς· ἡ καὶ
ἡμεῖς συγχαίροντες, τῷτον ἐν ὕμνοις καταστέ-
ψωμεν.

Η τῶν ἱερῶν σε λειψάνων, ἱερωτάτη μάκαρ
θήκη, μύρον ἱαμάτων πηγάζει, δυσώδη
πάθη ἀποδιώκῃσα, καὶ τοὺς τὴν σὴν γεραίρον-
τας, μνήμην σαφῶς εὐωδιάζουσα. Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε Κόρη, ἐκ φωτοφύρου σθ
νηδύος, ὁ Δημιουργὸς τοῦ ἡλίου, καὶ τῶν
ἀστέρων καὶ πάσης κτίσεως· ὃν ἐκτενῶς ἱκέ-
τευε, φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ Εἰρμός· Λίθος ἀχειρότμητος.

Τὸ Φωταγωγικόν, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου,
Ἐπισκόπου Παρίου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

Ηλίου φαιδρότερον, λελαμπρυσμένη ἡ μνή-
μη σου, τοῖς πιστοῖς ἐξανέτειλε, τὴν κτί-
σιν φωτίζουσα, θείαις φρονιτωρίαις, Βασίλει
μάκαρ, καὶ παθημάτων τὴν ἀχλὺν, καὶ τῶν

δαιμόνων σκότος διώκῃσα· διό σε μακαρίζομεν, καὶ ἐτησίως γεραίρομεν, τὴν ἀγίαν σου κοίμῃσιν, τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες.

Βέλει τῷ τῶν λόγων σε, παρανομούντων συστήματα, Παμμακάριστε ἔτρωσας· φωνὴν ὅθεν ἔδωκαν, ἑρακῶν νεφέλαι· χοροὶ Ἀσωμάτων, συνεπεκρότησαν χαρὰ, τῶν σῶν ἀγώνων τὴν καρτερότητα· διό ἐπαγαλλόμενοι, πίστει σὺν τούτοις τιμῶμέν σε, ὡς φωστῆρα παγκόσμιον, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον.

Σοφῶς ἀντικτώμενος, τῶν ἐπὶ γῆς τὰ οὐράνα, καὶ ρεόντων τὰ ἄρρευστα, φθαρτῆς τε τὴν ἀφθαρτον, ἀντηλλάξω δόξαν· καὶ ἀντ' ἐξορίας, καὶ πολυτρόπων πειρασμῶν, τὰ ὑπὲρ λόγον Θεοῦ βασιλεία· ἐν αἷς καὶ ἀγαλλόμενος, σὺν Ἀσωμάτοις Βασιλεῖς, ὑπὲρ πάντων ἰκέτευε, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ανθρακα κυήσασα, ὃν Ἡσαΐας θεθέαται, καὶ λαβίδι τὸ πρότερον, φρικτῶς ὑπεδέξατο, χρόνων δ' ἐπ' ἐσχάτων, ἐκ σαῦ Θεοτόκε, σάρκα ὀφθέντα καὶ βραῦν, τὰ πάθη πάντα ἀποκαθαίροντα, πυρὶ τῷ τῆς Θεότητος, τὰς αἵμαρτίας κατάφλεξον, τὰς ἐμὰς Θεονύμφευτε, καὶ παντὸς ρύπου πλῦνόν με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπῃσα, Χριστὸν ἢ πάντα γνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς μήτηρ δακρύουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχχνων, αὐτῆς προελθάντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δούλης σου· μὴ βραδύνης φιλάνθρωπε, τὰ ἐμὸν καταθύμιον.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὴν σὴν τελευταίην συντάνωσ μέλπω Πάτερ.

Παῖημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὑγραὶν διοδεύσας ὥσει ξηραῖν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλῆτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ, καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσπασμεν.

Τὸ ἄφραστον φῶς σα καὶ τριλάμπες, ἐν τῇ ἀσαλεύτῃ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, ἀνέτειλε Πάτερ καὶ δικαίων, ἡ εὐφροσύνη ἀξίως θεέξατο.

Ηνοίγησαν πύλαι σοι τῆς Ἐδέμ, καὶ ἀρχιερεῦσι, προσετέθης ἀρχιερεῖς, καὶ τῶν πρωτοτόκων ἐκκλησίᾳ, συνηριθμήθης, Βασιλεῖε ἐνδοξε.

Νεὸς σου τὸ ὄμμα προκαθαρθεῖς, ἀνῆλθες εἰς ὄρος, ἀρετῆς ὡς ἄλλος Μωσῆς· διό καὶ τὸν ὄντα θεωρήσας, προσεκολλήθης αὐτῷ Πάτερ Ὅσιε. Θεοτοκίον.

Σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ἐκωθεῖς, τῇ ἐκ σοῦ ληφθείσῃ, ὁ τῶν ὅλων Δημιουργός, προῆλθεν ἀφράδως Θεομήτορ, καὶ ταῖς βροτοῖς ὁμιλῆσαι ἠυδόκησεν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων· σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὕμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Η ἀξιοθαύμαστος, καὶ παναοίδιμος μνήμη σου, χαρμονικῶς, τὰ τῶν ὀρθαδόξων, κατευφραίνει συστήματα.

Νέφος τὸ τοῦ σώματος, ἀπεκδυσάμενος Ὅσιε, καὶ τῶν δεσμῶν, ἀπολελυμένος, τῷ Θεῷ προσεπέλασας.

Τέλος τὸ μακάριον, καὶ τὴν ἀπόλαυσιν Ὅσιε, τῶν ἐκλεκτῶν, ὡς ἐκλελεγμένος, ἐπαξίως ἀπειλήφας.

Θεοτοκίον.

Εχων σε βοήθειαν, οὐκ αἰσχυνηθήσομαι πάντα γινε, Μήτηρ Θεοῦ· ἔχω σε προστατίν, τῶν ἐχθρῶν μου ῥυσθήσομαι.

Ὁ Εἰρμός· Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σε Σωτῆρ.

Ὡς ἥλιος ἡμῖν, ἡ ἀγία σου μνήμη, ἀνέτειλε σοφῇ, καὶ φωτίζει τὴν κτίσιν, Βασιλεῖς Δείοις σε, καταυγάζουσα δαύμασιν· ἦν περ σήμερον, ἐπιτελοῦντες βοῶμεν· Καθικέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν Ἰεράρχα, Χριστὸν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνεται πιστῶν, ἡ πληθὺς Θεοτόκε, τὸ ὄνομα τὸ σὸν, καθ' ἐκάστην βοῶσα, καὶ πόθῳ τὰς ὑψώσεις σου, μεγαλύνουσα πάντοτε· σὺ γὰρ καύχημα, καὶ βοηθός καὶ προστατὴς ἀκαταίσχυτος, πάντων ὑπάρχεις Παρθέने, τῶν πίπτει τεινώντων σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Λαμπὰς ἡ φεραυγῆς, τοῦ ἡλίου ἐκρύβη, ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀναβαίντος σου Λόγε, ἡ κτίσις πᾶσα ἔφριξε, καὶ τῷ φόβῳ ἐτρόμαξεν, ἡ δὲ Μήτηρ σου, πχρισταμένη ἐβόα· Τέκνον φίλτατον, πῶς ἐκουσίως νεκροῦσαι, τὰ φῶς μετὰ τὸ αἶδυσαν.

Ὡδή δ'. Ὁ Εἰρμός.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Λιτανεύων πρὸς Κύριον, τὴν ἐπαγομένην φρέ-
να κατέβαλες, τῆς κακῆφρονος αἵρέσεως,
καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Πάτερ εὐφρανάς.

Εἰς σκηναῖς οὐρανίαις σε, ὁ ἀγωνοθέτης Πά-
τερ κατώκισε, τὴν ἀνένδοτόν σου ἐνστα-
σιν, πρὸς τοὺς ἀντιπαλούς προσδεξάμενος.

Υπὲρ τῶν παραδόσεων, τῶν πεφυλαγμένων
ἐν Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, διωκόμενος ὑπέ-
μεινας, καὶ προκινδυνεύων διετέλεσας.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεόν, ὃν ἐκύησας, Ἀχραντε Παρθένε,
τῷτον δυσώπησον, τοῖς ἐκέταις σου δωρή-
σασθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Ὡδή ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ ῥθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε· Σῶσον ἡ-
μᾶς· σὺ γὰρ εἰ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου
ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Ἡ ἐνθεὸς σκηνώσασα χάρις σοι, Θεοφόρε,
ποιμένα πιστότατον τῆς Ἐκκλησίας σε
ἐδείξε.

Νεκρώσας τῆς σαρκός σου τὸ φρόνημα, καὶ
τὰ πάθη, τῆς ζωῆς τῷ πνεύματι κατηκο-
λούθησας ἔνδοξε.

Σωφρόνως καὶ δικαίως τὸν βίον σου, διανύ-
σας, Θεόφρον ἀπείληφας, τῶν ἀρετῶν τὴν
ἀντίδοσιν.

Θεοτοκίον.

Υπάρχουσα πανάγιον τέμενος, ἀπαθείας,
τὴν πηγὴν ἐγέννησας, Παρθενομήτορ παν-
άμωμε.

Ὡδή ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλάί γὰρ αἱ ἀνο-
μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
νάγαγε δέσμαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ
ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Νυττόμενος τῷ τερπνῷ, τῶν οὐρανίων πυρ-
σέυματι, τὸν θρόνον τὸν ἐπὶ γῆς, κατέλι-
πες Ὅσιε, καὶ κλῆρον ἀκήρατον, ἐν γῇ τῶν
πραέων, ὡς πραότητος ἐπλούτησας.

Τῆς πλάνης καταγελῶν, τῆς τῶν βλασφημῶν
αἵρέσεως, τὸ θεῖον καὶ εὐσεβές, ὀρθόδοξον
φρόνημα, προθύμως ἐδίδαξας, τὴν εἰκόνα σέ-
βειν, τοῦ Σωτῆρος ἀξιάγαστε.

Ὁ πόθος σου πρὸς Θεόν, πεπλήρωται πα-
ναοίδιμε· μετέστης γὰρ πρὸς αὐτόν, ἐν-
θέως γηθόμενος· καὶ νῦν τὰς λαμπρότητας, τῶν
Ἀγίων Πάτερ ἐποπτεύεις, καὶ φαιδρότητας.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως καὶ φθορᾶς, λελύτρωσαι τὸ ἀν-
θρώπινον· τὸν φύσει ζωοποιόν, ἀσπόρως
γὰρ τέτοκας, Παρθένε πανάμωμε, ἐπ' εὐεργε-
σίᾳ, τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων σε.

Ὁ Εἰρμός· Ἰλάσθητί μοι σωτήρ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἡχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἐπισκόπου Παρίου,
τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Χαίρων τελεύτα Βασίλειε τρισμαίκαρ·
Ἐκεῖ γὰρ ἤξεις, οὗ χαρᾶς πλησθῆς ὅσης.

Δωδεκάτῃ Βασίλειε ταφῆᾳ δύσσαο νεκρός.

Ὁ ὅτος ὁ Ἅγιος Βασίλειος, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐ-
τοῦ ἀρετὴν, καὶ τὸν ἐνθιον βίον, Ἐπίσκοπος Παρίου
καθίσταται, ἐπὶ τῶν θύσσεων εἰκονομάχων· ὅς, κατὰ
Παῦλον τὸν θεῖον, διὰ τὸ μὴ συνελθεῖν τοῖς εἰκονομά-
χοις, καὶ μὴ ὑπογράψαι εἰς τὴν τῶν Ἀγίων εἰκόνων καθαι-
ρεσιν, τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἄπασαν, ἐν διωγμοῖς καὶ θλίψεσι·
καὶ στενοχωρίαις διήνυσσε, μεταβάσεις καὶ φυγὰς αἰεὶ ποιού-
μενος, τῶν πατρικῶν δογματῶν προϊστάμενος, τῶν κακο-
δόξων τὰς συναξεις μισῶν, καὶ τὴν εὐσεβίαν ἀσπαζόμε-
νος. Οὕτως ἐν πᾶσι τὸν Θεὸν θεραπεύσας, καὶ εὐάρεστος
εἰς τέλος ἀναφανείς, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐν ἔτει ἑξακισχιλιοστῷ τετρα-
κοσιοστῷ πεντηκαστῷ, ἀνεκομίσθη ἡ τιμία ζώ-
νῃ τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἀ-
πὸ τῆς Ἐπισκοπῆς Ζήλας, ἐπὶ τὴν βασιλίδαν
τῶν πόλεων, ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ
τῶν Πορφυρογεννητῶν· μετὰ δὲ ταῦτα, ὕστερον
μετετέθη ἐν τῇ ἀγίᾳ σορῷ τῶν Χαλκοπρα-
τείων, κατὰ τὴν τριακοστὴν πρώτην τοῦ Αὐ-
γούστου μηνός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς
ἡμῶν Ἀνθούσης, θυγατρὸς Κωνσταντίνου τοῦ
Κοπρωνύμου.

Στίχ. Ρίζης δυσώδους καρπὸς εὐώδης μάλα,

Ἀνθοῦσα σεμνὴ γῆς ἀπανθεῖ καὶ βίου.

Ἡ τις, ὑπὸ τοῦ πατρὸς πολλάκις ἀναγκασθεῖσα ἀνδρα-
ναί ἀνδρὶ, οὐκ ἐπέσθη· διὸ, μετὰ τὸ ἀποβῆναι αὐ-
τὴν, ἀδείας λαβομένη, πάντα τὰ προσόντα αὐτῇ πένησε
καὶ Ἐκκλησίαις καὶ εὐαγέσιν οἴκοις διανεμαμένη, πολ-
λῶν ἑρραίων μήτηρ ἐγεγονε, καὶ χηρῶν προασπιστής.
Πολλὰς δὲ παρακλήσεις πολλάκις βιαζομένη ὑπὸ ἐκέρ-
νης τῆς ὀρθοδόξου Αὐγούστης· ἀνεῖναι αὐτῇ καὶ συμβα-
σιλεύειν, οὐδαμῶς ἠνίσχeto. Ὅπως δὲ ἡμέρας διέτρι-
βεν ἐν τῷ παλατίῳ, ἐξωθεν μὲν βασιλικὸν ἱμάτιον ἡμφι-
σμένη ἦν, ἐνδοθεν δὲ τρίχινον ῥάκος. Τὸ ποτὶν αὐτῆς
ἦν ὕδωρ, καὶ ἡ τροφή ἀσκατικὴ· τὸ δάκρυον ἐν ὀφθαλ-
μαῖς, καὶ ὁ ὕμνος ἐπὶ στόματος. Ὅθεν καὶ τῇ μέν-
στην ὑπέρχεται βίον, διὰ χειρὸς τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὶσι,
ἀποκειραμένη ἐν τῇ Μονῇ τῆς Ὁμονοίας. Ἐκτοτε

δὲ οὐτ' αὐτὴ τῆς Μονῆς ἐξῆλθεν, οὐτ' ἄλλη τῶν ἀδελφῶν. Οὐκ ἀπείλφθη τῆς Ἐκκλησίας, οὐκ ἠτόνησεν, οὐ κατωλιγώρησε προσευχομένη. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς οὐδέ ποτε τῶν θακρῶν ἀνισταίησαν· ἡ ταπείνωσις αὐτῆς ἄμετρος ἦν· πάσαις ταῖς ἀδελφαῖς διηκόνει, τὴν Ἐκκλησίαν ἐκόσμη, ἔδωκεν ἐκόμεζεν, ἐν τῇ τραπίζῃ παρίστατο, καὶ διηκόνει. Οὕτως οὖν πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτῆς ποιῶσα, μετὰ τῶν τῆς ἁρετῆς φορτίων, μεθίσταται πρὸς Θεόν, χρόνων οὐσα πεντήκοντα δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Δάμη καὶ Πρωτίωνος.

Στίχ. Πρῶτος κεφαλὴν Πρωτίων ἀφῆρέθη,
Μεθ' οὗ κάραν προὔτεινε Δήμης δημίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἀρτέμανος.

Στίχ. Εὖρε στεφάνους ἀρτίτμητος Ἀρτέμων,
Πρέπαντας αὐτοῦ τῇ τετμημένῃ κάρᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων τριῶν Μαρτύρων Μηνᾶ, Δαυὶδ, καὶ Ἰωάννου.

Στίχ. Δέλεος Θεῷ τρεῖς Ἀββάδας παθοκτόνους,
Τοξεύμασι κτείνουσιν ἀνθρωποκτόνοι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Π αῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν
» τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον
» τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἰ Κύ-
» ριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡ τῆς ἀφράστου εὐφροσύνης, ἧς ἠξίωσαι
Παμμακάρι ἀπολαύειν, ἐν αὐτῷ φωτὶ
σκηνοῦμενος καὶ μέλπων· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε,
ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σ τέφει τῆς θείας εὐπρεπείας, Παμμακάριστε
κοσμίως διαπρέπων, συγχορεύεις βοῶν,
ταῖς ἄνω στρατηγίαις· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ
Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μύστης ὑπάρχων τῆς Τριάδος, μυστηρίων
λειτουργός· ἐπουρανίων, τὸν Δεσπότην
ἡμῖν, ἰλέωσαι βοῶσιν· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ
Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Εὐας τῆς πρώτης τὴν κατάραν, μεταβέβλη-
κας ἀγνή εἰς εὐλογίαν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ
γεννήσασα, ᾧ πάντες· εὐλογητὸς εἰ κράζομεν,
ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Ν ικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάρι-
» τί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου,
» σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖ-
» τε πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυ-
» ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λ υπηρὼν τῷ βίου, καὶ δεινῆς συγχύσεως λε-
λυτρωμένος, τὴν χαρὰν Παμμακάρι, καὶ

τὴν ἀγαλλίασιν τὴν ὑπὲρ λόγον, ἐκομίσω μέλ-
πων· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Π ατρικῶν δογμάτων, θερμῶς προϊστάμενος·
ταῖς γλωσσαλγείαις, τῶν βλασφημῶν Πά-
τερ, εὐχερῶς διέλυσας ἱεροφάντορ, Εὐλογεῖτε
κράζων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς τερπνὸς ὁ τάπος, ἐν ᾧ κατεσκήνωσας
ἱερομύστα! ὡς ὠραῖον Πάτερ, τὸ σὸν ἐν-
διαίτημα, ὃ ἐκλήρώσω! Εὐλογεῖτε, μέλπων, τὰ
ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Π ροστασίαν πάντες, οἱ πιστοὶ κεκτήμεθα·
σε Παναγία, καὶ ταῖς σαῖς πρεσβείαις,
τῶν δεινῶν λυτρώμεθα, Χριστῷ βοῶντες· Εὐλο-
γεῖτε πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός· Νικηταὶ τυράννου.
Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Κ υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν; οἱ δια-
» σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀ-
» σωματοῖς χορεῖαις σὲ μεγαλύνοντες.

Α γίως σου τὸν βίον, Πάτερ διανύσας, καὶ
τὸν Θεὸν θεραπεύσας τοῖς ἔργοις σου,
τῆς οὐρανῶν βασιλείας ὄντως πετύχηκας.

Τ ὸν δρόμον ἐκτελέσας, πίστιν τε τηρήσας,
καὶ τὸν ἀγῶνα ἀνύσας Βασίλειε, δικαιο-
σύνης ἐδέξω χαίρων τὸν στέφανον.

Ε φέσεως τρισμάκαρ, ἔτυχες τῆς θείας, καὶ
τῆς εὐκταίας τοῦ πόθου πληρώσεως· νῦν
ἔν πρεσβεύῳ μὴ παύσῃ ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου.
Θεοτοκίον.

Ρ ευστὴν δι' εὐσπλαγχνίαν, φύσιν ἐκ γαστρός·
σε ὁ πλαστεργὸς προσλαβόμενος· Ἀχραν-
τε, τῆς ἀφθαρσίας χιτῶνα ταύτην ἐνέδυσεν.

Ὁ Εἰρμός· Κυρίως Θεοτόκον..
Τὸ Φωταγωγικόν, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου,
Πάπα Ῥώμης.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν;

Τί σε νῦν Μαρτίνε προσφθέγξωμαι; ὀρθόδο-
ξων διδασχῶν, καθηγητὴν πανευκλεῆ; κα-

ρυφαῖον ἱερὸν, δογματῶν θείων ἀψευδῆ; τοῦ ψεύδους, ἀληθέστατον κατήγορον; τοῦ λόγου, γενναϊότατον συνήγορον; ἱεραργὸν ἱερώτατον; θαυματουργὸν τιμιώτατον; Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Μαρτίνε καλέσωμεν; ποταμὸν πνευματικῶν, ναμάτων ἔμπλεων αἰεὶ, καταρδεύοντα ψυχὰς, πρὸς εὐκαρπίαν νοητὴν; λυχνίαν, εὐσεβείας φῶς ἐκλάμπουσαν; σταλάζον, ὅρος θείαν ἀγαλλίασιν; θείων λογίων ἐκφάντορα; πάσης αἰρέσεως ἑλεγχον; Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Μαρτίνε προσεῖπωμεν; τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθοῦς, ἱεραργὸν πανευσεβῆ, μεσιτεύοντα Θεῷ, καὶ πλάσματι θεοπρεπῶς; κρατῆρα, πόμα θείον ἀναβλύζοντα; φωστῆρα, ζωῆς λόγον ὡς ἐπέχοντα; Δύσεως μὲν ἐξορμώμενον, Ἀνατολῇ δὲ φαινόμενον; Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τί τῶν σῶν καλῶν θαυμαστότερον; θραπέυεις πάντας Κόρη, καὶ λυτροῦσαι τῶν παθῶν· ἀπελαύνεις πολεμίων, τὰς αἰθέρους προσβολὰς· κινδύνων, ἀπαλλάττεις τὴν τιμὴν τὰς σε, καὶ θλίψεις καταπαύεις. Θεοσύμφευτε· Χαρὰς Παρθένε τῆς κρείττονος, πρόξενος γίνου τοῖς δούλοις σου, πρεσβεύουσα, τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τί τὸ φοβερόν τοῦτα θάμα; ἡ Παρθένος ἀνεβάσα, τῷ Κυρίῳ μητρικῶς· αἱ ὠδῖνες, αἷς οὐκ ἔγνω, ἐν τῷ τίκτειν σε Υἱέ, δριμεῖαι, καθικνῶνται τῇ καρδίᾳ με· αὐ φέρω, τῷ Σταυρῷ σε προσηλθόμενον, ὁρᾶν, ὡς φῶς τῶν ὀμμάτων μου. Σπεῦσον λοιπὸν ἐξανάστηθι, καὶ δάξασον, τὴν φρικτὴν αἰκονομίαν σου.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες, καὶ τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Πόντος ἐπαινεῖν Μαρτίνε κλέος μέγα. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η** κεκομμένη, τὴν ἄτομον ἔταμε, καὶ εἶδεν
» ἥλιος γῆν, ἣν οὐκ ἐθεάσατο· ἀλάστορα
» ἐχθρὸν τὸ ὕδωρ κατεπόντισε, καὶ ἄβατον
» διήλθεν Ἰαραήλ· ὠδὴ δὲ ἀνεμείλπετο· Τῷ
» Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Πόντους μυρίους, Μαρτίνε ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ νῦν ἐξεδήμησας,

πρὸς ἄπικτον ζῶν, καλῶς ἀγωνισάμενος· διό μου τῆς ψυχῆς τὰς χαλεπὰς, ὀδύνας ἐπικούφισαν, ὅπως ἀνυμνήσω σε, εὐχαῖς σε φωτιζόμενος.

Οὐσίας δύο, καὶ δύο θελήματα, καὶ ἐνεργείας διπλᾶς, φέροντα Μακάριε, τὸν ἕνα τῆς σεπτῆς, Τριάδος ἐδογματίσας, Χριστὸν τῶν ὑπερουσίων Θεόν, καὶ τοὺς μὴ οὕτω σέβοντας, πάντας ἀπεκήρυξας Μαρτίνε ἱερώτατε.

Νεοσηκότας ἀλόγως τοὺς ἄφρονες, καὶ ἐπὶ μόνου Χριστοῦ ἐν φρονούντας θέλημα, φρονήσει ἀληθεῖ, καὶ πίστει σεμνηνόμενος, διηλεγξας Μαρτίνε προφανῶς, καὶ χαίρων ἀνεκράυγαζες· Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. Θεοτοκίον.

Ο κατὰ φύσιν, τὴν θείαν ἀόρατος, ὠράθη βρέφος ἐκ σοῦ, ἄνθρωπος γενόμενος, διπλᾶς ὡς ἀληθῶς, θελήσεις ἐνεργείας τε, προφαίνων ὑποστάσει ἐν μιᾷ· ὃ πρέσβευε Πανάμωμε, πάντας ἡμᾶς σώζεσθαι, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν φόβον σου Κύριε ἐμφύτευσον, ἐν ταῖς
» καρδίαις τῶν δούλων σου, καὶ γενοῦ
» ἡμῖν στερέωμα, τοῖς σε ἐν ἀληθείᾳ ἐπικα-
» λουμένοις.

Υπάρχων ἀνάπλεως πανσῶθι, θείου ζήλου συνήθροισας, ἱερὰν Μαρτίνε, σύνοδον, καὶ τὸ τῆς Ἐκκλησίας ἐκύρωσας δόγμα.

Συνόδου ἐν μέσῳ ἀπεκήρυξας, Πύρρον, Σέργιον Ὅσιε, τὸν Θεόδοτον καὶ Κυρόν τε, καὶ τοὺς σὺν ἐκείνοις ὁμοίως ληρωδοῦντας.

Εκ Ῥώμης βιαίως ἐλαυνόμενος, περιήρχου ὡς ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας πέμπων Ὅσιε, τὰς τῆς ὀρθοδοξίας, καὶ φωτίζων πάντας.

Θεοτοκίον.

Πατὴρ τὸν ὁμότιμον καὶ σύμβρονον ὑπὲρ λόγον ἐγέννησας, ἐνεργείας δύο φέροντα, καὶ δύο τὰς θελήσεις, Παναγία Κόρη.

Ὁ Εἰρμός· Τὸν φόβον σε Κύριε ἐμφύτευσον.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῷ Θεῷ ἀπὸ βρέφους ἀνατεθείς, ἀρεταῖς αὐξηθείς τε πνευματικῶς, ἡξίωσαι διάδοχος; Ἀποστόλων γενήσεσθαι, ὀρθοδοξία ποιμάντας, Κυρίου τὰ ποίμνιον· αἰρετικῶν δὲ φάλαγγας, ἐλαύνων πανεύφημε· ὅθεν ἐπὶ τέλει, Μαρτυρίᾳ τῷ στέφει, ἐστέφθης ἀρεδίμε, ἀθλητῆς ὡς ἀήττητος, ὃ Μαρτίνε θεόπνευστε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πάθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Λογισμοῖς ὀλισθαίνων τοῖς πονηροῖς, εἰς βυθὸν κατηνέχθην ἁμαρτιῶν· καὶ στένων κραυγάζω σοι, ἐκ καρδίας Πανάχραντε· Ἐν ἔμοι θανάτωσον, τὸ πλούσιον ἔλεος, καὶ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, τὸ ἄπειρον πέλαγος, καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου, τὸν ἀμέτρητον πλῆθον· καὶ δός μοι μετάνοιαν, καὶ πταισμάτων συγχώρησιν, ἵνα πάντοτε κραζώ σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ δοῦλός σου Ἀχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἄμνον καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀγαθή σου Θεωροῦσα ἐπὶ σταυροῦ, ἀδίκως ὑψούμενον, θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Ὅμοι φίλτατον τέκνον! Υἱέ μου γλυκύτατε, πῶς ὑποίσω Λόγε, φρικτὸν βλέπειν θάνατον; κόπτομαι τὰ σπλάγχνα, καρδίαν τιτρώσκομαι, καὶ οὐ δύναμαι φέρειν, πφαγὴν σου τὴν ἄδικον. Ἀλλ' ὁ φύσει μακρόθυμος, σπεῦσον ἐξανίστηθι ταχὺ, καὶ τὴν σὴν ἐκπλήρωσον ὑπόσχεςιν, ὅπως δοξάσης Υἱέ μου, καὶ ἐμὴ τὴν τεκοῦσάν σε;

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πέβης ἐφ' ἵππους τοὺς Ἀποστόλους σου
» **Κ**ύριε, καὶ ἐδέξω χειρὶ σου ἡνίας αὐ-
» τῶν, καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἱππασία σου,
» τοῖς πιστῶς μελωδοῦσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου
» Κύριε.

Αδίκως τοῦ θρόνου, σοφὲ τοῦ σθ' ἐλαυνόμενος, ὑπ' ἀνθρώπων ἀδίκων ὁ δίκαιος, κακωθῆναι προήρησο, ὅπως τὸ δίκαιον δόγμα τῆς Ἐκκλησίας, Πάτερ διασώσης ἀλώβητον.

Ιστάμενος μέσον, παρανομούντων ὁ ἔννομος, ἀθλητὴς Ἱεράρχα θεόληπτε, καὶ ὑπ' αὐτῶν θλιβόμενος καὶ ἐμπαιζόμενος, καὶ συρόμενος μάτην, ἔμεινας τὸν νοῦν ἀπαράτρεπτος.

Νηπίων ἡγήσω, Πάτερ Μαρτίνε τοξεύματα, παροινίας τῶν μάτην θλιβόντων σε· καὶ καρτερῶς ἐνήθησας περιδονέμενος, καὶ δεσμέμενος μάκαρ, καὶ ταῖς φυλακαῖς συγκλειόμενος.

Θεοτοκίον.

Εν δύο οὐσίαις, θεανδρικῶς γνωριζόμενον, τῆς Τριάδος τὸν ἕνα ἐκύησας, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον, θελήσεις φέροντα, καταλλήλως ταῖς τούτου, φύσει Παρθένε παναίρωμε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, ἐπὶ τὴν ψυχά-
» λωτον ὁδὸν αἰεὶ πλανώμενον, τῷ φωτὶ
» τῷ τῆς γνώσεώς σου Κύριε, ποδηγῶν με ἐν τῷ
» τρίβῳ, τῶν ἐντολῶν σου καθοδηγήσον.

Ιερωτάτῳ σου λόγῳ, Πάτερ, τὸ πανίερρον σαφῶς δόγμα ἐκράτυνας, καὶ τὸ στίφος τῶν αἱρέσεων ἔτρεψας, ὑπομένων ἐξορίας, καὶ φυλακαῖς καὶ θλίψεσι ἐνδοξε.

Νυσταγμὸν τοῖς σοῖς βλεφάροις, Ὅσιε, οὐκ ἔδωκας, ἕως σκηνώμα γέγονας τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσαν ἀνεμόχλευσας, τῆς αἱρέσεως τὴν πλάνην, μαρτυρικῶς ἀγωνισάμενος.

Μανιωδῶς σε ὡς θῆρες, ἔσυραν ἀλύσει Σοφέ, ἐχθροὶ δεσμήσαντες, ἐν τῷ μέσῳ παικτικῶς τῆς πόλεως, λοιδοροῦντες βλασφημοῦντες, καὶ ἀναιδῶς σοι ἐπεμβαίνοντες.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως Παρθένε, ἡ τὸν ἀπερίγραπτον Θεὸν σαρκὶ κυήσασα, τῆς σαρκὸς μου τὰ πάθη θανάτωσον· ζώωσον δὲ τὴν ψυχὴν μου, νεκρωμένην πλημμελήμασιν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**βυσσος ἁμαρτιῶν καὶ πταισμάτων κα-
» ταιγίς με ταραττει, καὶ πρὸς βυθὸν
» βιαίως συνωθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλὰ σὺ τὴν
» κραταιάν, χειρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ,
» καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι.

Ρήγνυται ὁ πονηρὸς, Θεοφόρε πρὸ ποδῶν ἱερῶν σου· καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων, τὰ ἀπύλωτα στόματα, ἀποφράττονται τῷ σῷ, λόγῳ καὶ δείκνυται διαλάμπων, δόγμα τὸ θεῖον ὑπὲρ ἥλιον.

Τείνεις σε ἀφειδῶς, καὶ σχοινίοις συνδεσμέσιν αἱ πλάνοι, πλάνην δεσμοῦντα πᾶσαν, καὶ αἱρέσεων σύνδεσμον, διαρρήσσοντα δεσμοῖς, θείων δογμαμάτων σου, Ἱεράρχα, Πάτερ Μαρτίνε ἱερώτατε.

Ιστασο δικαστικῶν, πρὸ βημάτων κατακρίνων τὴν πλάνην, τῶν κηρυττόντων μίαν τοῦ Χριστοῦ Πάτερ θέλησιν· καὶ Μαρτύρων προφανῶς, καλλωπιζόμενος τῷ στεφάνῳ, τούτων τῆς δοξῆς κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Νόμοι φύσεως ἐν σοί, καταλύονται· ἀρρήτως γὰρ τίκεις, τὸν πλαστοεργὸν τῶν ὄλων, Θεοτόκε πανύμνητε, ὡς Θεόν τε καὶ βροτὸν, δύο θελήσεις δὲ κεκτημένον, καὶ ἐνεργείας Μητροπύργε.

Ὁ Εἰρμός Ἀβυσσος ἁμαρτιῶν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἡχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου, Πάπα Ῥώμης τοῦ ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Ὁ σὴν γεγηθὼς σάρκα Σῶτερ ἐσθίων.

Ἀπεκδύσει γέγηθε σαρκὸς Μαρτῖνος.

Ἀμφὶ τρίτη δεκάτῃ θάναε Μαρτῖνος περίπυτος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ ἐπιλεγομένου Πωγωνάτου, ὃς τις Κωνσταντῖνος ἐν Σικελίᾳ ἀνηρέθη ἐν τῷ τῆς Δάφνης λουτρῷ, λαθὼν πληγὴν κατὰ κεφαλῆς διὰ κάδου. Διὰ τοῦτον τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, ἀποστείλαντος τοῦ Βασιλέως, ἀπὸ τῆς Ῥώμης πρὸς τὴν βασιλεύουσαν, ἤχθη βία ὁ μακάριος οὗτος, πολλὰς κακώσεις ἐπὶ τὸν πλοῦν καὶ τὴν ἐπάνοδον ὑπομείνας. Ὁ γὰρ Βασιλεὺς, τῆς δυσσεβοῦς τῶν Μονοθελητῶν ὑπάρχων αἰρέσεως, ἐπεὶ ὁ ἐν Ἀγίοις Μαρτῖνος Σέργιον καὶ Πύρρον καὶ Θεόδωρον δημοαίοις ἀπεκήρυξε γράμμασι, καὶ ὅρον ἐξέβητο εὐσεβείας μετὰ τῆς συνελθούσης αὐτῷ Συνόδου, εἰς ἀνατροπὴν τῆς τῶν Μονοθελητῶν αἰρέσεως, μεταστέλλεται αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς, ὥσπερ εἴρηται, ἀπὸ Ῥώμης· καὶ ὥσπερ τινὶ τῶν κακούργων ἐπιθεὶς αὐτῷ κλοιά, ἐν τῷ Πραιτωρίῳ τοῦτον καθεῖρξεν· εἴτα ὑπερόριον αὐτὸν πέμπει ἐν Χερσῶνι τῇ πόλει. Ἐνθα τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς ἀθλητικῶς διανύσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Μαξίμου, Κυντιλλιανοῦ, καὶ Δάδα.

Στίχ. Τίνες κεφαλῶν οἶδε κείμενοι δίχα;

Κυντιλλιανός, Μάξιμός τε καὶ Δάδας.

Εν ταῖς ἡμέραις Μαξιμιανοῦ καὶ Διοκλητιανοῦ τῶν δυσσεδῶν, συσχεσθέντες οἱ Ἅγιοι οὗτοι ἐν χώρᾳ τῇ Ὀζοβίᾳ, παρεδόθησαν ταῖς ὑπάτοις Ταυρικίῳ, καὶ Γαίῳ· καὶ ἀνακριθέντες, καὶ ἐμολογήσαντες τὸν Χριστὸν, ἐνεβλήθησαν ἐν τῇ φυλακῇ. Ὑπνωσάντων οὖν αὐτῶν, ἤλθεν, ὁ διάβολος, ὑποτιθέμενος αὐτοῖς τὰ ἐναντία· καὶ ἀναστάντες προσηύξαντο, ἀλλήλους ἐπικοδομοῦντες· καὶ ἔλθων Ἄγγελος Κυρίου ἐθαρσenoποίησεν αὐτούς. Πρωτὰς δὲ γινομένης, ἀναστάντες, καὶ πάμπολλα ὑπὸ τῶν δυσσεδῶν ἀναγκασθέντες, οὐκ ἠρνήσαντο τὸν Χριστὸν, ἀλλὰ τρανῶς καὶ θαρσαλέως Θεὸν ἀληθῆ καὶ ποιητὴν τοῦ παντός ἐμολογήσαντες, ἐτύφθησαν σφοδρῶς, καὶ ἐβλήθησαν ἐν τῇ φυλακῇ· μετὰ δὲ τῶν ἄλλων ἐξετασθέντες, ἀπετμήθησαν τὰς κεφαλὰς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἐλευθερίου τοῦ Πέρσου.

Στίχ. Ἐλευθέριος οὐκ ἐδουλώθη πλάνη.

Ἐλευθέρος δὲ πρὸς ξίφους ἔστη στόμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Θεοδοσίου.

Στίχ. Θεοῖς προσοίσειν μηδαμῶς πεισθεὶς δόσιν, Ἥχθη Θεοδόσιος τὴν ἐπὶ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ζωΐλου.

Στίχ. Τόξου βέλει Ζωΐλε πληγεὶς ἐν ξύλῳ,

Πλήττεις τὸν εἰσάξαντα τὴν φθορὰν ξύλῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτε, τῇ πίστει τῆς

Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός· εὐλογητός εἶ.

Οἱ διπλῆς ἐνεργείας, καὶ θελήσεως Πατέρ Χριστὸν στερήσαντες, ἐστέρησάν σε θρόνον, ἐκδόντες ἐξορίαις, μακροτάταις κραυγάζοντα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός· εὐλογητός εἶ.

Υπελθὼν ταῖς χρονίους, φυλακάς, οἷα φύλας ἀμώμου Πίστεως, αἰρέσεων τὸ σκότος, ἐμείωσας καὶ μέλπειν, τοὺς πιστοὺς κατεφώτισας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός· εὐλογητός εἶ.

Κρύει καὶ παγετῶσε, προσπαλαίοντα Πατέρ, καὶ ἀσθενείαις μακραῖς, ὑπέθαλπεν ἡ χάρις, ῥωννύουσα Μαρτῖνε, μελωδοῦντα τῷ Πνεύματι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός· εὐλογητός εἶ.

Λέων Πατέρ καθάπερ πεποιθὼς, πρὸς ἀνόμους τομῶς ἐχώρησας, Θεόδωρον καὶ Κύρον, καὶ Σέργιον Πύρρον, καὶ τοὺς τούτων ὁμόφρονas, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀφιστῶν, ἀγίας Ἐκκλησίας.

Τριαδικόν.

Ενιζομένη φύσει, διακρίεται προσώποις ἡ Παναγία Τριάς, ὁ Πατὴρ Παντοκρατωρ, Υἱὸς ὁ συνυπάρχων, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός· εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Ο θελήσει δι' οὗ, καὶ δυσὶν ἐνεργείαις ἐκ σῆς Πανάμωμε, τεχθεὶς ἀνερμηνεύτως, τοὺς οὕτω συμφρονοῦντας, διασώζει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός· εὐλογητός εἶ.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Οἱ θεορρήμονες Παῖδες ἐν καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνῃ καταπατοῦντες ἐκραύγαζον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Στενοχωρήμενος Πατέρ ἀσθενείαις, καὶ χαλεπαῖς ἐξορίαις, καὶ πολυτρόποις κολάσεσι, Μαρτυρίου στεφάνους, ὡς Μάρτυς ἀπείληφας.

Μακαρισμοῦ ἡξιώθης θεολέκτη, δεδιωγμένος Μαρτῖνε, δικαιοσύνης ἐχόμενος, ἐκδιώξας ἐκ μέσου, τὴν ἄδικον αἵρεσιν.

Επικοσμήσας τὸν Πέτρου θεῖον θρόνον, καὶ τῇ αὐτοῦ θεῖᾳ πέτρᾳ, τὴν Ἐκκλησίαν ἀσάλευτον, συντηρήσας Μαρτῖνε, σὺν τούτῳ δεδόξασαι.

Τριαδικόν.

Γλώσση πυρίνη τῶν θείων Ἀσωμάτων, ἀναλαβόντες τὸν ὕμνον, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, τῇ Τριάδι συμφώνως, πιστοὶ ἐκβοήσωμεν.

Θεοτοκίον.

Αγιωτέρα τῶν ἄνω στρατευμάτων, καὶ Χερουβὶμ ὑπερτέρα, Μήτηρ Θεοῦ χρηματίζουσα, τῶν παθῶν τῆς σαρκὸς με, ὑπέρτερον ποίησον.

Ο' Εἰρμός· Οἱ Θεορρήμονες Παῖδες.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐρανὸς παρῆλθες τῆς φύσεως, τὸν Δημιουργὸν συλλαβοῦσα καὶ Κύριον, καὶ πύλη σωτηρίας τῷ κόσμῳ γέγονας· διό σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ιεουργὸς ἱερώτατος, ὁμολογητὴς τε καὶ μάρτυς γενόμενος, Πατριαρχῶν χορείαις Μάρτινε μέγιστε, ἀξίως συναγάλλη· ὅθεν σε πίστει μακαρίζομεν.

Φωταυγὴς Μάκαρ ἥλιος, ἀνατεταλκῶς πρὸς ἑῶαν ἐκ δύσεως, ἀπασαν ἀκτίσι τὴν γῆν ἐφώτισας, καὶ ἤλασας τὸ σκότος, αἵρετιζόντων τὸ βαθύτατον.

Στῶμεν ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, ἐπανακηρύττοντες ἄθλους καὶ παλαίσματα, καὶ τὰς ὁμολογίας τοῦ οὐρανόφρονος, Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου, καὶ τοῦτον πόθῳ μακαρίσωμεν.

Ηστραφε μάκαρ ἡ μνήμη σου, ἡμεροφαὴς ὡς ἀστήρ ἐν τοῖς πέρασι, καὶ πάντας καταυγάζει τοὺς εὐφημοῦντάς σε, ἐν ὕμνοις ἐπαξίοις, Πάτερ Μαρτίνε Θεοδόξαστε.

Θεοτοκίον.

Φωναῖς Πατέρων πειθόμενος, δὺς ἐν οὐσίαις Φάγνῃ καὶ Θελήσει, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος ἐκ σοῦ τικτόμενον, πιστῶς ὁμολογοῦμεν, καὶ σὲ Παρθένε μεγαλύνομεν.

Ο' Εἰρμός· Ὅρους παρῆλθες τῆς φύσεως.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ἡ α'. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Ἀριστάρχου, Πούδης, καὶ Τροφίμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Λόγῳ Θείας γνώσεως λαοὺς ἀγνωσίας πάνσοφοι, ὀλοτελεῖς ἐλυτρώσασθε, καὶ προσηγάγετε, σεσωσμένους τέτους, Λόγῳ τῷ ἐκλάμ-

ψαντι, Πατρὸς ἐξ ἀγεννήτου Ἀπόστολοι. Αὐτῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πούδην καὶ Ἀρίσταρχον σοφόν, καὶ τὸν Θεῖον Τρόφιμον, τοὺς ἀληθεῖς χριστοκήρυκας, ἀνευφημήσωμεν· πλάνης γὰρ χειμῶνα, Θέρμη Θείας χάριτος, διέλυσαν, καὶ νῦν πρὸς τὸ ἄδυτον, φέγγος ἐσκήνωσαν, ἀμοιβὰς πόνων δρεψόμενοι, καὶ μεθέξει, ἀρρήτῳ Θεούμενοι.

Παύλῳ ἐφεπόμενοι κλεικῶ, διδασκάλῳ Ἐνδοξοί, πολλοὺς κινδύνους ὑπέστητε, εἰρκτη κλειόμενοι, ὁμιλοῦντες πόνους· ξίφει ἐπὶ τέλει δέ, τμηθέντες κεφαλὰς ἐνηθλήσατε. Χριστῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Χωρίον εὐρύχωρον Θεοῦ, οὐρανῶν πλατύτερον, τὸν σμικρυνθέντα τοῖς πάθεσι, καὶ στενωθέντα με, πειρασμῶν ἐφόδοις, ἐν θλίψεσι πλάτυνον, καὶ ἐν γενοχωρίας, μεγαλύνον, προσηρεμοῦσά μοι, τὰ προσπίπτοντα Πανάμωμε, καθ' ἐκάστην, αὔραις τῆς πρεσβείας σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία διήλθεν, ὦ Υἱέ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα ὡς πάλαι Συμεὼν μοι προέφησεν· ἀλλ' ἐξανάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Θεοῖς Μαθηταῖς Θεῖον ἐξαῖδω μέλος. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**ς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, κα-
» θ' ὁρῶν ποντοῦμενον, Θεῷ ἐπικήκον ὥδην ἐ-
» βόα ἄσωμεν.

Θρόνῳ Θεοῦ παρεστῶτες ὡς λειτουργοί, ὡς αὐτοῦ διάκονοι, ὡς φωστῆρες νοητοί, φωτισμὸν αἰτήσασθε ἡμῖν, τοῖς τιμῶσι τὴν ὑμῶν μνήμην Ἀπόστολοι.

Επὶ τῆς γῆς ὁ δι' οἶκτον ἐπιφανείς, μαθηταῖς ἐκλέγεται, καὶ θεράποντας ὑμᾶς, σὺν ἑτέροις πλείοσιν αὐτοῦ, καταγγέλλοντας Σοφοὶ τὸ Θεῖον βούλημα.

Ιερωτάτη χορεία τῶν ἱερῶν, Χριστοῦ ἑβδομήκοντα, συνταγέντες Μαθητῶν, σὺν τῷ Παύλῳ ἅπασαν τὴν γῆν, διδασκῶν. Δεῖω φωτὶ καταλαμπρύνετε.

Ο ἱερώτατος Πούδης, καὶ ὁ κλεινός, καὶ σοφός Ἀρίσταρχος, σὺν Τροφίμῳ φωταυγεῖς, ὡς ἀστέρες ἔλαμψαν ἐν γῇ, τὸν τῆς πλάνης σκοτασμὸν ἀποδιώκοντες. Θεοτοκίον.

Ινα τοὺς κάτω τοῖς ἄνω ὑπερβολῇ, εὐσπλαγχνίας Ἀχραντε, νῦν συνάψῃ ὁ Θεός, σάρκα προσελάβετο ἐκ σοῦ, καὶ διέμεινεν ὃν ἦν καὶ μετὰ σάρκωσιν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἔστι Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Συνόντες Παύλῳ τῷ κλεινῷ, σὺν αὐτῷ πάντα κόσμον, ὡς ἀστέρες ἡλίῳ, περιήλθετε φωτὶ, κηρύγματος ἱεροῦ, ἀγνωσίας σκοτός ἀπελαύνοντες.

Μεγάλους πόνοις τῆς σαρκὸς, τὴν ἐπίπονον ἤραν, ἁμαρτίαν ἐκ μέσου, οἱ τοῦ Λόγου Μαθηταί, τὴν ἀπονον τοῖς πιστοῖς, ἐν ὑψίστοις, ἠλξίν μνηστευόμενοι.

Αρρήτως ὄντα ἐκ Πατρὸς, ἐν ἀρχῇ Θεὸν Λόγον, ἐπὶ γῆς σαρκωθέντα οἱ Ἀπόστολοι σαφῶς, κηρύττοντες ταῖς ἀρχαῖς, τῷ αἰῶνος τούτου ἐξεφάυλισαν. Θεοτοκίον.

Θηλάζεις γάλα τοῦ παντός, τὸν τροφέα τοῦ κόσμου, γεννηθέντα ἀρρέυστως, ἐξ ἀχράντου σου γαστρός, καὶ συντριβέντας φθορᾶ, τῆς ἀνθρώπων πάλιν ἀναπλάσαντα.

Ὁ Εἰρμός. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ἀμπέλου κλήματα, τῆς ζωηφόρου, πεφυκότες βότρυας, ἐναποσταῖζοντας ἡμῖν, οἶνον ζωῆς προσηνέγκατε, οὐρανομύσται Κυρίῳ Ἀπόστολοι. Θεοτοκίον.

Ρυπωθεῖσαν πάθει, τῆς ἁμαρτίας, τὴν ψυχὴν μου Ἀχραντε, Θεογεννητορ ἁγαθῇ, τῇ σῇ πρεσβείᾳ καθάρισον· σὺ γὰρ ὑπάρχεις σωτήριος καθάρσις. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Επὶ ξύλου βλέπουσα, προσήλωμένον, τὸν ἁμνὸν ἢ ἁμωμος, ἁμναῖς καὶ μήτηρ καὶ ἀγνή, ἀναβοῶσα ἐκραύγαζε· Λόγε, ὕμνῳ σου πα. Δεῖα παθήματα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Χριστός μου δύναμις, Θεός καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία Θεοπρεπῶς, μέλπει

ἀνακραζούσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἑορτάζουσα.

Η ὑπερούσιος, Τριαῖς ὡς τρίφωτον, ἐπανήψε λαμπάδα τῆς ἱερῆς, Πούδην τε καὶ Τρόφιμον, καὶ τὸν Ἀρίσταρχον τὴν γῆν, Δεῖω λόγῳ καταυγαῖζοντας.

Τοῦ Παύλου ὤφθητε, σοφοὶ συνέκδημοι, διωγμούς σὺν ἐκείνῳ πολυειδεῖς, καὶ κινδύνους Ἐνδοξοί, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, γεγηθότες ὑπομείναντες.

Αἱμάτων ῥεύματι, καθηγιαῖσατε, πᾶσαν κτίσιν ἀθλῶντες, τὰ ἐναγῇ, αἵματα τοῖς δαίμοσιν, ἐπιφερόμενα, Χριστοῦ, καταπαύσαντες Ἀπόστολοι. Θεοτοκίον.

Ισχύς μου Ἀχραντε, καὶ καταφύγιον, καὶ ἀπόρθητον τεῖχος, καὶ πρὸς Θεὸν, πρέσβις χρηματίζουσα, αἰωνιζέσης με φλογός, καὶ γεέννης ἐλευθέρωσον.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Τῷ Δεῖω φέγγει σου Ἀγαθέ, τὰς τῶν ὀρριζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον· δέσμαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεῶ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενος.

Στήλας κατέαξαν καὶ ναὺς, τοὺς εἰδωλικούς· οἱ εὐκλεεῖς, οἰκοδομοῦντες ἐν χάριτι, ὡς σκηνὴν πεσθσαν ταῖς παραβάσεσι, καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ Θεοκήρυκες.

Θάλασσαν ἵπποι πανευκλεεῖς, ὄντως χρηματίζοντες Θεοῦ, τῆς ἀθείας ταραῖζαντες, τῆς ἀποπνιγέντας ἐν ταύτῃ πρότερον, κηρύγματι τῷ Δεῖω ἀνεζωώσατε.

Επισκοπούμενοι πρὸς Θεοῦ, Δεῖταις ἐπισκέψουσιν ὑμῶν, τοὺς ἐν ὁδῷ τυγχάνοντας, εἰδωλομανίας καὶ κινδυνεύοντας, ἐσώσατε σωτήρες ἡμῶν γινόμενοι. Θεοτοκίον.

Ιερωτάτως ὁ ἱερός, πάλαι Ἡσαΐας φωτισθεῖς, Πνεύματι Δεῖω ἐβόησεν· Ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ἐξεῖ σαρκούμενον, Θεὸν δι' εὐσπλαγχνίαν τὸν ἀπερίληπτον.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψωμένην καθ' ὅρων, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι. Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Ο πάνσοφος Τρόφιμος, καὶ Ἀρίσταρχος ὁμοῦ, καὶ Πούδης ὁ θαυμασίος, ὡς μαθηταί τοῦ Λόγου καὶ ἱεροί, τοῦ Παύλου συνέκδημοι, ἱεραῖς μελωδίαις εὐφημείσθωσαν.

Ναμάτων ἀνάπλεοι, τῶν τοῦ Πνεύματος Σοφοί, ὡς ἀληθῶς ὑπάρχοντες, πᾶσαν ψυχὴν

ἡρδεύσατε διδασκαίς, ἐκ μέσου ποιήσαντες, τὸν φλογμὸν τῆς ἀπάτης θεία χάριτι.

Ενόμενοι πνεύματι, μερισμὸν οὐδ' ἐν αὐτῷ, τῷ μερισμῷ τοῦ σώματος, ἐσχήκατε· ὁμῶς γὰρ τὰς κεφαλὰς σὺν Παύλῳ τῷ κήρυκι, ἀπετμήθητε· τούτῳ κλειζόμενοι. Θεοτοκίον.

Ενὴ σου ἡ σύλληψις, ξένη Κόρη καὶ φρικτή, ἡ ὑπὲρ νοῦν σου γέννησις, τοὺς ξεκωθέντας πάντας ἀπὸ Θεοῦ, αὐτῷ καταλλάττουσα, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῶν ἀπονέμουσα.

Ο Εἰρμός· Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἡχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἀριστάρχου, Πούδης, καὶ Τροφίμου.

Στίχοι.

Τιμῷ τῶν Ἀρισταρχον ὡς ἀριστεῖα,

Καλῶς ἀριστεύσαντα μέχρι καὶ ξίφου.

Ποῦ δὴ μετέστης, ὡς ἀπετμήθη, Πούδη;

Ποῦ δὴ μετέστη, ἢ πρὸς ἀφθαρτον κλέος;

Τρυφὴν Τρόφιμος οὐρανοῦ ποθῶν ἄκρως,

Τροφὴ προσῆκται τῷ τεθηγμένῳ ξίφει (*).

Τῇ δεκάτῃ δὲ μαθηταὶ ἀπῆλθον καὶ γε τεταίρτη.

Οὗτοι ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων ὑπάρχοντες, ἡκολούθησαν τῷ μεγάλῳ Ἀποστόλῳ Παύλῳ, κηρύττοντες καὶ συγκακοπαθοῦντες τῷ διδασκάλῳ ἐν πάσι τοῖς θύργοις αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὸν ἐκείνου θάνατον, καὶ αὐτοὶ τὰς κεφαλὰς ὑπὸ Νέρωνος ἐτμήθησαν. Ταῦτα δὲ ὁ τρισμακάριος καὶ πανόλβιος Δωρόθεος, ἐν Ῥώμῃ γεγονώς, διὰ Ῥωμαϊκῆς διαλέκτου ἐν ὑπομνήμασι καταλείλει. Οὐ μόνον δὲ περὶ τούτων, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων, καὶ ἄλλων πολλῶν Ἀγίων, ὅτι καὶ περὶ τῶν ἱερῶν Προφητῶν ἱστορήσεν· ἐγένετο γὰρ ὁ Ἅγιος δι' εὐφορίαν φιλομαθῆς ἄγαν, καὶ πολυίστωρ, ὡς ἄλλος οὐδεὶς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀρδαλίωνος τοῦ Μίμου!

Στίχ. Νῦν Μῖμος ὄντως Ἀρδαλίῳ, ἢ παλαι-

Μιμώμενος γὰρ Μάρτυρας τὸ πῦρ σέγει.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανῶ τοῦ βασιλέως, ἐν τοῖς θάττοις μιμούμενος, καὶ τὰ ἱερῶν ὑποκρινόμενος πάθη καὶ δράματα. Καί ποτε δόξαν αὐτῷ τὴν κατὰ τὸ μαρτύριον ἔνστασιν τῶν Χριστιανῶν ὑποκρίνασθαι, ἀναρτηθεὶς, ὡς δῆθεν τοῖς θείοις μὴ προσάγων θυσίαν, ἐξέσθη. Ὡς οὖν ἐπ' αὐτῷ κράτος παρὰ τῶν θιαστῶν

(*) Καὶ εἰς τὰ προτετυπωμένα Μηναῖα, καὶ εἰς τὸν Συναξαριστὴν, τὸ δίστιχον τοῦτο ἀναγινώσκεται οὕτω.

» Τρόφιμον τρυφὴν ποθῶν τὴν οὐρανίαν,

» Τροφὴ ξίφους γέγονε τοῦ τεθηγμένου.

Ἄλλὰ πᾶς τις βλέπει, ὅτι ὁ μὲν πρῶτος στίχος ἔχει ἀμετρον τὰς β'. γ'. καὶ δ'. πόδα· ὁ δὲ δεύτερος τὸν γ'.

ἦν, ἐπαινούντων αὐτοῦ τὴν ὑπόκρισιν ἅμα καὶ καρτερίαν, ἀνακραγὼν μέγα, καὶ σιγὴν ἐπιτάξας τῷ δήμῳ, Χριστιανὸν ἀληθεῖα ἑαυτὸν ἀνεκήρυξεν. Ὅθεν τοῦ Ἀρχόντος πολλὰ παραινέσαντος αὐτῷ μεταθεσθαι τὴν γνώμην, καὶ τοῦτο ποιῆσαι μὴ βουλευθεὶς, ἀλλ' ἐπιμένων τῇ εἰς Χριστὸν πίστι, πυρᾶς ἑξαφθείσης ἐβλήθη ἐν αὐτῇ, καὶ τελειωθείς ἐν αὐτῇ, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θωμαΐδας.

Στίχ. Αἰῶνος ἦρας τοῦδε τὴν Θωμαΐδα,

Τὸ τῆς Γραφῆς, μέλλοντος αἰῶνος Πατέρα.

Η ἁγία αὕτη Θωμαΐς ἐγεννήθη ἐν Ἀλεξανδρίᾳ· καὶ ὑπὸ τῶν γεννητόρων αὐτῆς καλῶς ἀνατραφεῖσα, καὶ παιδευθεῖσα, συνεζύχθη ἀνδρί· καὶ ἦν ἐν τῇ τοῦ ἀνδρός οἰκίᾳ εὐνοϊκῶς διακειμένη, καὶ τὰ καθ' ἑαυτὴν σωφρόνως καὶ κοσμίως διάγουσα. Ἐπεὶ δὲ συνδιήγε σὺν τῷ ὁμοζύγῳ καὶ ὁ κατὰ σάρκα πατὴρ τοῦ νεανίσκου, ὁ καὶ τὴν κόρην νύμφην ἐπαγόμενος, τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ μὴ εὐρίθοντας ἐν τῇ οἰκίᾳ, ὁ τῶν ψυχῶν ὀλοθρευτὴς διάβολος αἰσχροῦς λογισμοὺς ἐνέβαλε τῷ γέροντι κατὰ τῆς νύμφης αὐτοῦ· καὶ ἐβουλεύσατο συμμιγῆναι τῇ κόρῃ, πάντα τρόπον μηχανώμενος εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ οἰκείου σκοποῦ.

Ὡς οὖν ἡ μακαρία Θωμαΐς, πολλὰ νουθετοῦσα, καὶ παρακαλοῦσα τὸν γέροντα, ἤκουσεν οὐδὲν, πυρῶν οὗτος μᾶλλον δὲ ὑπὸ τοῦ δαίμονος σκοτισθεὶς, τὴν σπάθην λαβὼν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ πλῆξας τὴν κόρην καιρίως, ἐδιχοτόμησεν αὐτήν· καὶ ἡ μὲν τῷ Κυρίῳ παρέθετο τὴν ψυχὴν, καὶ Μάρτυς ὑπὲρ σωφροσύνης γέγονεν. Ὁ δὲ γέρον, παρעϋθὺς τὰς ὀφείας ἀποβαλὼν, περιεῖη τὴν οἰκίαν τυφλός.

Παραγενόμενοι δὲ τινες εἰς ἀναζήτησιν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εὗρον τὴν κόρην νεκρὰν κειμένην ἐπὶ τῆς γῆς. Ὡς οὖν εἶδον ταῦτα, καὶ τὸν γέροντα· ἔνθεν κῆκεῖθεν τυφλὸν περιφερόμενον καὶ πλανώμενον, ἐπυνθάνοντο, τί τὸ ὁρώμενον; Τοῦ δὲ τὴν ἀλήθειαν ἀνακαλύψαντος, καὶ αὐτόχειρα τοῦ φόνου ἑαυτὸν ἐλέγχοντος, καὶ προσβεβέντου καὶ δυσωπούτου ἀπαχθῆναι παρ' αὐτῶν πρὸς τὸν Ἀρχонта, καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν δεῖξασθαι, πεσόντες οὗτοι· παρέστησαν αὐτὸν τῷ Ἀρχοντι. Τῆς δὲ ἀληθείας διαγνωθείσης, τῇ προστάξει ταύτῃ ἀπετμήθη, ὁ γέρον τὴν κεφαλὴν.

Μαθὼν δὲ ταῦτα ὁ Ἀββᾶς Δαμιῆλ, ὁ τῆς Σκήτης πρῶτος, ἀνήγαγεν εἰς τὴν Σκήτην τὴν Θωμαΐδα, καὶ κατίθετο αὐτήν ἐν τῷ αὐτοῦ κοιμητηρίῳ, ὡς ὑπὲρ σωφροσύνης δι' αἵματος ἀθλήσασαν. Καί τις τῶν ἐν τῇ Σκήτει, ἱρωτικῆς παρρησίας βληθεὶς, προσῆλθε τῷ τάφῳ τῆς μακαρίας καὶ χρίσας ἑαυτὸν ἑλαίῳ ἐκ τῆς φωταγωγῶ, ἔλαβε καθ' ὑπνοῦς εὐλογίαν ἀπὸ τῆς κόρης ἐπιφανείσης αὐτῷ· ἔξυπνος δὲ γεγωνὼς ἀπηλλάγη τοῦ πάθους. Ἐκτοτε οὖν καὶ μέχρι τῆς σήμερον οἱ ἀδελφοὶ τῆς αὐτῆς Μονῆς, ἐν τοῖς πολέμοις τῆς σαρκὸς, μεγάλην βοήθον τὴν μακαρίαν Θωμαΐδα κίττανται.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σε. πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**ροσοδόκον μὲν τὴν καίμινον· εἰργάσατο,

» Ἀγγελος τοῖς ὁσίοις Παισὶ· τοὺς Χαλ-

» δαίεις δὲ καταφλέγον· πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν

» τύραννον ἐπέισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός,

» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ασεβείας κατεσθέσατε τὴν καίμινον, ὁμῶς σεπτοῦ κηρύγματος, ὡς Ἀπόστολοι· ὡς δὲ

Δεῖοι ὄντες Ἀθηναῖοι, αἱμάτων ῥοαῖς εἰδωλικήν,
ὑλὴν ἐφλέξατε Σοφοί· ὅθεν δοξάζεσθε.

Διελθόντες ὡς ὑπόπτεροι γῆν ἄπασαν, Ἀπόστολοι πανεύφημοι, Δεῖον κήρυγμα τῶν ἔθνων ἐσπεύρατε ψυχαῖς, ὡς ἄριστοι ὄντες γεωργοί, καὶ ὥσπερ σῖτον τῷ Χριστῷ πάντας προσήξατε.

Ωραιώθητε ὡραίοις ὑμῶν στίγμασιν, Ἀρίσταρχε καὶ Τρόφιμε· ἐλαμπρύνθητε ὑπὲρ πάντα δόκιμον χρυσόν, σὺν Πούδῃ τῷ ὄντως Δαυμαστῷ, διὰ παντός ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκδυσωποῦντες Χριστόν.

Θεοτοκίον.

Μακαρία ἐξ Ἁγίου ὠφθης Πνεύματος, βουλῆς μεγάλης Ἁγγελον, σωματώσασα, τὸν τοῦς Δείους τούτους μαθηταῖς, τῷ κόσμῳ ὡς Δείας ἀστραπαῖς, ἐξαπαστείλαντα Σεμνή, φωταγωγῆσαι πιστοῦς.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὅσις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίῃ Δυσίαν ὕδατι ἐφλέξας· ἅπαντα γὰρ δρᾷς, Χριστέ· μόνῳ τῷ βέβησαι.
» Σε ὑπερυψῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εκτεμάντες τὰς ρίζας τῆς ἀθεότητος, τῇ δρεπάνῃ τῇ Δείᾳ κατεφυτεύσατε, πίστιν ἀληθῆ, καὶ τελείαν ἐπίγνωσιν, ταῖς τῶν εὐσεβούντων, καρδίαις Θεηγόροι.

Λόγῳ Δείῳ καρδίας κατενεώσατε· καὶ τῆς γνώσεως σπόρον καταβαλόμενοι, ἄσταχυν Σοφοί, πολύχουν ἐθερίσατε, τῶν διασωθέντων, Ἀπόστολοι τὸ πλῆθος.

Οἱ ἀκλόνητοι στύλοι τῆς ἐκκλησίας Χριστῆ, τῆς ἀμπέλῃ τῆς Δείας οἱ Δεῖοι βότρυες, οἱ τὸν γλυκασμόν, τῆς ζωῆς ἀποσταῖζοντες, Ἀρίσταρχος καὶ Πούδης, καὶ Τρόφιμος τιμάσθω.

Θεοτοκίον.

Συντριβεῖσαν Παρθένη τὴν ἀνθρωπότητα, ἀνεκαίνισας ὅλην καινὴ λοχεία σου, φύσεως Δεσμους, ὑπὲρ φύσιν καινίσασα, κεχαριτωμένη, Θεοῦ τοῦ ζῶντος Μήτηρ.

(Γ' Εἰρμός· Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσις.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν ἔτολμα ἅ Ἁγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὠράθη βροταῖς, Λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Ισχύς ἀφήρηται τοῦ ἀλάστορος, πέπτωκε δὲ τὸ τούτου ἐπαιρόμενον φρύαγμα· ἀσθενεία σαρκὸς γὰρ οἱ Ἅγιοι, ταύτῃ περιπλακέντες,

ἔτρεψαν ὤλεσαν, καὶ τῆς τυραννίδος τῆς αὐτοῦ πιστὴς ἐρρύσαντο.

Ως χοῦν τὴν πλάνην ἐξελεπτύνετε, πανευκλεεῖς φωστῆρες οἰκουμένης Ἀπόστολοι, καὶ Ἀγγέλων συμπολίται ὠφθητε, μέλποντες σὺν ἐκείνοις· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Πατήρ, καὶ ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

Σαρκὸς ἰώμενοι ἀρρώστηματα, καὶ ψυχικά· Ἀπόστολοι Κυρίου νοσήματα, καὶ τελούντες ἐξαίσια θαύματα, πάντας τοὺς ἐν ἀγνοίᾳ προσεφεικύνετε, γνώσεως πρὸς φῶς ἀληθινόν· ὅθεν δοξάζεσθε.

Η Δεία μνήμη ὑμῶν ἐκλάμπασα, τὴν τῇ Χριστῷ φαιδρύνει Ἐκκλησίαν Ἀπόστολοι· ἡν ταῖς Δείαις ὑμῶν παρακλήσεσι, ῥύσασθε πάσης βλάβης τῆς τῶν αἱρέσεων, σκέποντες ἀπήμονα λαόν, τὸν εὐσεβόφρονα.

Θεοτοκίον.

Φλογὸς γεέννης με ἐλευθέρωσον, ἡ ὑπὲρ καὶ τὸ πῦρ ἀποτεκοῦσα τὰ ἄστεκτον· καὶ ψυχὴν μου πρὸς πόθον ἐπάναψον, ἄχραντε τοῦ ἐλθόντος πῦρ ἐπιγνώσεως, Κόρη ἐπὶ γῆς ἐπιβαλεῖν, Δεοχαρίτωτε.

Ὁ Εἰρμός· Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Τὸ Φωταγωγικόν, ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κρήσκεντος.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Πρὸς ἐπίπονα σκίσματα, πρὸς πολὺπλοκα θήρατρα, πρὸς δεινὰ παλαιίσματα, Κρήσκη πάνσοφε, γενναιοφρόνως ἐχώρησας, σαρκὸς μὴ φεισάμενος, ἀλλ' ἐλόμενον θανεῖν, διὰ πόθον τὸν ἔνθεον· ὅθεν πᾶσά σε, ἡ Χριστῇ Ἐκκλησίᾳ μακαρίζει, ἐκτελοῦσά σου τὴν μνήμην, Μεγαλομάρτυς πανένδοξε.

Ωμοτάτως ξέομενος, καὶ πλευραῖς ὀρυττόμενος, καὶ μαστίγων πλήθεσι, δαπανώμενος, οὐκ ἐξηρνήσω τὸ ὄνομα, Χριστοῦ τὸ σεβάσμιον. Ἀθλοφόρων καλλονή, Ἐκκλησίας εὐπρέπεια· διὰ ταῦτά σε, ἐν αἰνέσει τιμῶμεν τὴν ἀγίαν, ἑορτάζοντές σου μνήμην, καὶ προσκυνοῦντες τὰ λείψανα.

Ιέρως πυρπολούμενος, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Κτίσαντος, Κρήσκη παναοίδιμε, μέσον ἵστασο, πυρὸς μηδόλως φλεγόμενος· εἰς χεῖρας δὲ πάνσοφε, ἐναπέθου τοῦ Θεῷ, τὸ μακάριον πνεῦμά σου· ὅθεν εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, ἱκετεύων, ἱλασμόν ἀμαρτημάτων, λαβεῖν τοὺς πόθῳ τιμῶντάς σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως Θεῷ Μήτηρ ἄφθορος, καὶ ἀγνή καὶ πανάμωμος, καὶ ἀγιωσύνη πάσῃ ἀσύγκριτος, τὸν ἐναγὴ καὶ ἀκάθαρτον, καὶ πάσης αἰσχρότητος, παρανόμου καὶ δεινῆς, εὐρετὴν ἐγχειρήσεως, μὴ ἀπώσῃ με, μὴ ἐάσῃς με ὅλως ἀπολέσθαι, ἀλλὰ ρῦσαι τῶν παθῶν με, καὶ ἐπιστρέφοντα σῶσόν με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μὴ με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιῶν τῆς Προπάτορας.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, ὡς σύνηθες, καὶ τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Κρήσκειντα πηγὴν θαυμάτων ἐπαινέσω. Ἰωσήφ.
Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Κροτήσωμεν εὐσεβῶς γηθόμενοι, τῇ μνήμῃ σήμερον, τοῦ ἀθλήτου καὶ Μάρτυρος πιστοῖ, ἱερῶς ἐναθλήσαντος, καὶ τὸν τοῦ σκότους ἄρχοντα, τροπωσαμένον θείᾳ χάριτι.

Ρεόντων παραδραμῶν τὸ ἄστατον, Μάρτυς πολυάθλε, πρὸς αἰκισμοὺς καὶ μάστιγας σαυτὸν, ὀλοφύχως ἐκδέδωκας· καὶ νικητὴς γενόμενος, στεφηφορῶν Θεῷ παρίστασαι.

Ημέραν χαρμονικὴν τελέσωμεν, πανηγυρίζοντες, ἐν τῇ ἀθλήσει σήμερον πιστοὶ, τῷ θεόφρονος Κρήσκεντος, καὶ τὰ σεπτά παλαίσματα, τούτου τιμῶμεν γηθόμενοι.

Θεοτοκίον.

Σαρκᾶται ὑπερβολῇ χρηστότητος, ἐκ σοῦ ὁ Κύριος, καὶ δι' ἡμᾶς ὁράται καθ' ἡμᾶς, ὁ

τῇ φύσει ἀπρόσιτος· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν Ἀγνή παναμώμη.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χριστέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κρεμάμενος τῆς ξεσμῶν, ῥωμαλεότητι νοῦς ἤνεγκας, τὸ τῆς φθορᾶς Ἐνδοξε, πάχος προφανῶς ἐκδυόμενος.

Ενεύρου σε Ἰησοῦς, ἀγωνιζόμενον στερρώως Ἐνδοξε· καὶ τῆς σαρκὸς ἔφερες, πόνης ῥωμαλέῳ φρονήματι.

Νυττόμενος ἀληθῶς, τῇ ἀγαπήσει τοῦ Χριστοῦ ἔνδοξε, Κρήσκη στερρώως ἠθλήσας, πόνοις ἀφειδήσας τοῦ σώματος. Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην ἐν γυναιξίν, ἀνερμηνεύτως τὸν Θεὸν τέξασαν, τὴν τῷ παντὸς Δέσποιναν, ἱερολογίαις τιμήσωμεν.

Ὁ Εἰρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν κληρονόμος, ἀποδειχθεὶς δι' εὐσεβοῦς μαρτυρίας, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε παρίσταται, δόξη λαμπρυνόμενος, τοῦ Δεσπότη τῶν ὅλων· ὅθεν τὴν ἀγίαν σου, ἑορτάζομεν μνήμην, τὴν τῶν πταισμάτων λύσιν ἀθλητὰ, Κρήσκη ζητοῦντες, λαβεῖν ταῖς πρεσβείαις σου. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, ταῖς δυναστείαις σου λαλεῖν οἱ ἀνάξια· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρως; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ ῥοῦλους σῴζεις αἰεὶ ἐκ πανταίων δεινῶν. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ φέρω βλέπειν σε σταυρῷ τεταμένον, Μήτηρ ἡ σὴ Παμβασιλεῦ ἀνεβόα, ὃν ὑπὲρ φύσιν τέτοκα Υἱὸν καὶ Θεόν· οἶδα γὰρ σου Δέσποτα, τὸ φιλάνθρωπον οἶδα, ὅπως πάσχεις ἕνεκα, τῆς βροτῶν σωτηρίας· ἀλλ' ἔν οὐ σθένω Τέκνον μητρικᾶς, φέρειν ὀδύνας, σταυρῷ καθορῶσά σε.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔσται ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγαῖον· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αναρτώμενος ἐν ξύλῳ γενναιοφρόνως, τοὺς αἰκισμοὺς ὑπέφερες, Μάρτυς ἀθλοφόρε· πάθος γὰρ εἰκόνιζες, τὸ θείον καὶ ἄχραντον, δι' ἃ τὴν ἀπαίθειαν εὗρηκας.

Παρισταίμενος ἐνώπιον τῶν τυράννων, τὸ τῷ Κυρίῳ ὄνομα, πίστει ἀδιστακτῶ, Κρήσκη ὠμολόγησας, καὶ χαίρων ἐγνήθησας· ὅθεν εὐσεβῶς σε γεραίρομεν.

Ηκολούθησας τοῖς ἴχνεσι τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὰ αὐτῇ σωτήρια, πάθη εἰκονίσας, μάστιγας ὑπήνεγκας, καὶ βίαιον θάνατον, Μάρτυς ἀθλοφόρε αἰοῖδιμε.

Γενναϊότητι κατέπληξας τοὺς αἰθερούς, ὑπομονῇ τε σώματος, Κρήσκη θειγόμε, τὸν τῆς νίκης στέφανον, δεξάμενος ἐνδοξε, καὶ τὴν δι' αἰῶνας ἀπόλαυσιν. Θεοτοκίον.

Η τὸν Κύριον ἀπάντων τῶν ποιημάτων, ὑπερφυῶς κηύσασα, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῇ ἰδίᾳ πλάσματος, ἡ πάναγνος Δέσποινα, ἀξιοπρεπῶς μακαρίζεται.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφῶδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ναμάτων ζωτικῶν, τῶν τοῦ Πνεύματος ἐμπλεως, γενόμενος τῆς κακίας, ἀπεξήρανας Μάρτυς, τὰ ρεύματα θεόπνευστε.

Θανάτῳ τὴν ζωὴν, τὴν ἀγήρω κτησάμενος, Πανεύφημε ἀναβλύξεις, δωρεὰς ἀθανάτης, τοῖς πίστει προσιαῦσί σου.

Αιμάτων σου ῥοαῖς, ἱερῶς φοινισσόμενος, καὶ σίγμασιν Ἀθλοφόρων, καλλυνόμενος Μάρτυς, ὡς ἄστρον ἀναδέδειξαι.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε δι' ἧς, τῆς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, πανύμνητε Θεοτόκε, καὶ βαῶμέν σοι· Χαῖρε, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ· σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρε κεκαθαρμένη, τῷ δι' αἵκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντε αἷματι.

Μέλεσιν, ἐδοξάσθη τοῖς σοῖς· ὁ Δεσπότης σὺ, Κρήσκη θαύπνευστε Μάρτυς· διὰ τοῦτο νῦν σε ἀντιδοξάζει, ἐν σημείοις, καὶ πολλοῖς θαυμασίοις καὶ τέρασιν.

Ανθραξι, τῆς ἀγάπης Κυρίου πυρούμενος, διὰ πυρὸς ὑπεδέξω, Μάρτυς ἀθλοφόρε τὸ θεῖον τέλος, καταφλέξας, παλυθεοῦ ἀπάτης τὸν ἄθεον.

Τίμιον, ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος, σὺ παμ· μακάριστε Κρήσκη, ἀνεφάνη· μέσον πυρὸς γὰρ ὥφθης, μεγαλύνων, καὶ δοξάζων Θεὸν ἀκατάφλεκτος.

Θεοτοκίον.

Ως θρόνον τῇ Δεσπότῃ τῶν ὅλων πυρίμορφον, ὑμνολογοῦμέν σε Κόρη, καὶ τερπνὸν παλάτιον καὶ λυχνίαν, καὶ παστάδα, καὶ δεόδεκτον ἄχραντε τράπεζαν.

Ὁ Εἰρμός· Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Συκαξάριον.

Τῇ ΙΕ'. τῇ αὐτῇ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κρήσκεντος, τοῦ ἐν Μύροις τῆς Λυκίας. Στίχοι.

Θαίμβος βλέπειν Κρήσκεντα τῇ πυρὸς μέσον, Ἡγούμενον λειμῶνα τερπνὸν τὴν φλόγα.

Καίθανε καὶ Κρήσκης πέμπτη δεκάτῃ πυρὶ λαύρω.

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Μύρων τῆς Λυκίας, γένους ἐνδόξου, τὴν ηλικίαν προβεβηκώς. Ὁρῶν δὲ τὴν ἀσέβειαν κομῶσαν, καὶ τὴν τῶν εἰδώλων θρησκείαν ἐπαιρομένην, καὶ πολλοὺς τῇ πλάνῃ δεδουλωμένους, καὶ αἰδᾶς τοῖς ἀψύχοις προσάγοντας, παρήνει τῆς ματαιότητος ἀποστῆναι (προσελθὼν μέσον αὐτῶν), καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἐπιστρέψαι, τὸν παρὰ τοῖς Χριστιανοῖς σιδαζόμενον, μόνον ὄντα δημιουργόν, καὶ πνοῆς καὶ ζωῆς ἀπάσης χορηγόν.

Τοῦ δὲ Ἡγεμόνος, κακοδαίμονα τὸν Ἅγιον ὀνομάσαντος, ὅτι δὴ αὐθαιρέτως πρὸς τὰ θεία χωρεῖν ἔγνωκε, τῆς ἐσχάτης μενδ' ἐκλείας καὶ εὐδαιμονίας, ἀντίφησεν ὁ Ἅγιος, τὸ πάσχειν ὑπὲρ Χριστοῦ. Ἐρωτώμενος δὲ τύχην, καὶ πατρίδα, καὶ ὄνομα, ἀντὶ πάντων, Χριστιανὸν ἑαυτὸν εἶναι ἔλεγε, μὴ καταδεξάμενος μηδὲ ἐν σχήματι σέβας τοῖς εἰδώλοις προσενηγεῖν, καθὼς ὁ Ἡγεμὼν συνεβούλευεν· ἀλλ' ἐπὶ πάντων τῷ Θεῷ ἐξομολογούμενος, καὶ φάσκων μὴ δύνασθαι ἄλλοτε τὸ σῶμα ποιῆσαι, παρὰ τὸ δοκοῦν τῇ ψυχῇ ὡς παρ' αὐτῆς ἀγόμενον καὶ κινούμενον. Διὰ ταῦτα οὖν πρῶτον μὲν ἀναρτηθεὶς τύπτεται, εἶτα ξίστα· καὶ μετὰ τοῦτο, πυρὰς ἐξαφθείσης, ἐν αὐτῇ βληθῆναι κατεκρίθη. Τοῦ δὲ πυρὸς μηδὲ τριχὸς αὐτοῦ διαφθείραντος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Βασιλίσσης καὶ Ἀναστασίας.

Στίχ. Ἀμνοῦ Θεοῦ σφάττουσαν ἀμνάδας δύο, Ἀναστασίαν καὶ Βασιλίσσιν ἅμα.

Αὗται ὑπῆρχον ἐκ τῆς μεγαλοπόλεως Ῥώμης, εὐγενεῖς καὶ πλούσιαι, μαθήτριάς γεγνηῖαι τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Μετὰ δὲ τὴν ἐκείνων τελείωσιν, τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα νυκτὸς ἀνελόμεναι καὶ κηδεύσασαι, διεγνώσθησαν τῷ Βασιλεῖ Νέρωνι. Καταμηνυθεῖσαι δὲ, τότε μὲν εἰς φυλακὴν παρεπέμφθησαν· ὑπερον δὲ ἐξαχθεῖσαι, καὶ τῇ εἰς Χριστὸν ἐμολογίᾳ ἐμμένειν εἰποῦσαι, ἀναρτῶνται, καὶ τοὺς μαστοὺς, καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, καὶ τὰς γλώσσας ἀποτίμνονται· καὶ τίλος μαχαίρας κατατομῶνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῇ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λεωνίδου, Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

Στίχ. Σκότος συνέσχε τὰς Ἀθήνας ἄθρόον.

Δύναντος αὐταῖς ἡλίου Λεωνίδου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδώρου πρεσβυτέρου, καὶ Παυσалуπία.

Στίχ. Παυσολυπίω καὶ Θεοδώρῳ Δύτη,

Δωρόν τι παυσίλυπον ὄντως τὸ ξίφος.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σε πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Εἰν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιταῖοι Παῖδες τῇ
Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ
φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραυγάζον· Εὐλογη-
μένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Νέους τρεῖς Παῖδας, ἐξεικονίζων Μάρτυς ἐν-
δοξε, μέσον τοῦ πυρός ἐβλήθης διὰ Χρι-
στὸν, καὶ τὸ τέλος τὸ μακάριον, ἐν τούτῳ δέ-
δεξαι, ὑμνολογῶν Θεὸν παμμακάριστε.

Εἰν μέσῳ ἔστης, φλογὸς ἀστέκτις χρυσὸς ὡς
ὄβρυζος, πίστει ἐξαστραπτῶν Μάρτυς ἀ-
ληθινή, καὶ φωτίζων τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλο-
γημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Πυρὸς Παμμακάρις, δυνατωτέραν ἔχων ἐνστα-
σιν, μέσον ἐβλήθης πανεύφημε τῷ πυρὸς,
ἀπερίτρεπτος διέμεινας, πλάνης τοὺς ἀνθρώπους
ἀποσθεννύων, Κρήσκη πολυάθλε.

Θεοτοκίον.

Ἀγιώτερα, τῶν Χερουβὶμ ὦφθης Πανάμωμε,
λόγῳ συλλαβοῦσα Λόγον τὸν τῷ Πατρὸς,
ὃν ὑμνοῦντες ἀνακραζόμεν· Εὐλογημένη σύ, ἐν
γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
ναμιν ἐσθесαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
σεβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἰδεῖν ἐφίεμενος Χριστὸν, στολαῖς ἐφαιδρυνας,
τῶν ἀρετῶν σεαυτὸν, ἐξυφανθείσας σοι ἄνω-
θεν· καὶ παρίσταται γηθόμενος, τῷ ἀθανάτῳ
Βασιλεῖ, βοῶν πανόλβιε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ
ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νοὸς καρτερίᾳ τὸν πικρὸν, ὑπέστης θάνατον,
πυρὶ ὀπτάμενος, ὡς ἄρτος ἐνδοξε ἡδιστος,
τοῦ τῶν ὅλων Βασιλεύοντος· ὃ παριστάμενος
βοᾷς, ἀγαλλομένη ψυχῇ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ
ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εἰληφὼς παρὰ Θεοῦ σαφῶς, τὴν χάριν Ἐνδο-
ξε, λύειν νοσήματα, διώκειν πνεύματα πάν-
τοτε, τὴν ψυχὴν ἐξασθενοῦσάν μου, ἁμαρτιῶν
ταῖς προσβολαῖς, ἵασαι δέομαι, ἵνα κράζω· Εὐ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίγμασι πολλοῖς ὠραῖσθεις, ὑπῆλθες Ἄγιε,
τὸ πῦρ τὸ ἀσβεστον, καὶ ὡς ὀχήματι ἐν-
δοξε, ἐπιβάς τούτῳ ἀνέδραμες, πρὸς ὃν ἐπόθη-

σας Θεὸν, μέλπων γηθόμενος· Εὐλογεῖτε, πάν-
τα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὡθαῦμα! πῶς τέτοκας Θεὸν, βροτὸν γενό-
μενον, Θεοχαρίτωτε; πῶς ἀκατάφλεκτος
ἔμεινας, πῦρ τὸ ἀστέκτον χωρήσασα; χαριστη-
ρίοις σε φωναῖς ὅθεν δοξαζόμεν καὶ βοῶμεν·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.
Ὁ Εἰρμός· Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτρου
σε Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
στός συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
ἐπαγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Γερολογίαις σε θείαις, Μάρτυς Χριστοῦ ἀνευ-
φημοῦμεν, ὡς τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ὑπερ-
βαλλόντως εὐαρεσθήσαντα, καὶ καθελόντα ξόα-
να, τῆς ἀπωλείας ἀνδρικώτατα.

Ὡς ὑπερφυεῖς σου οἱ πόνοι! ὡς εὐκλεεῖς σου
οἱ ἰδρώτες! οὓς ὑπενεγκὼν διὰ Χριστὸν,
ἀρρήτως δόξης Μάρτυς ἡξίωσαι, ὑπὲρ ἡμῶν δεό-
μενος, τῶν εὐσεβῶς μακαριζόντων σε.

Σήμερον ἡ πόλις Μυρέων, περιφανῶς πανη-
γυρίζει, ἄδουσα τοὺς ἀθλοὺς σου Μάρτυς,
καὶ τοὺς κινδύνους καὶ τὰ παλαίσματα, ἅπερ
γενναίως ἠνεγκας, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγωνισάμενος.

Ἡμεροφαῖ ὡς ἀστέρα, ἡ Ἐκκλησία σε γνω-
ρίζει, θείαις φρονιτωρίαις τὸν κόσμον, Με-
γαλομάρτυς περιαυγάζοντα, ὅθεν τελεῖ τὴν μνή-
μην σου, τὴν φωτοφόρον εὐφημοῦσά σε.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε Κόρη, ἐκ φωτοφόρου σου
νηδύος, ὁ Δημιουργὸς τοῦ ἡλίου, καὶ τῆς
σελήνης Χριστὸς ὁ Κύριος· ὃν ἐκτεκὼς ἰκέτευε,
φωταγωγῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός· Λίθος ἀχειρότμητος.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἥχου, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκο-
λουθία, ὡς σύνηθες, ἡ Α'. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων γυναικῶν Ἀγάπης,
Εἰρήνης καὶ Χιονίας.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παρθένοι νεάνιδες σεπτῶν, ἀρετῶν ἐπώνυμοι,
καὶ ἀρεταῖς ἐκτρέφόμεναι, πρὸς τὸν ἀκρο-

τατον, εὐσεβείας ὄρον, ἀνδρικῶς ἐφθάσατε· καὶ νῦν πρὸς οὐρανὸν ἀνεδράμετε, Χριστῷ πρεσβεύουσαι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παρθένους νεάνιδες σαφῶς, Εὐας τῆς προμήτορος, ἐπιτηδείως κομίζεσθε, πόθον Θεώσεως, ἀνενδότῳ νεύσει, πρὸς Θεὸν Θεούμεναι, καὶ θείας θεωρίας πληρέμεναι· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Γενναίῳ φρονήματι Χριστὸν, ὡς ἐνστερνισάμεναι, τὸν ἰσχυρὸν κατεπάτησαν, αἱ γενναιοφρονες, τὸν τὴν Εὐαν παῖλαι, δόλῳ ἀπατήσαντα· καὶ τοῦτον κατὰ κράτος νικήσασαι, Χριστῷ πρεσβεύουσι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προσῴσαν Παννύμνητε δεινῶς, τὴν ψυχὴν μεπάθεσι, πονηροτάτοις θεράπευσον, ἢ τὸν ἀκέστορα, καὶ σωτῆρα πάντων τὸν Χριστὸν κηρύσσασα, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον, τὸν τραυματίσαντα, διαβολῇ τὴν κακόνοιαν, καὶ θανάτῳ, ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδίκον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόᾳ σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκες; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με, εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Χριστοῦ προσοίσω Μάρτυσιν Θεῖον μέλος.
Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.
• Ὡς τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν
• Ἀλὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ὅτι
• μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Χάριν μοι οὐρανόθεν, Μάρτυρες Κυρίου νῦν αἰτήσασθε, τὴν ὑμῶν εὐφημοῦντι, ἐπὶ γῆς φωτοφόρον πανήγυριν.

Ρήξασαι προσπαθείας, σαρκικῆς δεσμᾶς ἐν θείῳ Πνεύματι, τῷ Χριστῷ αἱ Παρθένοι, συνεδέθησαν σθένει Θεότητος.

Ἰσχυσεν ὁ Βελίαρ, ἀπατήσαι πρὶν τὴν Εὐαν σεπτὰ Μάρτυρες· ἀλλὰ νῦν κατησχύνθη, τοῖς ποσὶν ὑμῶν ὄντως πατούμενος.

Σώμασιν ἡγνισμένοις, ἐκ Παρθένου Κόρης τὸν ἐκλάμπαντα, θεραπεύσασαι Λόγον, αἱ Παρθένοι, σὺν τούτῳ εὐφραίνονται.

Θεοτοκίον.

Τίτεις ἀνερμηνεύτως, ὃν Πατὴρ ἀρρέυστως ἀπεγέννησε, καὶ μαζοῖς διατρέφεις, τὸν ταῖς σύμπαντα τρέφοντα Δέσποινα.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἰ τὸ στερέωμα, τῶν προστρέχόντων
• Σοι Κύριε· σὺ εἰ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
• σμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Οὐμβροῖς Θείου Πνεύματος, καταρδευόμεναι στάχυνας, μαρτυρικούς, θεία γεωργία, αἱ Παρθένοι ἐξήνθησαν.

Υπὲρ τὰ ὁρώμενα, τὰ μὴ βλέπόμενα στέργουσαι, τοὺς ὁρατοὺς, καὶ τοὺς ἀοράτους, ἐτροπώσαντο δαίμονας.

Πῦρ ἢ ἐπτοήθητε, προσαναπτόμεναι Πνεύματος, θείῳ πυρί· ὅθεν ἰαμάτων, θείαν δρόσον πηγάζετε. Θεοτοκίον.

Ρῆξον τῶν πταισμάτων με, δεινὸν χειρόγρα-
φον Δέσποινα, ἢ τὰ δεσμὰ λύσασα τοῦ Ἀδου, τῇ ἀσπόρῳ κηρύσει σου.

Ὁ Εἰρμός· Σὺ εἰ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'· Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Νυμφευθεῖσαι Κυρίῳ θεοπρεπῶς, ὥς περ προῖκα τὸ αἷμα καὶ τὴν σφαγὴν, αὐτῷ προσ-
ηνέγκατε, Ἀθληφόροι νεάνιδες, καὶ νυμφῶνας Θείου, ἀξίως ἐνύχετε, φωτισμῷ ἀρρήτου, ἀπαύστως πληρούμεναι· ὅθεν τὴν ἀγίαν καὶ σεπτήν ὑμῶν μνήμην, τελοῦντες ἐν πνεύματι, τὸν Σωτῆρα δοξάζομεν, καὶ πιστῶς ἀνακραζόμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν. Θεοτοκίον.

Γὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ συλλαβῆσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν πάντα βασιζόντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάσιν τῆς κτίσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, παναγία Παρθένε· Ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ὅταν μελλῶ παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, δώρησαί μοι τότε τὴν σὴν φιλανθρωπῶς ταχινὴν βοήθειαν· σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἢ ἀμναῖς θεωρῆσα ἐπὶ Σταυροῦ, ὠλόλυξε δακρυσά, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγαλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ

δὲ σπλάγχνα σε φλέγονται, ὁρώσης σε τὴν σαύ-
ρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους,
Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιστῶς
ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσ-
κυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Εἰσακήκου** Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Οἱ τοῦ σώματος ἔρωτες, ἔρωτι τῷ θείῳ ὑ-
ποχωρήσαντες, καταγωγή τοῦ Πνεύμα-
τος, τὰς Χριστοῦ παρθένους ἀπειργάσαντο.

Συμφωνία θεόφρον, τοῖς ὑπεναντίοις ἀντι-
ταξάμεναι, νίκην θείαν ἀπηνέγκασθε, καὶ
στεφάνων θείων ἡξιώθητε.

Ο χορὸς ὁ μακάριος, τῶν ἀειπαρθένων πυρὶ
ὀπτῶμενος, εὐωδία προσενήνεται, τῷ ἐκ
τῆς Παρθένου ἀνατείλαντι.

Γερῶς ὥσπερ ἄκακοι, ἡγεσθε ἀμναῖδες θύεσθαι
Πάινσεμνοι, οὐκ ἐρίζουσαι, οὐ κράζουσαι, ἀλ-
λὰ προαιρέσει θανατῶμεναι. Θεοτοκίον.

Σωματούμενον Κύριον, ἔτεκες Κυρία πάσης
τῆς κτίσεως· ὃν ἰκέτευε φύσθῃναί με, ἐχ-
θροῦ Παναγία κυριεύοντος.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Φ**ώτισον ἡμᾶς, τοῖς προσταγμασί σου Κύ-
» ριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ,
» τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν φιλόανθρωπε.

Ωρθρισαν ὁμοῦ, πρὸς Χριστὸν τὸ φῶς τὸ ἁ-
δυτον, αἱ Παρθένοι οἱ θεόφρονες, καὶ ὑ-
πὲρ φέγγος, τοῦ ἡλίου κατηνυγίσθησαν.

Μετὰ ἀνδρικῶς, ἐκδεδώκατε πρὸς βαίσανα,
βασανίσασαι τὸν τύραννον, τῇ καρτερίᾳ,
Ἀξιάγαστοι τῆς πίστεως.

Ανθος ἱερόν, τῶν Μαρτύρων ἀνεδείχθητε,
εὐωδία θείας γνώσεως, τῇ Ἐκκλησίᾳ,
διαπνεύουσαι Πανεύφημοι.

Ρήμασιν ὑμῶν, ὁ μέγας αὐχὸς πεφίμωται·
καρτερία δὲ νενίκηται, καὶ ἀφανεία, πα-
ρεπέμφθη Παναγίδιμοι. Θεοτοκίον.

Τέλος μοι χρησὸν, προσγενέσθαι Κόρη πρέσ-
βευε, ὅπως φύγω τὰς μενούσας με, ἀτε-
λευτήτους, τιμωρίας καὶ σωθήσομαι.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
» ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωάννης· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Υπέμειναν τῆς σαρκὸς τὰς ὀδύνας, καὶ πυ-
ρὸς τὰς τιμωρίας ἀνδρείως, αἱ τοῦ Χριστοῦ
ἀθληφόροι καὶ νύμφαι, ἡ Χιονία Ἀγάπη Εἰρήνη
τε· καὶ στέφανον τὸν εὐπρεπῆ, καὶ τὴν ἄρρη-
τον δόξαν ἀπέλαβον.

Συρόμεναι ἐπὶ γῆς ὥσπερ λίθοι, κατεστρέ-
ψατε Παρθένοι τῆς πλάνης, οἰκοδομὴν πα-
σαν σθένει τῇ Λόγῃ, καὶ πρὸς ναὸν ἐνεχθεῖσαι
τὸν ἅγιον, παρίστασθε περιχαρῶς, τῷ δεσπό-
ζοντι πάσης τῆς κτίσεως.

Αἵματα ἡ σορὸς Χιονίας, καὶ Εἰρήνης καὶ
Ἀγάπης πηγάζει, ἐκ τῶν πηγῶν ἀρδομένη
πλουσίως, τοῦ Παρακλητοῦ, καὶ παύει νοσή-
ματα· ποτίζει δὲ τῶν εὐσεβῶς, προσιόντων
καρδίας ἐν χάριτι. Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως δερματίνους χιτῶνας, ὁ Ἀδάμ
ἀποβαλὼν τῇ σαρκώσει, τοῦ σοῦ Υἱοῦ,
Θεοτόκε Παρθένε, καταστολὴν θείας δόξης ἐν-
δέδυται, δοξάζων σε περιχαρῶς, ὡς Μητέρα
Θεοῦ παναμώμητον.

Ο Εἰρμός· Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.
Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἡχοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΣ'. τῇ αὐτῇ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρ-
τύρων γυναικῶν, Ἀγάπης, Εἰρήνης, καὶ Χιονίας.

Στίχοι.

Χαὼν τὸ πῦρ ἦν τῇ Χιονίᾳ τάχα,
Οὐ συμμετασχεῖν ἠγάπησεν Ἀγάπη.

Βέλος σε πέμπει πρὸς τὸν εἰρήνης τόπον,
Ἀφ' αἱμάτων σῶν ἐκμεθυσθὲν Εἰρήνη.

Χιονίην τ' Ἀγάπην ἐκκαίδεκάτῃ κατέκαυσαν.

Κατὰ τὸν καιρὸν, ὅτι Χρυσόγονος ὁ Μάρτυς ὑπὸ Διο-
κλητιανῷ, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, τὴν κεφα-
λὴν ἀπειμῆθη πλησίον λίμνης, ἐν ἣ αἱ τρεῖς αὐταὶ κατέ-
μενον ἀδελφαί, Ἀγάπη, Εἰρήνη, καὶ Χιονία, μετὰ Ζωί-
λον τινὸς δούλου τοῦ Θεοῦ, ἐφάνη ὁ Χρυσόγονος τῷ Ζωίλῳ
καθ' ὕπνου, λέγων αὐτῷ, ὅτι ἡ ἀγία Ἀναστασία (ἡ Φαρ-
μακολύτριά δηλ.) μίλλει συναγωνίσασθαι ταῖς ἀγίαις τρι-
σὶν ἀδελφαῖς, καὶ σὺν αὐταῖς τιλεῖν τὸν ἀγῶνα τοῦ Μαρ-
τυρίου. Ταῦτα μαθοῦσα ἡ ἀγία Ἀναστασία, ἐκολούθησε
τῷ Ζωίλῳ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὰς Ἀγίας, καὶ ὑπάσατο
αὐτάς, καὶ ἐδούλευσεν αὐταῖς. Εἵτα, μαθὼν ὁ Διοκλητια-
νός, ἐκράτησεν αὐτάς, καὶ παρέδωκε τῷ τῆς χώρας Ἀρ-
χοντι, καὶ ἐτιμωρήθησαν παρ' αὐτοῦ· καὶ πάλιν παρεδό-
θησαν Σισινίῳ ἱτέρῳ Ἀρχοντι. Οὗτος οὖν τὴν μὲν Ἀγά-
πην καὶ Χιονίαν πυρὶ παρέδωκε· τὴν δὲ ἀγίαν Εἰρήνην
εἰς τῶν στρατιωτῶν, τὸ τόξον αὐτοῦ τείνας, καὶ βίλος
πέμψας κατ' αὐτῆς, τῷ τέλει παρέδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Φήλικος ἐ-
πισκόπου, Ἰανουαρίου πρεσβυτέρου, Φουρτου-
νάτου, καὶ Σεπτεμίνου.

Στίχ. Τετράς ἀθλητῶν συγκεκομμένων ξίφει,

Νῦν συγχορεύει μυριάσιν Ἀγγέλων.

Τῷ ὁγδόῳ ἔτι τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἐξῆλθε δόγμα κατὰ πᾶσαν χώραν τοῦ καίσεσθαι πᾶσας τὰς βίβλους τῶν Χριστιανῶν. Ἀπειτάλη οὖν ἐν πόλει τοῦ Βιουκᾶν Μαριανός τις, ἡ, ὡς ἐν ἄλλοις γράφεται Μαγνιανός, ἀνὴρ παμμίαιρος· ὃς δὴ παρίστησε Φήλικα τὸν ἐπίσκοπον, Ἰανουάριον τὸν πρεσβύτερον, Φουρτουναίον, καὶ Σεπτεμίνον· καὶ ὑπαναγνούς τὸ βασιλικὸν δόγμα, ἀπήτει αὐτοῖς τὰ παρ' αὐτῶν βιβλία. Ὁ δὲ ἁγιώτατος Ἐπίσκοπος φησὶ πρὸς αὐτόν· Γέγραπται, ὦ Ἡγεμῶν, «Μὴ δότε τὰ ἅγια τοῖς κυσί, μηδὲ ῥίψητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἐμπροσθεν τῶν χοίρων». (Ματθ. ζ'. 6). Μάτην τοίνυν ἀγωνιάς, καὶ βασιλικὰ ἐπιφέρει προστάγματα. Ὁ Ἀρχὼν εἶπεν· Ἀφες τὰς μωρολογίας καὶ ποίησον τὸ θέλημα τοῦ Βασιλέως, ἐπεὶ δεσμιόν σε ἀποστελῶ πρὸς τὸν Ἀνθύπατον. Καὶ ὁ Ἅγιος· Ὅποιος εἰμὶ, φησὶν, ἐν σοί, τοιοῦτος καὶ ἐν πᾶσι, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ Βασιλεῖ σου εὐρεθῆσομαι.

Τότε τῇ φυλακῇ ἐγκλείσας τοῦτον, ἀνεπιμέλητον εἶασεν ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς. Εἴθ' οὕτως ἐξαγαγὼν, ἐπανέκρινε· καὶ δεσμεύσας αὐτόν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, ἀπέστειλε πρὸς τὸν Ἀνθύπατον. Καί κινος πάλιν ἐξετάσας αὐτούς, τῇ φυλακῇ καθείρξε. Καὶ μεθ' ἡμέρας ἑξ' ἐξαγαγὼν αὐτούς, δεσμίους ἀπέστειλε τῷ Ἐπαρχῷ τῶν Πραιτωρίων· οὗς ἐκεῖνος δεξάμενος, καὶ πάμπολλα ἐκφοδήσας, μετὰ πολλῆς ἀσφαλείας ἐν φυλακῇ, δεινοτάτῃ, τούτους ἀπέρριψε.

Καὶ μεθ' ἡμέρας δεκατίσσας ἐξαγαγὼν, καὶ ἐπανακρίνας, εἰσῆξεν αὐτοὺς ἐν πλοίῳ μετὰ ἵππων, δεδεδεμένους ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν. Κυλιόμενοι δὲ αἱ Ἅγιοι ἐν τοῖς ποσὶ τῶν ζώων, ἀποσιτοῖτε ὄντες καὶ τοῦ ὕδατος ἀγευστοὶ ἐπὶ ἡμέρας τίσσας, πύχαρίστου τῷ Θεῷ. Καὶ φθάσαντες εἰς λιμένα πόλεως τινος, ἐδεξιώθησαν κρυφίως ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν. Ἐκεῖθεν καταλαβόντες πόλιν, Ταυρομένην καλουμένην, καὶ ἀποπλεύσαντες ἐν Λυκαονίᾳ, ἦλθον εἰς πόλιν Αἰλούρων. Τότε ὁ δύστηνος ἐκεῖνος Ἐπαρχος, λύσας τοὺς Ἅγίους τῶν δεσμῶν, φωνῇ πραιπῆτας ἐρωτήσας πρὸς αὐτοὺς ἐκοιεῖτο. Τῶν δὲ ἀντιλεγόντων μήτε βίβλους προδοῦναι, μήτε τοῖς εἰδώλοις θῦσαι, προσέταξεν αὐτοὺς μαχαίρα ἀποτμηθῆναι. Καὶ λαβόντες τὴν ἀπόφασιν, προσήψαντο· καὶ ἀποτμηθέντες τὰς κεφαλὰς, στεφάνους ἐκ χειρὸς Κυρίου ἐδέξαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Λεωνίδου, Χαρίσσης, Νίκης, Γαληνῆς, Καλλίδος, Νουνεχίας, Βασιλίσσης, καὶ Θεοδώρας.

Στίχ. Κόλποις θαλάσσης ἐκδοθεὶς Λεωνίδης,
Φθάνει κολυμβῶν Ἀβραὰμ κόπων ἄχρι.

Θάλασσαν ἡ Χαρίσσα φρίττειν οὐκ ἔχω,
Ἦτις θαλάσσαν προξενεῖ μου χαρίτων.

Βυθῷ Γαληνὴ καὶ Νίκη βεβλημέναι,
Νίκην ἐφεῦρον καὶ γαλήνην ἐκ σάλου.

Βυθὸς θαλάσσης λαμβάνει τὴν Καλλίδα,
Κάλλους ἐρώσαν ψυχεραστοῦ Κυρίου.

Εὐροῦσα κέρδος ἐκ βυθοῦ σωτηρίαν,
Τὸ νουνεχές σου δεικνύεις, Νουνεχία.

Γαστήρ θαλάσσης λαμβάνει κόρας δύο,

Λίχνην φυγούσας, δυσσεθείας γαστέρας.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες ὑπῆρχον ἐκ τῆς Ἑλλάδος· καὶ ὁ μὲν Λεωνίδης συνελήφθη ἐν Τροιζῆνι, ἐξάρχων πνευματικοῦ χοροῦ, ἐν ταῖς ἑορτασίμοις ἡμέραις τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως, καὶ ἤχθη εἰς Κόρινθον. Ἡ δὲ Χαρίσσα καὶ Νουνεχία, καὶ ἡ μήτηρ τῆς Νουνεχίας Βασίλισσα, καὶ Νίκη, καὶ Γαληνὴ, καὶ Καλλία, καὶ Θεοδώρα, ἐκ τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρχον, καὶ ἤχθησαν καὶ αὗται εἰς Κόρινθον πρὸς Βενούστον τὸν ἡγεμένα· ὅς, τὸν Ἅγιον Λεωνίδην εὐρὼν ἀσάλευτον ἔχοντα τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, κριμάσας, ἀφειδῶς προσέταξε ξίσθαι· εἴτα μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐνδοθῆναι ἐκίλευσεν. Ἐνθα λέγεται τὴν μακαρίαν Χαρίσσαν ἄδειν προσφωνοῦσαν, ὥσπερ ποτὲ τὴν Μαριάμ ἐπὶ τῇ καταποντίσει τῶν Αἰγυπτίων· Ἐν μίλιον ἰδραμον, Κύριε, καὶ εὐράτευμά με ἰδίωξε, Κύριε, καὶ οὐκ ἠρνησάμην σε, Κύριε· σῶσόν μου τὸ πνεῦμα. Τοὺς δὲ λοιπούς, συνεπακούοντας καὶ συμφάλλοντας, φθάσαι μέχρι τῆς θαλάσσης· καὶ ἐν πλοίῳ ἐπιβάντας, τῆς ὁδῆς παρατεινομένης, ἀναχθῆναι ἐπὶ σταδίους τριάκοντα· εἴτα προσδεθέντας λίθοις ἐξωσθῆναι τὰς ὕδας· γενέσθαι δὲ τὴν Μαρτυρίαν αὐτῶν πρὸ μιᾶς τοῦ Πάσχα ἡμέρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Εἰρήνης.

Στίχ. Εἰρηνικῶς ζήσασα, Μάρτυς Εἰρήνη,
Οὐκ εἰρηνικῶς, ἀλλ' ἐκ τῆς ξίφους θνήσκεις.

Η τις ἦν κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ Πάσχα ἐν χώρᾳ τῆς Ἑλλάδος, ὅτε καὶ ὁ ἅγιος Λεωνίδης μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ ἑμάρτύρησεν, ἐν ἰδίῳ εὐκτηρίῳ μετὰ τῶν τότε Χριστιανῶν τὸν Θεὸν δοξολογῶσα. Κατεμνηνύθη οὖν τῷ Ἀρχοντι, καὶ κρατηθεῖσα, ἐν φρουρᾷ ἐδλήθη. Εἴτα ἐξαχθεῖσα, καὶ τὴν γλῶτταν ἐκκοπεῖσα, καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκριζωθεῖσα, τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν
» τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον
» τὸ πῦρ, μετέβαλον βῶντες· Εὐλογητὸς εἰ Κύ-
» ριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θῆρας ἀγρίους ἐπιόντας, οὐ παφλαίζουσιν
ὁρμὴν πυρὸς ἀστέκτου, οὐ μελῶν ἐκτο-
μας, οὐ πόνος πολυτρόπους, αἱ τοῦ Χριστοῦ
νεάνιδες, ἐδειλίασαν ἐμφρόνως.

Εχουσιν ὄμματα καρδίας, πρὸς τὸν σῶζον-
τα Θεὸν καὶ Βασιλέα, αἱ ἀμνάδες Χρι-
στοῦ, ἐχώρησαν πρὸς πᾶσαν, τοῦ δυσμενοῦς
παράταξιν, καὶ ἐνίκησαν ἀνδρείως.

Ιλέως ἔσθ' τοῖς σοῖς δούλοις, Ὑπεράγαθε
πρεσβείαις Χιονίας, καὶ Εἰρήνης σεμνῆς,
καὶ τῆς σεπτῆς Ἀγάπης, ἀμαρτιῶν συγχώρη-
σιν, δι' αὐτῶν ὑμῖν παρέχων.

Ολον τὸν νοῦν πρὸς τὸν νυμφίον, ἀνατείναι-
σαι Χριστὸν αἱ Ἀθληφόροι, ὡς τρυφὰς τὰς

πικράς, ἠγήσαντα βασάνης, Εὐλογητὸς εἴ κρᾶ-
ζουσαι, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Νέκρωσον Ἀχραντε τὴν ζῶσαν, καὶ νεκροῦ-
σαν τὴν ψυχὴν μου ἁμαρτίαν· καὶ ζωῆς
μετασχεῖν, ἀξιώσόν με θείας, ἢ τὴν χαρὰν κη-
σασα, καὶ νεκρώσασα τὸν ὄφιν.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ Θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν
» τῷ πυρὶ, καὶ τὴν πλάνην, καταπατύν-
» τες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου
» τὸν Κύριον.

Μεμνημένοι τὰ θεία παραδόξως ἐν τῷ και-
ρῷ τῶν ἀγώνων, γνῶμην ἀνδρείαν ἀνέ-
λαβον, τοῦ Χριστοῦ αἱ ἀμνάδες, στερόνως ἐνα-
θλήσασαι.

Εσκοτισμένος τῇ μέθῃ ὁ διώκτης, τῆς ζοφε-
ρᾶς ἁμαρτίας, γέλῳτ' ἀφλήσας ἐφαίνετο·
αἱ Χριστοῦ δὲ παρθένοι, ὡς φῶς ἀπεδείκνυντο.

Λύρα φωνοῦσα προφρόνως θείον μέλος, ὁ-
μολογίας ἐνθέου, καὶ μαρτυρίας καὶ πί-
στεως, ἀνεδείχθης ὄντως, παρθένοι Νεάνιδες.

Οχυρωθεῖσαι τῷ πάθει τοῦ Δεσπότη, τὰ
ὀχυρώματα πάντα, τοῦ διαβόλου καθεί-
λετε, Ἀθληφόροι Κυρίου, καὶ νῦν μακαρίζεσθε.
Θεοτοκίον.

Σύμβολα φέρουσα· παλαιὰ τοῦ σοῦ τόκου,
τοὺς κακίας οὐ φλέγει, Παρθενῆτορ ἡ
καίμιος, ὡς οὐδὲ τὴν κηλὴν σου, τὰ πῦρ τῆς
Θεότητος.

Ὁ Εἰρμός· Οἱ Θεορρήμονες Παῖδες.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, αἱ δια-
» σοῦ σεωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀ-
» σωματίαις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Ιθύνθητε Παρθένοι, θείους πρὸς ἡμένας, τῇ
κυβερνήτῃ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡρώ, τῶν
πειρασμῶν παρελθοῦσαι ἄγρια κύματα.

Ως ἄστρα ὡς λαμπάδες, φαίνουσαι Εἰρήνῃ,
σὺν Χιονίᾳ, ἀγάπῃ φωτίζουσι, τῆς Ἐκ-
κλησίας πλουσίως ἅπαν τὸ πλήρωμα.

Συνήφθητε χορείαις, ταῖς τῶν ἀσωμάτων,
τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς μετὰ σώματος,
περὶ παλαιῶν Ἀθληφόροι καταπαλαίσασαι.

Ηλίου λαμπροτέρα, φαίνουσα ἡ μνήμη, ὑ-
μῶν φωτίζει πιστῶν ἅπαν πλήρωμα· ἦν
ἐτησίως τιμῶμεν, Παρθενομάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, τῇ ἁ-
μαρτίᾳ· ψυχὴν μου ἀγαθύνον, ἢ τὸν παν-
ἀγαθὸν Λόγον ἀποκηρύσσου.

Ὁ Εἰρμός· Κυρίως Θεοτόκον.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀπο-
λουθία, ὡς σύνηθες, ἡ Α'. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεῶν
τοῦ ἐν Περσίδι, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ηστραφεν ὡς ἥλιος, ἡ θεία μνήμη σου· σῆ-
μερον, τοὺς πιστοὺς καταυγάζουσα, τὴν
κτίσιν φωτίζουσα, θείαις φρυκτωρίαις, Συμεῶν
παμμακάρι, καὶ παθημάτων τὴν ἀχλὺν, καὶ
τῶν δαιμόνων σκότος διώκουσα· διό σε μακα-
ρίζομεν, καὶ ἐτησίως γεραίρομεν, ὡς φωστῆρα
πανκόσμιον, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον.

Σοφῶς ἀντικεινόμενος, τῶν ἐπὶ γῆς τὰ οὐ-
ράνια, καὶ ρεόντων τὰ ἄρρευστα, φθαρ-
τῆς δόξης ἀφθαρτον, ἀντημείψω χαίρων, βασι-
κων τε στέφει, καὶ αἰκισμῶν παντοδαπῶν, τὰ
ὑπὲρ λόγον Θεοῦ βασιλεία· ἐν ᾧ καὶ ἀγαλ-
λόμενος, σὺν τοῖς συνάθλοις σου Ἐνδοξε, ὑπὲρ
πάντων ἰκέτευε, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Βέλει τῷ τῶν λόγων σου, παρανομένων συ-
στήματα, Συμεῶν Μάρτυς ἔτρωσας· φω-
νὴν ὅθεν ἔδωκαν, οὐρανῶν μεφέλαι· χοροὶ τῶν
Ἀγγέλων, συνέπεκρότησαν χαρᾷ, τῶν σῶν ἀ-
γώνων τὴν καρτερότητα· διὰ ἐπαγαλλόμενοι,
πάντες πιστῶς ἐφορτίζομεν, τὴν ἀγίαν σου κοι-
μησιν, τὸν Σωτῆρα δεξάζοντες.

Δόξα, καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Σε τὸ καθαρώτατον, τῇ Βασιλείᾳ παλαίτιον,
δυσωπῶ πολυῦμνητε· Τὸν μὲν μου καθά-
ρισον, τὸν ἐσπιδωμένον, πάσαις ἁμαρτίαις, καὶ
κατακλόνιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Ἐριάδος
παῖδον· ὅπως τὴν μεσιτείαν σου, καὶ τὸ ἀμέ-
τητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος
ἐμέτης σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν
ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χρι-
στὸν τὸν φιλόνηρον, ὕμνῃ τὸν ἐκ σπλάγχνων,
αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ,
ἀποθανυμάζουσα ἀνεκράνυγας· Τέκνον μου πο-
θεινότατον, μὴ ἐπικαθή τῆς δούλης σου, μὴ
βραδύνῃς φιλόνηρον, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.
καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, ὡς σύνηθες, καὶ τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Στέφω μάκαρ σε Συμεὼν μελωδίαις. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰππον καὶ ἀναβάτην εἰς θάλασσαν Ἐρυν-
» θραν, ὃ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ
» βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἐ-
» σωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα.

Στέφανον ἀφθαρσίας ἀναδησάμενος, καὶ τῷ θρόνῳ Κυρίου, Παμμακάρι παριστάμενος, τοὺς πίστει τιμῶντάς σου, τὴν φωσφόρον ἀθλησιν, ταῖς εὐχαῖς σου αἰεὶ περισώζε.

Τίμιον σκεῦος ὡφθης τοῦ θείου Πνεύματος, Συμεὼν θεοφόρε· παρ' αὐτοῦ χρισθεὶς ἐποίμανας, λαὸν περιούσιον, βακτηρίᾳ θείων δογμάτων, Μάρτυς ἐφ' ὕδαρ γνώσεως.

Εἰλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ πράξει καὶ λόγῳ σοφὲ, ἐν λαμπρότητι βίου, καὶ λαὸν ἐπαίμανας, ἐπὶ χλάνῃ Ὅσιε ζωηφόρον· ὅς τις γεραίρει Μάρτυς τὴν θείαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Φέρεις χερσὶ Παρθένε τὸν πάντα φέροντα, καὶ θηλάζεις ὡς βρέφος, τὸν χορηγὸν τοῦ γάλακτος· αὐτὸν οὖν ἐκέτευε, τὸν λαόν σου ἀπαντα, οἰκτειρῆσαι πιστῶς ὑμνοῦντά σε.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός, τὴν γῆν τῇ προστά-
» ξει σου, καὶ μετεωρήσας ἀσχετῶς βρι-
» δουσιν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτρας
» τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέω-
» σον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλόνητο.

Ὡραίως ταῖς τῆς ψυχῆς, κινήσεις ποιούμενος, καὶ βαδίζων τρίβον τὴν ἀνω φέρουσαν, πάσης ἀνοδίας πονηρᾶς, ἐξέκλινας καὶ ἤχθης, πρὸς τῆς ζωῆς τὴν πύλην Ἐνδοξε, πρὸς τὴν αἰωνίαν κατάπαυσιν.

Μακρύνας τὸν λογισμόν, παθῶν τῶν τῆ σώματος, ἀναιμάκτους Πατέρ' δυσίας ἠνεγκας, Λόγῳ τῷ τυθέντι δι' ἡμᾶς, καὶ τούτου καταγγέλλων, τὴν ὑπὲρ λόγον θείαν σάρκωσιν, τέθυσαι ἀρνίον ὡς ἄκακον.

Αἰνήχθης ὡς καθαρὰ, θυσία καὶ ἄμωμος, τῇ Θεῷ τραπέζῃ Μάκαρ αἰοῖδιμε· καὶ ὡς ὁλοκαύτωμα δεκτὸν, τυθεὶς ἐθελουσίως ὑπὲρ τῆς πίστεως εἰσδέδεξαι, δόξαν εὐκλεῆ κλειζόμενος.

Θεοτοκίον.

Κατάρας προγονικῆς, ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, εὐλογίαις πάντας τὸν σεφανώσαντα, Λόγον

σωματώσασα Ἀγνή, αἰεὶ εὐλογημένη, τῶν Ἀθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἀμαρτανόντων ἐξίλασμα.

Ὁ Εἰρμός· Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Καθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ ἥλιος ἡμῖν, ἡ ἀγία σου μνήμη, ἀνέτειλε σοφὲ, Συμεὼν ἱεράρχα, καὶ τῶν συμμαρτύρων σου, τοὺς πιστοὺς καταυγάζεσθαι· ἦν περ σήμερον, ἐπιτελοῦντες βοῶμεν· Ἰκετεύσατε, ὑπὲρ ἡμῶν Ἀθλοφόροι, τὸν μόνον φιλόνητον Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· καὶ ἀνάγαγε, ἐκ ῥαθυμίας βαράθρων, τοῦ δοξάζειν σε, Παντελεῆμον τὴν μόνην, ἐλπίδα τῶν δούλων σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ ῥῶσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἀφαιτος οἰκονομία σου αὕτη; δι' ἧς ἐσώσας, τὰ τῶν ἀχράντων χερῶν σου, σοφὸν δημιούργημα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν, προβλε-
» πτικῶς ὁ Ἀββακούμ, Χριστέ ἐν τρόμῳ
» ἐβόασεν· Εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι
» τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

Αἰγόμενος δεσμώτης διέλυσας, ταῖς μηχαναῖς τοῦ πονηροῦ, ἱερομύστα πανόλβιε· καὶ ἐναθλήσας γενναίως, στεφάνους ἀφθαρσίας ἀπείληψας.

Ρῆμάτων σου βολίσσε κατέτρωσας, ἱερομάρτυς Συμεὼν, παρανομούντων τυστήματα· καὶ τῷ πυρὶ τῶν αἱμάτων, πολύθεον αἰπάτην ἐνέπρησας.

Σταλαῖζουσιν αἱ πόνοι σου ἱάμα, τοῖς ἀσθενούσι ταῖς ψυχαῖς· τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπος, σὺ γὰρ σαφῶς ἀνεδείχθης, καὶ θείων Ἀθλοφόρων ἐφάμιλλος.

Θεοτοκίον.

Εἰ σοῦ δικαιοσύνης ὁ ἥλιος, ἐξανατείλας ὑπὲρ νῦν, τὴν οἰκωμένην ἐφώτισε, θεόχαρίτωτε Κόρη, καὶ πλάνης τὸν χειρῶνα διέλυσεν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς
» σὲ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ κραυγάζω· Τὴν
» ψυχὴν μου φώτισον, τὴν ἐσκοτισμένην, Χρι-
» στέ ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Στύλος καὶ ἐδραῖωμα, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ὁφθεῖς Παμμάκαρ τῇ σῇ ἀθλήσει, ἀκλινῇ ἀκραδαντον, ταύτην εἰς αἰῶνας, συντήρει μεσιτείαις σου.

Υμνοῖς μακαρίζομεν, τὴν πολητείαν σου, τοὺς διωγμοὺς τε καὶ ταῖς ἐνστάσεις, Συμεὼν πανόλβιε, δι' ὧν ἠξιώθης τῆς μακαρίας κήξεως.

Μύρω θείαν χρίσεως, παμὴν γενόμενος, ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς ἐτύθης Μάκαρ, ὡς κριὸς ἐπίσημος, καὶ τῶν πρωτοτόκων, τὴν Ἐκκλησίαν εὐφραναι. Θεοτοκίον.

Εὐροιμί σε Δέσποινα, ἐξαίρουμένην με, ἐν ὥρᾳ δίκης, τῆς καταδίκης, ὁ πιστῶς δοξάζων σε, καὶ κολαστηρίων, ῥυσθείην τῶν μενόντων με.

ᾠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**αινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα
» **Χ**ριστέ, τῶν παθῶν τὴν θαλάσσαν κα-
» τεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς εὐ-
» σπλαγχνος.

Ωφθης θείας ἐμπλεως, Συμηδίας μάκαρ Συμεὼν, διὰ ξίφους τέλος τὸ μακάριον, σὺν ἑκατὸν, δεξάμενος θείοις Μάρτυσιν.

Νέοι καὶ πρεσβύτεροι, μονασταί τε καὶ ἱε-
ρουργοί, τὸν καλὸν ἀγῶνα διακύνσαντες, ὑπὲρ Χριστοῦ, καθάπερ ἄρνες ἐτύθητε.

Μακαρίως ζήσαντες, Ἀθλοφόρα τέλος ἀλη-
θῶς, ἐν Χριστῷ ἠνύσατε μακάριον, διὰ ξίφους τελεωθέντες γηθόμενοι. Θεοτοκίον.

Ε'κ σοῦ ἀνατέταλκε, Παναγία ὁ Δημιουργός, καὶ αἰκτῖσι θείας ἐπιγνώσεως, τοὺς ἐν νυκτὶ, τῆς ἀγνωσίας ἐφώτισεν.

Ὁ Εἰρμός· Μαινομένην κλύδωνι.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Γερομάρτυρος Συμεὼν ἐπισκόπου Περσίδος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Αὐδελλᾶ πρεσβυτέρου, Γοθαζάτ, Φουσίκ, καὶ ἐτέρων χιλίων ἑκατὸν πεντήκοντα.

Στίχοι.

Ἐπίσκοπόν σε, Συμεὼν, ἐγὼ μέγαν,
Ἐκ δὲ ξίφους μέγιστον ἀθλητὴν ἔγνων.

Ἄρκτου τὸ δεινὸν Αὐδελλᾶς ἔδυστόμα,
Βδέλλης ἀπλήστου, τῷ Σατᾶν φυγῶν στόμα.

Ἐπιτραπέντος τοῦ θύειν, ἢ τεθνάναι,
Θανεῖν Γοθαζάτ εἴλετο τμηθεῖς ξίφει.

Τὸ δέρμα Φουσίκ ἐκδεδάρθω μου λέγει,
Χιτῶν ὑφανθεῖς τοῦ Σατανᾶ τῇ κρόκῃ.

Τέμνουσιν ἀνδρῶν τριπλοπεντηκοντάδα,
Τὴν τριπρόσωπον προσκυνοῦσαν οὐσίαν.

Πίπτουσι Περσῶν ἀμφὶ χιλίους ξίφει,
Ἰδὼν ἔφης ἄν Παῦλε· Μαρτύρων νέφος.

Ἐβδομάτῃ Συμεὼν δεκάτῃ ἀπὸ αὐχένα τμήθη.

Κτασιφῶν καὶ Σαλήκ ἡγεμονεύοντες ἐν ταῖς κατὰ Περσίδα πόλεις, Σαβωρίου τότε τὴν Περσῶν βασιλείαν κατέχοντες, ἐπιστέλλουσι τῷ Βασιλεῖ, ὅτι ὁ Ἀρχιερεὺς τῶν Χριστιανῶν Συμεὼν, καὶ ἱεροὶ οὐκ ὀλίγοι, ὑποτελεῖς εἶναι αὐτῷ καὶ ὑπόφοροι, οὐδαμῶς καταδέχονται, ἀλλ' αἰροῦνται μᾶλλον ἀποθανεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ, ἢ δουλεύειν αὐτίμως καὶ ἀκλειῶς. Χαλεπήναντος οὖν ἐπὶ τοῦτο τοῦ Βασιλέως, ἤχθη πρὸς αὐτὸν ὁ Ἅγιος Συμεὼν, δυσὶν αὐλῶσι δεσμευθεῖς· εἶτα τῇ εἰρκτῇ παραπεμφθεῖς, ἐπιστρέφεις πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν τὸν Πραιπόσιτον Χουδαζάτ, ἢ Γοθαζάτ, Χριστιανὸν μὲν πρότερον ὄντα, διὰ δὲ τὴν εἰς τὸν Βασιλέα τιμὴν, καὶ τὸν ἐπικείμενον φόβον, νόμῳ Περσῶν τὸν ἥλιον προσκυνήσαντα· ὃς καὶ συσχεθεῖς, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη, ἀντὶ τῶν τροφείων (καὶ γὰρ αὐτὸς ἦν ὁ τὸν Βασιλέα ἀπογαλακτισθέντα ἀναθρεψάμενος)· τοῦτο μόνον αἰτήσας, τὸ ποιῆσαι καταφανές, ὅτι οὐ δὲ ἀκολασίαν γλώσσης ἀκρατοῦς, οὐδὲ δὲ ἄλλο τι τῶν ἀπηγορευμένων, ταύτην δίδωσι τὴν δίκην, ἀλλὰ διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἐξ ἧς πρότερον μαλακισθεῖς καταπίπτωκε. Τοῦτο δὴ καὶ ὁ Βασιλεὺς ἐπηγγέλατο.

Ἀκούσας δὲ ὁ Ἅγιος Συμεὼν ἐν τῇ φυλακῇ, ἐχάρη, καὶ σὺν τοῖς λοιποῖς πύχτο οὕτω καὶ αὐτοὺς τελειώθη-
ναι. Ἐκβληθέντων οὖν καὶ αὐτῶν τῆς φυλακῆς, καὶ ἀποτμηθέντων τὰς κεφαλὰς, τὸν ἀριθμὸν ὄντων χιλίων ἑκατὸν πεντήκοντα, πρῶτος ὁ Ἅγιος Συμεὼν ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν, ἐρεθίσας εἰς τοῦτο καὶ τοὺς λοιπούς. Λέγεται δὲ, ἵνα τῶν ἀναιρουμένων δειλιάσαι· τὸν δὲ Κοσροπαλάτην Φουσίκ, οὕτω καλούμενον, συμβουλεύσασθαι μηδὲ ὁλῶς δειλιάσαι, ἀλλ' ἐπιμύσαντα τὰς ὀφείας, δέξασθαι τὴν τοῦ ξίφους τομὴν, ὡκύμορον οὖσαν· ὃς καὶ διαβληθεῖς περὶ τούτου, καὶ εἰς Χριστὸν πιστεύων παρρησίᾳ ὁμολογήσας, τὴν γλῶτταν τέμνεται, καὶ τὸ τῆς σαρκὸς δέρμα ἀφαιρεῖται, καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα παρίθετο τῷ Θεῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀδριανοῦ.

Στίχ. Ἄν οὐκ ἔγνωσ τίς ἐστὶν ὁ φλογὰς μέσον,
Γνώσῃ λαλοῦντος· Ἀδριανέ, καρτέρει.

Καὶ οὗτος ὁ Μάρτυς Ἀδριανὸς εἰς τὴν τῶν ποτὶ κρατηθέντων, καὶ διαφόροις φυλακαῖς παραπεμφθέντων. Ἐκβληθεῖς οὖν τῆς φυλακῆς ἐν καιρῷ, ἐν ᾧ οἱ πεπλανημένοι Ἕλληνες τοῖς ψευδωνύμοις αὐτῶν θεοῖς ἔθουον, ἀναγκάσθη καὶ αὐτὸς τῷ βῶμῳ προσελθεῖν, καὶ λιθανωτὸν ἐπιβῆσαι. Αὐτὸ δὲ οὐ μόνον οὐκ ἐπείσθη τοῦτο ποιῆσαι, ἀλλ' ἀνδρείως ὦν καὶ γενναῖος, δραμὼν κατίστρεψε τὸν βῶμον, καὶ τὰς ἐν αὐτῷ ἐπικειμένας θυαίας ἐξέχευ, καὶ τὸ πῦρ δισκορπίσεν. Εἰς ὄρχην οὖν κινήσας τὸν Ἄρχοντα, καὶ τὸν τῶν παριστώτων εἰδωλολατρῶν ἀνάψας θυμόν, ἐκρατήθη, καὶ ἐμαστίχθη ἀφειδῶς· ὁ μὲν γὰρ ῥάβδῳ αὐτὸν ἐπληττειν, ὁ δὲ λίθοις αὐτοῦ τὸ στόμα συνέτριβεν, ἄλλος κατὰ κεφαλῆς ἐτυπτε. Καὶ τέλος, κάμινον μέγαν ἀνάψαντες, ἐκεῖ αὐτὸν ἐνέβαλον, καὶ οὕτως ἐν Κυρίῳ ἐτελειώθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀγαπητοῦ Πάπα Ῥώμης.

Στίχ. Θνήσκων τί κράζεις· Σῶτερ ἠγάπησά σε;
Ἀλλ' ἠγαπήθης, Ἀγαπητέ, καὶ πλέον.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως ἦν, δι' ἀσκήσεως καὶ ἀρετῆς τραφεὶς, καὶ ἀναχθεὶς πρὸς τὰ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα. Ἀπάρas δι' πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὡς ἐντευξάμενος τῷ Βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ, εὐθὺς κατὰ τὴν πορείαν τῆς οἰκείας ἀρετῆς καὶ πρὸς Θεὸν παρρησίας ἀποδείξιν ἔδωκε. Κατὰ γὰρ τὴν Ἑλλάδα γενόμενος, δυσὶ πάθει καταχόμενον ἄνθρωπον ἰδὼν, καὶ μὴτε λέγειν ὅλως δυνάμενον, μὴτε βαδίζειν, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς τῆς γυνήσεως ἄλαλον ὄντα, καὶ μόλις ἔρποντα, κρατήσας τῆς χειρὸς, ἑρτίκουν ἐποίησε, καὶ τοῦ διαποτικῷ σώματος ἀγίαν μερίδα ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐμβαλὼν, εὐλαλον ἀπέδειξεν.

Ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Χρυσῇ γενόμενος Πύλῃ, ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα τυφλῷ τιμῇ προσελθόντι, τὴν ὀπτικήν ἐχαρίσατο δύναμιν. Ἀξίως αὖν τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς παρά τε τῶν ἐν τέλει, καὶ τῆς Συγκλήτου, καὶ αὐτοῦ τοῦ Βασιλέως, προσδεχθεὶς, καὶ πάσης τῆς πόλεως, καὶ Ἀνθιμον τὸν ἐπίσκοπον Τραπεζοῦντος, κακῶς ἐπιδόντα τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει καθέδρας, ἐξοστρακίσας, ὡς τὰ Εὐτυχούς καὶ Σεβήρου φρονούντα, καὶ τῷ ἀναθίματι παραδοῦς, καὶ τὸν εὐλαδίστατον πρεσβύτερον Μηνᾶν τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης Ἐκκλησίας, βίῳ καὶ λόγῳ διαπρίποντα, καὶ φρονήματος ὄντα τοῦ κατὰ πίστιν ὀρθῆν, χειροτονήσας, καὶ τῷ θρόνῳ ἐγκαθιδρύσας, μετὰ χρόνον τινα πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ ἀνάξιος ἐν ταῖς Ἀγίοις Ἀποστόλοις τοῖς Μεγάλοις.

Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Κύριος,
» τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς Παῖδας
» ἐδρόσισε, συμφώνως μελωδοῦντας· Ὁ Θεός
» εὐλογητὸς εἶ.

Λύχνος φαίνων γνώσεως, φῶς ἐγνώσθης Ὁ-
σιε, ἐν σκότει καθεύδουσιν, ἀγνοίας καὶ
ἐλυσας, πυρσολατρῶν τὸ σκότος, ἐναθλήσας
παραδόξως.

Οφθῆς προηγουμένος, Ἀθλητῶν συστήματος·
μεθ' ὧν τελειούμενος, ἔφει ἀνεκραύγαζες,
Συμεὼν θεόφρον· Ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Δῆμον παλυαίριθμον, Μαρτύρων τιμήσωμεν,
σεπτῶς συγκροτούμενον, διαφόρων πόλεων
ἱερουργῶν ἐνθέων, μοναστῶν τε θεοφόρων.

Θεοτοκίον.

Ιᾶσαι Πανάμωμε, παῖθι τῆς καρδίας μου
κόπασον τὸν ταραχόν, τὸν νοῦν μου χει-
μαζόντα, καὶ σῶσόν με βοῶντα· Ὁ Θεός εὐ-
λογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**οὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες,
» παγκόσμιον πλέξαντες χορείαν ἔμελ-

» πον· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ανθραξ νοητὸς Συμεὼν δεδειγμένος, πυρὲ
οὐκ ἐλάτρευσα μακαριώτατε· ὕλην πι-
κράν δὲ πολυθεΐας φλέξας, ἄδυτον πρὸς φέγ-
γος, ἀξίως μετετέθης.

Ιᾶσαι ἡμῶν, ταῖς ἀσθενείας Μάρτυς· τὸν ζό-
φον ἀπέλασον τῶν καρδιῶν ἡμῶν· καὶ αἰώ-
νιου ζωῆς δεῖξον μετόχους, σαῖς πρὸς τὸν Δε-
σπότην, θεόφρον μεσιτείαις.

Σταῖζουσιν ἡμῖν, οἱ σοὶ ἀγῶνες Πατέρ, ψυ-
χῆς ἀγαλλίασιν, καὶ ἀπελαύνουσι, πάθῃ
ποικίλα καὶ νόσους τῶν σωματίων, τῶν προσ-
ερχομένων, πιατῶς ἐν τῇ σοφῇ σου.

Θεοτοκίον.

Ινα τὸν σεπτὸν, σοῦ προδηλώσῃ τόκον, βῆ-
τος ἀκαταφλέκτος ὠράθῃ Πάναγνε· πῦρ
γὰρ ἐν σπλάγχνοις τὸ θεῖον δεξαμένη, ὅλως
οὐκ ἐφλέχθη· διό σε ἀνυμνοῦμεν.

Ο' Εἰρμός· Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η**σαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος, ἔσχεν ἐν γαστρὶ,
» καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἑμμανηὴλ, Θεόν τε
» καὶ ἄνθρωπον, Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· ὃν με-
» γαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Ως δεκτὸν θυμίαμα, προσηνέχθη, τῷ Παμ-
βασίλει, ὡς σφάγιον ἱερὸν ὡς περικαλλές,
Σοφὴ καλλιέργημα, ὥσπερ μύρον, ὥσπερ προσφο-
ρὰ, ῥόδον ὡς εὖσμον, ὡς Μαρτύρων ἀγαλλίαμα.

Στήριγμα γενόμενος, Ἱεράρχα, πάντων τῶν
πιστῶν, ἐτύθης ὥσπερ κριὸς, καὶ πρὸς
νοητὰ, μετέβης βασιλεία, καὶ Βασιλεῖ πάντων
καὶ Θεῷ, χαίρων παρίστασαι θεία δόξη ἀ-
στραπτόμενος.

Ησεπτὴ παρατάξις, τῶν Μαρτύρων, μέσον
ἀσεβῶν, κηρύξασα τὸν Χριστὸν, πλήθῃ
δυσπρεπῶν, δαιμόνων κέρανισε, καὶ στρατιαῖς
ταῖς ἀγγελικαῖς, ὁντως συνήφθησαν, θεία δόξη
κλειζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Φανωτάταις λάμψεσι, παναγία, Μήτηρ τοῦ
Θεοῦ, καταύγασόν μου τὸν νοῦν, σκότει
χαλεπῷ, ἀγνοίας κρατούμενον, ὅπως τυχῶν,
θείου φωτισμοῦ, τὰ μεγαλεῖά σου, καταγγέ-
λῳ ἀειπάρθενε.

Ο' Εἰρμός· Ἡσαΐα χόρευε.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας.
ἡ Α'. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννης, μαθητῆς τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ορμαῖς ταῖς τοῦ σώματος, καὶ τὴν πικρὰν τυραννίδα, τῶν παθῶν ἐξέκλινας, θείῳ φόβῳ Ὅσιε, κυβερνώμενος· καὶ Θεὸν εὐφραντας, ἀρετῶν κάλλεσιν, ὠραῖσας τὴν καρδίαν σου· καὶ νῦν ἐσκήνωσας, ἐνθα τῶν Ὁσίων τὰ ταῖγματα, κατάλληλον τοῦ πόθου σου, Πάτερ εὐρηκὼς τὴν κατάπαυσιν· ἐνθα μνημονεύειν, ἡμῶν μὴ διαλίπης τῶν πιστῶς, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην σου, Ἰωάννη Ὅσιε.

Θεὸν ἐξεζήτησας, ἀνεπιστρόφῳ καρδίᾳ, μελέταις πτερούμενος, ἱεραῖς Θεόπνευστε, καὶ ταῖς νεύσεσι, πρὸς αὐτὸν πάντοτε, ὀλικῶς κείμενος· πρὸς δὲ τοῦτο ἐπαλείφοντα, καὶ παρορμῶντά σε, ἔσχες τὸν ἐν κλήσει καὶ πράξεσι, Γρηγόριον τὸν θαύμασι, καὶ τερατουργίαις ἐκλάμπαντα· οὐ ταῖς φρυκτωρίαις, λαμπόμενος διήλθες ἀβλαβῶς, τοῦ ταπεινοῦ τούτου σώματος, μάκαρ τὸν κλυδώνιον.

Οσίως ἐβίωσας, μὴ ἐσχηκὼς τὰς φροντίδας, τοῦ βίου ταῖς κρείττοσιν, ἐργασίαις Ὅσιε καλλυνόμενος· ἀλλὰ πῦρ αὔλον, ἐν καρδίᾳ φέρων, ἡσυχίαν ἐκαρτέρησας, παννύχοις στάσεσι, καὶ ταῖς ἀγρυπνίαις προσκείμενος, εὐτόνως καθαιρόμενος, καὶ θροαιδὴς ἐνδεικνύμενος· ὅθεν μετὰ πόνους, τὴν ἄπονον ἀπειληφας τρυφήν, τοῖς σὲ τιμῶσιν αἰτούμενος, θείαν ἀγαλλίασιν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ασπὶλε ἀμόλυντε, Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, Κόρη ἀειπάρθενε, Θεοτόκε Δέσποινα, πῶς ὑμνήσω σε, τὸ Θεοῦ σκηνώμα, ὃ μεμολυσμένος, τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν; πῶς δὲ τὸ μέγεθος, σοῦ τῶν θαυμασίων ἐξείποιμι, τὴν χάριν καὶ τὸ ἔλεος, ὅπερ ἐπιχέεις μοι πάντοτε; Φρίττων οὖν προσπίπτω, καὶ κράζω σοι τό, Χαῖρε εὐλαβῶς· χαῖρε πιστῶν παραμύθιον, τῶν παρακαλούντων σε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Πάθος τὸ ἐκούσιον, τοῦ ἀπαθοῦς καθορῶσα ἡ Ἀγνή καὶ ἄμωμος, μητρικῶς ὠδύρετο, καὶ ἐκραύγαζεν· ὦ φρικτὸν θέαμα! πῶς ὁ

κτίσας πάντα, ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, ὁ δόξης Κύριος, νῦν καὶ Βασιλεὺς προαιώνιος, ἀδίκως κατακένεῖται, καὶ μετὰ κακούργων λελόγισται; Τὰ ὄρη καὶ νάπαι, σταλάξατέ μοι δάκρυον πικρὸν, καὶ μονωθεῖσαν θρηνήσατε, τὴν τὸν Κτίστην τέξασαν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ Στιχολογία συνηθως, καὶ οἱ Κανόνες, τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ τοῦ Ἀγίου.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουργ-
» γούσα ποτέ, Μωσαϊκὴν ῥάβδος, σταυ-
» ροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θαλάσσαν,
» Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
» ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμείποντα.

Τῇ τῶν παθῶν με τρικυμία πάντοτε, περιδονούμενον, καὶ λογισμῶν σάλῳ, νῦν περικυκλούμενον, τῇ σῇ πρεσβείᾳ Ὅσιε, ἀπαθείας πρὸς ὄρμον, πρὸς σωτηρίας λιμένα τε, μάκαρ Ἰωάννη κυβέρνησον.

Μετατεθεὶς τῇ προαιρέσει Ὅσιε, πρὸς οὐρανὸν ἀληθῶς, ἀγγελικῶς Πάτερ, ἐπὶ γῆς ἐβίωσας, νεκρώσας σου τὸ φρόνημα, τῆς σαρκὸς ἐγκρατεία, δι' ἧς Θεοῦ οἰκητήριον, ὥφθης Ἰωάννη θεσπέσιε.

Υπακοὴν τὴν εὐπειθῇ κτησάμενος, καὶ τὴν ταπείνωσιν, ὥσπερ χρυσᾶς ταύτας, πτέρυγας ἐκέκτησο· δι' ὧν Πάτερ ἐπέτασας, κοσμικῶν ἐκ σκανδάλων, πρὸς τὸν Θεόν, ὃν ἐζήτησας, τὸν ἀπὸ τῆς ζαλῆς σε σώσαντα.

Θεοτοκίον.

Ο συνυπάρχων τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, καὶ συναΐδιον, μονογενὴς Λόγος, ἐκ σοῦ πεφανέρωται, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄνθρωπος, Θεοτόκε Μαρία, καὶ κόσμον ὅλον διέσωσον, αἰνεσιν αὐτῷ ἀναπέμποντα.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ στερεώσας καταρχὰς, τοὺς οὐρανοὺς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
» ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντο-
» λῶν σου στήριξον· ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου,
» Ἅγιος μόνε φιλόανθρωπε.

Νηφαισιότητι νοός, τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη, φανταζόμενον οὐδόλως φροντίσιν, ἐνεπαρῆς ὑλικάις· πτεροῖς δὲ κουφίζόμενος, ἀκτημόσυνης Πάτερ, ὅλος μεταρσίος γέγονας.

Τῆς ἡσυχίας ἐρασθεῖς, τῷ φιλησυχῆ ποιμένος, Γρηγορίῃ, Ἰωάννη τρισμακάρ, ταῖς ἐν βίῳ ταραχαῖς, προθύμως καταλέλοιπας, καὶ προσευχαῖς ἀπαύστοις, θείας γαλήνης τετύχηκας.

Εν ἡσυχίᾳ λογισμῶν, καταστορέσας τὴν ζάλην, ἀταράχως σου τὸν βίον διήλθες, κυβερνώμενος σοφῇ, τῇ χάριτι τοῦ Πνεύματος, βεβιωκὼς ὁσίως, ὡς Ἰωάννη θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Η πρὸς ἡμᾶς φωτιστικῇ, τοῦ βασιλεύοντος πάντων, τῶν αἰώνων ἀδιόδευτος πύλη, σὴ ἐδείχθης ἀληθῶς, δι' ἧς αὐτὸς διώδευσεν, ἐσφραγισμένην πάλιν, καταλιπὼν σε Πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός· Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαῖς.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ενθάπας πονηρὰς, τῶν δαιμόνων ἐνέδρας, ἀσκήσεσι πολλαῖς, καὶ δεήσεσι Πάτερ, νεκρὸς τάφῳ κείμενος, ἀδιάλυτος ἔμεινας· ὁθεν χαίροντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνεται πιστῶν, ἡ πληθὺς Θεοτόκε, τὸ ὄνομα τὸ σὸν, καθ' ἐκάστην, βοῶσα, καὶ πόθῳ ταῖς ὑψώσεις σου, μεγαλύνουσα πάντοτε· σὺ γὰρ καύχημα, καὶ βοηθὸς καὶ προστατίς, ἀκαταίσχυτος, πάντων ὑπάρχεις Παρθένε, τῶν πίστει τιμώντων σε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀσπίλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καθορώσα, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα· Ἰέμε συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἀφατος, οἰκονομία σου αὕτη; δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιουργήμα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ύ μου ἰσχύς, Κύριε σύ μου καὶ δύναμις,
• **Σ**ὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πα-
• τρικὸς κόλπος μὴ λιπὼν, καὶ τὴν ἡμετέ-
• ραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ
• Προφῆτῃ, Ἀββακούμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ ду-
• νάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Πομονῆς, πέτρα ἐδείχθη Μακάριε, ἐναντίοις, κύμασιν ἐκάστοτε, προσρησσομένη καὶ μηδαμῶς, τοῦ τῆς εὐσεβείας, σαλευομένη φρονήματος· διὸ σε ὁ Δεσπότης, ὡς ὑπέρτιμον λίθον, θησαυροῖς αἰωνίοις ἀπέθετο.

Σὲ ὁ Πατήρ, τῶν οἰκτιρμῶν προσελάβετο, ὡς γνησίως, τῷτον ἀγαπήσαντα, καὶ ταῖς αὐτοῦ Πάτερ ἐντολαῖς, ἐπηγρυπνηκότα, καὶ τοῖς

υἱοῖς συναρίθμιον, τῆς χάριτος ποιήσας, αἰδίου σε δόξης, Ἰωάννη θεόφρον ἠξίωσεν.

Τῶν ἀρετῶν, σὺ ἀνάβας ἐπὶ κλίμακος, εἶδες ὄντως, τὴν ἀκατανόητον, δόξαν Θεῶ, καὶ καταυγασθεῖς, νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, τῇ θείᾳ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, ὁλόφωτος ἐδείχθης, ὡς περ ἥλιος Πάτερ, καταλάμπων πολλοὺς ἐν τῷ βίῳ σου.

Θεοτοκίον.

Σὺ ἀληθῶς, τῆς σωτηρίας ὑπόθεσις, Θεομητορ, μόνῃ ἐχρημάτισας, τῷ Ποιητῇ καὶ Δημιουργῷ, ἐκ τῶν σῶν ἀχράντων, αἱμάτων σάρκα δανείσασα· δι' ἧς αἱ τοῦ θανάτου, συνετρίβησαν πύλαι, καὶ ζωὴ τοῖς ἀνθρώποις δεδώρηται.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ι**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
• τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
• ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; ἀλλ' ἐπίσρε-
• ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
• ταῖς ὁδοῦς μου κατεύθυνον δέομαι.

Ὡς περ ἄνακον ἄρνα, χλόῃ τῆς ἀσκήσεως ἐντεθραμμένον σε, ὁ ποιμὴν ὁ μέγας, ἐν αὐλαῖς αἰωνίοις προσήκατο, Ἰωάννη μάκαρ, καὶ δεξιοῖς αὐτοῦ προβάτοις, συναρίθμιον Ὅσιε ἐδείξεν.

Τῆς ἡμέρας τὸ βάρος, Πάτερ καὶ τὸν καύσωνα στερρώως ἐβάστασας, ἀρετῶν τὸν θείον, ἀμπελῶνα καλῶς ἐργασάμενος· ὁθεν τῇ ἐσπέρᾳ, τῆς ἐκ τοῦ βίου ἐκδημίας, τὸν μισθὸν ἐκομίσω ἐπάξιον.

Εντολῶν θμελίῳ, Πάτερ ὠκοδόμησας, πύργος ὑψίκομον, δι' οὗ καὶ ἀνέπτης, πρὸς αὐτὸ τῶν καλῶν τὸ ἀκρότατον, καὶ τὸν ὄντως ὄντα, ψυχεραστὴν ἰδὼν ὡς θέμις, ὁλοφύχως αὐτῷ ἠκολούθησας.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα Παρθένε, κέντρῳ παραθείσας καὶ κατακείμενον, ἐξανίστησόν με, ἡ ζωὴ τὴν ἀθάνατον τέξασα, τὸν Σωτῆρα κόσμου, καὶ Λυτρωτὴν καὶ Βασιλέα, καὶ πρὸς φῶς καθοδήγησον ἄχραντε.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ι**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
• μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
• γαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐ-
• πάκουσόν μου, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.

Δακρύων σου σταλαγμοῖς, παθῶν ἐξήρανας πέλαγον, καὶ πᾶσαν τοῦ νοητοῦ, ἐχθροῦ κατεπόντισας, ἀνίσχυρον δύναμιν, Ἰωάννη μάκαρ, τοῦ Χριστοῦ ἐνδυναμοῦντός σε.

Ως ὄβρυζόν σε χρυσόν, δοκιμασθέντα ἀάδι-
με, ἀσκήσεως τῷ πυρί, Χριστός ἐναπέθετο,
Βασιλεὺς ὁ ἀφθαρτος, ἐν ἀφθάρτοις Πάτερ Θε-
σαυροῖς τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Ως κῆπος πανευθαλῆς, ἐδείχθης ὄντως καὶ
εὐκαρπος, δακρύων τοῖς ὀχετοῖς καλῶς
ἀρδευόμενος, καὶ μυρίπνουν Ὅσιε, τὸν καρπὸν
τῷ Κτίστη, Ἰωάννη προσενήνοχας.

Θεοτοκίον.

Τὸ σκῆνωμα τοῦ Θεοῦ, τὸ θεῖον ὄντως καὶ
πάνσεπτον, ὑμνήσωμεν εὐσεβῶς, Μαρίαν
τὴν ἄχραντον· Θεὸν γὰρ ἐχώρησεν, ὑποδεξαμέ-
νη, τὸν ἀχώρητον καὶ ἄληπτον.

Οἱ Εἰρμός. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας Πα-
τρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, μαθητοῦ τοῦ Ἀγίου Γρη-
γορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Στίχοι.

Ἰωάννη σκίρτησον ὡς Ἰωάννης.

Οὐ γαστρὸς ἐντός, ἀλλὰ τῆς Ἐδέμ ἔνδον.

Ὁκτωκαιδεκάτῃ Ἰωάννης νέκυσ ὥφθη.

Ιωάννης ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων
τὸν κόσμον μισήσας, καὶ τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, ἀπῆλ-
θε πρὸς τὸν μέγαν Γρηγόριον τὸν Δεκαπολίτην· καὶ γενέ-
μενος ὑπ' ἐκείνου μοναχός, τοῦ λοιποῦ συνῆν αὐτῷ ἀγωνι-
ζόμενος ἐν πᾶσι, καὶ τὸν Θεὸν θεραπεύων. Οὕτω δὲ γέγο-
νεν εἰς ὑπακοὴν περιδότος, καὶ εἰς ὑποταγὴν πειθήνιος,
καὶ ἐτοιμότατος θεραπευτής, ὡς καὶ τὸν μέγαν Γρηγόριον
ἐπ' αὐτῷ χαίρειν, καὶ τὸν Θεὸν δοξάζειν. Καὶ μετὰ τὴν τε-
λείωσιν τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου, ἀπῆλθεν εἰς ξένην χώραν
καὶ ἄγνωστον διὰ τὸν ξενιτεύσαντα Κύριον, καὶ ἐπὶ ξένης
τεχθέντα, κακῇ ἡγωνίζετο. Εἵτα, καταβαλὼν τοὺς ἀγίους
τέπους, ἀπῆλθεν εἰς τὴν τοῦ Ἀγίου Χαρίτωνος Λαύραν,
καὶ ἀπέδωκεν ἑαυτὸν εἰς πλείους ἀγῶνας ἀρετῆς· καὶ οὕτως
ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Σάββα τοῦ Γότθου.

Στίχ. Ὑπελθε Σάββα φθαρτὸν ἡδέως ὕδωρ.

Ὡς ἂν πίνης ἀφθαρτὸν ἡδονῆς ὕδωρ.

Οὗτος ἦν κατὰ τὰς χρόνους Οὐαλεντινιανῆς τοῦ μεγάλου,
καὶ Οὐαλεντος τῶν Βασιλέων, τὴν διατριβὴν ἔχων ἐν
Γοτθίᾳ, ἐνθα γεγέννηται. Ἐτι καὶ νῆπιος ὢν, τὴν εἰς Χρι-
στον πίστιν εἴλετο, καὶ τῶν εἰδωλοθύτων οὐ μόνον ἐπρόσ-
πτετο, ἀλλὰ καὶ τοὺς βουλομένους ἀπογεύεσθαι διεκώλυε,
τὴν εἰς Χριστὸν τούτοις παρατιθέμενος πίστιν, καὶ πολλοῖς
πρόξενος σωτηρίας ἐγένετο. Ὅθεν συστάντες αὐτῷ οἱ τῶν
εἰδωλῶν θεραπευταί, τῆς πόλεως ἀπειλαύνησι. Μετὰ δὲ χρό-
νον τινα, ἔρουναν τῶν Χριστιανῶν ποιοῦμενοι, προσελθόντα
τὸν Ἅγιον Σάββαν, καὶ ἑαυτὸν προσαγγείλαντα, αὐτὸς μυ-
κτηρίσαντες ἀπεπέμψαντο. Ὑστερον δὲ, Ἀθανασίου πα-
ραγενόμενου, συνελήφθη. Φραγγελωθεὶς σὺν, καὶ τυφθεὶς,
καὶ ἄξονι ἐκταθὲς, ἐπὶ τὴν δοκὸν τῆς οἰκίας ἐμετωρίσθη·

καὶ ἀπογεύεσθαι τῶν εἰδωλοθύτων μὴ πεισθεὶς, ἤχθη ἐπὶ
τὸν ποταμὸν Μουσαῖον· καὶ ἐπιτεθέντος αὐτῷ ξύλου ἐπὶ τοῦ
τραχήλου, ἀπεπνίγη, ἔτος ἄγων τῆς ἡλικίας τριακοστὸν
ὄγδοον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Κοσμά, ἐπισκόπου Χαλκηδόνος.

Στίχ. Θραύσας βέλη σὰ, καὶ μετασάς σε, βῖε,
Ἐξω βελῶν ὑπῆρξε Κοσμάς, ὡς λόγος.

Οὗτος, ἐκ σπαργάνων καθάρας ἑαυτὸν ἐν ἀσκητικοῖς
ἀγῶσι, καὶ τῷ τῆς ἐγκρατείας γάλακτι τραφεὶς, καὶ
γενόμενος Θεοῦ κατοικητήριον, τῇ θεῇ ἱερωσύνῃ καλῶς
ἐκοσμήθη, ποιμὴν θεοπρόβλητος καταστάς. Ὅθεν ἐνστερνι-
σάμενος τὰ ἔπλα τοῦ Θεοῦ, πρὸς ὀχυρωμάτων καθαίρεισιν
πάντων τῶν δεινῶν, τῶν τοῦ Χριστοῦ τὴν θεῖαν εἰκόνα ἀ-
δειτούντων τὴν ὀφρὺν κατέβαλε, καὶ ταύτην ἐτίμησε, καὶ
προσκυνεῖν ἐξεπαίδευσεν, τῆς ὁμολογίας τὸν στέφανον ἀνα-
δησάμενος. Καὶ ἦν ἐκ παιδὸς εἶχεν εὐλάβειαν, μέχρι γήρως
συνετήρησε, μηδαμῶς ὑπὸ ἀμελείας κατασχεθεὶς, ἀλλὰ
καὶ πρὸς ἀπαθείας λιμένας κατήντησε σὺν Αὐξεντίῳ τῷ σο-
φῷ, μεθ' οὗ καὶ τοὺς ἀγῶνας διήνυσεν, καλῶς σαββατίσας
πρὸς τὴν οὐράνιον καταπαυσιν. Ὅθεν καὶ ἐν τῷ εἰκῷ τῶν
Ἀγίων Ἀποστόλων τὸ σῶμα αὐτοῦ κατετίθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡ-
μῶν Ἀθανασίας.

Στίχ. Ἀθανασίας τῇ κορυφῇ προσφέρω.

Στέφανον ἀθάνατον διὰ τῶν λόγων.

Αὕτη ἡ αἰδίδιμος, ἡ τῆς Ἀθανασίας ἐπώνυμος, γεννᾶται
μὲν ἐν τινὶ νήσῳ, Αἰγίνῃ λεγομένη, παρὰ γονέων εὐσε-
βῶν. Μαθοῦσα δὲ τὸ Ψαλτήριον, καὶ πᾶσαν ἐκκλησιαστικ-
κὴν Ἀκολουθίαν, ἀφιέρωσεν ἑαυτὴν τῷ Θεῷ· οἱ δὲ γονεῖς
ἔξευξαν ἀνδρὶ ταύτην καὶ μὴ θέλουσαν. Μεθ' ἡμέρας δὲ
τοῦ συνοικισίου ἐκκαίδεκα, βαρβάρων ἐπιβούντων, ὁ ἀνὴρ
ἐσφάγη μαχαίρᾳ. Ἡ Ἀγία οὖν καὶ αὐτὴ εἰς τὸν πρῶτον
ἀνακαινισθεῖσα λογισμόν, ἡγωνία, πῶς ἂν δυνηθεῖ δια-
κρούεσθαι τοὺς γεννητόρας, μὴ συναφθῆναι ἑτέρῳ ἀνδρὶ.
Καὶ ὡς ἐν τούτοις ἡσχόλει τὸν λογισμόν, ἐφθασε πρὸς ταγμα
βασιλικὸν ἵνα τὰς ἐν ἀγαμίᾳ καὶ γηρείᾳ πάσας οὐσας
γυναῖκας ἐκεῖ συζεύξωσιν ἐθνικαῖς. Ὅθεν καὶ μὴ θέλουσα
ἦλθεν εἰς δευτέρον συνοικισίον· ὁμῶς καὶ τῆς ἰδίας σωτη-
ρίας αἰετὶ φροντίδα ποιουμένη, ἰσχόλαζεν εἰς εὐχὰς καὶ δεή-
σεις, τὸν πλεῖστον ἀφειδῶς τοῖς δεομένοις σκόρπιζουσα. Με-
τὰ δὲ χρόνον τινα, πείθει τὸν σύζυγον μοναχὸν γενέσθαι,
εἰ καὶ βάρβαρος ἦν· ὃς καὶ μετὰ χρόνον τινα, ὁσίως δια-
πρέψας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ἐκτοτε δὲ, ἐλευθερίας τυχοῦσα, δένειμι πάντα τὸν πλῆ-
τον αὐτῆς, καὶ προσλαβομένη ἑτέρας γυναῖκας, ἀφίκετο
εἰς ἀσκητήριον· καὶ μονάσασα σὺν αὐταῖς, ἡγωνίζετο· το-
ροῦ γὰρ καὶ ἰχθύος οὐδέποτε ἤπτετο, εἰμὴ τὸ Ἄγκυρ Πά-
σχα, καὶ ἐν ταῖς τοῦ δωδεκαήμερου ἡμέραις, καὶ ταύταις
μένον ἀπογευομένη. Τροφή δὲ ἦν αὐτῇ ἄρτος βραχύς καὶ
ὕδωρ, μετὰ τὴν ἐννάτην, καὶ ταῦτα μετ' ἐγκρατείας· ταῖς
δὲ ἀγίαις τρισὶ τεσσαρακοσταῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ, λιπτοῖς μέ-
νοις λαχάνοις ἐτρέφετο, καὶ τούτοις δι' ἡμερῶν δύο. Μετὰ
δὲ χρόνους τέσσαρας, προεχειρίσθη ἄρχειν τοῦ ἀσκητηρίου·
καὶ ἔκτοτε τὴν ἐσχατιὰν πασῶν τῶν μοναζουσῶν προί-
κρινε μετέρχεσθαι, ὡς οὔτε διαγινώσκεισθαι αὐτὴν πρω-
τεύουσαν. Ἐν δὲ τῷ καθευθεῖν αὐτὴν, οὐκ ἐπὶ πλευρῷ,
ἀλλ' ἐφ' ἐνὶ προσκλινομένη λίθῳ, εἰς τοῦτο αὐτῇ προετρε-
πισθέντι, μικρὸν τοῦ ὕπνου μετελάμβανε.

Μετὰ δὲ παραδρομὴν ἐνιαυτῶν τεσσάρων, ἔρωτι τρω-
θείσα ἡσυχίας, μεθ' ὧν εἰς τὸ ἀσκητήριον ἀφίκετο ἐξελ-
θούσα, Ματθαίῳ τινὶ ἱεροπρεπεῖ συνεργῷ πρὸς τοῦτο χρη-

σαμένη, τὴν τῆς ἡσυχίας τόπον κατέλαβεν. Ἐκείτοι οὖν ἐφ' ἱκανὸν τοὺς τῆς ἡσυχίας καρποὺς δρεψάμενη, τοῦ δηλοῦντος Ματθαίου τὴν σωματικὴν χρείαν ἐπιχορηγοῦντος διὰ ἐργοχείρου αὐτῶν, ἐπὶ τὸ Βυζάντιον, χρείας κατεπιγούσης καὶ βίας τινός, ὥχeto, συνεργὸν αὐτῆς ἔχουσα Ἰγνατίου τινὰ εὐνοῦχαν πρεσβύτερον, παντοίαις κατάκομον ἀρεταῖς, ὡς τῷ προμνημονευθέντος μοναχοῦ Ματθαίου, θαύμασι καὶ σημείοις διαλάμπαντος ἐν τῷ τῆς ἡσυχίας τόπῳ, πρὸς Κύριον ἐκδημῶντος. Καὶ ἐν ἀσκητηρίῳ κατασχθεῖσα, ἔμεινεν ἐπὶ χρόνοις ἑπτὰ, θλιβομένη αἰεί, καὶ φροντίζουσα περὶ τοῦ ἀσκητηρίου αὐτῆς. Καὶ ὅπτασίας αὐτῇ περὶ τούτου γινομένης, ἀπάρασα εὐθὺς ἐκείθεν, κατέλαβε τὸ ἑαυτῆς ἀσκητήριον καὶ ἀσπασαμένη τὰς ἀδελφὰς σὺν τῷ πρεσβυτέρῳ Ἰγνατίῳ, συνήδετο ταύταις, νοθεύουσα καὶ διδάσκουσα τὰ πρὸς κτῆσιν ἀρετῶν θείων, καὶ ἀκπλήρωσιν πῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ἐφ' ἡμέραις τισὶν ὀλίγαις.

Πρὸ δὲ δυσκαίδεκα ἡμερῶν, τὴν πρὸς Θεὸν ἀνάλυσιν αὐτῆς προγνοῦσα, καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀναγγεῖλασα, κῆχαρίστησε μὲν τῷ Κυρίῳ· ἐπισυνάξασα δὲ καὶ τὰς ἀδελφὰς, προεχειρίσατο τὴν μέλλουσαν αὐτῇ ἀρχεῖν τῶν λοιπῶν. Καὶ τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ, καθ' ἣν ἔμελλεν ἀπαίρειν πρὸς Κύριον, τῇ ὑμνῳδίᾳ τοῦ Ψαλτῆρος μετὰ τῶν ἀδελφῶν προσανέχουσα, καὶ πρὸς ἀκπλήρωσιν ταύτης μὴ ἐξαρκέσασα, τὸ λείπον δὲ ταῖς ἀδελφαῖς ἀναθεμένη, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν προσευξαμένη, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε. Δαιμονῶντες δὲ καὶ νοσοῦντες οὐκ ὀλίγοι ἰάθησαν κατὰ τὸν τῆς κηδείας καιρὸν, ἀλλὰ δὴ καὶ μετὰ τὴν κατάθεισιν, καὶ τυφλαὶ ἀνέβλεψαν. Προεῖπε δὲ καὶ ταῖς ἀδελφαῖς, ὅ, τι ὁ ὀφείλω ἀπολαβεῖν, ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ ἀπολήψομαι. Ὅθεν καὶ εἶδον δύο τῶν μοναζουσῶν ἀδελφῶν φοβερὸν τι καὶ ἐξαισίον, ἀνδρας ἀστραπηδόλους δύο, ἐκατέρωθεν τῆς Ἀγίας ἱσταμένους, ἐξώθεν τῶν ἀγίων θυρῶν τοῦ Θυσιαστηρίου, κατέχοντας πορφύραν βασιλικὴν ἀπὸ χρυσοῦ καὶ λίθων τιμίων καὶ μαργαριτῶν, καὶ ἐνδύοντας αὐτήν. Εἰς ἀνάμνησιν οὖν ἐλθοῦσαι τοῦ διορατικοῦ λόγου τῆς Ἀγίας, καὶ τὴν ἱκθασιν διὰ τῆς ὁπτασίας ἰδεῖσαι, τῷ Θεῷ κῆχαρίστησαν, τῷ οὕτω δοξαζόντι τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, μαρτυρήσαντος ἐν ἔτει αφεκς'.

Στίχ. Βλῆθεῖς καμίνου ἐν μέσῳ, Ἰωάννη,

Χριστῷ προσῆδες ὕμνον εὐχαριστίας.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ-
» δες, ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς
» Τριαδός, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-
» σαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός
» εὐλογητός εἶ.

Τὴν δευτέραν Κυρίῳ, ἐννοῶν παρουσίαν, ἀπὸ βλεφαίων ψυχῆς, τὸν ὕπνον ἀπεβάλου, σοφὴ τῆς ἀμελείας, καὶ ἀγρύπνως ἐκραύγαζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Απάλων ἐξ ὀνύχων, ἀγαθὴν ἐξελέξω, μερίδα Πάνσοφε, δουλεύειν τῷ Κυρίῳ, ἐν φόβῳ τε τὰ τέττα, ἐκτελεῖν δικαιώματα· Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Μακρυνθεῖς τοῦ σαρκίῳ, τῶν δεσμῶν Ἰωάν-
» νη, ψυχῆς ἐφρόντισας, Κυρίῳ ἐλευθέρᾳ, τῇ
» γνῶμῃ ἐκδουλεύων, καὶ κραυγάζων ἐκάστοτε·
» Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Η τοῦ κόσμου κυρία, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα, ἡμῖν κυήσασα, πολλὰς κυριευθεῖσαν, ἀτόποις ἀμαρτίαις, τὴν ψυχὴν μου διάσωσον, εὐλογημένη Ἀγνή, ἵνα σε μακαρίζω.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμνον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ος μνηωτὴν τὸ χάρισμα, εὐφυῶς κληρωσά-
» μενος, Πάτερ Ἰωάννη, τοῦ κλεινοῦ ποιμέ-
» νου σου, ἐν τούτῳ διέρρηξας, τῶν ἡδονῶν τὸ πέ-
» λαγος· καὶ διασωθεῖς, ἀκαταπόντιστος ὡφθης,
» Ἀγγέλων συμπολίτης, σὺν αὐτοῖς ἀνακραζὼν·
» Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν δὲ ἡμᾶς πτωχεύσαντα, ὑπεράγαθον Κύ-
» ριον, Πάτερ Ἰωάννη, εὐσεβῶς μιμούμενος,
» πτηνῶν ἐν ἰσότητι, ἀκτημοσύνην ἥσκησας· καὶ
» τῶν ἀγαθῶν, τῶν αἰωνίων τὸν πλῆτον, ἐκτήσω
» ἀναμέλπων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆτε,
» Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Η καθαρά τῷ Πνεύματι, τῇ ψυχῇ σε σκη-
» νώσασα, χάρις καθαρὰν σοι, τὴν καρδίαν
» ἐκτίσε· καὶ πνεῦμα ἐκαίνισεν, εὐθὺς ἐν τοῖς ἐγ-
» κάτοις σου· ὅθεν καὶ βιώσας, καθαρὰ πολιτεία,
» ἐβόας Ἰωάννη· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυ-
» ψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Αγασθεῖσα Πνεύματι, Θεοτόκε πανάμωμε,
» ὄντως ὑπεδέξω, ἐν γαστρὶ τὸν ἄναρχον,
» Υἱὸν καὶ αἰδῖον, ἐν σοὶ ἀγνή σαρκούμενον, ἐπ'
» εὐεργεσία, τῶν ἐν πίστει βοώντων· Οἱ Παῖδες
» εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε,
» Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός. Ἐπταπλασίως κάμνον.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
» γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,
» ὡφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γα-
» στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρα-
» κῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
» πων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Νεώσας τῷ ἀρότρῳ τῶν προσευχῶν, Ἰωάννη
» ψυχῆς σου τὴν αὐλακα, τῶν ἀρετῶν, τα-

τη κατεβαίλου τὰ εὐσεβῆ, καὶ ζωηφόρα σπέρματα· ὅθεν ἱαμάτων θεοπρεπῶν, ἐθέρισας τὸν σταύρου, πολύχουν θεοφόρε, δι' οὗ ἐκτρέφεις τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Τὸν δρόμον ἐκτελέσας ἀσκητικῶς, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας Μακάριε, ὡς ἀληθῶς, πλήρης ἡλικίας πνευματικῆς, δικαιοσύνης σέφανον, εἴληψας θεόφρον παρα Χριστοῦ· καὶ νῦν ἐπαναπαύσῃ, σκηναῖς φωτεινοτάταις, μετὰ Δικαίων παναοίδαμε.

Επέθης ὡς ἐν ἄρματι ἀρετῶν, τῷ τεθρίππῳ παμμακάρε αἰθέριος, εἰς οὐρανοῦς, ἄλλος ὡς Ἡλίας Πάτερ σοφέ· καὶ σὺν Ὁσίοις ὤκησας, σῶμα τὸ πολυάθλον ἐπὶ γῆς, λιπὼν, τοῖς σὲ παθοῦσι, ταμεῖον ἱαμάτων, καὶ τῶν δαιμόνων ἐλατήριον. Θεοτοκίον.

Ριπθέντας οὐρανίου διαγωγῆς, καὶ πεσόντας ἀθλίως εἰς θάνατον, πάλιν ἡμᾶς, Μήτηρ γενομένη τοῦ Λυτρωτοῦ, ἀνεκαλέσω Παίναγνε, καὶ πρὸς τὴν ἀρχαίαν παλινδρομεῖν, ἡξίωσας πατρίδα· διόσε Θεομῆτορ, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ο Εἰρμός· Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός· Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἥχου, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, τὸ Μαρτυρικόν, ἡ Α'. Ὁρα, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Παφνουτίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὰ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἥχος α'. Ἐὼν οὐρανίων ταγμαίων.

Τῆς ἀσεβείας καθεῖλες τὰ ὀχυρώματα, ἐν τῇ ὑπομονῇ σου, Ἀθλοφόρε Κυρίου, καὶ νίκην αὐρανόθεν, ἐδέξω σοφέ· μὴ οὖν παύσῃ θεόμενος, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων τὴν ἱεράν, καὶ σεβασμιόν σου ἀθλήσιν.

Τοὺς ἱερούς σου ἀγῶνας πιστῶς γεραίρομεν, ἀθλητικῶς καμάτους, αὐς διήνυσας χαίρων, Παφνούτιε τρισμάκαρ, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ σταυρόν ὑπομείναντος· καὶ τὴν ἀγίαν σου μνήμην περιχαρῶς, εὐδοκάζομεν ἐν ἁσμάσιν.

Η τῶν λειψάνων σου θήκη, Ἱερομάρτυς Χρισταῦ, ὡς παταμὸς ἐκβλύζει, τῶν ἰάσεων θεία, καὶ πάντων καταρδεύει τῶν εὐσεβῶν τὰς καρδίας Παφνούτιε, τῶν προσφοιτῶντων ἐκείνῃ, καὶ ὑμνούντων τὴν ἀγῶνά σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων ταγμαίων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταῖα προστασία, ἄχραντε Παρθένε, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας· ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεόν, Θεότοκε ἀνεθέμεθα. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα ἡ ἀπειρόγαμος, καὶ ἄμωμος Παρθένος, τὸν Δεσπότην, καὶ Κτίστην, καὶ Πλάστην τῶν ἀνθρώπων, ἐβόα πικρῶς, θρηνῶδουσα καὶ σένεσα· Τί τῆτο τέκνον γλυκύτατον, ὁ ὀρθῶς ἀνυμνῶ σε τὰ μακρόθυμα. Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρών· Ὡδὴ α'. Ἥχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**σوماί σοι Κύριε, ὁ Θεός μου· ὅτι ἐξήγαγες λαόν, δουλείας Αἰγυπτίων, ἐκ αἰψῆς δὲ ἄρματα, Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν.

Δεῦτε τὴν ἐτήσιον ἐκτελοῦντες, τοῦ Ἀθλοφόρου ἑορτήν, φαιδροῖς εὐφημῶντες, ἐν ἁσμάσι δοξάζωμεν, τὸν τῆτον στεφανώσαντα.

Ελαμψας ἐν κόσμῳ φωστῆρος δίκην, θραπέυτα τοῦ Ἰησοῦ, Παφνούτιε μάκαρ· διό σου τὴν πανίeron, τιμῶμεν μνήμην σήμερον.

Η ὕγασας ἐν δόγμασιν ἱεράρχα, τὸν περιούσιον λαόν, καὶ πόμα Κυρίου, διὰ τοῦ ξίφους ἔπιες ἀθλήσας καρτερώτατα.

Θεοτοκίον.

Ο ῥος ἀλατόμητόν σε Παρθένε, ἐξ οὗ λίθος ὁ Χριστὸς, ἀλάξευτος ὤφθη, ἐν ἁσμάσι γεραίροντες, ἀξίως μακαρίζομεν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**άξον δυνατῶν ἡσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῶντες, περιζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ, ἡ καρδία μου.

Υμνοῖς ἱεροῖς γεραίροντες, τὴν πανευκλεῆ τέ καὶ ἱεράν μνήμην σήμερον, ἐκτελοῦμεν τοῦ ἀθλοφόρου, Παφνουτίου ἀγαλλόμενοι.

Τεῖχος ἀρράγες ἀκλόνητον, κατὰ τῶν δαιμόνων οἱ πιστοὶ προβαλλόμεθα, τὸ πηγάζον ἐκ τῶν λειψάνων, θείον ἔλαιον χριόμενοι.

Σθένει τοῦ Χριστοῦ ῥωννύμενος, μέσον ἀνομένων τῶν θείων νόμον ἐκήρυξας· καὶ νομίμως Μάρτυς ἀθλήσας, νίκης εἴληψας τὸν στέφανον.

Θεοτοκίον.

Χαίρεις Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἡ τῶν Θεῶν Λόγον ἐν γαστρί σου χωρήσασα, καὶ τεκῆσαι σαρκαρῶμενον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἀνθρώπου.

Ο' Εἰρμός. Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φανίξας ἐν αἵματι, τὴν ἱεράν σου στολὴν θυ-
σίαν εὐάρεστον, Θεῷ προσῆξας σαυτὸν,
Παφνούτιε ἐνδόξε· ἔθραυσας τῶν δαιμόνων, τὸ
ἀνίσχυρον θράσος· εὐφρανas τοὺς Ἀγγέλους,
τῇ στερόν σου ἐνστάσει· διὸ καθικετεύων μὴ
παύσῃ, σωθῆναι ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Ε'πάκουσον Δέσποινα, ἐκ κατωδύνῃ ψυχῆς,
βρωῶντος τοῦ δούλου σου, καὶ τῶν πολλῶν
μου κακῶν, παρὰ σχου, τὴν ἄφεςιν· σὲ γὰρ ἐπι-
καλοῦμαι, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ· Ῥῦσαί με Θεο-
τόκε, τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης, καὶ στῆσον ἐκ δε-
ξιῶν με τοῦ σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τῆ Θεῆ,
ρόμφαία διήλθες σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν,
ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν
Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωπῆ-
σα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῶν
δωρήσασθαι.

ᾠδὴ δ'. Ο' Εἰρμός.

Τοὺς οὐρανούς ἡ ἀρετὴ σου κατεκάλυψε,
καὶ ἡ γῆς ἐπληρώθη τῆς σῆς δόξης Χρι-
στὲ· διὸ ἀπαύστως κράζομεν· Δόξα τῇ ду-
νάμει σου Κύριε.

Νῦν ἀγαλλόμενοι πάντες ἐορτάζομεν, σὺν Ἀρ-
χαγγέλοις Ἀγγέλοις συγχορεύοντες, τὴν εὐ-
κλεῆ τελῶντες σου, μνήμην ἀθλοφόρε Παφνούτιε.

Υ'πὸ τῆς ὄντως ἐδοξάσθης, θείας χάριτος,
καὶ μετ' Ἀγγέλων τῷ Δεσπότη παριστά-
μενος, νῦν καὶ ἡμῶν μνημόνευε, Μάρτυς ἀθλο-
φόρε Παφνούτιε.

Τοὺς αἰκισμούς καὶ πόνους Μάκαρ καθυπέ-
μεινας, ἀπτοήτω καὶ γενναίῳ τῷ φρονή-
ματι, τοὺς στεφάνους εἴληψας, ὄντως ἐκ χει-
ρὸς τοῦ Παντάνακτος. Θεοτοκίον.

Χερσδικῶν ταγμάτων Κόρη ὑπερέχουσα, καὶ
Θεὸν ἐν ἀγκάλας ἐποχόμενον, μετὰ σαρ-
κὸς βαστάσασα, χαῖρε Θεοτόκε ἀνύμφευτε.

ᾠδὴ ε'. Ο' Εἰρμός.

Ο' ἀνατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν
ὄρθρον, καὶ δείξας τὴν ἡμέραν, δόξα
σοι, δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ο' ἀναδείξας ἡμῶν, τοῦ γενναίου τὴν μνήμην,
ἡλὶς λαμπροτέραν, δόξα σοι, δόξα σοι, Ἰη-
σοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ερωτάταις φρεσὶ, καὶ πισταῖς διανοίαις, τὴν
μνήμην ἀνυμνοῦμεν σου Μάρτυς ἐνδόξε, τὸν
Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Εἴφη καὶ θῆρας καὶ πῦρ, καὶ τὸν θάνατον
Μάρτυς, οὐδόλως ἐπτοήθης, κραυγάζων·
Δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.
Θεοτοκίον.

Τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνήν, ἀσιγήτως κτίσις,
προσφέρει σοι Παρθένε· Χαίροις ἡ τέξα-
σα, Ἰησοῦν τὸν Λόγον Θεοῦ.

ᾠδὴ ζ'. Ο' Εἰρμός.

Ε'βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριή-
μερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει
δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασι-
λεῦ τῶν Δυναμέων.

Ε'κκέχυται, εἰς τοῦ κόσμου τὰ πέρατα ἁ-
παντα, Ἀθλοφόρε, ἡ δοθεῖσά σοι χάρις·
πανένδοξε· διὸ πίστει πάντες, τὸν δοτῆρα Χρι-
στὸν μεγαλύνομεν.

Ο' μέγιστος, τῆς Τριάδος θειάπων Παφνέ-
τιος, ἀνεδείχθη, φοβερός ἐναντίαις δυνάμε-
σιν, ἀπελαύνων ταύτας, καὶ φωτίζων πιστῶν
τὰ συστήματα.

Ε'ν θαύμασι, καὶ σημείοις Χριστός σε ἐδό-
ξασεν, ἀθλοφόρε, καὶ τοῖς πᾶσι Παφνέτιε
ἔδειξεν, ἱατρὸν παμμάκαρ· διὰ τοῦτο τιμῶμεν
τὴν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ἱκετῶν σου θεόνυμφε,
Θεοτόκε, τὸν ἐκ σου σαρκωθέντα Θεόν
ἡμῶν, τοῦ ῥυσθῆναι πάντας, πειρασμῶν πολυ-
τρόπων τοῦ ὄφους.

Ο' Εἰρμός. Ἐβόησε προτυπῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου
Γερομάρτυρος Παφνουτίου.

Στίχοι.

Τὸν Παφνούτιον γῆς τάφῳ κεκρυμμένον,
Ἀπεικός ἐστι καὶ σιγῆς κρυψαὶ τάφῳ.

Τῇ δ' ἐννατῇ δεκάτῃ Παφνέτιον ἐνθεν ἄειραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Θεοδώρου τοῦ ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας.

Στίχ. Κοινωνός ὦφθης Θεόδωρε τοῦ παθόντος,
Τῷ καὶ παθητῷ, καὶ παθῶν ὑπερτέρῳ.

Ε'κ τῆς βασιλείας Ἀυτωνίνου, ἡγεμονεύοντος Θεοδότου
ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας, ἐγένετο συλλογὴ νέων πολ-
λῶν εὐειδῶν καὶ ὡραίων, εἰς τάξιν Τυρώνων. Τότε δὴ
σὺν ἑτέροις ἱκανοῖς καὶ ὁ μακάριος οὗτος Θεόδωρος ἤχθη
τῷ Ἡγεμόνι. Ἐπιτεθείσης οὖν αὐτῷ στολῆς καὶ σφραγι-
δος, ὡς καὶ τοῖς λοιποῖς, διέρρηξε ταύτην, εἰπὼν· Ἐγὼ
ἐσφραγισμένος εἰμὶ ἐκ κοιτίας μητρὸς μου, ὅτι καὶ ἐμὸν
Βασιλεὺς Χριστὸς, καὶ ἐτέρῳ Βασιλεῖ μου σφραγίσαι.
Ο' δὲ Ἡγεμὼν εἶπε· Καὶ ποῖον Βασιλεῖ ἐσφραγίσῃς; Ο'
Ἅγιος εἶπε· Τῷ πενήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Ο'

Ἡγεμῶν· εἶπεν· Οὐδὲ τοῖς θεοῖς ἡμῶν δύεις; Ὁ Ἅγιος εἶπε· Δαίμοσιν ἀκαθάρτοις οὐδέποτε ἔθυσαι.

Τότε προσέταξε τύπτεσθαι αὐτόν· καὶ τυφθεὶς σφοδρῶς, ἔστη εἰς ἐρώτησιν, καὶ φησὶν ὁ Ἄρχων· Κἄν ἄρτι ἐσωφρόνησας πρὸς τὰς ἀποκρίσεις; Ὁ Ἅγιος εἶπεν· Εἴθε καὶ αὐτὸς ἐπίγνωνς τὸν ποιήσαντά σε, ὡς ἐγὼ, καὶ προσεκύνησας αὐτόν. Τότε ἐκ' ἐσχάρας ἀπλώσαντες αὐτὸν πεφυραπυμένης, θεῖον καὶ πίσσαν καὶ κηρὸν καὶ ἄχυρον ἐπέρραινον αὐτοῦ. Καὶ οὗτοι μὲν ἐποίησαν οὕτως. Ὁ δὲ Θεὸς μέγα τι καὶ θαυμασίον τοῖς ἐσκοτισμένοις ἐδείξατο· μέγα γὰρ ἤχου γεγονότος, καὶ τῆς γῆς εἰς δύο διαιρέσεως, ἐν ᾗ τὸ πῦρ καὶ ἡ ἐσχάρα ἐπέκειντα, ὕδωρ ἀναβλύσαν, ὃ τοῦ θαύματος! τήν τε ἐσχάραν καὶ πᾶσαν κατέσβεσε τὴν πυρκαϊάν· ὁ δὲ Ἅγιος, ὅλος ἀναστάς ὑγιής, λέγει τῷ Ἡγεμόνι· Τούτα, ὃ ἐθέλω Ἀνθύπατε, οὐ τῆς ἡμῶν δυνάμεως ἔργον ἐστίν, ἀλλὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου, ὃ ἐγὼ λατρεύω. Εἴ οὖν βούλει καὶ αὐτὸς γνῶναι τὴν τῶν θεῶν σου δύναμιν, ἀναψοῦ ἑτέραν πυρκαϊάν, καὶ ἀπλωθήτω εἰς τῶν στρατιωτῶν σου τῇ ἐσχάρα· ἐπ' ὀνόματι τούτων, καὶ τότε γνῶσιν τὴν ἀνυπέβλητον τοῦ Θεοῦ μου δύναμιν. Καὶ οἱ στρατιῶται εὐθὺς ὑπολαβόντες· Μὴ οὕτω ποιήσης, ἔφησαν, κύριε, ἀλλὰ μᾶλλον ἱερέα τῶν θεῶν τῇ ἐσχάρα ἐπίθεις· ἴσως γὰρ αὐτοῦ ἀκούσονται, ὡς ἱερέως, καὶ οὐ βλαθῆσεται.

Καὶ ὁ Ἄρχων ἀκούσας, Ἀχθήτω, φησὶν, ἱερεὺς. Καὶ στησάντων ἐνώπιον αὐτοῦ ἱερέα, φησὶ πρὸς αὐτόν ὁ Ἡγεμῶν· Τί σου ἔνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Διόσκορος. Καὶ ὁ Ἄρχων· Εἰπέ ἡμῖν, Διόσκορε, ποία μαγία, χρώνται οἱ Χριστιανοὶ κατὰ τοῦ πυρός, ὅτι ὁ Θεόδωρος ἔμεινεν ἀβλαβής; Ὁ Διόσκορος ἔφη· Οἱ Χριστιανοὶ μάγοι οὐκ εἰσὶ, μὴ γένοιτο! ἀλλ' ὅπου τὸ Χριστοῦ ὄνομα ἐκφωνηθῇ, πᾶσα φαρμακεία καὶ γοητεία διαλείλυται, καὶ οἱ δαίμονες φρίττουσι. Καὶ ὁ Ἡγεμῶν· Ἰσχυρότερός ἐστιν ὁ Χριστὸς παρὰ τὸν Δία; Ὁ Διόσκορος εἶπεν· Ὁ Ζεὺς καὶ οἱ ἑτεροὶ θεοὶ κωφὰ εἰσι· εἰδῶλα καὶ ἀναίσθητα. Παρακαλῶ οὖν σε μὴ ἀναγκάσῃς με ἐπιθῆναι τῇ ἐσχάρα· ἀλλ' εἰ βούλει τὴν τοῦ Διὸς ἐπιγνῶναι ἰσχύϊν, ἐκείνον ἐπίθεις τῇ ἐσχάρα τῆς πυρκαϊᾶς. Καὶ ὁ Ἡγεμῶν· Καὶ τίς, φησὶ, τολμᾷ τοῦτο ποιῆσαι; Ὁ Διόσκορος εἶπεν· Ἐγὼ, τῇ σῇ προσταξί, τοῦτο ποιήσω· καὶ εἰάν ἀμύνηταί με, πιστεύω αὐτῷ, ὅτι δύναται. Καὶ ὁ Ἡγεμῶν· Μέχρι τῆς δεῦρο οὐκ ἔς ἱερεῖς; τί τοιαῦτα λέγεις; Ὁ Διόσκορος εἶπε· Δὲ ἐνδείαν φρενῶν ἡμῖν ἱερεὺς· ἰδὼν δὲ τὸν μακάριον Θεόδωρον, μὴ κυριεύμενον ὑπὸ σοῦ, ἔστηρίχθην· καὶ νῦν θελῶ συστρατιώτης αὐτοῦ γενέσθαι. Καὶ ὁ Ἡγεμῶν· Ἐπειδὴ, φησὶν, οὕτω λέγεις, ἐπιβῆθι τῇ πυρᾷ.

Τότε ὁ Διόσκορος, προσπεσὼν τῷ Ἀγίῳ, Εὐχαί, ἔφη, ὑπὲρ ἐμοῦ, δοῦλε τοῦ Θεοῦ. Καὶ τοῦ Ἀγίου εὐχαρίστων, ἠπλώθη ὁ Διόσκορος τῇ πυρᾷ τῆς ἐσχάρας, εὐχαριστήσας, καὶ μέγα βλάσας· Εὐχαριστῶ σοι, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς Θεοδώρου, καὶ δέξαι τὸ πνεῦμά μου ἐν εἰρήνῃ. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, παρέδωκεν τὴν ψυχὴν τῷ Χριστῷ. Καὶ εὐθὺς κρατηθεὶς ὁ Ἅγιος, ἐμβλήθη ἐν τῇ φυλακῇ. Καὶ τῇ ἐξῆς, ἵπποις ἀγρίοις ἐκ τῶν ποδῶν προσδεθείς, τῷ ἄρματι ἐξεδήθη· καὶ οἱ μὲν ἵπποι ἀσάκτως φερόμενοι, κατὰ τοῦ κρημνοῦ περὶ τὸν ἀκάλουτο· ὁ δὲ Ἅγιος ἀσάκτως· θεία δύναμις τῶν ὁσίων λυθείς, καὶ ἀβλαβής· διατηρηθεὶς, ἐξέπληξεν ἅπαντας· ἐξ ὧν Σωκράτης καὶ Διονύσιος, οἱ τὸν Ἄρχον τῷ ἄρματι τῶν ἵππων προσδήσαντες, διεδεύοντο ἐξαισιόν τε καὶ φρικῶδες, ἰδεῖν, τῶν ἵππων ἐλαυνομένων, θέαμα καταπλήττον καὶ νοῦν καὶ διάνειαν.

Διηγνύντο γὰρ οἱ οὖν ἅμα πυρὸς οὐρανόθεν κατὸν ἰδεῖν, καὶ τὸν Ἅγιον ἀναλαβόν, τῶν δεσμῶν ἀπέλυσεν· ἐν αὐτῷ δὲ τῶτον ἄραν καὶ ὑψώθην, διεσώσατο ἀβλαβῆ ἐν τῷ Ἰσραὴλ· τοὺς δὲ ἵππους, ὡς ὑπὸ τιμῇ βιαζομένων, κατεκρή-

μνισεν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐστώτες καὶ πιστεύσαντες, Μίγας ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν, ἀνεβόησαν. Ὁ δὲ Ἡγεμῶν αὐτοὺς τε καὶ τὸν Ἅγιον καθεῖρξε τῇ φυλακῇ, καὶ κάμινον ἐκκαῆναι προστάττει. Ὁ γινόμενος, καὶ τοῦ Ἀγίου μετὰ τῶν στρατιωτῶν ἐμβληθέντων, ἀνωθεν δρόσος κατιῶσα, δροσίζουσα τοὺς ἦν, καὶ πρὸς ὁμίλιαν ἐτράπησαν· ἡ δὲ ἦν περὶ τῆς μητρὸς τοῦ Ἀγίου Θεοδώρου ἀνάμνησις· ἥδη γὰρ πρὸ τριῶν ἰνιαυτῶν αἰχμαλωτισθείσης αὐτῆς, καὶ εἰς ἀλλοδαπὴν γῆν μετὰ ἑτέρων οὐκ ὀλίγων ἀπαχθείσης, τὸν τῆς αἰχμαλωσίας διηγούμενος τρόπον, ἠθέλει ταύτην ἰδεῖν· καὶ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ τῶν θαυμασιῶν Θεός, ἀνεβόα, δεῖξόν μοι τὴν μητέρα, οἷς οἶδας τρόποις· ἀδυνατεῖ δὲ σαι οὐδέ μ' ἵνα γνῶσι πάντες τὰ μεγαλεῖά σου· καὶ ταῦτα μὲν τὰ τῆς ὁμιλίας.

Ἐπεὶ δὲ, τῆς φλογὸς μαραινθείσης, πρὸς ὕπνον ἐτράπησαν, Ἀγγελος ἐπιστάς τῷ Ἀγίῳ· Μὴ λυποῦ, φησὶ, Θεόδωρε· παρῇσι γὰρ ἡ μήτηρ σου. Ὁ δὲ, διῷπνισθεὶς, διηγείτο τὰ ὁραθέντα τοῖς στρατιώταις· καὶ τοῦ διηγήματος μήπω παραιωθέντος, ἐπέστη μέσον τῆς καμίνου τοῦ Ἀγίου ἡ μήτηρ Φιλίππα, οὕτω καλουμένη· καὶ ἰδούσα ὃν ἐπόθει υἱόν, ἠγαλλιάσατο, καὶ κατησπάσατο αὐτόν, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ στρατιώτας· ὅπως τε, καὶ ὅθεν ἦκει ἀναδιδασκείας παρὰ τῆς μητρὸς ὁ Ἅγιος, εἰς οὐρανοῦς ἀνατείνας τὰς χεῖρας, τῇ προσήκουσαν εὐχαριστίαν ἀνέπεμπε τῷ Θεῷ.

Πρωτὰς δὲ γινόμενης, ἀναστάς ὁ Ἡγεμῶν, Ἐμοί, φησὶ, δοκεῖ μὴδὲ ὅσπου καταλειφθῆναι ἐν τῇ καμίνῳ, ἡ δὲ, τε Θεόδωρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἀπερρίφθησαν. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, τίς τῶν ἐκ τῆς καμίνου ὑποστρέφων, τοιαῦτα τῷ Ἡγεμόνι διέειπε· Θεοδώρου αἰτησαμένου τὸν Ἰησοῦν, ἐμαράνθη ἡ φλόξ· καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, ἐξ ἀλλοδαπῆς ἀδρόως καταλαβεῦσα, εἰσῆλθεν ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ καθεζόμενοι ὡς ἐν θαλάμῳ, ἐμίλουσι περὶ τοῦ Θεοῦ αὐτῶν.

Τούτων ἀκούσας ὁ Ἡγεμῶν ἐξέστη· καὶ παραγενόμενος πρὸς τὴν κάμινον, μετεκαλίσσατο τὴν μητέρα τοῦ Ἀγίου καὶ φησὶ πρὸς αὐτήν· Σὺ εἰ ἡ μήτηρ τοῦ Θεοδώρου; Ἡ δὲ εἶπεν· Ἐγώ εἰμι. Καὶ ὁ Ἡγεμῶν· Παρασκευάσου τὸν υἱόν σου δύσαι τοῖς θεοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτὸς κακεγμάκως ὀληται, καὶ αὐτὴ ἄτεκνος γένη. Ἡ δὲ Φιλίππα εἶπεν· (1) υἱός μου, σταυρωθεὶς ὑπὸ σοῦ, δύσει τῷ Θεῷ αὐτοῦ· δύσαι· ἀληθινῇ, τῷ Κυρίῳ μου Ἰησοῦ Χριστῷ, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ. Καὶ ὁ Ἡγεμῶν· Εἰ οὖν σὺ εὖρις τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ σου, ταῦτα καὶ γενήσεται. Καὶ εὐθὺς προσέταξεν ὁ Ἡγεμῶν, τὸν μὲν Ἅγιον Θεόδωρον σταυρωθῆναι, τοὺς δὲ στρατιώτας λογχισθῆναι μέσον τῆς καμίνου, καὶ τὴν μητέρα τοῦ Ἀγίου ξίφει ἀποτμηθῆναι· καὶ οὕτω τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο. Ὁ δὲ Ἅγιος Θεόδωρος καθηλωθεὶς, ἐν τρισὶν ἡμέραις ἀπῆλθοντο ζῶν, εἰθ' οὕτως ἀπῆλθε πρὸς Κύριον. Τότε τινὲς τῶν εὐσεβῶν, τὰ τῶν Ἀγίων λείψανα μύροις καὶ ὀθονίοις περιστεύαντες, ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ κατέβητο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ Ἁγία Μάρτυς Φιλίππα, ἡ μήτηρ τοῦ Ἀγίου Θεοδώρου, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Φιλῶ Φιλίππαν, ὡς Ἀθλητοῦ μητέρα.

Φιλῶ Φιλίππαν, ὡς ἀθλοῦσαν ἐν ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Σωκράτης καὶ Διονύσιος, λόγχῃ πρωθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Ἐνυξέ λεγχη νεκρὸν Ὑψίστου παλαιοῦ.

Νύττει δὲ καὶ νῦν Μάρτυρας ζῶντας εὖα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρός· ἡ-

μῶν Γεωργίου, Ἐπισκόπου Πισσιδεΐας τοῦ Ὁ-
μολογητοῦ.

Στίχ. Ὁ Γεώργιος, ὡς γεώργιον μέγα,
Ἐχὼν ἀπῆλθεν εἶδος ἀρετῆς ἅπαν.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἐπὶ τῶν χρόνων ἦν τῶν Εἰκονομάχων,
ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ ἀνατεθειμένος· καὶ διὰ τὴν ὑπερ-
βάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν, Ἐπίσκοπος χειροτονεῖται Ἀντιο-
χείας τῆς Πισσιδεΐας. Ἐπεὶ δὲ τῇ τοῦ διαβόλου πονηρᾷ
συμβουλῇ ἢ τῶν Εἰκονομάχων αἵρεσις ἐκινήθη, καὶ γράμ-
ματα πανταχοῦ ἐπέμποντο, διὰ τὰς τὰς τοὺς Ἐπισκόπους
ἅπαντας τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλαβεῖν, παρεγένετο
καὶ οὗτος· καὶ μὴ πεισθεὶς σύμφρων τοῖς αἵρετικοῖς γενέ-
σθαι, καὶ ἀρνήσασθαι τῶν ἁγίων εἰκόνων τὴν προσκύνη-
σιν, ἐξωρίσθαι καὶ κακουχίᾳ κατεδικάσθη, καὶ ἐν αὐτῇ θά-
κῳ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίᾳ Πατρὸς
ἡμῶν Τρύφωνος, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινου-
πόλεως. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ
Ἀγιοτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Στίχ. Θεὸν ποθήσας ὁ τρυφὴν μισῶν Τρύφων,
Θεοῦ παρέστη τῷ κατοικητηρίῳ.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ο* διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμαίους
καὶ Παῖδας, καὶ τῆς Χαλδαίης ἀνελών,
οἷς ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσαν· ὑπερύμνητε

Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.
Ρᾶδος δυνάμεως πιστοῖς, κατὰ τῶν δαιμό-
νων ἐδάθη, ἢ τῶν λειψάνων σου σορός, πᾶ-
σιν ἱάσιν νέμεσθαι ἄφθονον, τοῖς βοῶσι Παφνού-
τιε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Επὶ τῆς γῆς οἱ γηγενεῖς, τὴν πανευκλεῆ σου
ἡμέραν, ἐπιτελοῦντες εὐσεβῶς, Ἀθλοφόρε
Κυρίῳ κραυγαῖομεν· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεός
ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Η* Ἐκκλησία νῦν Χριστοῦ, ὥσπερ θησαυρὸν
κεκτημένη, τὴν τῶν λειψάνων σου σορὸν,
γηθόμενη, κραυγάζει Παφνούτιε· Ὑπερύμνητε
Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπορρήτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφυῶς δε-
ξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, εὐσπλαγ-
χνίᾳ βροτοῖς ὁμιλήσαντα, αἱ πιστοὶ προσκυνώ-
σωμεν, ὡς μητέρα τοῦ Κυρίου εὐλογημένη.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου ὁραθέντα, ἐν κα-
μίνῳ πυρός· τοῖς ὑμολόγοις, Χριστὸν τὸν
Θεόν ὑμνεῖτε· παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φωτοφανὴς ἀστράπτει νῦν ἡμέρα, ἡ παιδρα-
ἐργία τοῦ Ἀθλοφόρου, καὶ ὑπέρλαμπρος.

ἦν πάντες πόθῳ, ἐκτελοῦντες βοῶμεν· Λαὸς ὑ-
περυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεακικῶς Παμμακάρι ἠγωνίσω, ἐν σταδίῳ
ἔστως, καὶ νίκης τρόπαια ἀπέλαβες, Χρι-
στῷ ἀπαύστως μελωδῶν τῷ Δεσπότη, καὶ τῷ
τον μεγαλύνων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο* ἁληθῶς ὡραῖος ἀνεδείχθης, ἐν ἀγῶσι πολ-
λοῖς Ἱερομάρτυς, στολὴν ἱερὰν τῷ αἵματί
σου, στολισθεὶς φοινηχθεῖσαι, καὶ στέφος παρα-
Θεοῦ, λαβὼν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐν γαστρὶ ἄσπύρως συλλαβοῦσαν, καὶ
τεκεῖσαν ἡμῖν τοῖς φθνηθεῖσιν, ἐχθρῷ πο-
νηρῷ, Χριστὸν τὸν μόνον λυτρωτὴν καὶ Σωτῆρα,
τὴν μόνην Θεοτόκον, ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός. Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
Θεοτόκε τῷ τῆς κρυφοφίας βλαστήματι, τῷ
κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
τες μεγαλύνομεν.

Τὴν ἄφθονον χάριν χορηγοῖς ἀήττητε, Ἀθλο-
φόρε παναοίδιμε, πᾶσι τοῖς πίστει προσ-
ιοῦσι, τῷ θείῳ σου τεμένει καὶ μέλπουσιν, ἐν
ὑμνοῖς τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, καὶ ἐορταίζουσι
τὴν μνήμην σου.

Ι* λεων γενέσθαι τοῖς πιστοῖς, τὸν Κύριον ἐκ-
δυσώπει ἐν τῇ μνήμῃ σου, πᾶσί τε Μάρτυς·
ὀρθοδόξοις, ταῖς πίξει πανταχόθεν προστρέχου-
σι, τὴν θείαν σου τελέσαι πανήγυριν, ταῖς πα-
νιέροις μεσιτείαις σου.

Κατεύνασον Μάρτυς καὶ εὐχαῖς τὸν τάρτα-
ρον, Ἐκκλησίας τὸν κυμαίνοντα, καὶ δια-
στρέφεις τὰς εὐθείας, πειρώμενον ὁδὸς τῷ Θεῷ
ἡμῶν, ἐμπνεύσεις αἱρέσεων ἐνδοξε, καὶ τὴν
εἰρήνην πᾶσιν αἰρεσθαι.

Θεοτοκίον.

Σύμβολα Πανάμωμε τῆς σῆς γεννήσεως, οἱ
Προφῆται προεκήρυξαν, ἄλλοθεν ἄλλος πα-
ραδόξως, σοὶ τὰς προσηγορίας ἀρμόζαντες· ζῶν
γὰρ τοῖς ἐν Ἀδὴ ἐγέννησας, κράτος θανάτου
διαλύσας.

Ὁ Εἰρμός. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς καθ' ἑκάστην,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου
τοῦ Τριχινᾶ.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Οσιε Πάτερ Θεόδωρε, δῶρον Θεῷ ἐκλεκτόν,
σεαυτὸν προσενήνοχας, ἐγρυπνίαν πάννυ-
χον, καὶ ἀγάπην στησάμενος, μελέτην θείαν,
ἄκραν ταπείνωσιν, ἐλπίδα πίστιν, καὶ καθα-
ρότητα, ἄκραν συμπάθειαν, ἀληθῆ ἐγκράτειαν,
καὶ προσευχὴν, στυλὸν σε δεικνύουσαν, φωτει-
δέστατον.

Πάτερ θεόφρον Θεόδωρε, καταστολὴν ἀλη-
θῆ, καὶ σωτήριο ἐνδυμα, εὐσεβεῖ φρο-
νήματι, ἐκζητῶν ἐπενδύσασθαι, τῷ ἐκ τριχίνων
ῥακίῳ πάντοτε, σοῦ τὸ σαρκίον σκέπειν οὐκ
ἐλίπες, καὶ ἀπεγύμνωσας, τοῦ ἡμᾶς γυμνώσαν-
τος τὰς μηχανάς, σθένει δυναμήμενος, τῷ θείῳ
Πνεύματος.

Τῷ σαρκωθέντι Θεῷ ἡμῶν, ἐκ παναμώμου
Μητρὸς, δι' ἡμᾶς τε πτωχεύσαντι, ὡς πτω-
χὸν τῷ πνεύματι, σεαυτὸν προσενήνοχας θυ-
σίαν ζῶσαν, καὶ ὀλοκάρπωμα, σεπτὸν Παμμα-
καρ, καὶ δῶρον τίμιον· ὅθεν καὶ ἔλαβες οὐρα-
νῶν ἀπόλαυσιν· πρὸς ὃν αἰεὶ, πρέσβευε δεόμε-
θα, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ποίοις ὀφθαλμοῖς θεάσωμαι, ἁγίαν ὄψιν τὴν
σὴν, ὃ μολύνας τοῖς πάθεσι, τῆς σαρκὸς
τὰ ὄμματα; ἢ πῶς πάλιν ἀσπάσωμαι, τὴν σὴν
εἰκόνα τὴν θεοτύπων, βέβηλα χεῖλη ἔχων ὁ
ἄθλιος; πῶς δὲ ἐκτείνω μου, πρὸς τὴν θείαν
χάριν σου, ὃ ἐναγῆς, χεῖρας ἃς ἠχρείωσα; Δέ-
σποινα σῶσόν με.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ηλιος ἰδὼν σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ,
ἠπλωμένον θελήματι, ἡ δὲ γῆ ἐσειέτο, καὶ
πέτραι διερρήγνυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠ-
νοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο· ἡ
δὲ τεκοῦσά σε, ἀπειράνδρως βλέπουσα, μετ' οἰ-
μωγῆς, Οἶμοι! ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὀρώμενον;

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τῷ Ἀγίῳ ὁ παρὼν.
Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος ἄβρό-
χοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσ-
ραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀ-
μαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.
Τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν προβάλλεται, ἡ μνήμη
σήμερον, τοῦ Θεοφόρου πᾶσι τοῖς πιστοῖς,
εὐωδίαν ἐκπέμποντα, τὴν μυστικὴν τοῦ Πνεύ-
ματος, καὶ τῶν θαυμάτων τὰ παραδόξα.

Ρομφαία τῇ νοητῇ Θεόδωρε, τὰς τῶν παθῶν
προσβολὰς σὺ διακόψας ἦρας κατ' αὐτῶν,
νικητήρια Ὅσιε· ὅθεν θαυμάτων χάρισι, καὶ
ἰαμάτων ἑστεφάνωσα.

Ποθήσας τὴν τοῦ Κυρίου Ὅσιε, πτωχείαν ἁ-
πασαν, τὴν γεραίαν καὶ πρόσκαιρον σα-
φῶς ἐβδελύξω Θεόδωρε, δόξαν· διὸ καὶ ἔτυχες,
δόξης ἀφθάρτου καὶ φαιδρότητος.

Θεοτοκίον.

Ασπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ
θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνειλη-
φας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πα-
τρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σε Χρι-
στὲ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ
καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τοὺς θῆρας τοὺς τῆς σαρκὸς, δι' ἐγκρατείας
ἐνεργοῦς ἔκτεινας, καὶ τῆς ψυχῆς Ὅσιε,
πᾶσας τὰς δυνάμεις ἐτράνωσας.

Οἱ πόνοι σου ἐκ κλαυθμοῦ, κατασπεπόμενοι
σοφῇ ἔδωκαν, ὄντας καρπὸν εὐσταχυν,
τῷ Παμβασίλει προσφερόμενον.

Οὐκ ἔδωκας νυσταγμόν, τοῖς σοῖς βλεφάροις
ἀληθῶς Ὅσιε, ἕως Θεοῦ σκηνώμα, μάκαρ
σεαυτὸν ἀπετέλεσας.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγα-
θῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν
σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Ὁ Εἰρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ως καθαρὸς τῷ καθαρῷ προσπελάσας, διὰ
συντόνου προσευχῆς καὶ ἀγνείας, καθη-
γιασθῆς Πνεύματι Θεόδωρε· ὅθεν σὺν Ἀγγέλοις
νῦν, ἀνυψούμενος μέλπεις, ὕμνον τὸν τρισάγιον,
τῷ τῶν ὅλων Δεσπότη· πρὸς ὃν δυσώπει Ὅσιε
αἰεὶ, τοῦ ἐλεῆσαι τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Τῇ Θεοτόκῃ ἔκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κρίζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τῶν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσα Χριστέ, Οἶμοι! ἀνεκραύγαζε, ποθεινότατον τέκνον· τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ δῆμος; ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ σῶζε τὴς εἰς σέ, πεπιςευκότας ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» Σταυροῦ, τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
» ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
» σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Συνηυξήθησαν τῷ σώματί σου Θεόφρον, τῶν ἀρετῶν τὰ κάλλη· ὅθεν ὥσπερ φοῖνιξ, ἡν-
θισας Θεόδωρε, καρπούς προβαλλόμενος, γλυ-
κασμὸν τῇ ποίμνῃ σου βρύνοντας.

Απενέκρωσας τὰ πάθη δι' ἐγκρατείας, καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὥφθης Θεοφόρε,
θεῖον οἰκητήριον, δι' οὗ πᾶσιν ἔβλυσας, τὰ τῶν
ἱαμάτων χαρίσματα.

Εν πτωχείᾳ τῇ τοῦ πνεύματος καὶ στενώ-
σει, Πάτερ αἰετὶ διάγων, ῥάκεσι τὸ σῶμα,
τριχίνοις ἐκάλυπτες, πρὸς πλοῦτον τὸν ἀφθαρ-
τον, μόνον ἀφορῶν καὶ αἰδίων.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθέने, καὶ μετὰ
τόκον ὥφθης, παρθελεύουσα πάλιν· ὅθεν
ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πί-
σται ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Σὺ Κύριε τὸν σὸν, ἀσκητὴν ἐκραταίωσας· σὺ
δύναμιν καὶ ἀνδρείαν, περιέζωσας τοῦτον,
κατὰ τοῦ πολεμήτορος.

Σὲ Κύριε ποθῶν, ἐν ἀσκήσει ὁ Ὅσιος, σοὶ
ἄμωμον ὥσπερ θῦμα, ἑαυτὸν ἐγκρατείας,
πυρὶ σαφῶς προσήγαγεν.

Εν δίψει καὶ λιμῷ, ἐκζητήσας τὸν Κύριον,
Θεόδωρε τοῦ χειμαρρῶ, τῆς τρυφῆς ἀπ-
λαύεις, Ὅσιων σὺν τοῖς τάγμασι.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμε-
θα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν
σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Τὰ βέλη, τὰ τοῦ ἐχθροῦ συνέτριψας Ὅσιε,
τῆς ταπεινώσεως ὄπλοις, κατ' αὐτοῦ χρη-
σάμενος, καὶ τὴν νίκην, συνεργείᾳ τοῦ Χριστοῦ
ἐκομίσω Θεόδωρε.

Τὰ πάθη, τῶν πειρασμῶν ὡς κύματα Ὅσιε,
τῆς ἐγκρατείας ἰδρώτι, ἐν τῇ καρτερίᾳ
Πάτερ αἰσίως, ἀπεκρούσω, τῇ γαλήνῃ Χριστοῦ
κυβερνώμενος.

Αληκτον, τὴν τοῦ θανάτου ὥραν ποιούμε-
νος, ἐν στεναγμοῖς καὶ δακρύοις, διετέλεις
Πάτερ λούων τὴν κλίνην, καὶ ἐν φόβῳ, τῷ Κυ-
ρίῳ δουλεύων ἐκάστοτε.

Θεοτοκίον.

Ω θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυματῶν καινό-
τερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ
σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως συλλαβοῦ-
σα, οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Ὁ Εἰρμός. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πα-
τρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ.

Στίχοι.

Θνήσκεις ὁ πλήξας τριχίνῃ στολῇ, Πάτερ,
τὸν ἐνδύσαντα τοὺς γενάρχας φυλλίνην.

Εἰκάδι σὸς, Θεόδωρε, λίπ' ὅσέα θυμὸς ἀγῆνωρ.

Οὗτος ὁ αἰοίδιμος, πάση κακουχίᾳ καὶ σκληραγωγίᾳ
ἑαυτὸν ὑποβαλὼν, καὶ κρύει καὶ παγετῷ πηγνύμενος,
τριχίνοις καὶ ἀδρανέσιν ἀμφίοις τὸ σαρκίον ἐκάλυπτεν· ὅθεν
καὶ τοῦ Τριχινᾶ μετέσχεν ὀνόματος. Διὰ τοι τοῦτο καὶ
τὴν τῶν δαιμόνων ἀπειγόμενον ἀπάτην· καὶ μύρον εὐδοκί-
ας ὁ τάφος αὐτοῦ ἀναπηγάζει πᾶσι τοῖς προστρέχουσι· πέθω,
καὶ τὴν ψυχικὴν καὶ σωματικὴν ὑγίαν χαρίζεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Βίκτωρος, Ζωτικοῦ, Ζήνωνος, Ἀκινδύνου, Και-
σαρίου, Σεβηριανοῦ, Χραστοφόρου, Θεωνᾶ, καὶ
Ἀντωνίνου.

Στίχ. Σὺν Ἀκινδύνῳ τέσσαρας πτείνει ξίφος,
τὸν ἐκ πλάνης κίνδυνον ἐκπεφευγότας.

Καμινιαίας αἰθάλης πεπλησμένοι.

Χριστῷ προσῆλθον οἱ περὶ Χριστοφόρον.

Οὗτοι πάντες ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς τὸν τοῦ
Μαρτυρίου ἀγῶνα διήνυσαν, ὅτε καὶ ὁ πολυάθλος

Μάρτυς Χριστοῦ Γεώργιος συλληφθεὶς ἐτιμωρεῖτο, καὶ τιμωρούμενος τὰ παράδοξα ἐπιτελεῖ ἐκείνα. Καὶ ὁ μὲν Βίττωρ, Ἀκύνδωνος, Ζωτικός, Ζήνων καὶ Σεβηριανός, ἰδόντες τὸν Ἅγιον τῷ τροχῷ βληθέντα, καὶ μηδὲν ἀδικηθέντα, μιᾷ φωνῇ Χριστιανούς ἐαυτοὺς ἀνεκήρυξαν, οἱ καὶ ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ὁ δὲ Χριστόφορος, Θεωνᾶς, Καισάριος καὶ Ἀντωνῖνος δορυφόροι ὄντες τοῦ Βασιλείως, καὶ παριστάμενοι αὐτῷ, ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν τὸν Μεγαλομάρτυρα ἐτάζοντι ἀπηνῶς, καὶ τὴν τοῦ νεκροῦ Ἑλληνος, διὰ τῆς ἐπικλήσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἰδόντες ἀνάστασιν, ὡς τάχος διὰ προσηυχῆς γεγεννημένην, παραυτίκα ῥίψαντες τὰς ζώνας καὶ τὰ ἔπλα αὐτῶν, ἐνώπιον τοῦ Βασιλείως καὶ παντὸς τοῦ Διάρχου, τὸν Χριστὸν ὡμολόγησαν Θεὸν εἶναι ἀληθινόν. Διὰ τοῦτο κρατηθέντες, τῇ φυλακῇ συνεκλείσθησαν. Μεθ' ἡμέρας ὁ ἑκάστης παραστάντες τῷ Τυράννῳ, ἐκρεμάσθησαν καὶ ἐξίσθησαν, καὶ τὰς πλευρὰς λαμπροῖς καταπλέχθησαν, καὶ τέλος, ἐν πυρὶ βλυσθέντες, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκμίσαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Παλαιολαυρίτου.

Στίχ. Νέον τι κέρδος, τὸν Παλαιολαυρίτην,

Ἰωάννην, χαίρουσιν εὐρόντες νόες.

Οὗτος, ἐξ ἀπαλῶν ἐνύχων Δεῖφ πόθῳ τρωθεὶς, τῷ Θεῷ προσεκολληθῆ· καὶ καταλιπὼν τρυφήν καὶ περιφάνειαν βίου, καὶ ἀποξενωθείς πατρίδος καὶ τῶν οἰκείων, καὶ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἀράμενος, ἦλθεν εἰς ξένην χώραν καὶ ἀγνωστον, διὰ τὸν ξενιτεύσαντα Κύριον, καὶ ἐπὶ ξένης τεχθέντα. Καὶ καταλαβὼν τοὺς σιδασμικοὺς τόπους, ἐν τῇ τοῦ μακαρίου Χαρίτωνος μονῇ ἐπιδημεῖ· καὶ καλῶς τελήσας πᾶσαν ἰδέειν ἀρετῆς, μετέηλθε τῶν τῆδε πρὸς τὰς αἰώνιους καὶ μακαρίους μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀναστασίου Ἀντιοχείας.

Στίχ. Ἀναστάσιε, σοῦ δὲ τί γράψω χάριν,

Χριστὸ χάριν σπεύδοντος ἐκθανεῖν ξίφει;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ζακχαίου.

Στίχ. Οὐχὶ κατάβα, ἀλλ' ἀνάβα σοι λέγει,

Ζακχαῖε, Χριστὸς προσκαλῶν σε εἰς πόλον.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σε πρεσβείαις Χριστὸ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιᾶι παῖδες τῇ Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἡ Δεία χάρις, ἥ ἐν καμίνῳ πάλαι δρόσον Παισὶ, δοῦσα, αὕτη Πάτερ τὴν τῶν παθῶν, κατεμάρανέ σοι κάμινον, ὡς νεφέλη σοι, ἀναψύξεως ὄμβρον ἐκχέασα.

Ἐν τοῖς ἰδρώσι, τὰ τῶν δακρύων Πάτερ ῥεῖ· Δρα σοφέ, μίξας, κολυμβήθραν χάριτι τῇ Χριστῷ, ἀπειργάσω ταῦτα Ὅσιε, ἐν ἧ λουσαμένος, τῶν παθῶν τὰς κηλίδας ἀπέσμηξας.

Ἐν τῇ καμίνῳ, τῇ τῶν δακρύων πάθη φλέξας σαρκὸς, ὅλος καθαρὸς ὑπέρλαμπρος

ὡς χρυσός, ἀνεδείχθης Δείαις χάρισι, Πάτερ Θεόδωρε, ἀποστύλβων εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον Δεῖον σκηνώμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασαί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄνθεσι κοσμούμενος σοφέ, τῶν ἀρετῶν νοητῶς, τὴν εὐωδίαν αὐτῶν, ἐν κόσμῳ ἔπνευσας Ὅσιε· καὶ τὰ μύρα τῶν θαυμάτων σε, πᾶσιν ἐκπέμπεις τοῖς πιστοῖς, Χριστῷ κραυγάζουσιν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Χεῖρας ἐκπετάσας πρὸς Θεόν, τοὺς θαῖρας Ὅσιε, τοὺς νοητοὺς προσευχαῖς, κατὰ σοῦ αἶροντας στόματα, ἀπεφίμωσας καὶ ἔψαλλες, ἐν διανοίᾳ καθαρά, Πάτερ γηθόμενος· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ ῥῆσις ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανόν, Πάτερ Θεόδωρε, ἀντὶ στενωπέως, πρὸς πλάτος ἀπειρον Ὅσιε, ἐν Ἀγίων τοῖς σκηνώμασιν· ἀντὶ ῥακίων εὐτελῶν, βύσσω κοσμήμενος, καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν, Μαρία Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός· Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• Λίθος ἀχειρόδμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἄνω τὸ πολίτευμα ἔχειν, ἐν οὐρανοῖς ἐπιποθήσας, κλίμακι καθάπερ ἐχρήσω, ταῖς ἀρεταῖς σου Πάτερ Θεόδωρε, δι' ὧν ἐκεῖσε ἔφθασας καὶ τῆς ἐφέσεως ἐπέτυχες.

Ὁ ἴκος ἐχημάτισας Πάτερ, τῶν ἀρετῶν, ἐν ᾧ πλουσίως, πίστις καὶ ἐλπίς καὶ ἀγάπη, καὶ σωφροσύνη ἐναπετέθησαν· διὸ καὶ πλήρης Ὅσιε, τῶν ἀρετῶν μετέστης ἄριστα.

Ἐνθα τῶν Ὁσίων οἱ δῆμοι, καὶ τῶν Δικαίων αἱ χορεῖαι, ἐνθα τῶν Ἀγίων τὰ πλήθη

καὶ πρωτοτόκων Πάτερ τὰ τὰγματα, περιφανῶς ἐσκηνώσας· μεθ' ὧν αἰεὶ ἡμῶν μνημόνευε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸ ἐγκαλλώπισμα πάντων, τῶν ἐπὶ σοὶ ἐγκαυχωμένων· σὺ ἡ εὐφροσύνη τῆς κόσμου, καὶ θυμηδία ἡμῶν τῶν δούλων σου· σὺ γλυκασμός καὶ ἔφεσις, τῶν σὲ ὑμνούντων Μητροπάρθενε.

Ο' Εἰρμός· Αἰθευ ἀχειρότμητος.

Καὶ ἡ λαιπὴ Ἀκολουθία, ἡ Α'. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἰανουαρίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ιερεὺς ἐννομιώτατος, ἀθλητὴς ἱερώτατος, ὡς Ἰανουάριε, ἐχρημάτισας, οὐκ ἄλλοτρίῳ ἐν αἵματι, οἰκείῳ δὲ μάλισα, εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανόν, εἰσελθὼν, ἐνθα πρόδρομος, πάντων πέφυκεν, Ἰησοῦς ἀεννάως, τοῦτον Πάτερ, ὅπτανόμενος καὶ βλέπων, ἅπερ οἱ Ἄγγελοι βλέπουσιν.

Καὶ δορὰν ἀφαιρούμενος, καὶ πυρὶ προσριπούμενος, καὶ θηρσί διδόμενος, Ἀξιάγαστε, καὶ φυλακαῖς συγκλειόμενος, ἡμέραις ἐν πλείοσιν, ἀταπείνωτος τὸν νῦν, ῥώμῃ θείᾳ διέμεινας, καὶ ἐτέλεσας, τὸν ἀγῶνα νομίμως ἐναθλήσας, ἱερέθ' αὐματοφόρε, τῶν ἀσωμάτων ἐφάμιλλε.

Δισιδέριον Πρόκλον, Σῶσσον Φαῦστον Εὐτύχιον, καὶ Ἰανουάριον τὸν αἰοίδιμον, καὶ τὸν σοφὸν Ἀκουτίωνα, συμφώνως τιμήσωμεν, ὡς σοφοὺς ἱεουργοὺς, στεφηφόρους ὡς μάρτυρας, ὡς τῆς πόλεως, τῆς ἀγίας πολίτας πρεσβευτάς τε, τῶν αὐτοὺς μακαριζόντων ἀληθεστάτους ὑπάρχοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκηνὴν τὴν ἀμόλυντον, τὴν νεφέλην τὴν ἑμψυχον, τὸν ναὸν τὸν ἅγιον, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν ἀδιάβατον γέφυραν, τὴν στάμνον τὴν πάγχρυσον, τὴν ἀγίαν κιβωτὸν, τὴν μετάρσιον κλίμακα, τὸ εὐρύχωρον, τοῦ Δεσπότης χωρίον, τὴν Παρθένον, καὶ Μητέρα τοῦ Κυρίου περιφανῶς μακαρίσωμεν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἐβλεψεν, ἡ ἀμνὰς ἡ τέξασα, ἐπωδύρετο,

καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Ὑἱὲ ποθεινότετε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε, πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Ἀόγε, προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Καὶ τὰ λοιπὰ, συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, ὡς σύνηθες, καὶ τῶν Ἀγίων οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σύστημα τερπὸν Μαρτύρων ἐπαινέσω. Ὁ Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ριστατάς κραταιοὺς, ὃ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τῆς τριμερῆς, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ἄσω μελώδημα.

Συνὼν ταῖς στρατιαῖς, τῶν αὐλῶν Ἀγγέλων καὶ μεθέξει φωτισμοῦ, ἀδύτου τὴν ψυχὴν, ἱερῶς φωτιζόμενος, φωτίσόν μου τὴν καρδίαν, τὴν φωσφόρον σου σήμερον, ἑορτὴν εὐφημοῦντος Μακάριε.

Πῆρξας ἐκ παιδός, ἱερώτατος ὅλως, ἀρεταῖς συναυξηθεὶς, καὶ χρίσμα ἱερὸν, εἰληφὼς ἱεράτευσας, Ὅσιε λαὸν ποιμάνας, μαρτυρίου δὲ αἵματι, λαμπρυνθεὶς ὑπὲρ ἥλιον ἐλαμψας.

Στρατὸς φωτοειδής, ἱερώτατος δῆμος, συναθλεῖ σοι καρτερῶς, σοφὲ Ἱεουργέ, μεθ' ὧν πᾶσαν διέλυσας, ὄφεις μηχανουργίαν, ὑπομείνας πολὺπλοκα, ῥωμαλέῳ φρονήματι βάσανα.

Τοῖς ἔχνεσι Χριστοῦ τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου, ἀρχιποίμενος Σοφὲ, ἐπόμενος βαφαῖς, μαρτυρίου ἐφαίδρυνας, σοῦ τῆς ἀρχιερωσύνης, τὴν στολὴν· διὰ τοῦτό σε, διανοίας τιμῶμεν, εὐθύτητι.

Ηχήσας ὡς βροντῇ, σοῦ ὁ ἐνθεὸς λόγος, ἐμβροντήτους ἀκοάς, παράφρονος ἐχθροῦ, κατεπτόησεν Ἐνδοξε, ὅθεν σε καθυποβάλλει, ἀνηκέστοις κολάσεσι, τῷ πρὸς Κύριον φίλτρῳ πυρούμενον.

Θεοτοκίον.

Μακάριος ἐστίν, ὁ λαὸς Θεοτόκε, ὁ δοξάζων σε Θεοῦ, Μητέρα ἀψευδῇ, καὶ αἰεὶ μακαρίζων σε, ἄχραντε, καθὼς προεῖπας, ἱερῶς προφητεύουσα, ὅπηνίκα Χριστὸν ἐνδὺν ἔφερες.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῆντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Αἵγλη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, περιηθισμένος, μέσον καμίνε ἐχόρευες, Νεανίας τοὺς πρὶν δαίαις, Παμμακάριστε μιμούμενος.

Τάξεις ἱερῶν δυνάμεων, μέσον τῆς καμίνου, σὺν σαί Θεόφρον ἐχόρευον· μεθ' ὧν ὕμνεις τὸν εὐεργέτην, διαμένων ἀκατάφλεκτος.

Εχὼν τὸν Χριστὸν ὑπέρμαχον, μέσον τῶν τυράννων, ἐστὼς ἀπτόητος ἔμεινας, καὶ βασάνους καθυπομείνας, Μάρτυς ὤφθης ἐνδοξότατος.

Θεοτοκίον.

Ρῆξον τὰς σειρὰς Θεόνυμφε, τῶν αἱματιῶν μου, ἢ τὰ δεσμὰ διαρρήξασα, τὰ τῷ Ἄδῃ τῷ τοκετῷ σου, καὶ χαρᾶς πάντα πληρώσασα. Ὁ Εἰρμός· Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ιέρωσύνης τὴν στολὴν ἐπιχρώσας, ταῖς τῶν αἱμάτων σου βαφαῖς λαμπροτέραν, περιφανῶς ἀπέδειξας Θεράπον Χριστοῦ· ὅθεν ἀνελήλυθας, εἰς μοναῖς αἰωνίους, βρύων τοῖς τιμῶσί σε, ἱαμάτων πελάγη, καὶ ἱκετεύων πάντοτε Θεόν, πᾶσι δαθῆναι πταισμάτων συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, ταῖς δυναθείαις σε λαλεῖν αἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σὺ γὰρ δούλους σῴζεις αἰεὶ ἐκ πανταίων δεινῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀναρχοῦ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυρῷ κρεμάμενον ὁρῶσα Χριστέ, Οἶμοι! ἀνεκραύγαζε, ποθεινότατον τέκνον· τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ δῆμος; Ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ σῶζε τοὺς εἰς σέ, πεπιστευκότας ὡς μόνος φιλάθρωπος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**ὶ ἀγάπησεν Οἰκτίρμον τῆς σῆς εἰκόνος
» ἐπὶ Σταυροῦ σου ἔστης, καὶ ἐτάκησας
» ἔθνη· σὺ γὰρ εἰ φιλάθρωπε, ἰσχύς μου καὶ
» ὕμνησις.

Πάντες Σῶσον τὸν λευίτην καὶ ἀθλοφόρον, τὸν ἱερόν τε Φαῦσον, Πρόκλον τε τὸν μέγαν, καὶ τὸν Δισιδέριον, συμφώνως τιμήσωμεν.

Νυσταγμὸν τῆς ἀσεβείας Πρόκουλε Μάρτυς, σὺ μὴ νυσάζας ὅλως, ἐγρηγόρσεις θείαις, πᾶσαν κατεκοίμισας, ἀθέων κακόνοιαν.

Ολος θείαις εὐτυχήσας καλῶν ιδέαις, καὶ μαρτυρίου φέγγει ἀπαστράψας ὡραίως, μέγιστε Εὐτυχίε, Θεῷ εὐηρέστησας.

Νέον ὥσπερ Δανιὴλ σε, θηρῶν ἐν μέσῳ, σὺν τοῖς συνάθλοις σῴζει, ἀβλαβῇ ἐκβληθέντα, ὡς Ἰανουάριε, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μεγαλύνωμεν τὴν μόνην εὐλογημένην, δι' ἧς μεγάλως πάντα, ἐπευλόγησεν ὅντως, ὁ πανυπεράγαθος ἐκ ταύτης σαρκούμενος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κυρίε μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Α

Ρ

Τ

Υ

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀ-
» μαρτημάτων· ἀλλ' ὁ Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνά-
» γαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλόανθρωπος.

Ρ

Ωφθης καὶ πρὸ τέλους ἱεράρχα, καὶ μετὰ θείον τέλος, ἐργαζόμενος πλήθος θαυμασίων, τὴν δωρεάν, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀπὸ βρέφους κομισάμενος.

Ν

Θεοτοκίον.

Επ' εὐεργεσίᾳ τῶν ἀνθρώπων, σὼν ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων, σεσωμάτωται ὁ Θεὸς Λόγος· ὃν ἐκτενῶς, Θεομῆτορ αἵτησαι, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός· Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης. Τὸ Μαρτυρικόν τοῦ ἤχου.

Συναξαρισίον.

Τῇ ΚΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰανουαρίου ἐπισκόπου, Προκούλα.

Σώσσαν καὶ Φαῦστου διακόνων, Δισιδερίου ἀναγνώστου, Εὐτυχίου, καὶ Ἀκουτίωνος.

Στίχοι.

Τὸν Ἰανουάριον ἄνδρα γεννάδαν
Ἀπρίλιος μὴν εἶδεν ἐκτετμημένον.

Σὺν τῷ Προκλήῳ Σώσσαν, ἀλλὰ καὶ Φαῦσον,
Πρὸ καυλεοῦ κύψαντας ἐκτείνε ξίφος.

Δισιδέριος τὴν δέριν δούς τῷ ξίφει,
Τομὴν ὑπέστη, καὶ παρέστη Κυρίῳ.

Φωνῇ ἀκουτίσθητι τῆς Ἀκουτίου,
Λέγοντος· Εὐτύχιε, συντμήθητί μοι.

Ἰανουαρία κάρην τάμον εἰκάδι πρώτῃ.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ Τιμοθέου ἄρχοντος Καμπανίας, οἱ καὶ ὑπεβλήθησαν πικραῖς τιμωρίαις· καὶ τελευταῖον μὴ ὑπενδόντες, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ὁ δὲ ἄρχιερεὺς, Ἰανουάριος εἰς κάμινον ἐμβάλλεται· καὶ ταύτης διασωθεὶς, τὰ νεῦρα ἐκκόπτεται, καὶ ξίφει καὶ αὐτὸς τὴν κάραν τιμηθεὶς τελειοῦται.

Γυνὴ δὲ τις, ὀνόματι Μαξιμίνα, χήρα οὖσα, καὶ μονογενὴ υἱὸν ἔχουσα, τοῦτον ἀπολίσασα τεθνηκότα, καὶ ἀπαρηγορήτως θρηνοῦσα διὰ τὴν τοῦτου στέρνησιν, εἰς ἑαυτὴν μικρὸν ἰλθούσα, ἀναβλέψασα ἄνωθεν τῆς πύλης τοῦ ναοῦ, εἶδεν ἀπηρωρημένον ῥάκος, τὸ τοῦ Ἀγίου φέρον ἐκτύπωμα· καὶ εἰς νοῦν λαβοῦσα ὅπερ ποτὶ ὁ προφήτης Ἐλισσαῖος πεποίηκεν, ἀναστήσας τὸν υἱὸν τῆς Σουμαντίδος, θεοῦ κινηθεῖσα, ἐποίησε καὶ αὐτὴ τὰ ὅμοια. Σχηματίσασα γὰρ τὸν υἱὸν αὐτῆς εὐφρῶς, ἀντισχημάτισε τὸ ὅμοίωμα τοῦ Ἀγίου Ἰανουαρίου· καὶ κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ παιδός, τίθεικε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς εἰκόνης· καὶ κατὰ τὰς ἀκοὰς καὶ τὸ στόμα ὁμοίως καὶ τὰς καθεξῆς μέλη συναρμολογήσασα, μετ' οἰκωγῆς καὶ θερμῶν δακρύων ἔλεγε· Δούλε τῷ Θεοῦ, ἐλέησόν με, καὶ ἀνάστησον τὸν υἱὸν μου, ὅτι μονογενὴς μοι ἐστίν. Ὁ δὲ ἄγιος ἐπικαμφθεὶς, ζῶντα τὸν παῖδα ἀοράτως παρέδωκε τῇ γυναικί. Ταῦτο τὸ παράδοξον θεασάμενοι ἅπαντες οἱ ἀνυπερβύτατοι εἰς τὴν κηδεῖαν τοῦ υἱοῦ, ἐξεθαμβήθησαν, δοξάζοντες καὶ ὑμνοῦντες τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἀλεξάνδρας τῆς βασιλίσσης.

Στίχ· Ἦδει μενούσης πράξενον λαμπηδόμος.

Τὴν ἐν ζόφῳ καθειρξὲν ἡ Ἀλεξάνδρα.

Αλεξάνδρα, ἡ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ Μάρτυς, ἦν γυνὴ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. Ἰδοῦσα ὅν τὸν ἄγιον Γεώργιον τιμωρούμενον, καὶ μετὰ τοῦ δόρατος κατὰ χαστρός πληγύμενα, καὶ μὴ βλαβύμενα, εἶτα ἐν τραχῶ, σιδήροις ὀξείσι διαρροσμήνῃ, προσδεθέντα, καὶ κατὰ πρηνούς ἀπολυθέντα, καὶ τὰ σῶμα εἰς πολλὰ κατατμηθέντα, πάλιν ὑγιῇ καταστάντα, καὶ ἐμφανισθέντα τῷ Βασιλεῖ, θύοντι τοῖς εἰδώλοις, καὶ τῷ παραδόξῳ θεάματι πολλοὺς παρασχεύσαντα τῷ Χριστῷ πιστεῦσαι, οἱ καὶ τὰς κεφαλὰς, ἀπετμήθησαν ἔξω τῆς πόλεως, οἱ δὲ ἀπεκλείσθησαν ἐν ταῖς φυλακαῖς. Ταῦτα οὖν θεασάμενη, καταλιποῦσα τὴν δόξαν τῆς βασιλείας, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ· καὶ ὁμολογίσασα ἑαυτὴν Χριστιανὴν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, παρεστά τῇ φυλακῇ. Μετὰ ταῦτα, γνομένης ἀποφάσεως ἀπατμηθῆναι Γεώργιον, καὶ Ἀλεξάνδραν, αὐτὰ μαθοῦσα

ταῦτο ἐν τῇ φυλακῇ, προσνύξατο τῷ Θεῷ, καὶ παρέδωκε τὴν ψυχὴν.

Ἀπολλῶς δὲ, καὶ Ἰσαάκιος, καὶ Κοδράτος, θέρποντες ὑπάρχοντες Ἀλεξάνδρας τῆς βασιλίσσης, καὶ ἰδόντες αὐτὴν καταφρονήσασαν προσκαίρου βασιλείας καὶ φθαρτῆς, καὶ βασιλέως θνητοῦ, καὶ πιστεύσασαν τῷ Χριστῷ, καὶ θανούσαν δι' αὐτὴν, ἐπίστευσαν καὶ αὐτοὶ τῷ Χριστῷ· καὶ παρρησιασάμενοι, ἠλεγξαν τὸν Βασιλέα, παράνομον αὐτὸν εἰπόντες καὶ θνητῶν, μηδὲ τὴν ἰδίαν γυναῖκα, μετ' ἧς ἐπαιδοποίησεν, ἐλέησαντα. Ὁργισθεὶς οὖν ἐπὶ τῷτο ὁ Βασιλεὺς προσέταξε βληθῆναι τοὺς ἐν τῇ φυλακῇ. Καὶ τούτου γενεμίνου, ἐσκέπτετο δι' ὅλης τῆς νυκτὸς τὸν κατ' αὐτῶν θάνατον. Πρωτὰς δὲ, τῆς φυλακῆς αὐτοὺς ἐκβαλὼν, τὸν μὲν Κοδράτον ἐκέλευσεν ἀποτραπῆναι, Ἀπολλῶ δὲ καὶ Ἰσαάκιον εἰς φυλακὴν ἐμβληθῆναι, καὶ λιμαγχονηθῆναι· αἱ καὶ μετ' ἡμέρας τινὰς τῷ λιμῷ πιεσθίντες, ἀπέδωκαν τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀπολλῶ, Ἰσαακίου, καὶ Κοδράτου, λιμῷ καὶ ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ· Λιμαγχόνην οἶσαντες Ἀθληταὶ δύο,
Ψυχοκτόνων φεύγουσι διαμοναγχόνην.

Ζωμὸς χύτρας σῆς, τὰς ἰδρωτάς Κοδράτε,
Ἄλατι τμηθεὶς αἱμάτων παραρτύεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαξιμιανοῦ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ· Μαξιμιανός, οὐχ ὁ παμφάγος λύκος.

Ἄλλ' ὁ τροφεὺς τέθηκε τῆς Ἐκκλησίας.

Οὗτος ἐκ τῆς παλαιᾶς Ῥώμης ὄρμητο, υἱὸς γεγονὼς πλουσίων καὶ εὐγενῶν. Κατὰ δὲ τινα χρεῖαν, τῆς Ῥώμης ἀφίει, εἰς Κωνσταντινούπολιν παρεγένετο. Βίου δὲ καταστάσει καὶ ἀκριβεῖα διαλάμψας καὶ εὐφρῆς καὶ πολυμαθῆς ἀναγνωρισθεὶς, χειροτονεῖται πρεσβύτερος παρὰ Σισινίου τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου. Διαρκέσας δὲ μέχρι Νεστορίου τοῦ αἰρετικοῦ, τῷ τὸν ἀγιώτατον Σισίνιον διαδεξαμένου, ψήφῳ τοῦ Βασιλέως, καὶ τοῦ λαοῦ παντός, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως προχειρίζεται. Καλῶς οὖν τὸ ποίμνιον διαποιμάνας ἐπὶ ἑτῇ δύο καὶ μῆνας πέντε, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἐκ τῶν σκανδάλων ἀβλαβῇ διατηρήσας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου.

Στίχ· Ἀναστασίας ἐν Σινᾷ Μωσῆς νέος,

Καὶ πρὶν τελευτῆς τὸν Θεὸν βλέπειν ἔχει.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν, καταλιπὼν κόσμον, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ, καὶ τὸν αταυρὲν ἑαυτοῦ ἀναλαβὼν, κατὰ τὴν κυριακὴν ἐντολὴν, ἀποχειράμενος, προθύμως ἠκολούθησε τῷ Χριστῷ. Μειζόνων δὲ ἀγώνων τῆς ἀρετῆς γεγονὼς ἐραστής, παραγίνεται εἰς ἱεροσόλυμα· καὶ ταῖς σιδασμίους τόπους πιστῶς προσκυνήσας καὶ κατασπασάμενος, εἰς τὸ Σινᾶ ὄρος ἀνέρχεται. Κάκεισε μοναχοὺς εὐρῶν, ἄκρως τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν μετιόντας, ἔμεινε μετ' αὐτῶν, ὑποτασσόμενος αὐτοῖς καὶ ὑπηρετῶν. Ταπεινῶν δὲ ἄγαν καταστάς, ἐδέξατο χάρισμα γνῶσεως καὶ σοφίας πολλῆς, καὶ βίους Πατέρων Ἀγίων συγγραψάμενος, καὶ ψυχωφελεῖς λόγους συνθεῖς, ἐν βαθυτάτῳ γήρᾳ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Νεοὶ τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυραννικόν, εἰς φλήναφον θέμενοι, ἐν μέσῳ πυρὸς ἀνεβόων· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Παῖδας Θείου ἐμιμήσω, ἀναμέσον τῆς φλογός, ὧς Ἰανουάριε, ἐν συγκαταβάσει Ἀγγέλων περιχορεύων, καὶ ὡδαῖς μυστικαῖς τὸν Σωτῆρα ὑμνῶν.

Ἀνοσον τὸν λογισμάν σου, χάριτι Θεία· τηρῶν, καὶ πρὸ τῆς ἀθλήσεως, νόσους ἐθεράπευσας πάσας, ποιμὴν καὶ μέγας, θαυματουργὸς γνωρίζομενος.

Ἰστασο πρὸ τῶν βημάτων, Μάρτυς τῶν τυραννικῶν, ἀθλῶν καρτερώτατα, καὶ τοὺς δυσσεβεῖς καταισχύων, καὶ πλανηθεῖσιν ἅπασιν, ὑποδεικνύς τὴν ἀλήθειαν.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσόν μου τὰς κινήσεις, Ἀχραντε τὰς τῆς σαρκὸς ζωὴν ἢ κηρύσασα, ζώωσον ἀγνή τὴν ψυχὴν μου, νενεκρωμένην πάθει, καὶ πολλαῖς ἀμαρτήμασιν.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Ἀντρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εὐφημείσθω ὁ μέγας νῦν Πρόκουλος, καὶ σὺν τῷ Εὐτυχίῳ Ἀκούτιος, ὁ Θεὸς Δισιδέριος, Φαῦστός τε καὶ Σῶστος ὁ γενναῖοφρον, τοῦ Σωτῆρος οἱ ἑνδοξοὶ Μάρτυρες.

Σὲ χορὸς Ἀθλοφόρων ὁ ἑνδοξός, κορυφαῖον πλουτήσας ἐπάτησεν, Ἱερομύστα ἑνδοξέ, κορυφὰς τῶν δαιμόνων, καὶ ἀθεΐας, κορυφούμενον θράσος ἠφάνισεν.

Ὡς οἱ Παῖδες τὸ πῦρ κατεπάτησας· καὶ θηρῶν τὰς ὁρμαῖς ἐχαλίνωσας, ὡς Δανιὴλ Πανάριστε· ὡς δὲ Παῦλος τὴν κάραν ἐναπετήθης, εὐσεβῶς τελειώσας τὸν δρόμον σου.

Θεοτοκίον.

Ὁ σκηνώσας ἀφράστως ἐν μήτρᾳ σου, ἐαυτοῦ οἰκητήριον ἔδειξε, σὲ καθαρὸν Πανάχραντε, ὧς βοῶμεν ἀπαύστως· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός· Ἀντρωτὰ τοῦ παντός.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατα· σὺ δὲ Παρθένε

Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ἰανουαρίου τὰ σεπτὰ παλαιίσματα, τοὺς ἀγγῶνας καὶ τὰ στίγματα, τὴν μέχρι αἵματος ἀνδρείααν, τοὺς πόνους καὶ τὸν βίαιον θάνατον, θαυμάτων τε τὸ ἄπειρον πέλαγος, ἐν εὐφροσύνῃ μεγαλύνωμεν.

Ὡς ῥά θης ἐν ὕψει τῆς σεπτῆς Ἀοίδιμε, μαρτυρίας ὥσπερ ἄδυτος, ἥλιος Θείου ὡς ἀστέρας, Μαρτύρων τὴν πληθύν ἐπαγόμενος· καὶ νῦν φωταγωγεῖτε τὰ πέρατα, ἀθλῶν μεγίστων ταῖς λαμπρότησιν.

Σὲ τὸν ποταμὸν τὸν λογικὸν πληρούμενον, τῶν ναμάτων τῶν τοῦ Πνεύματος, καὶ καταρδεύοντα πλεσίως, θαυμάτων ἱεραῖς ἐπιδείξεσι, πιστῶν τὰς διανοίας, γεραίροντες, Ἱερομάρτυς μακαρίζομεν.

Ἡμέραν τελέσωμεν πιστοὶ ἑόρτιον, εὐφημῶντες Ἀκουτίωνα, Πρόκουλον Σῶσσον καὶ τὸν Φαῦστον, Εὐτύχιον σοφὸν Δισιδέριον, καὶ τὸν Ἰανουάριον ἄσμασιν, ὡς ὑπὲρ πάντων νῦν πρεσβεύοντας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς τυφλώττουσαν, τὴν ψυχὴν μου φωταγωγήσον, καὶ χειραγωγήσον με Κόρη, ὁδοὺς σωτηριῶδεις πορεύεσθαι, καὶ πλάνης ἐκφυγεῖν τὰ προσκόμματα, ὅπως ἐν πίστει μακαρίζω σε.

Ὁ Εἰρμός· Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἱερομύστης τοῦ Λόγου Πάτερ γενόμενος, καὶ ἀρεταῖς ἐκλάμπας, τῇ τοῦ Πνεύματος αἰγλῇ, Θεόδωρε τρισμάκαρ, παρέχεις ἡμῖν, ἱαμάτων χάρισμα, τοῖς ἐν τῇ μνήμῃ σου ταύτῃ τῇ ἱερᾷ, προσιοῦσι καὶ τιμῶσί σε.

Ταῖς οὐρανίαις ἀκτίσι περιλαμπόμενος, τῇ τῷ Χριστῷ δυνάμει, τὰς ἰάσεις παρέχεις, τοῖς πίστει σε αἰτοῦσι, καὶ εὐσεβῶς, ἐκτελοῦσι.

τὴν μνήμην σου, Θεομακάριστε Πάτερ Θαυματουργέ, ἀξιάγαστε Θεόδωρε.

Τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτης διὰ τῆς πράξεως, τῶν ἐντολῶν ἐδείχθης, τοῦ Χριστοῦ Θεοφόρε· διὸ τῆς βασιλείας, τῆς ἄνω λαβὼν, μυστικῶς τὸ δηνάριον, ἀδιαλείπτως πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τιμώντων σε Θεόδωρε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεομακάριστε Κόρη Θεοχαρίτῳ, ἡ τῶν ἀμαρτανόντων, κραταῖα προστασία, τῶν καταπονουμένων ἡ ἰσχυρά, καὶ βεβαία ἀντίληψις, Θεοκυῆτορ Παρθένε, πάντων πιστῶν, καταφύγιον πακύνητε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ σε ὀρώσα, Χριστέ κρεμᾶμενον, ἡ ἄμωμος Παρθένος, ἡ ἀσπύρως τεκοῦσα, ἐβόα θρηκωδοῦσα· Υἱέ, καὶ Θεέ, τίς ἡ θεία καὶ ἄρατος, ἀκανομία σου Λόγε, δι' ἧς βρωτοῦς, τῆς κατάρας ἠλευθέρωτας!

Καὶ τὰ λοιπὰ, συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Θεῖόν σε δῶρον παμμάκαρ μέλπω Πάτερ.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ ὀδηγήσαντι πάλαι, τὸν Ἰσραὴλ φεύγοντα, ἐκ τῆς δουλείας τῆ Φαραῶ, καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψαντι, ἄσωμεν ὡς λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δεδοξασται.

Θεοφεγγῇ σε ἀστέρα, ὁ νοητὸς ἥλιος, τῷ στερεώματι Σοφῆ, τῆς Ἐκκλησίας ἀνέδειξε, βολαῖς θαυμάτων ἐκπέμποντα πάντοτε, καὶ παθημάτων τὴν ἀχλὺν ἀφανίζοντα.

Εκ μητρικῆς σε νηδύος, ὁ Ποιητὴς Ὅσιε, Ἱερεμίαν ὡς τὸ πρὶν, καθαγιασας εἰργάσατο, σκεῦος τοῦ Πνεύματος εὐχρηστον, πνεύματα ἀποσοβοῦντα, πονηρὰ Πάτερ Θεόδωρε.

Ιδρῶσι τῆς ἐγκρατείας, φλόγα παθῶν ἐσβέσας, καὶ ἐπομβρία προσευχῶν, ρεῖθρα θαυμάτων ἐβλυσας, καύσωνα ἀρρώγημάτων σθενύοντα, Πάτερ Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Ο ἀγεώργητος βότρυς, σοῦ ἐκ γαστροῦ ἦν· θῆσε, Παρθενομῆτορ γλυκασμόν, ἀναβλυσταίνων ἀφέσεως, καὶ εὐφροσύνης πανάχραντε, ἅπασιν τοῖς ἐκ τῆς μέθης, τῶν δεινῶν παραφρονήσασιν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στερεῶν βροντὴν καὶ κτιζὼν πνεῦμα, στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμῶ σε εἰλικρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου, ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ως θαυμαστὸς ὁ βίος σου Θεόφρον! ὡς φοβερά τὰ θαύματα! ὡς ὑψηλή σου ἡ πρὸς Θεόν, οἰκειώσις καὶ νεῦσις καὶ ἀκλινὴς ἀνάβασις! πανένδοξε Θεόδωρε.

Ρύμην παθῶν ἀνέτειλας παμμάκαρ, τῶν πόνων ἐπιδόσεσι, καὶ τῶν δαιμόνων τὰς δολεραῖς, ἐξηφάνησας ἐνέδρας, τοῦ παναγίου Πνεύματος, ἰσχυῖ Θεόδωρε.

Οἱ τῇ σεπτῇ προστρέχοντες σορῷ σου, ἐκ ταύτης ἀρυόμεθα, τῶν ἱαμάτων τοῦς θησαυροῦς, καὶ θαυμάτων τὰ πελάγη, καὶ δωρεὰν τὴν ἄφθανον, ὑμνοῦντές σε Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοὶ τῆς φύσεως Παρθένε, καινοτομοῦνται· τίκεις γάρ, ὑπερφυῶς τὸν δημιουργόν, ὑπὲρ λόγον τὸν Δεσπότην· ὃν ἐκτεκὼς ἰκέτευε, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἰρμός· Ὁ στερεῶν βροντὴν.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Αγωνισάμενος καλῶς Ἱεράρχα, κατὰ πνευμάτων πονηρῶν ἐξουσίαν, παρὰ Κυρίου ἔλαβες Θεόδωρε, λύειν τὰ νοσήματα, καὶ ἰᾶσθαι ποικίλα, πάντων ἀρρώστηματα, τῶν πιστῶς προστρέχόντων, τῇ σῇ τιμίᾳ πάντοτε σορῷ, ἣν προσκυνοῦντες αἰεὶ εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μὴ τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς κφάδας, τίς ἐξεῖπειν δυνήσεται Παρθένε ἀγνή; τὰς ἐπαναστάσεις δέ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγῆσται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; Ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθῇ, τούτων μοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμᾶμενον ὀρώσα σε Χριστέ, Οἶμοι! ἀνεκραύγαζε, ποθεινότατον τέκνον· τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ δῆμος; Ἀλλὰ ἀνάστη καὶ σῶσον ὡς Θεός, τὸν κόσμον πάντα χειρὸς τοῦ ἀλάστορος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα ὁ Θεός, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην Κύριε, ὅτι τῆς σῆς αἰνέσεως πλήρης ἡ γῆ.

Ποταμός, ὑπάρχεις σαφῶς, πεπληρωμένος
ναμάτων θείων, χαρισμάτων τε τῷ Πνεύ-
ματος, καταρδεύων ἅπασαν, τὴν Ἐκκλησίαν
Πάτερ Θεόδωρε.

Απὸ πηγώνισας τὸν ἐχθρόν, νευραῖς τῶν πό-
νων τῶν σῶν παμμάκαρ, καὶ τὰ τούτου
ἐξωλόθρευσας, πονηρὰ στρατεύματα, τῶν προσ-
ευχῶν σου ξίφει Θεόδωρε.

Μελετῶν τὸν νόμον Θεοῦ, ἐν διεξόδοις τῆς
ἐγκρατείας, θείον ξύλον ἀνεβλάστησας,
εὐκαρπίαν πράξεων, τῶν ἐναρέτων φέρων Θεό-
δωρε.

Θεοτοκίον.

Μακαρία ἐκ γενεῶν, πασῶν ἐδείχθης, Χρι-
στὸν τεκνοῦσα, μακαρίους ἐργαζόμενον,
τοὺς αὐτῷ δουλεύοντας, Παρθενομήτορ ἄχραν-
τε Δέσποινα.

Ὤδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νάτειλόν μοι Κύριε, τὸ φῶς τῶν προσχα-
μάτων σε, ὅτι πρὸς σέ Χριστέ τὸ πνεύ-
μα μὲ, ὀρθρίζει καὶ ὑμνεῖ σε· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς
» ἡμῶν, καὶ πρὸς σέ καταφεύγω, τῆς εἰρήνης
» Βασιλεῦ.

Ανοίμητον λαμπάδα σε, καὶ λύχνον μὴ σβεν-
νύμενον, τὸ φῶς τὸ ἄχρονον ἀνέδειξε, τοῖς
ζόφῳ κρατούμενοις, τῶν παθῶν Θεόδωρε, καὶ
τῇ ἀμυρότητι, τῶν πολλῶν ἁμαρτιῶν.

Καλῶς παιδοτριβοῦντά σε, τὸν Μάρτυρα
Γεώργιον, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ἔσχηκας,
καὶ τούτου ἐμνήσω, τὸ ἐν πᾶσι πρόθυμον, καὶ
τὴν πρὸς τὸν Κύριον, Πάτερ Ὅσιε στοργήν.

Ανόθευτον ἐγκράτειαν, ὑπομονὴν ἀσύγκρι-
τον, πίσιν ἐλπίδα καὶ ταπείνωσιν, ἔσχεις
ὑπὲρ ἀνθρώπων· ὅθεν ὑπερβάλλουσαν, χάριν
εὖρες ἐκ Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Ράνισι τοῦ ἐλέους σου, κατάρδευσον Πανά-
χραντε, τὴν ἐκτακεῖσάν με διάνοια, φλογ-
μῷ τῆς ἁμαρτίας· καὶ τὸν ἐσβεσμένον μου,
τῆς καρδίας ἀναψον, λύχνον πύλη τοῦ φωτός.

Ὤδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ζ**αῖλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυ-
» θὸν καθέλκει με, ἀμέτρων πλημμελημά-
» των· ἀλλὰ σὺ Κυβερνήτα ἀγαθὲ, προφθίσας
» διάσωσόν με.

Μέριμναν τῶν γηίνων ἀπεκρούσω, ὅλον δέ
ἐκένωσας, τὸν πόθον πρὸς τὸν Δεσπότην,
ἐνθόδιος τούτου καλλοναῖς, καὶ ταῖς ἀνα-
βλυζούσαις, Πάτερ ἐκεῖθεν ἐλλάμψουν.

Ελυσας παγετὸν τῆς ἁμαρτίας, κρύει πιεζό-
μενος, κλωβοῦ ἱσταίμενος μέσον, καὶ ὡς

ἄσκαρος Πάτερ προσβολαῖς, ὑπὸ νεγκας ἀέρων,
θεία θαλπόμενος χάριτι.

Λάρνακι ἱερᾷ σου προσιόντες, ὁσμῆς θείας
γνώσεως, πληρούμεθα Ἱεράρχα, δυσωδίας
λυτρουμένοι παθῶν, αἱ πόθῳ σε τιμῶντες, θαυ-
ματουργέ Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Παθῶν με τρικυμία συνταράσσει, βυθὸς ἀπο-
γνώσεως, χειμαῖ μου τὴν καρδίαν· κυ-
βερνήτην κυήσασα Χριστὸν, Παρθένε καὶ Σω-
τήρα, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με δέομαι.

Ὁ Εἰρμός· Ζαῖλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ως πυρίνῳ ἄρματι, ταῖς ἀρεταῖς θεοφόρε,
ἐπιβάς ἀνέδραμες, εἰς οὐρανίους οἰκήσεις,
Ἄγγελος μετὰ ἀνθρώπων συμβιοτεύων, ἄνθρω-
πος σὺν τοῖς Ἀγγέλοις περιχορεύων· διὰ τῆτο
ἀνεδείχθης, θαυμάτων θείων δοχεῖον Θεόδωρε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου, Ἐπι-
σκόπου Ἀναστασιουπόλεως.

Στίχοι.

Καὶ Θεοδώρῳ, καὶ νεκρῷ Θεοδώρου,
Τὸ θαυματουργεῖν δῶρον ἐκ Θεοῦ μέγα.

Εἰκάδι δευτερίῃ Συκεώτην τύμβος ἔκρυψεν.

Οὗτος ὥρμητο ἐκ τῆς τῶν Γαλατῶν χώρας, ἐκ χωρίου
λεγομένου Συκεοῦ, κατὰ τοὺς χρόνους γεννηθεὶς
Γουστινιανοῦ τοῦ παλαιοῦ, δοκῶν οὐκ εἶχειν τὸν τῆς γεννή-
σεως τρόπον ἐπαγνούμενον, ἀνέχων ἔντα καὶ σκότιον.
Φασὶ γὰρ τὴν αὐτοῦ μητέρα, Μαρίαν ὄνομα, ὥρῃ καὶ
χάρισι διακάμπουσαν, ἐφιλοκύσασθαι τινα τῶν βασιλικῶν
ταχυδρόμων, τοῦνομα Κοσμάν, ἐξ οὗ γενέσθαι τὸν Ὅσιον·
ἀποκρυφαὶ δὲ τοῖς μετὰ γέννησιν εἴ τι πρὸς αὐτῆς ἄδο-
ξον ἦν καὶ ἐπίφογον. Εὐθύς γὰρ κατὰ τὴν νύκτα, ἥ συν-
ῆλθεν ἡ ταῦτον τεκοῦσα τῷ ἀνδρὶ, ἔδεξεν ἑνερ, καταφοι-
τήσαντα ἀστέρα, ὑπὸ τὴν αὐτῆς γενέσθαι γαστέρα· ὅπερ
δηλοῦν τὴν εὐστέρον λαμπρότητα τοῦ παιδός.

Ἄλλ' αὐτὸς οὐκ εἰκάζειν τοῦτο μᾶλλον ἢ πιστεύειν τοὺς
τότε πεποίηκε, πασχόντων ἑαυτὸν ἐκ πρώτης ἐλπίδας Θεῷ,
καὶ τῷ Ἁγίῳ μάρτυρι Γεωργίῳ, προσφιλεῖ, ὡς δοκεῖν συν-
εἶναι αὐτῷ πάντοτε, καὶ παιδαγωγεῖν, καὶ ταῖς κρείττοσι
προάγειν ἐπιθυμίαις, καὶ ὁλως ἐρᾶν αὐτοῦ θίξιν τινα καὶ
θαυμαστὸν ἔρωτα. Οὕτως οὖν πεισύντι, καὶ ταῖς κατὰ
μέρος ἀναβάσει πρᾶγομένῳ, ὁ Ἅγιος διὰ παντὸς ἐπα-
φαίνεται. Ἀλλὰ πρῶτον μὲν ὁ Ὅσιος τῷ τῶν μοναχῶν
καταλείγεται τάγματι· εἶτα, διελθὼν τοὺς εἰς ἀκρίτατον
ἀρετῆς φέροντας βαθμοὺς, καὶ ἀπέδειξεν τῆς τελείας ἀρε-
τῆς, καὶ τῆς πρὸς τὸν Θεὸν οἰκειώσεως, τὴν τῶν θαυ-
μάτων πλουτήσας ἐνέργειαν, ἐπὶ τῇ μέγα τῆς ἀρχιερωσύ-
νης ὕψος ἀνάγεται, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Ἀναστασιουπό-
λεως ἐγχειρίζεται. Ἐνθα πολλοὺς τὴν θεωγνωσίαν παι-
δεύσας, καὶ ἃ προσήκει πράττειν ὑφηγησάμενος, καὶ παν-
ταχοῦ διὰ τῶν θαυμάτων τὸ ἐμψύλον θαυμάσιον, καὶ
μεγάλαις παραδοξοποιήταις, ἃς οὐ ῥάδιον γραφῇ παραδοῦ-
ναι, πάντα ἐκπλίξας, καὶ Βασιλεῦσι καὶ Ἀρχιερεῦσι

Σαυμαστός φανείς, καὶ ποθεύμενος, προθεσπίσας πολλοῖς περὶ τῶν μελλόντων, καταλύει τὸν βίον, μειδιάματι σιμνῶ τοὺς παραληφθέντας αὐτὸν Ἀγγίλους δεξιωσάμενος.

Λέγεται δὲ αὐτῷ, μικρὸν πρὸ τῆς τελευτῆς, ὄναρ ἐπιστῆναι τὸν ἑνδοξόν Μεγαλομάρτυρα Γεώργιον, ἐγχειρίζοντα βακτηρίαν. Καὶ αὐθις ἐποχούμενον ἱππῷ, καὶ ἐπισυρμένον ἑτερον, εἰς ἐν ἐκέλευσεν ἐπιβῆναι τὸν Ὅσιον, τὴν ἐκεῖθεν πορείαν διὰ τῶν Σαυμάτων προφαίνοντα. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρίῳ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τῷ ὄντι ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Νέαρχος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Τοῦ πρὸς σέ Σῶτερ ἐμπύρου θείῃ πόθι, Νέαρχος εἶπεν, οὐδέ πῦρ με χωρίσει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ναθαναήλ, ὅς ἐστι Σίμων ὁ ζηλωτής· ἦτοι ἡ ἀνάμνησις τῆς πρὸς Χριστὸν αὐτοῦ γνωρίσεως.

Στίχ. Τὸν Ναζαρηνὸν γνούς, Ναθαναήλ, μέγαν, Τὴν Ναζαρέτ σίγησον ἄχρηστον λέγειν.

Οὗτος ἦν ἀπὸ Κανᾶ, πόλιος τῆς Γαλιλαίας, ἐνθα ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν, εἰς γάμον κληθεὶς μετὰ τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρός, τὸ πρῶτον θαῦμα ἐποίησε, τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μεταβαλὼν. Προεδέχετο δὲ καὶ αὐτὸς τὴν παρασίαν τοῦ Χριστοῦ ὡς νομομαθής· ἐν εὐρῶν ὁ Φίλιππος, ὁ ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ, καὶ γινώσκων, ὅτι προσδέχεται τὴν παρσίαν τοῦ Χριστοῦ, μετὰ περιχαρείας εἶπεν αὐτῷ· Ὁν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ Προφῆται, εὐρήκαμεν Ἰησοῦν, τὸν Υἱὸν Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ (Ἰωάν. α'. 46). Ἀπελθὼν ἐν ὁ Ναθαναήλ, καὶ ἰδὼν τὸν Χριστὸν, ἐπίστευσεν εἰς αὐτὸν, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ· καὶ μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἀνάστασιν, κηρύττων αὐτὸν Θεὸν ἀληθινόν, ἐτελειώθη (*).

Ταῖς τῶν Ἀγίων σε πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- Τὸν ἐν καμίνῳ τοὺς Παῖδας, ἀφλέκτους
- τηρήσαντα, καὶ τὸ πῦρ κατασθέσαντα,
- ὑμνήσωμεν λέγοντες· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ
- Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὡς ἀψευδὴς Ἱεράρχης, θυσίαν ἀναίμακτον, προσήγαγες ἐν Πνεύματι· καὶ παθῶν νεκρότητι, θῦμα εὐῶδες Παμμάκαρ, σεαυτὸν τῷ Δεσπότη προσήνεγκας ἐν πίστει.

Πῦρ ἡδονῶν ἐγκρατείαν, ἰδρῶσι κατέσβεσας, αὐχμόν τε γῆς ἀνέστειλας, ὄμβρων ἐπικλύσεσι θαυματουργέ, ὡς Ἡλίας οὐρανοὺς κλεισμένους, εὐχαῖς σου ὑπανοίγων.

Ἀγιασθεὶς ἀπὸ βρέφους, εὐχῆς γενναιότητι, στερεινούσας ἐποίησας, γαστέρας πολυπαῖδας, τυφλοῖς παρέσχες τὸ βλέπειν, καὶ χωλοῖς εὐδρομίαν, Θεόδωρε τρισμάκαρ.

(*) Περὶ τοῦ Ναθαναήλ τούτου, ὅρα εἰς τὴν παρὰ τῷ Φαίνοικι νεωτέρα ἐκδοσιν τοῦ Μεγάλου Ὁρολογίου, Μαΐου 10, καὶ Ἰουνίου 11.

Θεοτοκίον.

Τὴν καλλονὴν Ἰακώβ σε, Θεὸς ἐξελέξατο, καὶ ἐν σοὶ κατεσκήνωσε, καὶ σέ διетήρησε, καὶ μετὰ τόκον Παρθένον, ὥσπερ ἥς πρὸ τῆς τόκης, Παρθένε Θεοτόκε.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἡ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θαλάσσα καὶ
- πᾶσαι αἱ πηγαί, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν,
- φῶς καὶ σκότος, ψυχὸς καὶ καύσων,
- υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύριον,
- καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ἐπὶ πέτραν ὑπομονῆς, ἐρείσας σου τὰς βάσεις τῆς ψυχῆς, ὁ παρετράπης προσβολαῖς ἐναντία, σὺκ ἐσαλεύθης, ἐχθρῶν ἐπηρείαις, ἀλλὰ ὕψος πρὸς θείον ἀνέδραμες, ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει τιμώντων σε πρεσβεύων.

Ρεῖθρον πρόεισιν ἐκ σοροῦ, ἰάσεων τῆς σῆς θαυματουργέ, καὶ ἀποπλύνει μολυσμοὺς, παθημάτων, καὶ σηπεδόνας δεινῶν ἐκκαθαίρει, καὶ πιστῶν καταρδεύει Θεόδωρε, πάντων τὰς καρδίας τῶν πόθῳ σε τιμώντων.

Ὁ τῶν δώρων τῶν θείκων, ἐπώνυμος, καὶ μύστης τοῦ Χριστοῦ, τῶν Ἀσκητῶν ἡ καλλονή, Ἱερέων ὠραιότης, θαυμάτων ἡ βρύσις, ἡ σεπτὴ μυροθήκη τοῦ Πνεύματος, νῦν ἀνευφημείσθω, Θεόδωρος ὁ μέγας.

Θεοτοκίον.

Ἱεραὶ σεπτῶν Προφητῶν, κηρύττουσι φωναὶ συμβολικῶς, πύλην καὶ ὄρος καὶ σκηνήν, καὶ ἀγίαν φωτὸς νεφέλην, ἐξ ἧς τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ καθημένοις, ἀνέτειλεν ἥλιος, Παρθένε, Χριστὸς ὁ φωτοδότης.

Ὁ Εἰρμός· Ἡ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

- Ὅτι ἐποίησέ μοι, μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ
- ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος
- αὐτοῦ, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν, τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ὡς ὀρθρος, ὡς ἡμέρα διαυγῆς, ἡ σὴ ἑορτὴ, ἐπέφανε φωτίζουσα ἡμῶν, τὰς καρδίας τῶν πιστῶς, ἀνευφημούντων τοὺς σεπτοὺς πόρους σου Πάνσοφε.

Συνόμιλος Ἀγγέλων, Ἀποστόλων καὶ Ἀθλητῶν, Ὁσίων καὶ Δικαίων γεγονώς, Πάτερ καὶ Ἱεραρχῶν, ἐν οὐρανοῖς ὑπὲρ ἡμῶν, Χριστῷ, πρεσβεύεις αἰεὶ.

Ἡ θήκη τῶν ἀγίων σου λειψάνων Πάτερ σοφὲ, ὡς ἄλλη κολυμβήθρα Σιλωάμ, ἐγνωρίσθη τοῖς πιστοῖς· ἡ προσιόντες, τὰς ψυχὰς ἀγιαζόμεθα.

Θεοτοκίον.

Φρικτὴ σου ἡ λοχεΐα, Θεοτόκε Μήτηρ Θεοῦ·
διό σε μακαρίζομεν αἰεὶ, καὶ δοξάζομεν πι-
στῶς, αἱ γενεαὶ τῶν γενεῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας.
Ἀμήν.

Ο' Εἰρμός· Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
ἢ Α'. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΤΟΥ

ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΥ.

Α'. Ἐάν τύχη τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ,
ἢ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, μετατίθεται ἡ Ἀκολουθία αὐ-
τοῦ εἰς τὴν Β'. τῆς Διακαινησίμου, καὶ ψάλλεται κατὰ
τὴν ἐφεξῆς διατύπωσιν.

Β'. Ἐάν τύχη ἐν τῇ τῆς Διακαινησίμου
Ἑβδομάδι.

Ἐσπέρας. Μετὰ τὸν Εὐλογητὴν, καὶ τὸν, Χριστὸς
ἀνέστη, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στι-
χηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τοῦ Ἀγίου προσόμοια β'. Δό-
ξα, τοῦ Ἀγίου, Ἦχος πλ. β'. Ἀξίως τοῦ ὀνόμα-
τος ἐπολιτεύσω. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὸ α'. τοῦ Ἦ-
χου. Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡ-
μέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου — Εἰς τὸν Στι-
χόν, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν τοῦ Ἦχου, εἶτα Ἀνα-
στήτω ὁ Θεός. Πάσχα ἱερόν, κτλ. Δόξα, τοῦ
Ἀγίου, Ἦχος δ'. Τὸν νοερόν ἀδάμαντα. Καὶ
νῦν, Ἦχος πλ. α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα. Τὸ, Χρι-
στὸς ἀνέστη. Ὡς τῶν αἰχμαλώτων, καὶ αὐ-
τὸς τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, Συ-
ναπτὴ μεγάλη. Εἶτα τὸ α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν
τοῦ δ'. Ἦχος. Προκείμενον, Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀν-
θήσει. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Τὸ, Ἀνά-
στασιν Χριστοῦ θρασάμενοι· καὶ εὐθὺς Δόξα.
Ταῖς τῆς Ἀθλοφόρου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεο-
τόκου. Στίχος, Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός·
καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἀγίου, Ἦχος πλ. β'. Σήμερον
ἡ οἰκουμένη πᾶσα, κτλ. Σῶσον ὁ Θεός τὸν
λαόν σου. Κύριε ἐλέησον β'. Ἐλέει καὶ οἰκτιρ-
μοῖς. Εἶτα οἱ Κανόνες, τῆς Πάσχα καὶ τοῦ Ἀγίου. Κα-
ταβασίαι τοῦ Πάσχα ἐν ἑκάστη Ὡδῇ. Ἀπὸ γ'. Κοντάκιον
καὶ Οἶκος τοῦ Πάσχα· καὶ εὐθὺς τὴν δ'. Ὡδὴν. Ἀφ' ε'.
Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου. Τέ, Ἀνάστασιν
Χριστοῦ, καὶ, Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, ἐκ γ'. Ἦ-
ζ. Ὡδὴ κτλ. Ἐξαποστειλάριον, Σαρκὶ ὑπνώσας·
εἶτα τοῦ Ἀγίου, καὶ αὐθις, Σαρκὶ ὑπνώσας. Εἰς

τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ'. τοῦ Ἀγίου δ'. καὶ τὰ, Πά-
σχα ἱερόν, μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, τοῦ Ἀ-
γίου, Ἦχος πλ. α'. Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ. Καὶ νῦν, Ἀ-
ναστάσεως ἡμέρα. Τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'.
Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰ-
σοδικόν, Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.
Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη. Ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Πάσχα, Ἀ-
πολυτίκιον τοῦ Ἀγίου Κοντάκιον, Εἰ καὶ ἐν τάφῳ —
Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος καὶ
Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὰ Δίπτυχα ψάλλεται καὶ τὸ
Μεγαλυνάριον αὐτοῦ. Κοινωνικόν. Σῶμα Χριστοῦ. Εἰ
δὲ βούλει, Εἰς μνημόσυνον, εἰάν ὁ Ναὸς ἢ τοῦ Ἀγίου.

Γ'. Ἐάν τύχη τῇ Παρασκευῇ
τῆς Διακαινησίμου.

Τῇ Ε'. ἑσπέρας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλο-
μεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὁκτωήχου γ'. τῆς Θεο-
τόκου γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου δ'. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν,
τῆς Θεοτόκου, Ἦχος πλ. δ'. Τίς λαλήσει τὰς δυνα-
στείας σου πηγὴ. Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκεί-
μενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου —
Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν, καὶ τὰ γ'.
τῆς Θεοτόκου, Χαίροις ἡ ζωηφόρος πηγὴ. Δόξα
τοῦ Ἀγίου, Ἦχος δ'. Τὸν νοερόν ἀδάμαντα.
Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Τὸ, Χριστὸς
ἀνέστη. Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, καὶ πάλιν, Χρι-
στὸς ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὸ, Χριστὸς ἀνέστη,
Συναπτὴ μεγάλη. Εἶτα τὸ α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν
τοῦ δ'. Ἦχος. Προκείμενον, Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀν-
θήσει. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Τὸ, Ἀνά-
στασιν Χριστοῦ· καὶ εὐθὺς, Δόξα, Ταῖς τοῦ
Ἀθλοφόρου. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου· καὶ
τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἀγίου. Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν
σου, κτλ. Οἱ Κανόνες, τοῦ Πάσχα, τῆς Θεοτόκου, καὶ
τοῦ Ἀγίου. Καταβασίαι τοῦ Πάσχα ἐν ἑκάστη Ὡδῇ, Ἀ-
πὸ γ'. Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὴν ε'.
Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου. Εἶτα τὸ, Ἀνάστα-
σιν Χριστοῦ, καὶ τὸ, Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, ἐκ γ'.
κτλ. Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἀγίου, καὶ τῆς
Θεοτόκου, Πηγὴ ὑπάρχεις ἀληθῶς. Εἰς τοὺς Αἵ-
νους, Ἀναστάσιμα τῆς Ὁκτωήχου β'. τῆς Θεοτόκου γ'.
τοῦ Ἀγίου γ'. καὶ τὰ, Πάσχα ἱερόν. Δόξα, τοῦ Ἀ-
γίου, Ἦχος πλ. α'. Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ. Καὶ νῦν, Ἀνα-
στάσεως ἡμέρα. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ'.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰ-
σοδικόν, Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.
Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη· ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Πάσχα· Κον-
τάκιον τῆς Θεοτόκου, Ἐξ ἀκενώτου σου πηγῆς·
Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, καὶ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα —
Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὰ Δίπτυχα,
ψάλλονται τὰ Μεγαλυνάρια τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἀγίου.
Κοινωνικόν, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Δ'. Ἐάν τύχη τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ.

Ἐσπέρας. Μετὰ τὸν Προοιμακόν, τὸ α'. Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου ἑλόν. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν
Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς ε'.
καὶ τοῦ Ἀγίου Προσόμοια δ'. Δόξα, τοῦ Ἀγίου, Ἀξίως
τῆς ὀνόματος. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Τῶν θυρῶν
κλεισμένων. Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον,
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ

Ἀγίου. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Δέξα, τοῦ Ἀγίου, Ἦχος δ'. Τὸν νοερόν ἀδάμαντα. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. α'. Φιλάνθρωπε. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος. Δέξα, τοῦ Ἀγίου, Ὡς τῶν αἰχμαλώτων. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου. Δόξα, τῷ αὐτοῦ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἴτα τὸ, Ἀξιὸν ἐστίν, κτλ. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος· τὰ Ἀπολυτίκια τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀγίου, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα, πρῶτον τοῦ Ἀγίου, εἴτα, Δέξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Τὸ α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ'. Ἦχου. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, Ἐωθινόν α'. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Στίχος, Ἐλεῆμον, ἐλεήσόν με ὁ Θεός. Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς, κτλ. Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ, καὶ τοῦ Ἀγίου. Ἀπὸ γ'. Ὤδῃς, ἡ Ὑπακοή, Ὡς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου. Μετὰ τὴν ε'. Ὤδῃν, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἀγίος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς τὸ α'. τοῦ Ἀγίου, εἴτα πάλιν τὸ β'. τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἀγίου, Ἦχος πλ. α'. Ἀνέτειλε τὸ ἥαρ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. β'. Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν. Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀγίου. Κοντάκιον, Εἰ καὶ ἐν τάφῳ. Τρισάγιον. Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Σὲ τὴν φαινήν λαμπάδα. Κοινωνικόν, Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ.

Ε'. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, ἢ τοῦ Παραλύτου.

Ἐσπείρας. Μετὰ τὸν Προσιμακόν, καὶ τὸ α'. Κάθισμα τῷ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ'. τῆς Κυριακῆς β'. καὶ τοῦ Ἀγίου Στιχηρὰ προσόμοια δ'. Δέξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, τῆς Κυριακῆς. Εἰσοδος· τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τὰ Πάσχα ἱερόν. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀναστάσιμον. Δέξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου. Δέξα, τοῦ αὐτοῦ. Καὶ νῦν, τῆς Κυριακῆς. Εἴτα, τὸ, Ἀξιὸν ἐστίν, κτλ. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ τοῦ Ἀγίου. Τα Εὐλογητάρια. Ἡ Ὑπακοή, καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Προκείμενον τοῦ αὐτοῦ. Οἱ Κανόνες, τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Θεοτοκίων, καὶ τοῦ Ἀγίου. Ἀπὸ γ'. Ὤδῃς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου. Εἴτα, Κάθισμα τοῦ Ἀγίου. Δέξα, Καὶ νῦν, τοῦ Πεντηκοσταρίου, Ἀφ' ἑκτῆς Ὤδῃς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν ἡ. Ὤδῃν, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, κτλ. Ἀντὶ τῆς

Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ ε'. Ὤδῃ τοῦ Πάσχα μετὰ τῆς τοῦ Ἀγίου. Ἀγίος, Κύριος. Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἀγίου, καὶ τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὰς Αἶνους, Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ'. τοῦ Ἀγίου γ'. καὶ τὰ, Πάσχα ἱερόν. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικόν, Αἰνεῖται τὸν Κύριον.

Σ'. Ἐὰν τύχη τῇ Δ'. τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἢ ἐν τῇ Ἀποδόσει αὐτῆς.

Ἐσπείρας. Μετὰ τὸν Προσιμακόν, στιχολογοῦμεν τὴν ἀστάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς δ'. καὶ τοῦ Ἀγίου ε'. Δέξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδος· τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Τὰ Ἀναγνώσματα, δύο τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἐν τοῦ Ἀγίου — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἑορτῆς. Δέξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον αὐτοῦ. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα τοῦ Ἀγίου, Ἀνέτειλεν ἰδού. Δέξα, τοῦ αὐτοῦ, Πόθω ζέοντι. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ὁ πάντων ἐπιστάμενος. Εἴτα πάλιν τοῦ Ἀγίου. Γεωργήσας ἐμμελῶς. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ὁ Δεσπότης ὁλῶν. Τὸ α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ'. Ἦχου. Προκείμενον. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν'. Δέξα, Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου, καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἀγίου, Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς ὁ δ'. καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ α'. Ἀπὸ γ'. Ὤδῃς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου. Εἴτα, Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι, Θάλασσα ἐπηξας. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἀγίου καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Δέξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν Ἑορτῆς. Δοξολογία.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, τοῦ Ἀγίου, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία. Κοινωνικόν τῆς Ἑορτῆς.

Ζ'. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος.

Εἰς τὴν σύμπωσιν ταύτην τῆς μνήμης τῷ Ἀγίῳ Γεωργίῳ μετὰ τῆς παρούσης Κυριακῆς, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία τῆς Ὀκτωήχου, τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ τοῦ Ἀγίου, ἀπαρράλλκτως, ὡς καὶ ἐν ταῖς προειρημέναις Κυριακαῖς τῶν Μυροφόρων καὶ τοῦ Παραλύτου.

Η'. Ἐὰν τύχη ἐν ἄλλῃ ὁποῖα δὴποτε τῆς Ἑβδομάδος ἡμέρα καὶ μὴ ἐν Κυριακῇ, μηδὲ ἐν τῇ Ἑβδομάδι τῆς Διακαινησίμου.

Μετά τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν ἀ. στάσιν τοῦ, **Μακάριος** ἀνὴρ, ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου κα-
θαράν, καθὼς ἴστιν ἐφεξῆς τετυπωμένη, λίγοντες μόνον εἰς ἕκαστον Δοξαστικόν τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν, τῆς τυ-
χούσης Ἑορτῆς. Ὁμοίως καὶ εἰς τὰ Καθίσματα. Κανό-
νας δὲ ψάλλομεν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν τοῦ Ἁγίου. Κα-
ταδασίας ὡσαύτως τοῦ Πάσχα. Εἰς τὴν 3. Ὁδὴν, στι-
χολογοῦμεν τὴν Τιμιωτίραν. Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, Τυ-
πικά καὶ Μακαρισμούς, ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου τὴν
γ. καὶ 5. Ὁδὴν. Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινο-
νικὸν τοῦ Ἁγίου.

Σημεῖωσον ἐνταῦθα, ὅτι ἡ Ἑορτὴ τῆς Ἁγίου
Γεωργίου καταβαίνει ἕως εἰς τὴν Μεγάλην Πα-
ρασκευὴν, καὶ ἀναβαίνει ἕως εἰς τὴν πέμπτην
τῆς Ἑβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος. Ἀλλ' ἐπειδὴ
αἱ ἡμέραι αὗται εἰσὶ τὰ δύο ἔσχατα ὅρια τῶν
Πασχαλίων, διὰ τῆτο συμβαίνουσι σπανιώτατα.

ΤΗ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος
Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Εἰ βούλεται ὁ Προεστὼς ποιῆσαι ἀγρυπνίαν.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἁγίου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς ἀληθείας τὸ ἔαρ, λαμπρῶς ἐφέστηκε,
καὶ νεκροῖ τὴν κτίσιν, εὐσεβεῖ ἐπιγνώσει,
Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου· ὅθεν σαφῶς, φωτισθεὶς
τὴν διάνοιαν, ὁ ἀθλητὴς τοῦ Κυρίου, τὴν τῶν
ἐχθρῶν, κατεπάτησεν ἀπόνοιαν.

Τῷ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, σὺ ἐστρατεύσω σο-
φέ· καὶ παρατάξεις πάσας, καθελὼν τῶν
ἀνόμων, Γεώργιε τρισμάκαρ, στερρός ἀθλητὴς,
ἀνεδείχθης τῇ χάριτι, τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δοθείσῃ
θαυματουργέ· διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ρεῖθρα ἰάσεων νέμεις, τοῖς σοὶ προστρέχουσι,
Γεώργιε τρισμάκαρ· καὶ ψυχῶν καὶ σω-
μάτων, ἀρρώγος σὺ ὑπάρχεις, τοῖς πίστει θερ-
μῇ, προσιῶσι τῇ σκέπη σου, ἀξιοθαύμαστε Μάρ-
τυς τοῦ Ἰησοῦ, Ἀθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα, Ἦχος α'.

Τοῦ μεγάλου Βασιλέως στρατιῶτα Γεώργιε,
χαῖρε καὶ εὐφραίνου· Θεῷ γὰρ εὐηρέστη-

σας· πάντων καταφρονήσας, ζῶν τὴν αἰώνιον
εὖρες ἐν οὐρανοῖς· τὸ γὰρ σῶμά σου· πᾶσαν
νόσον ἐξ ἀνθρώπων ἀπελαύνει· Χριστὸς γὰρ ὃν
ἐπόθησας, αὐτὸς σε δοξάζει μακάριε..

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Εὕγε τῆς ὑπὲρ νῦν, χαρᾶς ἧς ἠξιώθης, Γεώρ-
γιε τρισμάκαρ, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Κτί-
στου, ὡς μάρτυς ἀπαράγραπτος!

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Χαίροις τῶν Ἀθλητῶν, ὁ μέγας ταξιάρχης,
καὶ τῶν πιστῶν ἀπάντων, προσφύγιον καὶ
τεῖχος, καλλίνικε Γεώργιε.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Λύτρωσαι τῶν δεινῶν, τῶν νῦν παρενοχλούν-
των, τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου, ὡς ἄριστος
προστάτης, Μάρτυς Χριστοῦ Γεώργιε.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ανατολίου.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· ἀλαλά-
ζωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν· ὅτι ἐν
ξύλῳ ὑψωθείς, καὶ ἐν τάφῳ κατελθὼν, τὸν Ἀ-
δὴν ἐσκύλευσε, καὶ νεκροὺς συνήγειρε, βοῶντας
αὐτῷ· Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα Χρι-
στῷ τῷ ἀναστάντι.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ, Νῦν ἀπολύεις· Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ος τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθέρωτής, καὶ τῶν
πτωχῶν ὑπερασπιστής, ἀσθενούντων ἰα-
τρός, βασιλέων ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε Με-
γαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετά τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν ἀ. στάσιν τοῦ,
Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ος γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, ἀθλοφόρε Γεώργιε,
συνελθόντες σήμερον, εὐφημοῦμέν σε· ὅτι
τὸν δρόμον τετέλεκας, τὴν πίστιν τετήρηκας,
καὶ ἐδέξω ἐκ Θεοῦ, τὸν τῆς νίκης σου σέφανον·
ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι,
τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσεβάστον
μνήμην σου.

Ρωμαλέῳ φρονήματι, πεποιθὼς ἡντομόλησας,
ὡς περ λέων ἐνδόξε, πρὸς τὴν ἀθλήσιν, ὑπερ-

ρορῶν μὲν τὸ σῶμα, ὡς φθείρεσθαι μέλλοντος, τῆς ἀφθάρτου δὲ ψυχῆς, σοφῶς ἐπιμελούμενος· καὶ καλᾶσεων, πολυτρόποις ιδέαις ἐπυρώθης, ὡς χρυσὸς κεκαθαρμένος, ἐπταπλασίως Γεώργιε.

Τῷ Σωτῆρι συνέπαθες, καὶ θανάτῳ τὸν θάνακτον, ἐκουσίως ἔνδοξε μιμησάμενος, συμβασιλεύεις λαμπρότατα, πορφύραν ἐξ αἵματος, ἐνδυσάμενος φαίδραν, καὶ τῷ σκήπτρῳ τῶν ἀθλῶν σου, ἐγκοσμούμενος, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης διαπρέπων, ἀπεράντους εἰς αἰῶνας, Μεγαλομάρτυς Γεώργιε.

Τῷ τῆς πίστεως θώρακι καὶ ἀσπίδι τῆς χάριτος, καὶ Σταυροῦ τῷ δόρατι, συμφραζάμενος, τοῖς ἐναντίοις ἀνάλωτος, ἐγένου Γεώργιε· καὶ ὡς θεῖος ἀριστεύς, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, τροπωσάμενος, σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις· τῆς πιστοῦς δὲ, περιέπων ἀγιάζεις, καὶ διασώζεις καλούμενος.

Ὡς ἀστέρα πολύφωτον, ὥσπερ ἥλιον λάμποντα, ἐν τῷ στερεώματι, σὲ γινώσκωμεν. Ὡς μαργαρίτην πολύτιμον, ὡς λίθον αὐγάζοντα, ὡς ἡμέρας σε υἱόν, ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, ὡς ὑπέρμαχον, τῶν πιστῶν ἐν κινδύνοις εὐφημοῦμεν, ἐκτελοῦντές σου τὴν μνήμην, τροπαιοφόρε Γεώργιε.

Εν θαλάσση με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα, περιφρούρησον· ἐπαγρυπνῆντα διάσωσον, παμμακάρε Γεώργιε, καὶ ἀξιώσον ποιεῖν, τῷ Κυρίου τὸ θέλημα, ὅπως εὖροιμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ προσδραμὼν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Αξίως τοῦ ὀνόματος, ἐπολιτεύσω στρατιῶτα Γεώργιε· τὸν σταυρὸν γὰρ τοῦ Χριστοῦ, ἐπ' ὧμων ἀράμενος, τὴν ἐκ διαβολικῆς πλάνης χερσωθεῖσαν γῆν ἐκαλλιέργησας, καὶ τὴν ἀκανθώδη θρησκείαν τῶν εἰδώλων ἐκριζώσας, τῆς ὀρθοδόξου πίστεως κληῖμα κατεφύτευσας· ὅθεν βλυστάχνεις ἰάματα, τοῖς ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ πιστοῖς, καὶ Τριάδος γεωργὸς δίκαιος ἀνεδείχθης. Πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς τυχούσης Ἑορτῆς.

Εἰσοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Καὶ λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ

τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιοθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμέ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρέμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτράμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ἀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνᾶναι, καὶ ἐλογίσθη κακῶσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὅψει ἀνθρώπων εἰς κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτῆς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χονευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτῆς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτῆς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψωσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμεῖντα. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαιοὶ εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ καλλοῦς ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλαποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπάκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὅξυνεῖ δὲ ἀπόταμον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas· πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύν-

Κεφ. γ'. 1.

Κεφ. ε' 15.

Κεφ. η'. 9.

κλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χαλαῖσαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαρωμένοι ἐπὶ ἄλλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιάμελα.

Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Ο λαμπρὸς ἀριστεὺς Γεώργιος, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀθλήσει αὐτοῦ, ταῖς ἄνω Δυναμίεσι εὐφραίνει· καὶ σὺν αὐταῖς ἀγαλλόμενος νῦν, ἐπίγειον τοῖς πιστοῖς πανήγυριν ἡγείρε, καὶ συνεορτάζειν ἡμῖν τοῖς δι' αὐτὸν ἡθροισμένοις, ὡς Χριστοῦ δοῦλος παραγέγονε. Διὸ περ αὐτὸν ἀξίως τιμήσωμεν, ἀπαύστως πρεσβεύοντα τῷ τῶν ὅλων Θεῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Αριστεῖαις ἄθλων γεωργῶν τὰ κρεῖττονα, τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου, τῷ Χριστῷ προσήνεγκας, παμμακάριστε Μάρτυς Γεώργιε· πίσει πόθον ἐνστησάμενος, ἐλπίδι φόβον ἀποσάμενοι ἀγάπη ἐκτίσω τὰ οὐράνια πανεύφημε. Παρρήσιαν οὖν ἔχων, εὐπροσδέκτοις δεήσῃσιν, αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, ἰλασμόν τε ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Τοῦ μεγάλου Βασιλέως στρατιῶτα Γεώργιε, χαῖρε καὶ εὐφραίνου· Θεῷ γὰρ εὐηρέστησας· πάντων καταφρονήσας, ζωὴν τὴν αἰώνιον εὗρες ἐν οὐρανοῖς· τὸ γὰρ σῶμά σε πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων ἀπελαύνει· Χριστὸς γὰρ ὃν ἐπέθησας, αὐτὸς δοξάζει μακάριε.

Ἦχος δ'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, ᾠσματικὴν ὑμνωδίαν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου Χριστῷ προσάξωμεν. Σήμερον γὰρ ἔαρ νοητὸν ἀνέτειλεν ἡμῖν, περκαίζον ἄνθη τὰ λογικὰ, ἡ παγκόσμιος μνήμη, Γεωργίου τοῦ σοφοῦ Μεγαλομάρτυρος, οὗ τινος τὰ στίγματα ἀνανεοῦντες, κομιζόμεθα ἱαμάτων πηγὰς. Αὐτὸν καὶ νῦν ἱκετεύσωμεν, τοῦ πρεσβεῦειν ἀπαύστως τῷ Σωτῆρι Χριστῷ, εἰρήνην τῇ αἰκουμένη δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν· ὅτι ἐν ξύλῳ ὑψωθείς, καὶ ἐν τάφῳ κατελθὼν, τὸν Ἀδὴν ἐσκύλευσε, καὶ νεκρὸς συνήγειρε, βωῶντας αὐτῷ. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα Χριστῷ τῷ ἀναστάντι.

Ὁ αὐτός.

Στέφανον δόξης ἐπὶ κεφαλῆς σου ἀνεδήσω, στεφανηφόρε Γεώργιε· τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρόν, ὡς ὁ Παῦλος ἐκβοᾷ, ὁρῶν ἐκαρτέρησας, νικητὴς γενόμενος τῆς πλάνης αὐτῆς. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα Χριστῷ τῷ ἀναστάντι.

Ὁ αὐτός.

Ασμάτων χορεύοντες ἅμα, προσενέγκωμεν τῷ Χριστῷ φιλομάρτυρες· ὅτι τὸν τύραννον ἐχθρὸς, ὁ γενναῖος Ἀθλητὴς, πτερνίσας κατέβαλε· διὸ πάντες ἄσωμεν ἀπαύστοις φωναῖς· Δόξα Σῶτερ τῇ φρικτῇ σου ἀναστάσει, δι' ἧς ἔσωσας τὸν κόσμον.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Νευέτω δίκαια, ἔφησεν ὁ Σολομών, τοῖς βρατοῖς τὰ βλέφαρα· ἐλεηθήσεται γὰρ παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ὁ βλέπων λεῖα, προηγόρευσε. Εὐμαρῶς δὲ ταῦτα ἐνωτισθεῖς, ὦ πολύτλα Γεώργιε, τοῦ Δεσπότης ταῖς διδασκαῖς ἠκολούθησας· καὶ ἀνόμοις ἐκδοθεῖς ἐκαρτέρησας, τῆς πλάνης τὰ ὄργια καταπτύσας ὡς βέβηλα· τὸ σῶμα γὰρ ὁ παρεδωκας, ὑπὲρ ἀγάπης τῆς κτίσαντος, ὅλον μεληδὸν κατετέμνετο· καὶ ὁ Βελίαρ μᾶλλον, ὅλος αἰσχυνθεῖς ἐτιτρώσκετο, σε φηφόρον, ὡς ἀκμαιότατον. Ὅθεν ἐν αὐλαῖς οἰκῶν τῇ Κυρίῳ σε, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμίεσι, πρέσβευε ἀθλοφόρε Χριστῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ανευφημοῦσι λαοὶ ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, σοῦ τὴν παναοίδιμον, μνήμην Γεώργιε· ὡς εὐπρεπὴς γὰρ ἐξέλαμψε, καὶ φωτοφόρος, πεπαικλμένη δόξη καὶ χάριτι, ὅθεν καὶ σκιρτῶσι νῦν Ἀγγέλων τάγματα· ἐπικροταῦσαι δὲ Μάρτυρες, σὺν Ἀποστόλοις, τῶν σῶν ἀγώνων Μάρτυς τὰ ἔπαθλα, καὶ ἀνυμνεῖσι, τὸν δοξάσαντα, σέ, Σωτῆρα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἱκέτευε σωσαι, καὶ φωτίσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Εὐδεδυμένος Χριστοῦ τὴν πανοπλίαν, εὐρέθης Γεώργιε, τοῖς μὴ ζητοῦσί σε, ὑπὲρ Χριστῆ πυρπολούμενος, καὶ μυκτηρίζων, θεῶν ματαίων, πλάνην ψυχόλητρον· τότε καὶ, Στρα-

τεύομαι, τῷ βασιλεῖ μου Χριστῷ, τοῖς παρανόμοις ἐκραύγαζες· οὐδὲ γὰρ θῆρες, οὐδὲ τροχοί, οὐ πῦρ, ἔδὲ μάχαιρα, ἐμέ χωρίσαι κατασχύσῃσι, τῆς ἀγάπης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἐκέτευε σῶται, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Καταφρονήσας ὀργάνων πολυμόρφων, ποικίλων βασάνων τε, καὶ καταπέλτου φρικτῆ, στεφανηφόρε Γεώργιε, τῆς εὐσεβείας, μαρτυρικῶς τὸν δρόμον τετέλεκας· ὅθεν τὴν ὑπέρλαμπρον, μνήμην σου ἄνθεις, ἀσματικοῖς περιστέφομεν, καὶ τὰ σεπτὰ σου, περιπτυσσόμεθα πίστει λείψαν· ἀλλ' ὡς τῷ θρόνῳ παριστάμενος, λαμπροφόρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος β'. Τοῦ Στουδίτου.

Τὸν νοερὸν ἀδάμκντα, τῆς καρτερίας ἀδελφοί, πνευματικῶς εὐφημήσωμεν, Γεώργιον τὸν αἰδιμον Μάρτυρα, ὃν ὑπὲρ Χριστοῦ πυρούμενον, ἐχάλκευσαν κίνδυνοι, καὶ ἐστόμωσαν βάσανοι, καὶ ποικίλαι κολάσεις ἀνήλωσαν, σῶμα τὸ φύσει φθειρόμενον· ἐνίκα γὰρ ὁ πόθος τὴν φύσιν, διὰ θανάτου πείθων τὸν ἐραστὴν διαβῆναι πρὸς τὸν ποθούμενον, Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς.

Ζῆτει εἰς τὸν μικρὸν Ἑσπερινόν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν ἐυλόγησιν τῶν ἁγίων, Θεοτόκε Παρθένε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ανέτειλεν ἰδοὺ, τὸ τῆς χάριτος ἔαρ· ἐπέλαμψε Χριστοῦ ἡ Ἀνάστασις πᾶσι, καὶ ταύτη συνεκλάμπει νῦν, Γεωργίῳ τοῦ Μάρτυρος, ἡ πανέορτος, καὶ φωτοφόρος ἡμέρα· δεῦτε ἅπαντες, λαμπροφρονῶντες ἐνθέως, φαιδρῶς ἐορτάσωμεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Πόθῳ ζέοντι, τῷ τοῦ Δεσπότου, πυρπολούμενος, ἀνδρειοφρόνως, τὰ τῆς πλάνης ταμεία κατέβαλες, καὶ ἐν σταδίῳ Χριστὸν ὠμολόγησας, τροπαιοφόρε παμμάκαρ Γεώργιε, Μάρτυς ἐνδοξε. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Γεωργήσας ἐμμελῶς, σπόρον τῶν θείων ἐντολῶν, διεσκόρπισας πτωχοῖς, πάντα τὸν πλοῦταν εὐσεβῶς, ἀντικτησάμενος ἐνδοξε Χριστοῦ τὴν δόξαν· ὅθεν πεπορθὸς πρὸς ἀγῶνας χωρεῖς, καὶ πόνους τοὺς μακροὺς, Μάρτυς, Γεώργιε· καὶ κοινωνὸς γενόμενος τοῦ πάθους, τοῦ ἀπαθoῦς καὶ ἐγέρσεως, τῆς βασιλείας, αὐτοῦ μετέσχε, ὑπὲρ ἡμῶν νῦν δεόμενος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Πευτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε.

Τέλος· Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι.

Ο' Ν'. Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἴτα.

Εἰλήσόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὰ μέγα ἔλεός σου.

Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου αὐγάζεται ἀκτίσι· καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τοῖς ἄνθεσιν ὠραϊζομένη, Γεώργιε βοᾷ σοι· Θεράπον Χριστοῦ, καὶ προστατὰ θερμότατε, μὴ ἐλλίπης πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Εἰδ' οὕτω, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, β'. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Καὶ εὐθὺς οἱ Κανόνες τοῦ Πάσχα, καὶ τοῦ Ἀγίου οἱ δύο.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ὑμνῶ σε Γεώργιε Δαυὶδ ἐκ πόθου· δεῖ γὰρ δὴ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'.

Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Υπὲρ ἡλίου ἐξήστραψεν ἡ μνήμη σου νῦν, Μάρτυς Χριστοῦ ὀπλῖτα· ὡς γὰρ ἀκτῖνας παμφαεῖς, τῶν θαυμάτων τὰς αὐγὰς, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, λαμπρῶς ἐξεδίσκευσε, φωτοφόρε Γεώργιε.

Μονομάχη μυριόνικε Χριστοῦ Ἀθλητᾶ, δός μοι τοὺς ἄθλους μέλψαι, καὶ ἀγωνίσματα τὰ σά, ἅπερ ἔτλης ἀνδρικῶς, τῷ πόθῳ Χριστοῦ, σοφὲ ἐκπυρούμενος, ὃ καὶ ἔζησ γηθόμενος.

Νέος ὤφθης ἐν πολέμοις ἱκανὸς τῇ χειρί,
ἄλλος Δαυὶδ ἀνδρείος· ὡς γὰρ αὐτὸς τὸν
Γολιάθ, τὸν ἀντίπαλον καὶ σὺ, ἥττας καθελὼν,
βολαῖς ταῖς τῶν λόγων σου, στεφανῖτα Γεώργιε.

Θεοτοκίον.

Ως ἀνέκφραστος ὡραίος, φρικαλέος ὁ σὸς,
ξένος ὁ τόκος Κόρη· ὡς ὑποαΐζιον καὶ
γὰρ, τὸν παντέλειον Θεὸν θηλάζεις σαρκί·
παράδοξον ἄκυσμα, βρεφοτρόφε Μητράνανδρέ!
Ἄλλος Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Θερμὸς πέφυκας Μάρτυς ὄντως προσταίτης.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέβρωσε.

Θερμοτάτη πίσει καὶ στοργῇ, τοὺς προσκα-
λουμένους σε, Μάρτυς Χριστοῦ στεφηφόρε
Γεώργιε, παρεστὼς ὁλόφωτος, σεπτῷ βήματι,
τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, σοῦ ταῖς ἰκεσίαις,
καὶ ταῖς προστασίαις διαφυλάξον.

Εὐγενές, γεώργιον Θεοῦ, γέγονας Γεώργιε,
μαρτυρικαῖς γεωργούμενον πράξεσι· καὶ
ὡς πλοῦτον ἔμψυχον, οὐρανίοις σε, θησαυροῖς
ἐναπέθετο, ὁ ἀγωνοθέτης, ὡς διαφερόντως ἀρι-
στεύσαντα.

Ρωμαλέως καὶ καρτερικῶς, ὥρμησας αὐτό-
κλητος, πρὸς τοὺς ἀγῶνας παμμάκαρ
Γεώργιε· καὶ κατασρεψάμενος, τὴν ἀτίθασσον
τῶν τυράννων παράταξιν, πρέσβυς ὑπὲρ πάν-
των, τῶν προσκαλουμένων σε γεγένησαι.

Μακαρίας ἐνδοξε ζωῆς, νῦν ἐπιλαβόμενος, τῆς
ἐν Χριστῷ κρυπτομένης Γεώργιε, ὑπὲρ ἧς
ἠγωνίσαι, μέχρις αἵματος, τοὺς ἐν πίστει ὑ-
μνοῦντάς σε, αἴτησαι σωθῆναι πάσης ἀθλοφόρε
περιστάσεως.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸς ἐγένετο λογικὸς, Λόγον τὸν οὐράνιον,
τῇ σῇ γαστρὶ Θεομητορ χωρήσασα, δι' οὗ
πάντα γέγονεν, οὐρανὸς τε καὶ γῆ, καὶ τὰ τέ-
των ἐπέκεινα· ὧς ἐν παρρησίᾳ, πρέσβευε σωθῆ-
ναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καταβασία· Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ὡδὴ γ'. Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Σύνδρομος ἐξέλαμψεν ἡμῖν, ἡ πανένδοξος
μνήμη ἡ τοῦ θρασυπύοντος, τῇ Ἀναστάσει
Χριστοῦ, ἐν ᾗ συνελθόντες οἱ πιστοί, φαιδρῶς
ἐορτάσωμεν.

Εὐφράνθητε γῆ καὶ οὐρανοὶ, τὰ τε ὄρη καὶ
πάντες βουνοὶ σκιρτήσατε· ρεῖθρα θαυ-
μάτων καὶ γὰρ, ὑπόθεν ἡμῖν ὁμβροβλυτεῖ, ὁ
Μάρτυς Γεώργιος.

Γῆ πάσα καὶ βρότειος φυλή, οὐρανὸς τε συγ-
χαίρει, στρατὸς Ἀγγέλων τε· ὁ πρωτοστρά-

τηγὸς γὰρ Χριστὸς νῦν Γεώργιος ἐκ γῆς, βαί-
νει πρὸς οὐράνια.

Θεοτοκίον.

Εὐφράνθητι, τέρπου Μαριάμ· εἰ καὶ χθές
ὡς ῥομφαία γὰρ τὴν καρδίαν σου, ὁ τοῦ
Υἱοῦ σου Σταυρὸς, διήλθεν, ἀλλ' οὖν ὡς ἐπ' πα-
στοῦ, τοῦ τάφου ἀνέτειλεν.

Ἄλλος. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Στεφάνῳ τῆς ἀθλήσεως, διαλάμπων Ἐνδοξε,
τοὺς εὐσεβοὺς καλοῦντάς σε, λιτανεύων τῷ
λυτρωτῇ καὶ Θεῷ, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης μάκαρ
λύτρωσαι.

Πλουσίαις φωτιζόμενος, λαμπηδόσι Πάνσο-
φε, τὴν ζοφεράν ἀπέλασον, ἀθυμίαν καὶ
τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν, ἀφ' ἡμῶν τῶν ἐν πίστει
εὐφημούντων σε.

Ελπίδι στηριζόμενος, καὶ ἀγάπῃ πίστει τε,
περιφραχθεὶς Γεώργιε, καὶ δυνάμει Χρι-
στοῦ ῥωννύμενος, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κα-
ταβέβληκας.

Θεοτοκίον.

Φωτίζοντα τὰ πέρατα, Παναγία τέτοκας,
μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καὶ πρὸς πάν-
των Πατρὶ συνάναρχον· Θεοτόκον διὸ σε πίστει
σέβομεν.

Καταβασία· Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας τοῖς τρόποις ἀνδραγαθῶν, ἀσε-
βείας τὴν πλάνην καταβαλὼν, Μάρτυς
κατεπάτησας, τοῦ ἐχθροῦ τὰ φρυάγματα· τῷ
γὰρ θείῳ ζήλῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τῶν
τυράννων ἐσθεσας, τὸ ἄθεον φρύαγμα· ὅθεν ἐ-
παξίως, ἀμοιβὴν τῶν βασάνων, ἐδέξω τὸν στέ-
φανον, καὶ παρέχεις ἰάματα, ἀθλοφόρε Γεώρ-
γιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμά-
των ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ,
τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα.

Τὸν ἐπίγειον πλοῦτον τὸν ἐπὶ γῆς, διανέμων
τοῖς πᾶσι Μάρτυς σοφέ, πλοῦτον τὸν οὐ-
ράνιον, ἐκκληρώσω τοῖς πόνοις σου· τὸν γὰρ
Σταυρὸν τὸν ἄχραντον, ἐν σοὶ τεθωράκισαι,
καὶ ἐν τούτῳ ἡσχύνας, τυράννων τὸ φρύαγμα·
ὅθεν σῇ πρεσβείᾳ, τοῖς αἰτουσί σε νέμεις, τὰ
θεῖα δωρήματα, ἰαμάτων χαρίσματα, ἀθλοφόρε
Γεώργιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πται-
σμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι
πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ'. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ως ὑπερήλασε τὴν πρὶν, Νότου βασιλίσσαν
σοφέ, νῦν ἡ βασιλὶς Ἀλεξάνδρα· εἰς τὴν
σὴν γὰρ σύνεσιν, ἐκθαμβηθεῖσα ἔδραμε· ὅθεν

σοι συμπαρίσταται Μάρτυς, ἐκ δεξιῶν τῷ Θεῷ ὥσπερ βασίλισσα.

Ρῆμάτων σου οὐκ ἐνεγκῶν, τοὺς ἐλεγμοὺς ὁ δυσσεβὴς, τύπτεσθαι κελεύει τὸ στόμα, φεῦ! τὸ σὸν Γεώργιε· τὸ δὲ καὶ τοι κρουόμενον, κύμβαλον ὡς ἀντήχει, κραυγάζον· Μόνος Θεὸς ἀψευδής, ὁ Χριστὸς ἐστίν.

Γνήσιε φίλε τοῦ Χριστοῦ, πρωταθλητάρχαι αὐτοῦ, πάμφωτε λαμπτήρ οἴκουμένης, ἀστήρ φαεινότητε, λυχνία τιμαλφέστατε, ἄγρυπνε τῶν τιμώντων σε φύλαξ, φύλαττε ἡμᾶς, Μάρτυς Γεώργιε. Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ καὶ τέτοκας Ἀγνή, καὶ παρθενεύεις ἐν ταύτῳ· θαῦμα πολυθαύμαστον ὄντως, φοβερὸν ξενήκιστον! Θεὸν γὰρ τὸν παντάνακτα φέρουσα σαῖς ἀγκάλαις θηλάζεις, τὸν τροφодότην Χριστὸν Κόρη νήπιον.

Ἔτερος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Υμνοῦμέν σε, τοὺς ἀγῶνας παμμάκαρ Γεώργιε, δι' ὧν καταβέβληκας, τὰ τῶν εἰδώλων σεβάσματα· πᾶσαν δὲ κατήργησας, τὴν τῶν δαιμόνων ἀπάτην παναοίδιμε.

Κατεύνασον, πειρασμῶν καὶ κινδύνων τὸν τάραχον, καὶ πᾶσαν ἐπήρειαν, τὴν τῶν δαιμόνων ἀπέλασον, ἀπὸ τῶν ὑμνούντων σε, ὡς τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης Ἀξιάγαστε.

Ανέτειλας, ὡς ἀστήρ ἑωσφόρος Γεώργιε, ψυχῆς γενναιότητι, καὶ στηριγμῷ τῷ τῆς πίστεως πλάνης τὴν σκοτόμαιναν, ἀποδιώκων καὶ σώζων τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Θεοτοκίον.

Σωτηρίαν, οὐσιώδη Παρθένε γεγέννηκας, πλησία χρηστότητι, καὶ φυσικῇ ἀγαθότητι, σώζουσιν τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὴν φθαρεῖσαν εἰκόνα ἀναπλαττούσαν.

Καταβασία· Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ὡδὴ ε'. Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος.

Εὐόρτιον κρότει σκιρτῶσα ἡ Ἐκκλησία, τὴν σεπτὴν ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὴν νῦν μετάθεσιν τοῦ Ἀθλοφόρου ψάλλουσα· δύο τὰ καλὰ γὰρ συνέδραμον.

Δοξάζει σου τέρας τὸ ξένον θαυματοβρύτα, ὁ καλὸς Γλυκέριος, τὸν βούν οὐπὲρ θαυμαστῶς ἐζώωσας, αὐτὸν δὲ τῷ Κυρίῳ σου, ζῶσαν θυσίαν προσήνεγκας.

Αινέσεως ὅπως τὴν δόξαν τὴν σὴν ὑμνήσω, πλήρωσον τὸ στόμα μου χαριτώσας, καὶ τὸν νοῦν Γεώργιε· καὶ γὰρ ἀγαλλιάσεται, ὅταν σοι ψάλλῃ τὸ πνεῦμά μου. Θεοτοκίον.

Υπέραγνε, πῶς ὑπὲρ λόγον γαλακτοτρόφος, καὶ παρθένος πέφυκας; ἀπορῶ σου,

τὸ φρικτὸν μυστήριον! τιμῶν λοιπὸν τὸν τόκον σου, σὲ προσκυνῶ Παναγία μου.

Ἔτερος. Ὁ φωτισμός.

Μαρτυρικὴν, παρρησίαν ὡς ἔχων πρὸς τὸν Δεσπότην, αἴτησαι προθύμως τὴν σωτηρίαν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσι, ψυχικῶν νοσημάτων, ἀπαλλάττων ταῖς σαῖς δεήσεσι, Μάρτυς ἀθλοφόρε παμμάκαρ Γεώργιε.

Αγγελικαῖς, συγχορεύων ὡς Μάρτυς χοροστασίαις, καὶ τῆς ἀθανάτου καὶ μακαρίας, Στεφανηφόρε, ἐμπορούμενος δόξης, τοὺς τῇ σκέπη τῇ σῇ προσρέχοντας, πάσης τρικυμίας, καὶ ζάλης ἐξάρπασον.

Ρῦσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης ὡς ἐλεήμων, τὸν τῆς ἀμαρτίας καὶ τῶν κινδύνων, ἐξαφανίζων, πολυποίκιλον κλόνον, Γεωργίε τοῦ σου θειάποντος, ταῖς ἱκετηρίαις, Χριστέ προσδεχόμενος. Θεοτοκίον.

Τὴν ὀφειλὴν, τῆς προμήτορος Εὐας σὺ Θεομήτορ, ἀπέτισας σάρκα ἡμφιεσμένον, ἐκ σου τεκοῦσα, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου· ὅθεν πάντες σε μακαρίζομεν, κεχαριτωμένη Παρθένε πανάμωμε.

Καταβασία· Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος.

Ὡδὴ ε'. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Ἰδοὺ σοι καὶ μία τερπνὴ χελιδὼν, θεοσύλλεκτε λαέ, τὴν τοῦ ἔαρος χάριν, ἀναπληροῖ θαυμαστῶς, ὁ Γεώργιος· καὶ συγχαίρητε λοιπὸν, τῇ χαρᾷ τούτου πάντες.

Δριμείας βασάνους δεινῶν ἐνεγκῶν, ὡς τρυφὰς ταύτας ἡγοῦ, ὑπομένων Κυρίῳ, καὶ ψάλλων Ἐνδοξε· ἡ φωνὴ δὲ σε, τῆς βροντῆς ἐν τῷ τροχῷ, τῶν εὐχῶν ἐξηχεῖτο.

Εὐφραίνου καὶ σκίρτα χορὸς Ἀθλητῶν, πανηγύρεως τῆς νῦν, εὐρηκότες ἐξάρχοντα τὸν Γεώργιον, καὶ ἀγάλλεσθε, σὺν αὐτῷ δαυϊτικῶς· ἡμέρα γὰρ Κυρίου. Θεοτοκίον.

Καὶ τίκεις, καὶ πάλιν ἀγνεύεις ὡς πρῖν· φοβερὸς ὁ τοκετὸς, μητρανύμφευτε Κόρη, καὶ ἀνεκκλήτος· τὸν ὑπέρχρονον, βρεφωθέντα καθ' ἡμᾶς, ὑπὲρ ἔννοιαν τίκεις.

Ἔτερος. Ἐν ἀθύρσῳ παισμάτων.

Υπὲρ φύσιν καὶ λόγον καὶ ἔννοιαν, τὰ τῆς ἀριστείας σου ἀνδραγαθήματα, διηνεκῶς αἰδόμενα, παμμακάριστε Μάρτυς Γεώργιε.

Στρατιᾶς ἑρανίης συνόμιλος, μάκαρ γεγονώς, καὶ τὴν θείαν ἐμφάνειαν, ὡς ἐφικτὸν θειώμενος, τοὺς τιμώντάς σε πίστει διάσωσον.

Ολοτρόπως Θεῷ ἀνακείμενος, καὶ ταῖς ἀστραπαῖς τῶν θαυμάτων δεχόμενος, τὸς

δωρεὰς ταῖς χρήζουσι, διανέμεις παμμάκω Γεώργιε.

Θεοτοκίον.

Νῦν πρὸς σὲ καταφεύγω Πανάχραντε. Σῶ-
σόν με πρεσβείαις σου, καὶ διαφύλαξον·
ὅσα γὰρ θέλεις δύνασαι, αἷα Μητὴρ τοῦ πάν-
τα ἰσχύοντος.

Καταβασία· Κατῆλθες ἐν ταῖς κατωτάτοις.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Γεωργηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἀνεδείχθης, τῆς εὐσε-
βείας γεωργὸς τιμιώτατος, τῶν ἀρετῶν τὰ
δράγματα συλλέξας σεαυτῷ· σπείρας γὰρ ἐν
δαΐκρυσιν, εὐφροσύνη θεριζεις· ἀθλήσας δὲ δι'
αἵματος, τὸν Χριστὸν ἐκομίσω· καὶ ταῖς πρεσ-
βείαις Ἄγιε ταῖς σαῖς, πᾶσι παρέχεις πται-
σμάτων συγχώρησιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ὑπὲρ κόσμου τῆς ζωῆς τὴν ψυχὴν αὐ-
τοῦ θέντα, Χριστὸν τὸν Βασιλέα, ποθῶν
ὁ στρατιώτης, ὁ μέγας Γεώργιος, σπεύδει θά-
νεϊν ὑπὲρ αὐτοῦ· ζῆλον γὰρ θεῖον ἐν καρδίᾳ
ἐσχηκώς, αὐτὸς ἑαυτὸν προσήγαγε. Τῆτον οὖν
καὶ ἡμεῖς ἀνυμνήσωμεν πίσει, ὡς θερμὸν προσ-
τάτην ἡμῶν, ὡς ἐνδοξον ὄντα Χριστοῦ δούλον,
μιμούμενον σαφῶς τὸν ἴδιον Δεσπότην, καὶ αἰ-
τεῖντα αὐτὸν, πᾶσι παρέχειν πταισμάτων συγ-
χώρησιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ
Τροπαιοφόρου.

Στίχοι.

Ἐχθροὺς ὁ τέμνων Γεώργιος ἐν μάχαις,

Ἐκὼν παρ' ἐχθρῶν τέμνεται διὰ ξίφους.

Ἦρε Γεωργίου τρίτῃ εἰκάδι αὐχέντα χαλκός.

Ο ἑνδοξὸς καὶ θαυμαστός καὶ μέγας Μάρτυς Γεώρ-
γιος, κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Διοκλητιανοῦ τοῦ Βα-
σιλέως, ἐκ χώρας τῆς Καππαδοκίαν, γένους ἐπισήμου, ἐν
ταῖς τῶν Τρεβούνων στρατείαις διαπρίψας· ἐν ᾧ δὲ ἀ-
θλῆν ἡμίλλῃ, Κόμης ἦν τὴν ἀξίαν. Τοῦ οὖν Βασιλέως,
τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν ὠδίνοντος πόλεμον, καὶ δόγμα
ἐξενεγκόντος, τοὺς μὲν ἐξομνυμένους καὶ ἀθετοῦντας τὸν
Χριστὸν, τιμῶν βασιλικῶν καὶ δωριῶν ἀξιοῦσθαι, τοῖς δὲ
μὴ πεθομένοις, θάνατον εἶναι τὴν ζημίαν, αὐτὸς παρὼν
ὁ Ἅγιος, Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀνεκήρυξε, τὴν τῶν εἰδῶλων
ματαιότητα διελέγων καὶ ἀσθίνειαν, καὶ μυκτηρίζων τὸς
πιστεύοντας ἐπ' αὐτά.

Ἐπεὶ δὲ οὕτω κατακτείναν, οὕτω ὑποσχίσαντο τοῦ τυράν-
νου, ὡς καὶ πολλὰς ἐπομῆτο, ὑπέστη, οὐτε ἀπειλαῖς, ἀλλὰ
δῆλος ἦν πάντων ὑπερῶν, πρῶτον μὲν, κοντῷ κατὰ τῆς
γαστρὸς ἐλαύνεται. Τοῦ δὲ κοντοῦ, τῆς μὲν σαρκὸς ἀφα-
μένου, ὡς τε καὶ πολὺ αἷμα καταρρέουσαι, ἀποστραφείσης

δὲ τῆς αἱμῆς, δέμεινεν ὁ Ἅγιος ἀβλαβής. Εἶτα ἐν τρο-
χῷ, ἀκμαῖς σιδηραῖς ἡρμοσμένῳ θείῃς, κατὰ πρηνούς
ἀφίσταται τοῦ πεδίου· καὶ τὸ σῶμα εἰς πολλὰ διαμερισθεὶς,
αὐθις ὑγίης καθίσταται θείου Ἀγγέλου ἐπιστάσι.

Ἐμφανισθεὶς δὲ τῷ Βασιλεῖ, καὶ Μαγνητίῳ τὸ συνί-
δρω αὐτοῦ, θύουσι τοῖς εἰδώλοις, ἐπὶ τῷ σῶσι φανῆναι
πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπισπάσαντο πίστιν· εἰ τῇ
τοῦ Βασιλέως προτάξει ἔξω τῆς πόλεως τὰς κεφαλὰς ἀ-
πειτμήθησαν. Προσῆλθε δὲ τῷ Χριστῷ καὶ ἡ βασίλισσα
Ἀλεξάνδρα, καὶ τοῦ τυράννου ἐνώπιον τὸν Χριστὸν Θεὸν
ὡμολόγησεν. Ἐπίστευσαν δὲ καὶ ἱεροὶ πολλοὶ τῷ Χρι-
στῷ, ἀβλαβῆ τὸν Ἅγιον ἐκ τοῦ λαύκου τῆς ἀσβέστου, ἐν
ᾧ ἐβλήθη, ἰδόντες ἐξελθόντα. Μετὰ ταῦτα κρηπίσι σιδη-
ραῖς, ἡλούς ἐχούσαις, τοὺς πόδας ἐμπίρειται, καὶ τρίχειν
καταναγκάζεται· καὶ προσίτι ξηροῖς νεύροις βοῶν τύπτε-
ται ἀφειδῶς. Ἐπιζητήσαντος δὲ τοῦ Μαγνητίου σημείου,
εἰ ἀνασταίη τις τῶν πεμμένων ἐν τῇ φαινομένη σορῷ, τῶν
πρὸ πολλοῦ τὸν βίου ἀπολιπόντων, εὐξαμένου τοῦ Ἁγίου
ἐπὶ τῷ τοῦ τάφου καλύμματι, ἀνίστη νεκρός, καὶ τῷ Ἀ-
γίῳ προσκύνησι, καὶ ἰδοῦσαι τὴν θεότητα τοῦ Χριστοῦ.
Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ Βασιλέως· Τίς τε εἶη, καὶ πότε τὸν
βίον ἀπέλιπε; Τῶν πρὸ τῆς Χριστοῦ παρουσίας βιωσάν-
των εἶναι, εἶπε καὶ διὰ τὴν πρὸς τὰ εἰδῶλα πλάνην, ἐν-
τοσούτοις χρόνοις ἤδη πυρὶ κατακαίεσθαι. Ἐφ' ᾧ πολλῶν
τῷ Χριστῷ πιστευσάντων, καὶ αἰεὶ προστιθεμένων τῇ πί-
στει, τὸν Θεὸν μετὰ φωνῇ ἰδοῦσάων. Ἐν οἷς ἦν καὶ Γλυ-
κίριος, τὸ τὸν βίου τελευτήσαντα ὁ Ἅγιος ἡγίει· τῷ δὲ
τοιούτῳ θαύμασι, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν βεβαιωθείς,
τὸν διὰ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο, ξίφεσιν ὑπὸ τῶν
ἀπίστων εἰς πολλὰ κατατμηθεὶς.

Πολλῶν οὖν ἐπὶ τούτοις τῷ Χριστῷ προσερχομένων,
καὶ ἐπὶ διὰ τὸν Ἅγιον Μάρτυρα Γεώργιον, εἰσελθόν-
τα ἐν τῷ ναῷ τῶν εἰδῶλων, ἐνὶ τῶν ξαύων ἐπισκῆψαι
εἶπεν, εἰ αὐτὸς εἶη ὁ Θεός, καὶ αὐτῷ δεῖ προσκυνεῖν·
τὸν δὲ ἐν αὐτῷ δαίμονα ὀλοφυρόμενον ἀποκρίνασθαι, ὡς
μόνος Θεός ἐστιν ὁ Χριστός· καὶ ἐπὶ τούτῳ ταραχθὲντα
τὰ εἰδῶλα πάντα καταπίσειν, καὶ συντριβῆναι· μηκέτι
δὲ ἐνεγκεῖν τοὺς λατρευτάς τῶν δαιμόνων, ἀλλὰ κρατῆ-
σαντα τὸν Ἅγιον ἐνεγκεῖν πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ θάτ-
τον τὸν κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν ἐξαπτήνασθαι· τοῦ δὲ Βα-
σιλέως καλεῦσαντος, αὐτὸν τε καὶ τὴν βασίλισσάν αὐτον
ἀπαιτῆθη· ἐκείνη δὲ, εὐξαμένη ἐν τῇ φυλακῇ, τῷ Θεῷ
τὸ πνεῦμα παρέδωκε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ συναξίς ἐν τῷ
ἀγιοτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Οὐαλερίου.

Στίχ. Θεῖαν κεφαλὴν ἤρεν Οὐαλερίου,

Κακὴ κεφαλὴ δῆμιος διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Ἀνατολίου καὶ Πρωτολέοντος, στρατηλατῶν.

Στίχ. Δύσας Ἀνατόλιος ἐκτομῇ κάρας,

Ἐῶν εἶδε φῶς νοητὸν Κυρίου.

Ὁ χριστομάρτυς τέμνεται Πρωτολέων,

Χριστῷ πεποιθώς, ὥσπερ ἀλκαῖα λέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Ἀθανασίου τοῦ ἀπὸ Μάγων.

Στίχ. Ἀθανάσιος φαρμακὸς τομὴν κάρας,

Ψυχῆς νοσοῦσης εὗρε φάρμακον ξένον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Γλυκερίου τοῦ γεωργοῦ.

Στίχ. Λαίμὸν σὸν ὡς γῆν, ὡς ὕνιν δὲ τὴν σπάθην,

Γεωργέ Γλυκέριε, προσφόρως κρίνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Δονάτος καὶ Θερινὸς ζίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ζίφει Θερινὲ συνθερισθεὶς Δονάτω,
Ἄμφω Θεοῦ γίνεσθε δράγματα ξένα.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος.

Ποθῶ σου ἐξυμνεῖν τὰ θαυμασία, καὶ πάλιν συζέλλομαι· ὅταν γὰρ αὐτὰ ἐξαριθμῆσαι βουλῆθῶ, ὑπὲρ ἄμμον εὐρίσκοντα πληθυνόμενα· καὶ δέξαι μου τὸ λοιπὸν Ἀθλητὰ, τὸ βραχὺ τοῦτο ἐφύμνιον.

Οὐκ ἔστιν οὐδὲ γῆ οὐδὲ θάλασσα, οὐ πόλις οὐκ ἔρημος, ἐνθα ἀληθῶς, τῶν σῶν θαυμάτων οἱ κρουνοὶ, πελαγίζοντες Μάρτυς οὐχ ὑπερβλύζουσι· τὸ σὸν γὰρ θαυμαστόν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ ἄδεται ὄνομα.

Θαμβεῖται σε Στρατάρχα τὴν ἄθλησιν, Ἀγγέλων Βασιλεὺς καταπλαγεὶς, ἐπεθύμησε Μάρτυς τοῦ κάλλους σου· διό περ καὶ σὺν αὐτῷ, βασιλεύειν αἰεὶ σε κατηξίωσεν. Θεοτοκίον.

Ολόφωτε σκηνὴ Θεοδόμητε, λυχνία κατὰ χρυσε, ξάμνε κιβωτὲ, Θεοκατοίκητε ναεὶ, ξενοβλάστητε ῥάβδε, Μητράνανδρε, τοὺς σοὺς ἱκέτας ἡμᾶς, πολυώνυμε Κόρη διαφύλαττε.

Ἔτερος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Τ

Ως Μάρτυς ἀήττητος, ὡς ἀθλοφόρος, ὡς ἀκαταγώνιστος τῆς πίστεως ὑπέρμαχος, νῦν πύργος ἀκράδαντος τοῖς εὐφημαῦσί σε, πάνσοφε Γεώργιε γενοῦ, περιτειχίζων ταῖς ἱκεσίαις σου.

Σοφῶς ἐγεώργησας τὸν θείον σπέρρον, καὶ τοῦτον ἐπλήθυνας, αἱμάτων σου τοῖς ρεύμασιν, ἀρδεύων Μάκαριε, καὶ τῇ τῶν πόνων σπουδῇ, καὶ τοῖς ἐπαλληλοῖς αἰκισμοῖς, δι' ὧν τηράννων τὸ θράσος ἐσβέσας. Θεοτοκίον.

Παρθένος διέμεινας καὶ μετὰ τόκον· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας τὸν πάντα διατρέφοντα, δι' ἁφ' αὐτοῦ ἐλεος, καὶ εὐσπλαγχνίαν πολλήν,

ἄνθρωπον γενόμενον Ἀγνή· ὃν νῦν δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Καταβασία· Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος.
Ὡδὴ η'. Αὕτη ἡ κλητὴ.

Υμνος ὡς εὐώδη, συλλέξαντες ἄνθη, ἄλλου Παραδείσου, τοῦ Θεοπνεύστου Ψαλτῆρος, δεῦτε σέφος λαμπρὸν ἁσματοπλοκον, τῷ Μάρτυρι πλέξωμεν· ἡρίστευσε γὰρ καθελὼν Σατὰν τὸ κράτος.

Δεῦρο μελουργέ, Προφητόπρωτε φράσον· Ὁ δίκαιος ἐκεῖνος, ὁ ἐξανθήσας ὡς φοῖνιξ, τίς καὶ ποῖος ἐστίν; Ὁ μεγαλαυχὸς ὑπάρχει Γεώργιος, γλυκύκαρπον ὄντως φυτὸν, καρδιοτρόφον.

Ερχου ἐπιφάνηθι, τάχυνον φθάσον, ἡμᾶς τὴν νοσσιάν σου, ὡς ἀετὸς χρυσοπτέρυξ, περιθάλπων αἰεὶ καθυπόδεξαι, διεῖς τὰς πτέρυγας σου· σκιὰν ὑπὸ σὴν γὰρ καλὸν ἀναπεπαῦσθαι. Θεοτοκίον.

Ιδε ἦν προέφη, Προφῆτα Παρθέιον, συνέλαβεν ἀσπάρως, ἡ Βασιλὶς καὶ Κυρία, καὶ ὡς Μήτηρ γεννᾷ, τὸν Παντάνακτα, πανάφθορος μείναςα. Μυστήριον ξένον, ὁ τοκετὸς σου Κόρη!

Ἔτερος. Κάμινος ποτὲ πυρὸς.

Ρύμην τῶν δεινῶν, παθῶν τε καὶ κινδύνων, καὶ ταραχῶδους περιστάσεως, καὶ νόσων συμπτώματα, καὶ δαιμόνων μηχανήματα, καὶ δυσμενῶν ὀρμήματα, παῦσον ταῖς σαῖς πρεσβείαις, στεφανηφόρε Γεώργιε.

Ολω τῷ φωτὶ, Παμμάκαρ τῆς Τριάδος, εὐλοκρινῶς καταλαμπόμενος, ὡς Μάρτυς ἀήττητος, εὐσεβείας ὡς ὑπέρμαχος, ὡς νικητῆς Θεόστεπτος, σῶσον οὐρανοφοῖτα, τοὺς σέ τιμῶντας πρεσβείαις σου.

Στέφει νοητῷ, ποικίλως διαπρέπων, καὶ βασιλείας διαδήματι, καὶ σκήπτρῳ κοσμούμενος, καὶ πορφύραν περιθέμενος, σὼ φοινηχθεῖσαν αἶματι, Μάκαρ συμβασιλεύεις, τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυναμέων. Θεοτοκίον.

Τ

Καταβασία· Αὕτη ἡ κλητὴ.

Ὡδὴ θ'. Φωτίζου, φωτίζου.

Γλυκυτάτην δρῶσον, ὄρη σταλαῖατε· καὶ σύ, κατ' ἐξαίρετον σκίρτα, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον· χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου φαιδρῶς· εὐ-

ρεσ καὶ γὰρ, κράτιστον τὸν μέγαν, Γεώργιον ὀροφύλακα.

Αἰνοῦσιν αἱ σύμπασαι, νῦν πατρίαι τῶν ἔθνων, εὐλογοῦσιν ὑμνοῦσι, καὶ συμφώνως κρίζουσι· Χαῖρε Σωτὴρ τῶν πιστῶν ἡ χαρὰ· χαίροις καὶ σὺ, εὖχος Ἀθλοφόρων, Γεώργιε ὑπερβαύμαστε.

Ρᾶβδίσματα ξέσεις, καὶ τῶν βουνύρων τῆς δαρμούς, τὰς κρηπίδας, τὸν λάικον, τῆς ἀσθέστου σέβομαι, τᾶλλά τε ὅσα ὑπέστης ἀθλῶν, Μάρτυς Χριστοῦ πάντα μακαρίζω, καὶ τὸν τροχὸν κατασπάζομαι.

Δημήτριε Μάρτυς, σὺν Γεωργίῳ τῷ κλεινῷ, ἀγαθοὶ γὰρ οἱ δύο, μηδαμῶς ἐλλίπητε, τὸν δε τὸν χῶρον φρουροῦντες αἰεὶ, καὶ πειρασμῶν, ὅλας μυριάδας, μετακινοῦντες ἀμφοτέροι.

Θεοτοκίον.

Η δόξα τὸ κάλλος, ἡ ὠραιότης τῶν πιστῶν, ἡ τρυφή τῶν Ἀγγέλων, κόσμου τὸ διάσωμα, πάντα γνε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοὺς εἰς τὴν σὴν, σκέπην προσδραμόντας, συντήρησον Παναγία μου.

Ἔτερος. Ἀναρχοῦ Γεννήτορος.

Απαύστως τὸν Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τῶν ὑμνῶντων σε Μάκαρ, ὡς Χριστομάρτυρα, ὡς νενικηκότα τυράννης, ὡς πονηρῶν, πνευμάτων διώκτην, ὡς ἄγρυπνον φύλακα, ὡς προστατὴν ἀκαταίσχυτον.

Τῶν ἄθλων τὰ ἔπαθλα, πλουσίως σοι δεδώρηται, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης· ὃ παριστάμενος, μετὰ παρρησίας Τρισμάκαρ μαρτυρικῆς, καὶ μετ' εὐφροσύνης, τοὺς προσκαλουμένους σε περιέπων διαφύλαττε.

Η γῆ σε κατέκρυψε, καὶ οὐρανὸς ἐδέξατο, καὶ ἡνοίγη σοι πύλη, τοῦ Παραδείσου σαφῶς· ὃν περιχαρῶς Ἀθλοφόρε, χοροβατῶν, καὶ περιπολεύων, τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε, σαῖς πρεσβείαις περιφρούρησον.

Θεοτοκίον.

Σκηνὴν προετύπου σε τοῦ Μαρτυρίου Πάνα· γνε, ἐν ἡ πλαῖκες καὶ στάμνος, καὶ ἡ χρυσὴ κιβωτός· ὡς περ γὰρ ἐκείνη ἐκεῖνα, οὕτω καὶ σὺ, τὸν ἀναρχαν Λόγον, ἐν γαστρὶ ἐχώρησας, Θεοτόκε σωματούμενον.

Καταβασία· Φωτίζου, φωτίζου.

Ἐξαποστειλάριον, Ἦχος β'.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Εὰρ ἡμῖν ἐξέλαμψεν, ἡ λαμπρά τοῦ Δεσπότη, καὶ δεῖα ἐξαναστάσις, πρὸς ἑράκων Πόσχη, ἀπὸ γῆς ἡμᾶς παραπέμπον· ταύ-

τη δὲ συνεκλάμπει, τοῦ πανενδόξου Μάρτυρος, Γεωργίου ἡ μνήμη, ἡ φωταυγής· ἦν φαιδρῶς τελέσωμεν, ἵνα θείας, ἀξιώσωμεν χάριτος, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Δεῦτε, τὴν πανέορτον φαιδρὰν, ἐνδοξαν Ἀνάστασιν πάντες, πανηγυρίσαντες, πάλιν ἐορτάσωμεν, φαιδρὰν πανήγυριν, Γεωργίου τοῦ Μάρτυρος, καὶ στέψωμεν τοῦτον, ἐαρινοῖς ἄνθεσιν, ὄντα ἀήττητον· ὅπως ταῖς αὐτοῦ ἰκασίαις, λάβωμεν τῶν θλίψεων ἅμα, καὶ πλημμελημάτων ἀπολύτρωσιν.

Ολον, προσενήνοχας σαυτὸν, τῷ σοὶ δεδοκότι παμμάκαρ, ζωὴν ὁλόκληρον, ὡς περ ὁλοκάρπωσιν, ζῶσαν καὶ ἐμφυχον, καὶ θυσίαν εὐπρόσδεκτον, καὶ καθαρωτάτην· ὅθεν ἐχρημάτισας, πρέσβυς θερμότητος, ζάλης ἐξαιρούμενος πάντας, πίστει τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μάρτυς, καὶ προσκαλουμένους σε Γεώργιε.

Σπόρον, γεωργήσας ἐμμελῶς, τὸν καταβληθέντα τοῦ λόγου, τῇ καθαρᾷ σου ψυχῇ, τοῦτον ἐπλεόνασας, πόνοις ἀθλήσεως, σοφῶς ἀποθέμενος, ἐν ἐπουρανίαις, θήκαις τὴν ἀκήρατον, εὖρες ἀπόλαυσιν· ἥς νῦν ἐμφορούμενος Μάκαρ, ταῖς πρὸς τὸν Θεόν σου πρεσβείαις, τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε· περίσωζε.

Μάρτυς, ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ, τοὺς ἐν διάφοροις ἀνάγκαις, σῶζε πρεσβείαις σου, πάσης περιστάσεως, ἀπολυτρούμενος, καὶ διώκων ψυχόλεθρον, δεινὴν ἀθυμίαν, χάριν δὲ καὶ ἔλεος, ἡμῖν αἰτούμενος, ὅπως ταῖς λιταῖς σου σωθέντες, χαίρουτες γεραίρωμεν πάντες, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου Γεώργιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Θεοφάνους.

Ανέτειλε τὸ ἔαρ, δεῦτε εὐωχηθῶμεν· ἐξέλαμψεν ἡ Ἀνάστασις Χριστοῦ, δεῦτε εὐφρανθῶμεν· ἡ τοῦ Ἀθλοφόρου μνήμη, τοὺς πιστοὺς φαιδρύνουσα ἀνεδείχθη· διὸ φιλέορτοι, δεῦτε μυστικῶς αὐτὴν πανηγυρίσωμεν. Οὗτος γὰρ ὡς καλὸς στρατιώτης, ἠνδρίσατο κατὰ τῶν τυράννων, καὶ τούτους κατήσχυνε, μημητὴς γενόμενος τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· οὐκ ἠλέησε τὸ σκεῦός· τὰ πῆλιναν τὸ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ γυμνὸν ἀνεχέσθην, ἐν βασάνοις αὐτὸ προσαισθόμενος· Αὐτῷ βοήσωμεν· Ἀθλοφόρε ἱκετεῦσε, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπολύσις.

Δίδεται δὲ καὶ ἅγιον ἔλαιον ἐκ τῆς κανδήλας τοῦ Ἀγίου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρτισμοί, κατὰ τὴν προλαβοῦσαν Διατύπωσιν.

ΤΗ ΚΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἑλισάβετ τῆς θαυματουργοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῆς Ἀγίας γ'.

Στιχηρά Προσόμοια, τῆς Ἀγίας.

Ἦχος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ταῖς πόνοις τῆς ἀσκήσεως, ἐγκαρτερήσασα, ἐδέξω χάριν, ψυχῶν νοσήματα καὶ τῶν σωμάτων, Μῆτερ σεμνή ἀποσοβεῖν, πνεύματα διώκειν θείῳ Πνεύματι, πάντων τῶν ἐν θλίψεσι προΐστασθαι. Διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἵτησαι πᾶσι ῥῶσιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Η κόνις τῶν λειψάνων σου, τυφλοῖς ἀνάβλεψιν ἀναπηγάζει, καὶ πᾶσιν ἱάσιν τοῖς ἀσθενοῦσι, καὶ προσπελάζουσι πιστῶς, καὶ ἐξαιτουμένοις σε βοήθειαν, Μῆτερ Ἑλισάβετ ἀξιάγαστε. Διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἵτησαι πᾶσι ῥῶσιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Συμπάθειαν ἐξήκησας, πίξιν ὀρθόδοξον καὶ τὴν ἀγάπην, τὴν πρὸς τὸν Κύριον καὶ τὸν πλησίον, Θεομακάριστε σεμνή· ὅθεν θεία χάρις σοι τοῦ Πνεύματος, Μῆτερ Ἑλισάβετ ἀνεπαύσατο. Διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, δίδου ἡμῖν εἰρήνην, ῥῶσιν καὶ ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἀγίας.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην.

Ταῖς τῶν παθῶν με τρικυμίαις πάντοθεν, περικυκλούμενον, καὶ λογισμῶν σάλῳ, τὴν ψυχὴν δονούμενον, ἐπὶ λιμένα εὐδίου, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, ταῖς προσευχαῖς σου κυβερνητον, ὅπως Ἑλισάβετ ὑμνήσω σε.

Παρθενικαῖς ἡγλαῖσμένη χάρισι, Θεομακάριστε, τῷ καθαρῷ Λόγῳ ἐνυμφεύθης ἐν-

δοξε, ἐκ βρέφους δι' ἀσκήσεως, καὶ αὐτῇ ζωηφόροις, ἐπηκολούθησας ἵχνεσι, νέκρωσιν παθῶν περιφέρουσα.

Απορράγεισα τῆς τοῦ κόσμου σχέσεως, καὶ κολληθεῖσα Σεμνή, τῷ τοῦ Χριστοῦ πόθῳ, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, διὰ νηστείας ἔτηξας· ἀρεταῖς δὲ καὶ πόνοις, καὶ προσευχαῖς καρτερήσασα, θαύματα τελεῖν κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τεκοῦσαν ὑπὲρ νοῦν Πανάμωμε, τὸν ἀδιαίρετον, Θεοῦ Πατρὸς Λόγον, διαπύρῳ ἔρωτι, ποθοῦσα ἡ αἰδιδίμος, Ἑλισάβετ δοχεῖον, Ἀγίου Πνεύματος γέγονε, θείαις ἀρεταῖς διαλάμπουσα.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Οὐρανίους θαλάμους, φωτοειδεῖς ὥκησας, νύμφη ἐκλεκτὴ γενομένη τοῦ Παντοκράτορος, καὶ τῶν ἰάσεων, τοὺς ποταμοὺς διεκβλύζεις, παθημάτων ρεύματα, ἀποξηραίνοντας.

Τὸν Ἥλιον ζηλοῦσα, καὶ Μωσὴν Πάνσεμνε, μήκει ἡμερῶν, ὡς ἐκεῖνοι, νηστεῖαν ἤνυσας, ἄρτον οὐράνιον, θεωρῶν σοφωτάτων, δεχομένη χάριτι, τοῦ θείου Πνεύματος.

Αποκάλυψις θεία, τῇ σῇ μητρὶ δέδοται, ἀπὸ τῆς σῆς συλλήψεως κόρη, τῆς ἐσομένης σοι, τῷ θείῳ Πνεύματι, δι' ἀρετῆς πολιτείας, Ἑλισάβετ ἐνδοξε, καὶ τῆς λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Παρθενίας σε μόνην, τὸ καθαρὸν τέμενος, ἡ πανευκλεὲς Ἑλισάβετ, πίστει ποθήσασα, χαίρει Πανάμωμε, τῷ σῷ Υἱῷ προσαχθεῖσα, εὐσεβῶς ὀπίσω σου ἀκολουθήσασα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ
» τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στε-
» ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ
» ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φι-
» λάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Πόνους ἠνεγκας τῆς ἐγκρατείας, χάριν εἰληφας τῆς ἀπαθείας, καὶ ἰαμάτων Ἑλισάβετ θεόπνευστε, τοῦ θεραπεύειν παντοῖα νοσήματα, καὶ ἀπελαύνειν δαιμόνων ἐνέργειαν. Ἀξιάγαστε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ'. Σύ μου ἰσχύς, Κύριε.

Οφινδεινὸν, δράκοντα σὺ ἐθανάτωσας, προσευχῇ σου, πρότερον συντρίψασα, τοῦ πο-

νηροῦ, πάσας μηχανάς, θεία δυναστεία, καὶ τοῦτον εἰς βρώσιν δέδωκας, θηρίων Ἑλισάβετ, καὶ παντοίων ὀρνέων, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην δοξάζουσα.

Θείων ἀνδρῶν, τρόπους ζηλοῦσα διήνυσας, θείῳ σθένει, τεσσαρακονθήμερον, Μητέρα σεμνή, βρώσεως τινός, μὴ μεταλαβοῦσα, ἀλλ' ἄσιτος διαρκέσασα, σαρκὸς ἐπαναστάσεις, θανατοῦσα, πανσόφως, καὶ ζωοῦσα τὸ πνεῦμα θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Μόνη Θεόν, φέρεις ἐν μήτρᾳ σαρκούμενον, τὸν τὸ εἶναι, πᾶσι παρεχόμενον, ὃν ἐπεπόθησεν ἐκ ψυχῆς, τούτῳ μνηστευθεῖσα, ἡ Ἑλισάβετ ἐν Πνεύματι, Παρθένε Θεοτόκε, τῶν Ἀγγέλων τὸ θαῦμα, καὶ δαιμόνων τὸ τραῦμα πανθαύμαστε.

Ὡδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Α'πεξήρυνας ρεῖθρα, τὰ τῆς ἀμαρτίας δακρύων προσχύσει· καὶ αἱμάτων ῥύσιν, πολυχρόνιον ἔστησας χάριτι, εὐλαβῶν γυναιών, προσελθουσῶν σοι διαφόρως, Ἑλισάβετ Ὁσία πανεύφημε.

Επὶ πλείονας χρόνους, ἄρτου τὴν μεταλήψιν ἡρνήσω ἔνδοξε, ἐγκρατείας πόνοις, τὴν ψυχὴν εὐσεβῶς ἐκκαθαίρυσας, καὶ τὴν ἀσαρκίαν, τῶν Ἀσωμάτων προσκτωμένη, Ἑλισάβετ Ὁσίῳ τὸ καύχημα.

Ολοτρόπως Κυρίῳ, πᾶσαν τὴν διάνοιαν ἀναθεμένη σου, ὀφθαλμοὺς νοὸς μὲν, καὶ καρδίας αὐτῷ ἐνητένιζες· ἐν τρισὶ δὲ χρόνοις, τὸν οὐρανὸν οὐκ ἐθεάσω, ἀλλὰ γῆν ὡς ἐκ γῆς Θεοδόξαστε.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα τῶν ἄνω, πέφυκας Δυνάμεων, Λόγον κηύσασα, τοῦ Πατρὸς Παρθένε, τὸν συνἀναρχον καὶ συναἰδιον· οὐ ταῖς φρυκτωρίαις, ἡ Θεοφόρος αὐγασθεῖσα, τῶν παθῶν τὴν ὁμίχλην διέλυσεν.

Ὡδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὸν ἔλεον τοῦ Θεοῦ, ἀσκητικῶς ἐπισπάσασθαι, ἐπιποθοῦσα Σεμνή, ἐλαίου μετὰ ληψιν, ἐκ βρέφους ἐξέκλινας, ἱλαρυνομένη, ταῖς τῶν πόνων ἐπιδόσειςιν.

Οβίος σου φωταυγής, ταῖς ἀρεταῖς κεκαλῶπιστα· ἡ κοίμησις ἱερῶς, τοῖς θαύμασιν ἤσραψε, διώκουσα δαίμονας, καὶ παθῶν χεμῶνα, θεία χάριτι σκεδαζουσα.

Τῷ κρύει καὶ παγετῷ, σαρκὸς γυμνώσει πυκτεύουσα, ἡλίου καῦσιν στερόνως, ὑπέφερεν στέργυσσα, Ἑλισάβετ ἔνδοξε, πρὸς τὴν ἄνω θάλασσαν, ταῖς ἐλπίδας ἐπερείδουσα.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες ἐν γαστρὶ, τὸν Προαιώνιον ἄχραντε, καὶ τέτοκας ἐν σαρκὶ, τὸν φύσει ἀσώματον, καὶ γάλακτι ἐθρέψας, τὸν τροφεία πάντων, Θεομήτορ ἀπειρόγαμε.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέεμαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας Ἑλισάβετ τῆς θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

Ἑλισάβετ λιποῦσα γῆν, Θεοῦ Λόγε,
Καλὴ καλὸν βλέπει σε, νύμφη νυμφίον.

Εἰκάδι καί γε τετάρτη ἀπῆρε πόλονδε Ἑλισαβέτεια.

Ητις ἐν ἀκαλῷ τῷ σώματι ἀσκητικὸς πόνους ὑπέλαβουσα, χάριν ἱαμάτων παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσατο· ὁ δὲ παντοῖα νοσήματα ἰάσατο. Ταύτης ἡ γέννησις διὰ θείας ἀποκαλύψεως ἐδηλώθη, καὶ σκεῦος ἐκλογῆς ἵεσθαι προηγγέλθη. Μονοχίτων δὲ οὖσα, τῷ κρύει καὶ τῷ παγετῷ διεπνήγνυτο· ὕδατι τὸ σῶμα διὰ βίου παντὸς οὐκ ἀπίπλυε· τισσαράκοντα ἡμέρας νῆστις διετίλειπεν· ἐπὶ τρισὶν ἔτιοιεν ἔσχε μὲν τὴν διάνοιαν πρὸς τὸν Θεόν, τοῖς δὲ σωματικῶς ὀφθαλμοῖς οὐδόλως εἶδεν οὐρανὸν κάλλος, ἡ μέγθος· ὅφιν μέγιστον δεινὸν εὐχῇ ἐθανάτωσεν· ἐπὶ πλείστοις χρόνοις εὐ μετέλαβεν ἐλαίου· ὑποδήματα τοῖς ποσὶν οὐκ ἐκτέησατο. Ἐν τούτοις οὖν τοῖς κατορθώμασι θαυμάσιως διαλάμπουσα, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, πολλῶν θαυμάτων μέχρι τῆς σήμερον, τοῖς μετὰ πίστει αὐτῇ προσερχομένοις, τὴν χάριν παρέχουσα· χεῖρες γὰρ ἐκ τῆς σοφοῦ αὐτῆς λαμβανόμενος θεραπεύει πᾶσαν νόσον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σάββα τοῦ Στρατηλάτου.

Στίχ. Ἐπνίξε δεινὰ πνεύματα πλάνης Σάββας,
Ποταμόπνικτος Μάρτυς ἀφθείς Κυρίου.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς Σάββας κατὰ τοὺς χρόνους τῶν Αὐρηλιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐν Ῥώμῃ τὴν τοῦ Στρατηλάτου δέικων ἀρχὴν· ἦν δὲ τὸ γένος Γότθος. Ἐχων δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, τῶν ἐν ταῖς εἰρκταῖς Ἀγίων ἐπεμιλεῖτο. Διὰ δὲ βίου καθαρότητα, καὶ ἀρετῶν ἀσκησιν, τὰ πονηρὰ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐφυγάδιε πνεύματα. Διαβληθεὶς δὲ ὡς Χριστιανός, ἤχθη πρὸς τὸν Βασιλέα· καὶ ρίψας τὴν ζώνην, ὡμολόγησε τὸν Χριστόν. Κρεμασθεὶς οὖν, καίεται ταῖς λαμπάσι· καὶ ἐν λέβητι, πίσεως μεσῷ, πυρωθέντι, ἰμβαλλεται· καὶ παραδόξως σωθεὶς, ἄνδρας ἐξδομήκοντα πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μετακάλεσατο, οἱ καὶ τὰς κεφαλὰς διὰ Χριστὸν τμηθῆντες, ἱστοφανώθησαν. Εἰς δὲ ἑτέραν ἐξίτασιν ὁ Ἅγιος εἰσαχθεὶς, ἐνισχύσαντος αὐτὸν δι' ἐπιφανείας τοῦ Χριστοῦ πρετερον ἐν τῇ φρουρᾷ, καὶ θαρσοποιήσαντος, τῷ ποταμῷ ἀπερρίφη, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο.

Ἐπίπρεπε δὲ αὐτῷ ἐν τῇ τῆς ἡλικίας ἀκμῇ λευκότης σώματος, καὶ παρειῶν ἐρυθρῆμα, καὶ τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ πώγωνι οἶονεῖ χρυσιζοῦσαι τρίχες καὶ διαλάμπουσαι· αἱ δὲ τῶν ὀφθαλμῶν βολαί, βλοσυρὲν καὶ ἀκατάπληκτον ἔχουσαι, τὸν ἀνδρεῖον καὶ στρατιώτην ἀκρῶς ὑπέβαινον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων τῶν διὰ τοῦ Ἀγίου Σάββα πιστευσάντων, ἐβδομήκοντα στρατιωτῶν, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Κάρας ἀριθμῶν τῷ ξίφει τετμημένας,

Εὐροῖς πεσόντας ἄνδρας ἐπτάκις δέκα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Πασικράτους, καὶ Βαλεντίωνος.

Στίχ. Ὁ Πασικράτης ἦρατο τμηθεὶς κράτος,
Βαλεντίωνος ἐκβαλὼν φόβον ξίφους.

Οὗτοι ὑπῆρχαν ἐκ Δοροστόλου (ὃ καὶ Δουρόστορον καλεῖται), τῆς ἐν Εὐρώπῃ Μυσίας, ἐν λεγεῶνι τινὶ στρατευόμενοι, Αὐλοζάνου ἐπαρχούντος. Τὴν δὲ περὶ τὰ εἰδῶλα πλάνην τῶν ἀνθρώπων βλέποντες, καὶ πάντας κατεπτηχάτας, καὶ ὑποκύπτοντας τοῖς τῶν κρατούντων θεσπίσμασι, παρρησίᾳ Χριστιανούς ἑαυτοὺς ἀνεκήρυξαν· οὓς περισχόντες οἱ τοῖς εἰδώλοις προσκείμενοι ἄγουσι πρὸς τὸν Ἡγεμόνα. Παρ' οὗ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις καταναγκάζομενοι, τοῦτο μὲν οὐ κατεδέξαντο· ὁ δὲ Ἅγιος μᾶλλον Πασικράτης, ὑποδειχθέντος αὐτῷ τοῦ Ἀπόλλωνος, προσεγγίσας, τοῦτον κατέπτυσε, προσεῖπὼν, Ταύτην μᾶλλον προσήκειν αὐτῷ τὴν τιμὴν. Προσδεθέντες οὖν ἄλυσισι, τίθενται ἐν φρουρᾷ. Δῆλος δὲ ἦν ὁ Ἅγιος Πασικράτης ἐπαγαλλόμενος τῷ δεσμῷ, καὶ οἶον ὁρμίσκον χρυσοῦν περιφέρων τὴν ἄλυσιν, ὡς ὄργανον οὖσαν τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ παθημάτων, δι' ὧν σωθήσεσθαι ᾔετο.

Αὐτῷ δὲ παραστάντων αὐτῶν τῷ Ἡγεμόνι, προσῆλθε τῷ ἁγίῳ Πασικράτῃ Παππιανός, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, κλαίων ἅμα καὶ συμβουλευὼν ἐπιβαλεῖν λιθαινῶν τῷ βρωμῷ, καὶ τῆς ἐπικειμένης ἀνάγκης ῥυθῆναι, τῷ κατ' αὐτὸν ὑποδείγματι. Καὶ γὰρ ἔτυχεν αὐτός, ὑπερβίᾳ τῶν κρείττονων, καὶ πόθῳ τῶν παρόντων, δέει τῶν ἀλγεινῶν, τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως ἀποστάς. Ὁ δὲ Ἅγιος Πασικράτης ἀπώσατο αὐτὸν, ἀνάξιον εἶναι τῆς συγγενείας εἰπὼν, καὶ μηδεὶν ἱκανὸν κρίνας πρὸς συμβουλὴν, τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως ἀποστάντα.

Ἐγγίσας δὲ τῷ βρωμῷ, προὔτεινε τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα καίεσθαι, καὶ ἅμα πρὸς τὸν Ἀρχонта ἔλεγεν, ὡς ἡ μὲν σὰρξ, ἡ δημιουργηθεῖσα θνητὴ, εἶκει τῷ πυρὶ, καὶ, ὡς ἑρᾶς, καταπονεῖται καὶ καταρρέει. Ἡ δὲ ψυχὴ, ὡς αὐλὸς καὶ ἀθάνατός τις οὖσα, καὶ μὴ πεφυκυῖα τοῖς ὀρωμένοις κάμπτεσθαι πάθειν, ἀκλινὴς καὶ ἀνένδρατος ἕστηκεν, εἰς ζωὴν αἰώνιον συντηρουμένη. Ἐρωτηθέντος δὲ τοῦ Ἀγίου Βαλεντίωνος, καὶ συμφρονεῖν τῷ ἁγίῳ Πασικράτῃ εἰπόντος, τὴν διὰ ξίφους ἀπέφασιν δέχονται ἀμφοτέρω. Ἐνθα συμπροσέμπεσθαι φασὶ τὴν μητέρα τὸν Ἅγιον Πασικράτην, καταλαρρύνουσαν, καὶ ὑποσχεῖν τὸν αὐχίνα τῷ ξίφει κτελεύουσαν. Ἐπὶ τοῦ δὲ, ὅτι τὰς κεφαλὰς ἀπειτμήθησαν, ἡ μὲν Ἅγιος Πασικράτης ἑτῶν δύο καὶ εἰκοσιν, ἡ δὲ Ἅγιος Βαλεντίων, τριάκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Εὐσεβίου, Νέωνος, Λεοντίου, Λογγίνου, καὶ ἑτέρων τεσσάρων.

Στίχ. Ἀριθμὸν ἰσαμίλλον ὀκτὼ Μαρτύρων,
Τὸν ἰσάκις τέμνουσιν ἴσον ἰσάκις.

Μετὰ τὴν τελείωσιν τοῦ Ἀγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, προσέταξεν ὁ Διοκλητιανός, τοὺς πανταχοῦ ἐρισκομένους Χριστιανούς, καὶ μάλιστα τοὺς διὰ τὸν Ἅγιον Γεώργιον ἀποκλεισθέντας εἰς φυλακὴν, ἢ θύοντας τοῖς θεοῖς ἀπολύεσθαι, καὶ διατρίβειν ἐν ζωῇ, ἢ μὴ τοῦτο ποιοῦντας, ἰσχυρῶς βασανίζεσθαι, καὶ τελευταῖον τῇ τοῦ θανάτου παραπίμπεσθαι ψήφῳ. Ἐπεὶ δὲ καὶ οὗτοι οἱ Ἅγιοι, παρὰ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου διδαχθέντες, καὶ πιστεύσαντες, εἰς φυλακὴν ἐβλήθησαν, παραστάντες τῷ τυράννῳ, ἠναγκάζοντο ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν, καὶ θῦσαι ταῖς εἰδώλοις. Ὡς οὖν οὐκ ἐπίσθηναν, πρῶτον μὲν γυμνωθέντες, ἐτύφθησαν ἐκ τεσσάρων· ἔπειτα κρεμασθέντες, ἐξίσθησαν, ἕως αἱ σάρκες αὐτῶν ἐπὶ τὴν γῆν κατέπεσον, καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτῶν ἔνδον ἐφάνησαν. Καὶ τέλος, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπειτμήθησαν.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Γνώμην φιλόθεον ἐκτήσω μετ' Ἀγγέλων γὰρ Ἀγνὴ ἐβιοτεύσω, ἀγρυπνεῖσα θερμῶς, καὶ ψάλλουσα προθύμως· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χεῖρα προτείνεις συμπαθείας, καὶ παρέχεις τὴν ὑγείαν τῷ λειψάνῳ, τοῖς προστρέχουσι σῶ, καὶ πίστει προσιοῦσι, μοναζουσῶν τὸ στήριγμα, Ἐλισάβετ θεοφόρε.

Θαύματα μέγιστα τελοῦσα, καὶ θαράπαινα δειχθεῖσα τοῦ Κυρίου, Ἐλισάβετ σεμνή, πρὸς τῆτον νῦν μετέστης, σὺν τοῖς Ὁσίοις ψάλλουσα· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ. Θεοτοκίον.

Ἰδε τὴν θλίψιν μου Παρθέने, ἣν ἐπήγαγε τὸ πλῆθος τῶν κακῶν μου, κακῶν γεέννης πυρός, ἐξάρπασον βοῶντα· Εὐλογημένος Πάνναγε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

ᾠδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Οἱ τῇ σοφῷ πελάζοντες, τῶν λειψάνων σου πάντοτε, πάσας τὰς αἰτήσεις, εὐσεβῶς λαμβάνουσι, Θεοῦ σε δοξάζοντος, αἰεὶ καὶ μεγαλύνοντος, τοῦ προσδεξαμένου, τοὺς σεπτής σου ἀγῶνας· πρὸς ὃν βοᾷς ἀπαύτως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τὰ τῆς καρδίας ὄμματα, φωτισθεῖσα ἐν Πνεύματι, πῖσει τῷ τὴν σὴν, καταλαβόντι θείαν σορὸν, τὸ βλέπειν ἀδωρήσαι, παρὰ Χριστοῦ πλουτήσασα, τὴν τῶν ἰαμάτων, θαψιλῇ χορηγίαν· πρὸς ὃν Ὁσία κράζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοφανὴς ὡς ἥλιος, ἐπὶ γῆς ἀνατέταλκας, θείας ἀρεταῖς, λαμπρυνομένη πάνσεμνε, βολίδας τε πέμπουσα, τῶν ἱερῶν θαυμάτων σου, ὧν αἱ μετασχάντες, Ἐλισάβετ βρώσιν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωματοφόρον τέτοκας, καὶ ἀγκάλαις ἐβάστασας, ἄχραντε Παρθένε, Ἰησοῦν τὸν Κύριον, τὸν πάντα βαστάζοντα, παντοδυνάμω νεύματι ὅθεν ὡς Θεοῦ σε, ἀνυμνοῦμεν Μητέρα, βοῶντες ἐν αἰνέσει· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

▪ **Ε**πταπλασίως καίμινον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ
 ▪ τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
 ▪ καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
 ▪ τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν,
 ▪ ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
 ▪ λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'· Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ιδέσθαι κάλλος νοητὸν, τῇ Νυμφίᾳ καθαρῶς
 ἐπεπόθησας, καὶ, Ποῦ κοιτάζεις; αὐτῷ, πῶ
 δὲ ποιμαίνεις; Θερμῶς ἐκραύγαζες· ἐπαναπαύ-
 σομαι ἐν σοί, καὶ σὺ ταῖς τερπνότησι, κατατερ-
 φθήσομαι, μεγαλύνουσα τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Ωσαύμα! πῶς μετὰ ταφὴν, καὶ χρονίαν ἐν
 μνημείῳ κατάθεσιν, ἀδιαλώθητον, τὸ σὺν
 ὁράται λείψανον κείμενον, χαριτωθὲν καὶ λαμ-
 πρυνθὲν, σημείοις καὶ τέρασι, καὶ ἰαμάτων κρη-
 νούς, καθ' ἐκάστην τοῖς πιστοῖς παρεχόμενον.

Σύνεσιν ἔσχες ἐν ψυχῇ, καὶ ταπεινώσιν καὶ
 θείαν πραότητα, πίστιν ἀνόθευτον, καὶ
 σὺν ἐλπίδι ἀγάπην ἔνθεον, ἐν ὁλονύκτοις προσ-
 ευχαῖς, Θεῷ προσεδρεύουσα, καὶ ταῖς ἐκείθεν
 αὔραις, Ἐλισάβετ λαμπομένη παιδρότατα.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Σῶτερ ὁ τεχθεὶς, καὶ φυλάξας
 τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύη-
 σιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου, ταῖς ἀ-
 νομίαις παρορῶν, καὶ ταῖς ἀμαρτίαις μου, ὡς
 ὑπεράγαθος, ἐλεῆμον ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπε.

Ὁ Εἰρμός.

▪ **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπὸρρήτον Θεοῦ
 ▪ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, Θεοῦ
 ▪ κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ
 ▪ γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διό τὴν Ἀχραν-
 ▪ τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς,
 ἢ Α'. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΕ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ
Μάρκου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
 καὶ ψάλλομεν τὰ διπλᾶ Προσόμοια τοῦ Ἀπο-
 στόλου, εἰ βούλει· εἰδ' οὖν, εἰπέ τρία τῆς Ἑορ-
 τῆς καὶ τρία τοῦ Ἀποστόλου.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν Θεηγόρων λογίων τὸν συγγραφέα πι-
 στοί, καὶ τῆς Αἰγύπτου μέγαν, πολιῆχον
 ἀξίως, ὑμνήσωμεν βοῶντες· Μάρκε σοφέ, διδα-
 χαῖς καὶ πρεσβείαις σου, πρὸς τὸν ἀκύμονα
 βίον πάντας ἡμᾶς, ὡς Ἀπόστολος ὁδήγησον.

Συνοδοιπόρος ἐγένου τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλο-
 γῆς, καὶ σὺν αὐτῷ διήλθες, ὅλην Μακεδο-
 νίαν· ἐν Ῥώμῃ δὲ φοιτήσας, τοῦ Πέτρου ἡδύς,
 ἐρμηνεὺς ἀναδέδειξαι· καὶ ἀνεπαύσω ἀθλήσας
 Θεοπρεπῶς, ἐν Αἰγύπτῳ Μάρκε πάνσοφε.

Ταῖς κεκαυμένας καὶ χέρσους ψυχὰς ἐλίπα-
 νας, ταῖς φαειναῖς νιφάσι, ταῖς τῇ Εὐαγ-
 γελίᾳ· διό σου θεῖε Μάρκε, φαιδρῶς σὺν ἡμῖν,
 Ἀλεξάνδρεια σήμερον, πανηγυρίζει τὴν μνήμην
 καὶ εὐφημεῖ, προσκυνοῦσά σου τὰ λείψανα.

Ἔτερα Προσόμοια, Ἦχος ὁ αὐτός.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μάρκε παμμακάριστε τρυφῆς, τὸν χειμάρ-
 ρουν ἔπιες· ὡς ἐξ Ἑδέμ δὲ ἐξώρμησας,
 περιφανέστατος, ποταμὸς εἰρήνης, περικλύζων
 νάμασι, τοῦ εὐαγγελικοῦ σου κηρύγματος, τῆς
 γῆς τὸ πρόσωπον, Ἐκκλησίας τὰ συστήματα,
 καταρδεύων, Θεοπνεύστους δόγμασιν.

Μάρκε παναοίδιμε Μωσῆς, Αἰγυπτίης πρῶτην
 μὲν, ἐν τῇ θαλάσῃ ἐβύθησεν· ἀλλὰ σὺ
 πάνσοφε, ἐκ θαλάσσης τούτους, τῆς πλάνης
 ἀνείλκυσας, δυνάμει τῇ αὐτοῖς μετὰ σώματος,
 ἐπιδημήσαντος, καὶ τὰ τέτων χειροποίητα, κα-
 θελόντος, ὑψηλῷ βραχίονι.

Ω Μάρκε πανίερε φωτί, ὁμιλῶν τῇ Πνεύμα-
 τος, πνευματικὸς ὅλος γέγονας· καὶ νῦν
 πανύλθιε, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, ἀνενδότοις
 νεύσεσι, καὶ μακαριωτάταις ἐλλάμψεσι, θέσει
 θεούμενος, μυσηρίᾳ τὸ κεφάλαιον, καὶ τὸ τέλος,
 εὖρες τὸ πολύευκτον. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Σὺ ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσι, Μάρκε Ἀπόστο-
 λε, καὶ γέγονας ποιμὴν τῆς τῇ Χριστοῦ Ἐκ-

κλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιεύνειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρ. Προσόμοια τῇ Ἀποστόλου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ω Μάρκε Θεόσοφε σοφοῦ, γραμματέως κάλαμος, καὶ ὀξυγράφου γεγένησαι Χριστοῦ τὴν σάρκωσιν, Θεοπνεύστως γράφων, καὶ τρανῶς φθεγγόμενος, ζωῆς ἀτελευτήτου τὰ φήματα· ἐν ἧ δυσώπησον, ἐγγραφῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ τιμῶντας, τὴν ἐνδοξον μνήμην σου.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Ω Μάρκε πανεύφημε Χριστὸν· εὐαγγελιζόμενος, τὴν οἰκουμένην διεδραμες, καθάπερ ἥλιος, ἀφανίζων πᾶσαν, ταῖς αὐγαῖς τῆς πίστεως, τὴν τῆς πολυθείας σκοτόμαιναν· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Ω Μάρκε Ἀπόστολε ἐν οἷς, τὸ πρὶν ἐπλεόνασε, τῆς ἀσεθείας ἡ ἄνοια, αὐτὸς ἐκῆρυξας, Αἰγυπτίων σκότος, φωτισμῷ τῶν λόγων σου, διώκων Θεοκῆρυξ πανόλβιε· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Δ εὔτε τῆς οὐρανίου μυσταγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ ὑποφήτην τοῦ Εὐαγγελίου, ψαλμοῖς καὶ ὑμνωδαῖς, Μάρκον πάντες εὐφήμησωμεν. Οὗτος γὰρ ποταμὸς ἀνεδείχθη τοῦ νοητοῦ Παραδείσου, τὰς ψυχικὰς ἀρούρας, τοῖς οὐρανίοις ὁμῆροις ἐπάρδων, καὶ καρποφόρους δεικνύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι πᾶσι ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε Ἄγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Μάρκε.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ τοῦ Ἀγίου εἰς σ'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου (*).

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Μάρκον τὸν Θεόπτην εὐφημῶν ἐπικαλεῖσθαι τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος ὅπως μοι ἐμ-

(*) Ὁ παρῶν Κανὼν, καὶ τοι ἐνεπιγράφον σὺ μόνον ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ ἐν τρισὶν ἐτι χειρογράφοις, φαίνεται ὁμοῦς ἐκ τοῦ ὕψους, ὅτι ἐστὶ Θεοφάνους ποίημα.

πνεύσασα, φωτισικῶς ἀπελάσῃ, τὴν ἄγνοιαν, καὶ τὸν θείον πλοῦτον, τὸν τῆς σοφίας δωρήσῃται.

Σοῦ τὸν Θεηγόρον φωτισμῷ, καταλαμπερύνας Σωτὴρ τῷ τῆς χάριτος, κόσμῳ ἐξαπέστειλας, Λόγε Θεοῦ τῶν ἀγαθῶν ὡς αἷτιος, σὺ τὴν παρουσίαν, ἡμῖν εὐαγγελιζόμενον.

Πέτρῳ τῷ σοφῷ μαθητευθεὶς, καὶ τὴν ἐκείνου πλουτήσας υἱότητα, Μάρκε παναοίδιμε, μυσταγωγὸς ἐδείχθης μυστηρίων Χριστοῦ, καὶ συγκληρονόμος, αὐτοῦ τῆς δόξης γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Ο τοὺς Αἰγυπτίους ἐν βυθῷ, καταποντίσας, νεφέλῃ καθήμενος, οὗτος ἐπεδήμησε, παρ-θενικῇ, τοῖς Αἰγυπτίοις ὕστερον, καὶ διὰ τοῦ Μάρκου, αὐτοὺς τῆς πλάνης ἐρρύσατο.

ᾠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Σὲ τὴν ἐνυπόστατον Χριστέ, σοφίαν ἀνεκῆρυξε, μαρμαρυγαῖς ταῖς σαῖς αὐγαζόμενος, παντὶ τῷ κόσμῳ φανεῖσαν Δέσποινα, καὶ ζωὴν παρέχουσαν, καὶ βροτοὺς φωτίζουσαν, ὁ θαυράπων σου Μάρκος φιλάνθρωπε.

Τὸ ρεῖθρον δεξάμενος Χριστέ, σοφίας τὸ αἰῶν-ρύτον, ὡς ποταμὸς ῥοιζῶν γῆς ἐπέκλυσε, Θεογνωσίας φωτὶ τὰ πέρατα, σοῦ δεικνύς ὑπάρχουσαν, ἀληθῆ τὴν πρόρρησιν, ὁ αὐτόπτης σου Μάρκος φιλάνθρωπε.

Τῷ Ἡέτρῳ ἐπάμενος σοφὲ, σοφῶς τὸ Εὐαγγέλιον, ὡς μαθητὴς αὐτοῦ διετύπωσας, Θεολογίας πὸ φωὶς δρεψάμενος, παρ' αὐτοῦ Ἀπόστολε, καὶ Θεοῦ τὴν ἐνσαρκον, παρουσίαν μηνύσας τρανότατα.

Θεοτοκίον.

Αἰγύπτου τὸ πρὶν παρθεγκαῖς, ἀγκάλαις ἐποχοῦμενος, δαιμονικοὺς βωμοὺς σὺ κατέσεισας· καὶ ταύτη πάλιν τὸν Μάρκον ἐπεμψας, συνετίζειν ἅπαντας, τὴν σὴν ἐνανθρώπησιν, καὶ τὸ θεῖον Χριστέ σου μυστήριον.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἴτα, Κάθισμα τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Εἰς ὕψος ἀνελθὼν, ἀρετῶν θείε Μάρκε, ἐβρόντησας ἡμῖν, σωτηρίων δογματῶν, μεγάλα μυστήρια, θείος κῆρυξ γενόμενος· ὅθεν πίστει σε, ἐκδυσωποῦμεν παμμάκαρ, πάσης θλίψεως, ἀμαρτιῶν καὶ κινδύνων, ἡμᾶς ἐλευθέρωσον.

Δόξα, ἕτερον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνη σήμερον.

Ως ἀστέρα μέγαν σε, ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη ἐνδοξε, τῶν διδαγμάτων σου βολαῖς, φαιδρυνομένη κραυγάζει σου· Χαίροις παμμάκαρ, Κυρίου Ἀπόστολε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ῥδὴ δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Εἰς πᾶσαν ὁ φθόγγος σου, τὴν γῆν ἐξεληλυ-
θε, καὶ εἰς τὰ πέρατα Σοφέ, τῆς οἴκου-
μένης σου τρανώς, ῥημάτων ἢ δυνάμεις, δαυῖτι-
κῶς διαπρυσίως κηρύττουσα, τὴν σωτηρίαν ἡ-
μῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Εφανε Σωτήρ, ὡς ἀγραπὴ ὁ Ἀπόστολος, τῇ
οἰκωμένη ὁ σοφός, τῆς ἀληθείας τὴν χαρὰν,
εὐαγγελιζόμενος, θεολαμπεῖ φωτοχυσία πυρσι-
μενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Οἱ πόδες οἱ σοὶ προφητικῶς ὠρακώθησαν·
τὴν ὑπὲρ λόγον γὰρ ἡμῖν, εὐηγγελίσω
προφανῶς, εἰρήνην Θεόληπτε, διὰ σαρκὸς ἐμ-
φανισθεῖσαν τοῖς πέρασιν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν
καὶ ἀνάπλασιν. Θεοτοκίον.

Νεφέλη ὁ Λόγος, παρθενικῇ ἐποχούμενος,
τῶν Αἰγυπτίων τὰς βουλαῖς, καὶ θεομά-
χους λογισμοὺς, μωράνας διέλυσε, ταῖς διδα-
χαῖς τοῦ Θεοῦ Μάρκου ὡς εὐσπλαγχνός, εἰς
σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ῥδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ε'σταλάξας γλυκασμόν, εὐσεβείας τῷ λόγῳ
σου, Θεῖον ὅρος πανταχόθεν ἀκτίσι λαμ-
πόμενον ἐκφανθεῖς τῇ χάριτι, σαφῶς τοῦ νοη-
τοῦ Ἡλίου, Μάρκε παμμάκαρ Θεόληπτε.

Ε'κ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, πηγὴ ἐξεληλυθας,
καὶ ποτίζεις τὰς χερσῶδεις καρδίας τοῖς
ῥεύμασι, δαφυλῶς τοῦ Πνεύματος, καρπὸν ἀντὶ
τῆς ἀκαρπίας, φέρειν διδάσκων Ἀπόστολε.

Σὺ τοῦ Πέτρου τοῦ μεγάλου, υἱὸς ἐχρημάτι-
σας, καὶ ταῖς τούτου διδαχαῖς φωτιζόμε-
νος πάντοτε, τὰς ψυχὰς ἐλάμπρυνας, τῶν σοὶ
θερμῶς προσομιλήντων, Μάρκε Κυρίε Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Ο'ς ἄνθρωπος ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, Αἰγυ-
πτίοις Χριστέ, ἐπεφάνης ἐκ Πατρὸς, ὁ ἐκ-
λάμπας πρὸ κτίσεως· οἷς τὸν Μάρκον ἔχρισας,
σοφῶς αὐτοὺς μυσταγωγοῦντα, θεογνωσίας
μυστήρια.

Ῥδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Κατέβαλες ὄφρυν ἀνόμων Κύριε, καὶ ὕβριν
ὑπερήφανον, ἐταπείνωσας, Ἀπόστολον τὸν
σὸν, δείξας τροπαιῶχον τῇ δυνάμει σου· σὺ γὰρ
ἰσχύς τῶν ἀσθενούντων, καὶ ἐπανόρθωσις.

Τὸν στέφανον τὸν τῆς ἐλπίδος ἔνδοξε, δὲ οὗ
νῦν στεφανούμεθα, ἐν τοῖς λόγοις σου ἐ-
κήρυξας σοφέ, τὸν Δημιουργὸν Μάρκε τῆς κτί-
σεως, τὸν εἰς ἡμῶν δόξαν πλασθέντα, φύσει
τοῦ σώματος.

Ο Πέτρος σε ὁ κορυφαῖος Ἐνδοξε, σαφῶς
ἐμυσταγώγησεν, Εὐαγγέλιον συγγράψαι
τό σεπτόν, δείξας ὑπηρετήν σε τῆς χάριτος· σὺ
γὰρ ἡμῖν θεογνωσίας τὸ φῶς ἐξήπλωσας.

Θεοτοκίον.

Τὴν Αἴγυπτον τὴν πρὶν ἐν σκότει Κύριε,
Παρθένου Θεομήτορος, κατελάμπρυνας ὡς
βρέφος προελθὼν, ταύτης θριαμβεύσας τὰ σε-
βάσματα, ταῖς διδαχαῖς τοῦ θεηγόρου, Μάρ-
κου φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ε'ξ ὕψους λαβὼν, τὴν χάριν τὴν τοῦ Πνεύ-
ματος, ῥητόρων πλοκάς, διέλυσας Ἀπό-
στολε, καὶ τὰ ἔθνη ἅπαντα, σαγηνεύσας, Μάρ-
κε αἰοῖδιμε, σὼ Δεσπότη προσήγαγες, τὸ θεῖον
κηρύξας Εὐαγγέλιον. Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων μαθητῆς
χρηματίσας, καὶ σὺν αὐτῷ τὸν Χριστὸν
Υἱὸν Θεοῦ κηρύξας, ἐπὶ τὴν πέτραν τῆς ἀλη-
θείας ἐστερέωσας τοὺς πλάνη σαλευομένους·
ἐν ᾗ καὶ ἐστερεώσας, ψυχῆς μου κατεύθυνον
τὰ διαθήματα, ὅπως τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων
λυτρούμενος, ἀνεμποδίστως δοξάζω σε· σὺ γὰρ
πάντας ἐφώτισας, Μάρκε σοφέ, τὸ θεῖον κηρύ-
ξας Εὐαγγέλιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Στίχοι.

Σύροντες εἰς γῆν Μάρκον οἱ μαιφόνοι,
Πρὸς οὐρανούς πέμποντες αὐτὸν ἡγνόουν.

Εἰκάδε πέμπτη Μάρκον ἐνὶ χθονὶ ἄφρονες
εἶλκον.

Ο' πανεύφημος Ἀπίστολος Μάρκος, πάση τῇ Αἰγύπτῳ,
καὶ Λιβύῃ, καὶ Βαρβαρικῇ, καὶ Πενταπόλει τὸν Χρι-
στὸν ἐκήρυξε, κατὰ τοὺς χρόνους Τιβερίου Καίσαρος. Συ-
νεγράφατο δὲ καὶ τὸ κατ' αὐτὸν Ἅγιον Εὐαγγέλιον, Πέ-
τρου τοῦ Ἀποστόλου ἐξηγουμένου αὐτῷ. Καὶ ἐν Κυρήνῃ
τῆς Πενταπέλειος γενόμενος, πολλὰ κατεργάσατο θαύμα-
τα. Εἶτα εἰς τὴν κατὰ Φάρον Ἀλεξάνδρειαν ἦλθε, καὶ
ἐκεῖθεν εἰς τὴν Πεντάπολιν, πανταχοῦ θαυματουργῶν, καὶ
τὰς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κατακοσμῶν χειροτονίαις ἐ-
πισκόπων καὶ λοιπῶν κληρικῶν.

Ὑστερον δὲ αὐθις εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἔλθων, καὶ τινὰς
τῶν Ἀδελφῶν παρὰ τὴν θάλασσαν ἐν τοῖς Βουκόλοις εὐρῶν,
συνῆν αὐτοῖς, τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εὐαγγελιζόμενος καὶ κη-
ρύττων. Ἐνθα ἐπιβόντες αὐτῷ οἱ τῶν εἰδώλων προσκυ-
νται, μὴ φέροντες ὅρῳ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν εὐδο-
μίνην, σχοινίοις αὐτὸν διαλαβόντες, ἔσυρον. Προσπίπτου-
σαι δὲ αἱ σάρκες αὐτοῦ ἐπὶ ταῖς πέτραις, κατεξαίοντο,
καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ τὴν γῆν ἐφοίνισεν. Τέθιντι δὲ ἐν φυ-
λακῇ, ὥφθη αὐτῷ ὁ Κύριος, προῦποφαίνων τὴν μέλλουσαν

αὐτὸν διαδέχεσθαι δέξαν. Μεθ' ἡμέραν δὲ αὐτὸς δῆσαντες αὐτόν, ἱσυρον κατὰ τὰς πλατείας· καὶ ἐν τῷ σπαράττεισθαι καὶ περιθρύπτεσθαι ταῖς πέτραις, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρίθετο.

Κατὰ δὲ τὴν τῆς ἰδίας διαθέσειν εἶχεν οὕτως. Οὐτε πρὸς ἔγκον καὶ μέγεθος ἄμετρον τὸ σῶμα τετύπωτο, οὐδ' αὖ ταπεινὸς καὶ συνεσταλμένος, ἀλλ' εὐπρεπὴς καὶ εὐκοσμος, ἐν τῷ μετρίῳ τῆς ἡλικίας ἐπανθοῦσαν ἔχων πολίαν· τὴν βῆνα ἡγμίνην μακρότερον, καὶ οὐ διὰ σιμότητα, ἡκρωτηριασμένην ἔχειν καὶ κολωδῆν τὴν ὄψιν προφαίνουσαν. Ὀφρύνεισιν συννεύουσαι· ὁ πῶγων βαθύς· κεφαλῆς ὑψηλότης, καὶ χαρίᾳς κρᾶσις ἀρίστη. Προσὴν δὲ αὐτῷ καὶ τὸ συμπαθὲς ἔγαν, καὶ τὸ πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας εὐπροσήγορον, ὡς ἀντιλάμπειν ταῖς τοῦ σώματος χάρισι τὰς τῆς ψυχῆς ἀρετάς. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ πανσέπτῳ αὐτοῦ Ἀποστολείῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ταύρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων τοῦ σεπτοῦ Ἀποστολείου τοῦ Ἀγίου καὶ πανευφήμου Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, τῷ συγκειμένῳ ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μακεδονίου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Ἐκστάς Μακεδόνιε τοῦ φθαρτοῦ θρόνου, Ὑμνεῖς τὸ Θεῖον σὺν Σεραφίμ καὶ Θρόνοις. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Νίκης.

Στίχ. Νίκης βραβεῖα τῇ τετμημένῃ Νίκῃ, Νίκης βραβεὺς δίδωσιν, ὡς νικηφόρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων ὀκτῶ Ὁσιομαρτύρων καὶ ἀναχωρητῶν.

Στίχ. Ὁκτῶ συνεκκόπτουσιν ἀνδρῶν αὐχένας, Ὑπὸ ζυγὸν τὸν σὸν δαμασθέντων, Λόγε. Ταῖς τῶν Ἀγίων σὴ πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Σὲ νοπήν, Θεοτόκε.

Ταῖς θεῖκαῖς, ἀστραπαῖς πυρσόμενος, ἀντανάκλασεις μυστικῶς, ἀντιπέμπεις αὐγοειδεῖς, Μάρκε παμμακάριστε· Λόγον γὰρ ἐκήρυξας, σessaρκωμένον τὸν ἄσκαρον, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Θεουργικαῖς, Παντουργὲ δυνάμεσι τὸν θειόγον Μαθητὴν, καθοπλίσας θαυματουργόν, τοῦτον ἀπετέλεσας· νόσους γὰρ ἀπῆλασε, καὶ μαλακίας ἰάσατο, τὸν αἰνετὸν σε κηρύττων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Τῶν Μαθητῶν, τοῦ χοροῦ τὸν ἑξαρχον, καθηγέμονα ἐσχικῶς, θεῖον Πέτρον ἐκμιμητῆς, τούτου ἀναδέδειξαι· ἅπαν γὰρ ἐρρύθμισας, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων Θεὸν κηρύττων· Ἐνδοξε. Θεοτοκίον.

Στήλην αὐτός, ἐν Αἰγύπτῳ ἕστησας, Εὐαγγελίου σου γραφὴν, τῷ τεχθέντι ἄνευ σπο-

ρᾶς ἐκ τῆς Θεομήτορος, ῥήσεσιν ἐπόμενος, τοῦ Ἡσαΐου Πανεύφημε, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Ὡδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Τὸν τεχθέντα Λόγον ἐκ Πατρὸς, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, τὴν φύσιν τὴν τῶν ἀνθρώπων, ἐνδυσάμενον Χριστὸν, ἐκήρυξας· Ἐνδοξε, καὶ ἐβόας· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν διδόντα λύτρον ἑαυτὸν, ἡμῶν τῆς ἁμαρτίας, καὶ πάθει τοὺς πεπτωκότας, ἀναστήσαντα Χριστὸν, ἐδόξασας· Ἐνδοξε, καὶ ἐβόας· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῇ τοῦ Πέτρου Μάρκε περὶ αρχῶν, σοφὴ διδασκαλία, πανσόφως διὰ γραμμάτων, ἀνετύπωσας πιστοῖς, σεπτὸν Εὐαγγέλιον, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος τὸν Ἑμμανουὴλ, βαστάζουσα ὡς βρέφος, ἐπέστη τοῖς Αἰγυπτίοις· οἷς ὡς ἐκλαμπρος ἀστήρ, ὁ Μάρκος ἀπέσταλται ἀνακράζων· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου.

Φθάσας τὴν πηγὴν τὴν ἀφθαστον, τῆς τρισηλίου Θεοφάντορ ἐλλάμψεως, καθαρώτερον, κατατρύφας καὶ τρανότερον, τῆς θειώσεως τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, Ἀγγέλοις συγχορεύων, ἀκαταπαύστως ἱερώτατε.

Πέτρον κοινωνὸς γενόμενος, διδασκαλίας καὶ τοῦ θείου κηρύγματος, τὰ οὐράνια περιπολεύεις σκηνώματα, σὺν αὐτῷ θεορρήμον μακάριε· μεθ' οὗ καὶ συμπρεσβεύεις, ὑπὲρ ἡμῶν Μάρκε Ἀπόστολε.

Φάος τὸ τρισσῶς ἐνούμενον, μοναδικῶς τε πάλιν ξένως τρισσούμενον, ἀνεκήρυξας, πανευσεβῶς Μάρκε πάνσοφε, φωτιζόμενος αἴγλη τῆς χάριτος· διό σε δυσωποῦμεν· Ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ ἱκέτευε.

Θεοτοκίον.

Μάρκος ὁ σεπτὸς Ἀπόστολος, τοῖς Αἰγυπτίοις ἱεράρχης δεδώρηται, οἷς ὡς νήπιος, σωματωθεὶς ἐπεδήμησεν, ἐκ Παρθένου ἀγνῆς Θεομήτορος, ὁ Κύριος τῆς δόξης, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Σὺ τὴν υἰότητα Πέτρου, τῷ Ἀποστόλῳ πλουτήσας, τῆς Αἰγυπτίοις ἐντεῦθεν, διατυποῖς

πρῶτος πάντων, τὸ Εὐαγγέλιον Μάρκε, δι' οὗ
τὸν κόσμον φωτίζεις.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου γ'· δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Αἰγύπτου φωστήρ ὁ φαεινός, Μάρκος ὁ πανάριστος, κήρυξ τοῦ Λόγου ὁ πάνσοφος, Εὐαγγελίου τε, συγγραφεὺς ὁ θεῖος, εὐφημίσθω ἄσμασι, καὶ θείοις παρ' ἡμῶν μελωδήμασι· Χριστῷ πρεσβεύει γάρ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δογματῶν τῶν θεῶν συγγραφεὺς, τοῦ Χριστοῦ γενόμενος, πᾶσαν τὴν γῆν κατεφώτισας, αὐτοῦ τὴν σάρκωσιν, καὶ τὰ θεῖα πάθη, τὴν σεπτὴν ἀνάστασιν, καὶ τὴν πρὸς τὸν Πατέρα ἀνάβασιν, κηρύξας πάνσοφε, καὶ τὰ ἔθνη πρὸς ἐπίγνωσιν, ἀληθείας, ἐλκύσας Ἀπόστολε.

Τοῦ Πέτρου τοῦ θεοῦ ὁπαδός, εὐπειθὴς γενόμενος, Μάρκε Κυρίου Ἀπόστολε, ταῖς τούτου πάνσοφε, διδασκαλαῖς πειθήσας, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῇ χάριτι λαοὺς κατεφώτισας, τῶν Αἰγυπτίων τε, καταυγάσας τὴν διάνοιαν, καὶ τὴν πόλιν, αὐτῶν κατεκόσμησας.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Σοῦ ἐξεχύθη. (Ζήτηι εἰς τὸν Ἑσπερινόν).

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, λέγομεν Ἀπόστολον.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Πέτρου.

Ἀδελφοί, ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταιάν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ἀποστελεῖν τοὺς Μαθηταὶς αὐτοῦ, δύο, δύο.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Τῇ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλέως.

Ἐπισκόπου Ἀμασείας.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια γ'.

Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Κατὰ πάντων Μακάριε, τῶν παθῶν ἐβασίλευσας, νόμῳ θεῷ μέγιστε, κρατυνόμενος· καὶ λογισμὸν αὐτοκράτορα, σαφῶς ποιησάμε-

νος καὶ γενόμενος Θεοῦ παρὰστάτης ἐπάξιος, χρίσμα ἅγιον, ὑπεδέξω, καὶ παίρνῃς προηγῆσω, λογικῆς Ἀρχιερέων, καὶ Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ως κριὸν ἐκ πορνείας, Βασιλεῦ παμμακάριστε, βασιλεὺς παράνομος, διεχώρισε· καὶ Βασιλέα κηρύττοντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν τυθέντα ὡς ἄμνον, καὶ βροτῆς διασώσαντα, θρασυάμενος, κατασφάττει ἀδίκως προξενῶν σοι, οὐρακῶν τὴν βασιλείαν, καὶ αἰωνίζουσιν εὐκλειαν.

Εφ' ὕδατων τὰς τρίβους σε, παραδόξως πεποίησαι, Βασιλεῦ αἰοίδιμε· μετὰ τέλος γάρ, ἀπορρίφεις ὡς προέφησας, συντόνως ὑπέπλευσας, καὶ τῇ πόλει σου σαυτὸν, Ἀμασεῖα ἀπέδωκας, φόρτον τίμιον, ἀκαταίσχυτον πρέσβιν, ἰαμάτων, ποταμὸν καὶ νοσημάτων, παντοδαπῶν καθαρτήριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ Ἀπολυτίκιον τῆς αὐτῆς.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Τὰ Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς· οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Τῷ Βασιλεῖ, τῶν οὐρανίων Δυνάμεων, στεφηφορῶν παρίστασαι, πᾶσιν αἰτούμενος, Βασιλεῦ θεοφόρε, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, χάριν καὶ ἔλεος.

Κατὰ παθῶν, τῶν τῆς σαρκὸς ἐβασίλευσας, καὶ βασιλέα ἄθεον, ἐγκελευόμενον, τὸν ἑράνιον Μάκαρ, ἀρνεῖσθαι βασιλέα, σὺ κατεπάτησας.

Βασιλικῶν, φύλακα θεῶν προσταξέων, Βασιλικῶ σε χρίσματι, θεῷ ἐπέχρισε, Βασιλεὺς ὁ τῆς δόξης, καὶ στέφει μαρτυρίου, Μάκαρ ἐκόσμησεν.

Θεοτοκίον.

Ητῶν πιζῶν, καταφυγὴ Ἀειπάρθενε, ἡ κραταιὰ βοήθεια, τῶν προστρεχόντων σοι ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ βλάβης ἐναντίας, ἡμᾶς διάσωσον.

Ὡδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Αγέλαις ἡριθμῆθης τῶν πρωτοτόκων, θεέμενος μεθέξει θειοτάταις, καὶ βλέπων καθάρωτερον τοῦ Δεσπότη, τὴν ὠραιότητα, Μάρτυς ἀήττητε, Βασιλεῦ θεόσοφε, καὶ μακάριε.

Αίρέσεως διέλυσας τὸν χειμῶνα, τῇ θέρμῃ τῶν πανσόφων σου διδαγμάτων· εἰδῶλων.

διεσκέδασας τὴν ὁμίχλην, φωτὶ τῶν ἀθλῶν σε·
διόμα φώτισον, Βασιλεῦ μακάριε, τὸν τιμῶντά σε.

Ψυχόλεθραν Γλαφύρα φυγοῦσα βόθρον, λι-
μένα σωτηρίας σε Πάτερ εὔρε· διὸ καὶ
κυμφευθεῖσα Χριστῷ τῷ Κτίστῃ, χαίρει κραυ-
γάζουσα· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἔκ ἐστιν Ἅ-
γιος, πλήν σου Κύρις.

Εκύησας τὸν ἀναρχὸν Βασιλέα, ἐκ σῆ Παρ-
θενομητορ ἀρχὴν λαβόντα· αὐτὸν οὖν ὡς
φιλόανθρωπον ἐκδυσώπει, σῶσαι τοὺς δούλους
σου, πάσης ἐκ θλίψεως, καὶ ἐχθρῶν ἀλώσεως,
πανακώμητε. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐ-
» πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρῆς με·
» εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά με ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύρις.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ζαίλην ἄθεον, εἰδώλων πλάνης, ἐκφευξάμε-
νος ἱερομύστα, διὰ δὲ ξίφους θαλάσσης
ποντήμενος, πρὸς τὸν ἀκύμαντον ὄρμον κατήν-
τησας· καὶ αἰωνίως ἐν τῷ γηθόμενος, Πάτερ
Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Ἐληλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ιέρευσας, σεαυτὸν ὡς ἀρνίον πανάμωμον, τυ-
θεὶς Παμμακάριστε, καὶ ταῖς ῥοαῖς τῶν
αἱμάτων σου, θαλάσσαν ἐξήρανας, τῆς πονη-
ρᾶς ἀθεΐας θείᾳ χάριτι.

Βασιλείον, ἐπιχρώσας ἐσθῆτα ταῖς αἷμασι,
καὶ νίκης διαδήμα, τῇ κεφαλῇ περιθέμε-
νος, χαίρων προσεχώρησας, εἰς τὰ βασιλεία
Πάτερ τὰ οὐράνια.

Οσίως σου, καὶ δικαίως ποιμάνας τὸ ποί-
μνιον, εἰς μάνδραν εἰσήλασας, τὴν ἐπου-
ράνιον Ὅσιε· ἔνθα τῆς ἀθλήσεως, περικοσμού-
μενος στέφει προσεχώρησας. Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, τῶν ἀνθρώπων ἐτοίμη βοήθεια,
τὰ ἄγρια κύματα, τῶν πειρασμῶν κατα-
πράυνον, σῶζουσα τοὺς δούλους σου, τῆς τῶν
ἐχθρῶν ἐπηρείας προστασίαις σου.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός τῶν ἐν σκάτει.

Τῷ φωτισμῷ, τῆς τῆ Πνεύματος αἴγλης λε-
λαμπρυσμένος, σκότος ἀπεμείωσας ἀθεΐας,
Ἱερομύστα· καὶ πολλοὺς συσχεθέντας, τῇ ὁμί-
χλῃ τῆς ματαιότητος, πρὸς τὰς οὐρανίους, μο-
ναὶς καθωδήγησας.

Φύλαξ Θεοῦ, προσταγμάτων ὑπάρχων ἐν
φυλακῇ τε, ἔνδον καθειργμένος ὑπὸ ἀ-

θέων, ὁρᾷς τὸ μέλλον, ἐπὶ σοὶ θείον τέλος, δὲ
Ἀγγέλου ἐκδιδασκόμενος, Ἱερομαρτύρων, κρη-
πίς καὶ ἐδραῖωμα.

Θαῦμα φρικτὸν, ἐν τῇ σῇ τελειώσει πᾶσιν
ᾠράθη· ξίφει γὰρ ἡ κάρᾳ σου ἐκτμηθεῖσα,
Ἱερομάρτυς, καὶ θαλάσση βληθεῖσα, συνηρμό-
σθη τῷ θείῳ σκηνῇ σου, δῶρον τοῖς ποθοῦσι,
δοθεῖσα θεόσδοτον. Θεοτοκίον.

Πόλις Θεοῦ, περὶ ἧς ἐλαλήθη δεδοξασμένα,
ταύτην σου τὴν πόλιν καὶ πᾶσαν χώραν,
ἀπὸ κινδύνων, καὶ λιμοῦ καὶ βαρβάρων, Θεο-
τόκε Παρθένε λύτρωσαι, μόνη προστασία, πι-
στῶν ἀκταίσχυντε.

ᾠδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Εφ' ὑδάτων πορείας πεποίησαι, ὕδατα τῆς
πλάνης ξηράνας τοῖς ρεύμασι, τῶν ἱερῶν
αἱμάτων σου, καὶ πρὸς ὄρμον κατήντησας ἁ-
κλυστον.

Ζωνηφόρος νεκρὸς ἐχρημάτησας, Πάτερ τὴν
ὑγρὰν Βασιλεῦ διερχόμενος, καὶ μαθηταῖς
διδόμενος, διὰ θείων σαφῶς εἰσηγήσεων.

Τὴν αἰγίαν στολὴν κατεποίκιλας, αἷμασι σε-
πτοῖς ὥσπερ βύσσον βασιλείον, ἣν Βασιλεῦ
ἐνδέδυσαι, στεφηφόρος Χριστῷ παριστάμενος.
Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε θεόνυμφε, ἡ μετὰ Θεὸν
προστασία τῶν δούλων σου, βαρβαρικῆς
ἀλώσεως, καὶ κινδύνων ἡμᾶς ἀπολύτρωσαι.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀγίας Ἱε-
ρομάρτυρος Βασιλέως, Ἐπισκόπου Ἀμασειας.
Στίχοι.

Τμηθεῖς, Βασιλεῦ, βασιλεὺς πόλου γίνῃ,

Ἐξ αἱμάτων σῶν, βάμμα κόκκινον φέρων.

Εἰκάδι ἀμφ' ἔκτῃ Βασιλεὺς ξίφει ἀνέχονα
κάρθη.

Ο ἑνδοξὸς Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Βασιλεὺς, Ἐπίσκοπος
ἦν τῆς ἐν Ἀμασειᾷ μητροπόλεως, κατὰ τοὺς χρόνους
Λικινίου, ὃς δὴ, τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἐπὶ Κωνσταν-
τίνῃ τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ γαμβρὸς ὢν, ἐξεπέμφθη παρ' αὐτοῦ
κατὰ Μαξιμίνου ἐπαναστάντος, καὶ τινα μέρη τῶν κατὰ
τὴν Ἀνατολὴν κατασχόντος, καὶ τυραννήσαντος. Κατὰ
τὴν Νικομήδειαν οὖν γενόμενος ὁ Λικίνιος, ἐπὶ ταῖς τῆς
ἐπαναστάσεως λίλυτα, τοῦ τυράννου ἀπογνόντος τὴν διὰ

μάχης ἀντίστασιν, καὶ τὸν κατὰ χεῖρα κίνδυνον ἐκφυγόν-
τος, αὐτὸς ἐν Νικομηδείᾳ τοῖς εἰδώλοις προσήγει Δυσίας,
καὶ τὸν Ἅγιον Βασιλέα ἐξ Ἀμασσίας, μετὰ κόρης τινός,
Γλαφύρας προσαγορευομένης, ἀχθῆναι προσέταξεν. Ἡ δὲ
Γλαφύρα αὕτη, Σεράκαινα οὖσα Κωνσταντίνης τῆς γαμε-
τῆς Δικινίου, ἐπεὶ τὸν Δικινίον ἐπιμανέντα αὐτῇ καὶ ἐ-
πιλυττήσαντα ἤθετο, τοῦτο ἀναθιμένη τῇ κυρίᾳ αὐτῆς,
μετὰ χρημάτων παρ' αὐτῆς εἰς Ἀνατολὴν πέμπεται· καὶ
τόπους ἐκ τόπων ἀμείψασα, εἰς τὴν Ἀμασσίαν καταντᾷ.

Τοῦτο οὖν πυθόμενος ὁ Δικινίος, καὶ ὅτι τὸ ἐπιφερόμε-
νον παρ' αὐτῆς χρυσίον εἰς οἰκοδομὴν ἐκκλησίας τῷ ἐπι-
σκόπῳ δίδωκε, ἀμφοτέρους συλληφθῆναι καὶ πρὸς αὐτὸν
ἀχθῆναι ἐκέλευσεν. Ἀλλ' ἡ μὲν Γλαφύρα τὸν βίον ἔφθη
λιπούσα· ὁ δὲ μακάριος ἐπίσκοπος Βασιλεὺς, ἐν Νικομη-
δείᾳ πρὸς τὸν Βασιλέα ἤχθη, καὶ τὴν διὰ ξίφους ἀπό-
φασιν δέχεται, ἀντιπῶν αὐτῷ ἱκανῶς, καὶ τῆς ταλαιπω-
ρίας τῶν νομιζομένων θεῶν, καὶ τῆς αὐτῶν ματαιότητος
καταπεύσας. Τίμνεται οὖν τὸν αὐχίνα· καὶ ἐν πλοίῳ
βληθεὶς, τῇ θαλάσῃ ἐκδίδεται, τῆς μὲν κεφαλῆς ῥιφεί-
σας ἐν αὐτῇ ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους τοῦ πλοίου, τοῦ δὲ σῶ-
ματος ἐκ τοῦ ἐτέρου, ἃ καὶ συνῆλθον αἰθῆς κατὰ τὴν φυ-
σικὴν ἁρμονίαν· καὶ εὐρίθη σῶος ὁ Ἅγιος ἐν τῷ κατὰ
Σινώπην κόλπῳ, αἰσιούτων τινῶν, καὶ σαγήνην καθιέν-
των, καὶ πρὸς τὴν χερσον ἐλκυσάντων αὐτὸν, καθὼς ἐπι-
στάς Ἄγγελος Ἐλπιδηφῶρ, τῷ πρώτῳ ὑποδεξαμένῳ τὸν
Ἅγιον ἐν Νικομηδείᾳ, εἶπεν· ὁ καὶ παραγενόμενος ἅμα
Θεοτίμῳ καὶ Παρθενίῳ τοῖς διακόνοις, οἱ ἐξ Ἀμασσίας
σὺν τῷ Ἀγίῳ παρεγίνοντο, ἐλκυσθέντα αὐτὸν ἀπὸ τῆς σα-
γήνης ἔλαβον· καὶ μύροις καὶ ῥοδαῖς τιμήσαντες, εἰς τὴν
Ἀμασσίαν παρέπεμψαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Γλαφύρα ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Θεὸν Γλαφύρα ψυχικῶν δι' ὀμμάτων,

Οὐ γλαφυρῶς νῦν, ἀλλὰ τηλαυγῶς βλέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὁσία Ἰούστα ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Τρόπον σελήνης πλησιφαοῦς Ἰούσταν,

Αἰμψασαν ἔργοις, μνήματος κρύπτει
νέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Νέστωρ, τοὺς γονεῖς
καταλιπὼν, καὶ μονάσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τοὺς οὐρανοὺς ἰδρῶσι Νέστωρ ἐπρίω,

Δι' οὓς φύσιν τύραννον ἠρνήσω θέσει.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνας χρυσῆς.

Αἰμάτων βαφαῖς, ἐπιχρώσας σεαυτῷ πορ-
φύραν Μάρτυς, καὶ ταύτην χαίρων ἀμ-
πεχόμενος, καὶ τῇ χειρὶ τὸ σωτήριον, ὄπλον
τοῦ Σταυροῦ περιφέρων, Βασιλεῦ παναοίδιμε,
τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, συμβασιλεύεις αἰεὶ.

Τῇ ποιμνῇ τῇ σῇ, ἀπεδόθη τὸ καλῶς ἀθλή-
σαν σῶμά σου, ἐκ θαλαττίων κόλπων
πέλαγος, ἅμα πηγάζον ἰάσεων, καὶ τῶν πα-
θημάτων ξηραῖνον, διεκχύσεις τῇ χάριτι, Ἱερα-
μάρτυς Βασιλεῦ, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος.

Νυμφίῳ Χριστῷ, νύμφην ὄλην ἀρεταῖς ἡ-
γλαῖσμένην, καὶ παρθενία διαλάμπου-
σαν, Γλαφύραν Πάτερ προσήγαγες, ταύτην
διδασκαῖς, ὠραῖσας, καὶ νυμφῶνος ἡξίωσας· ἡ
καὶ συγχαίρεις Βασιλεῦ, ἐν οὐρανόις σκηναῖς.
Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἐλπίς, καὶ βοήθεια πιστῶν Θεογεν-
νήτορ, σπεῦσον βοήθει τοῖς ἰκέταις σου,
βυθιζομένοις ταῖς θλίψεσι, καὶ ἡπορημένοις
Παρθένε, καὶ ἐν ὀδύνῃ ὑπάρχουσι, καὶ κατα-
φεύγουσιν εἰς σέ ἐν πεποιθήσει ψυχῆς.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τῇ βακτηρίᾳ τῶν σοφῶν, διδασμάτων πρὸς
νομᾶς σωτηριῶδεις, σοῦ τὰ θρέμματα νέ-
μων, τοὺς πονηροὺς καὶ βαρεῖς, ἐκ μέσου Πά-
τερ λύκους ἤλασας, καὶ ἐσφαγιασθῆς, ὥσπερ
ἀρνίον θέλων.

Ἐκ θαλαττίων σε βυθῶν, μαργαρίτην ὡς
τερπνὸν ἀναδοθέντα, συγκομίζουσι πίστει,
οἱ ἱεροὶ μαθηταί, θαυμάτων αἴγλην ἀποπέμ-
ποντα, Ἱερομαρτύρων κανὼν καὶ μέγα κλέος.

Ὁλος ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ, ἀναθέμενος σαυ-
τὸν χρίσματι θείῳ, ἱερῶς ἡγιασθῆς, καὶ
ἱερεύσας σαυτὸν, προσήχθης ἱερεὺς καὶ σφά-
γιον, ἐν τῇ ἀθανάτῳ καὶ μυστικῇ τραπέζῃ.

Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ Χριστιανῶν, βοηθὲ τῶν ἐν δεινοῖς
συνεχομένων, Παναγία Παρθένε, μὴ ὑπε-
ρίδῃς ἡμᾶς, κινδύνοις κλονουμένους πάντοθεν
καὶ πολλαῖς ἐφοδοῖς, τῶν πονηρῶν βαρβάρων.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
ταῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἱερωσύνης παμμάκαρ, καὶ σεπτῆς μαρτυρίας,
ταῖς θείαις ἀπαστραπτῶν καλλοναῖς, νῦν
κατοικεῖς τὰ οὐράνια, καὶ παρίστασαι χαίρων,
Τριαδί τῇ Ἀγίᾳ Βασιλεῦ, μετὰ πάντων Μαρ-
τύρων, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος.

Ὁς φωταυγῆς σου ἡ μνήμη, ἀπαστραπτου-
σα αἴγλην, ἐνθέων χαρισμάτων τοῖς πι-
στοῖς· ὡς ἱερόν σου τὸ τέμενος, ἐνθα κείμενος
βρύεις, ἰάματα, καὶ σῶζεις Βασιλεῦ, χαλεπῶν
ἐκ κινδύνων, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας.

Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη, ὡς πηγὴ κα-
θαρᾶται, ἰάσεων ἐκβλύζουσα κρουνούς,
καὶ θεραπέουσα ἅπαντα, τὰ νοσήματα Πά-

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ιεραρχίας ταῖς στολαῖς ἐκοσμήθης, καὶ μαρτυρίου καλλοναῖς ὠραιώθης, καὶ τῷ Θεῷ σὺν δόξῃ παριστάμενος, λάμπεις αὐγαζόμενος, τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος· ὅθεν δυσωπῶμέν σε, Συμεὼν ἱεράρχα· Ὡς παρρήσιαν ἔχων πρὸς Θεόν, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων σε πρέσβευε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Δι' ἀγάπησιν οἰκτίρμων.

Ιερούργησας θυσίας τὰς ἀναιμάκτους, τῷ δια σέ τυθέντι, τυθεὶς ὡς ἀρνίον, καὶ τούτῳ προσήνεξαι, Θεόφρον πανόλβιε.

Συνετρίβη πρὸ προσώπου σου ἱεράρχα, τῆς ἀσεβείας ὅρη, καὶ βουναὶ τῶν δαιμόνων, πάντες κατετάπησαν, Χριστοῦ δυναμῶντός σε.

Υψηλότατον τὸν βίον ἔχων Παμμακάρε ἐθέλοντι ὑψώθης, ἐπὶ ξύλου τὸ θείον, πάθος ἐκμιμούμενος, τοῦ κόσμου ὑψώσαντος.

Θεοτοκίον.

Μεμνημένος τὸν τόκον σου ὁ Προφήτης, σὲ Ἀββακούμ προγράφει, κατὰ σκίον ὅρος, Κόρη ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ οὗ ἐπεδήμησεν.

ᾠδὴ ε'. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Εθέλοντι Μακάριε, παρέδωκας σαυτὸν, παθῆναι πρῶθύμως, μιμούμενος Χριστὸν, τὸν ὑπὲρ ἡμῶν σαρκὶ παθόντα, καὶ τὰ πάθη μειώσαντα.

Ος ἱερεῖον ἄμωμον, ἐκδέδωκας σεαυτὸν, ὁλοκαυτοῦσθαι πυρὶ τῶν βασάνων, μάκαρ Συμεὼν, εὐωδία μυστικῇ συντηρούμενον.

Ναὸς τοῦ θείου Πνεύματος, γενόμενος σοφὴ, ναοὺς εἰδώλων κατέστρεψας μοχλῷ, σοῦ τῶν προσευχῶν, καὶ πλανωμένους, πρὸς τὸ φῶς καθωδήγησας.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, Χριστὸν τὸν ἐκ τῶν σῶν, ἀγνῶν αἱμάτων, ἀγνή Θεοτόκε, σάρκα ὑλικὴν ἡμφιεσμένον, καὶ βροτοὺς ἀναπλάσαντα.

ᾠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Μεμύησαι παραδόξων ἐκ θείων ἐλλάμψεων, τὰ πρὸς θείαν, ὁδηγοῦντα ζωὴν σε πανόλβιε, καὶ ἀρρήτου δόξης, ἱεράρχα ἀνάπλεως γέγονας.

Ναμάτων σε, ζωηρόντων πλησθέντα τῷ Πνεύματος, ὥσπερ ἄλλον, ποταμὸν ἐξ Ἑδεμ πορευόμενον, Συμεὼν ἡ θεία, Ἐκκλησία ἀγαλλεται ἔχουσα.

Εκάθισας, ὑψηλὴν εἰς καθέδραν διαδόχος, Ἰακώβου, καὶ τρόπων συμμετοχός, τὴν ἱεραρχίαν, μαρτυρίῳ λαμπρύνας Μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ιάτρευσον, τὰ ἀνίατα πάθη Θεόνυμφε, τῆς ψυχῆς μου, ἱάτρον καὶ σωτῆρα κυήσασα, τῶν βροτῶν τὰ πάθη, τοῖς αὐτοῦ θεραπεύοντα πάθειςιν.

Ὁ Εἰρμός.

Εβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοῦ Μαλαξοῦ.

Τῆς ἄνω Σιών, πολίτης γενόμενος, τῆς καίτω Σιών, τὸν θρόνον ἐγκεχειρίσαι· καὶ καλῶς τὸ πάμνιον, ὁδηγήσας πρὸς μάνδραν οὐράνιον, ἐσταυρώθης Χριστῷ Συμεὼν, τὸ θείον πάθος αὐτοῦ μιμησάμενος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐκ γένους Ἀβραάμ, καὶ ἐκ σειρᾶς τῆς τοῦ Δαυὶδ, τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, καὶ συγγενῇ τοῦ Ἰησοῦ, εὐφημήσωμεν σήμερον Συμεὼν τὸν τρισόλβιον· ὡς μεγάλως μὲν τῇ ἀγχιστεῖᾳ Χριστοῦ κλειζόμενον, λαμπρῶς δὲ τῷ θρόνῳ τῆς μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν ἀγλαίζόμενον, ἐκλεῶς δὲ τῷ αἵματι τοῦ μαρτυρίου καλλυνόμενον· καὶ γὰρ οὗτος, ὡς ὁ Δεσπότης, τῷ σταυρῷ προσεπάγη, τὸ θείον πάθος αὐτοῦ μιμησάμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ'. τῇ αὐτῇ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Συμεὼν Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

Στίχοι.

Ἀδελφὰ πάσχει, Συμεὼν, τῷ Κυρίῳ,
Εὐλῶ κρεμασθεὶς, ὡς ἀδελφὸς Κυρίου.

Ἐν ξύλῳ ἐβδομαίτῃ Συμεὼν πάγη εἰκάδι μακρῷ.

Ος ἦν υἱὸς τοῦ μνηστόρου Ἰωσήφ, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου. Τούτῳ αὐτὸς ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν προσλαβόμενος, καὶ ἀδελφὸν ὀνομάζεσθαι καταδεξάμενος, ἱερίᾳ ἔχρισε, τοῦ κηρύττειν αὐτοῦ τὴν ἐνδοξὴν παρουσίαν. Ὁ δὲν μυρίοις πύνοις καὶ ἰδρῶσι παλαίσας, ὡς ποιμὴν, καὶ οὐχ ὡς μισθωτὸς, τὸν θρόνον τῶν Ἱεροσολύμων κατεκόσμη. Καὶ ναὶν ἑαυτὸν τοῦ Ἀγίου Πνεύματος ἀπεργασάμενος, τοὺς ναοὺς τῶν εἰδώλων κατέστρεψε· καὶ τοὺς πεπλανημένους πρὸς φῶς ὁδηγήσας, καὶ πολυώδυνα κολαστήρια ὑπεμείνας διὰ τὴν εὐσίβειαν, σταυρῷ προσεπάγη, ἴδη γεγωνὸς ἐτῶν ἑκατὸν εἰκοσι· κἀκίθην πρὸς τὸν ποδούμενον αὐτῷ Χριστὸν Σωτῆρα ἐπανῆλθεν. Οὗτος ὁ μακάριος διπλὴν τὴν κλῆσιν ἐπλούτησε· Σίμων γὰρ καὶ Συμεὼν ἐκαλεῖτο· καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου, καὶ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ ἐχρημάτισεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῇ Ἀγίου Πατρὸς ἡ-

μῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Ἰωάννου, ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Καθαρῶν.

Στίχ. Παθὼν καθαρθεὶς, ὦ Ἰωάννη μάκαρ,
Μονῆς προέστης τῶν Καθαρῶν εἰκότως.

Ο μακάριος οὗτος Ἰωάννης γεννᾶται εἰς Εἰρηνούπολιν, μίαν οὖσαν τῆς Δεκαπόλεως, χριστιανῶν καὶ Θεοφιλῶν γονέων υἱός, Θεοδώρου καὶ Γρηγορίας. Ἐνναετὴς δὲ γενόμενος, σπουδαῖος ὢν καὶ ταπεινός καὶ ὑπήκουος, ἡγαπήθη παρὰ τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ· καὶ ἀπελθὼν σὺν αὐτῷ ἐν τῇ κατὰ τὴν Νίκαιαν τὸ δεύτερον συγκροτηθείσῃ Ἐσδόμῃ Συνόδῳ, εἶτα ἐν Κωνσταντινουπόλει, γίνεται ὁ τότε μὲν καθηγητὴς ἀρχιμανδρίτης τῆς Μονῆς τῶν Δαλματῶν· οὗτος δὲ μεγαλόσχημος καὶ ἱερεὺς. Ἐκείθεν δὲ ἀποστέλλεται παρὰ Νικηφόρου Βασιλέως ἐν τῇ Μονῇ τῶν Καθαρῶν ἡγούμενος. Θεαρίστως οὖν καὶ ἀποστολικῶς τὴν τοῦ Χριστοῦ ποίμνην κυβερνήσας ἐπὶ χρόνοις δέκα, καὶ μικρόν τι πλίον, ἡγαπήθη παρὰ παντός ἀνθρώπου.

Πειρασμῶν δὲ παγκοσμίῳ μελετωμένων παρὰ τοῦ μισοκάλου διαβόλου, ἀπεκαλύφθη τῷ μακαρίῳ· καὶ ἐπισυλλέξας καὶ νοθετήσας πᾶσαν τὴν ἀδελφότητα, καὶ παραινίσας τὰ εἰκότα, λέγει πρὸς αὐτούς· Γρηγορεῖτε, Πατέρες καὶ ἀδελφοί, ἵνα μὴ συληθῆτε ὑπὸ τοῦ διαβόλου, καὶ ἀρνήσησθε προσκυνεῖν τὰς ἀγίας εἰκόνας· ἐμὲ γὰρ οὐκίτι ἐν τοῖς ζῶσιν ἴδῃτε. Λέγοντος δὲ ταῦτα τούτου, ἐλθόντες τινὲς ἐκ τοῦ εἰκονομάχου Λέοντος ἡγριωμένοι, πᾶσαν τὴν ποίμνην διασκόρπισαν, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὡς ἴδια, διενείμαντο, καὶ τὸν ποιμένα σιδηροδίσμιον λαβόντες, πρὸς τὸ Βυζάντιον εἰλκυσαν, εἰς διαρπαγὴν τὴν μονὴν ἱάσαντες.

Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἅγιος πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ ἄθεον αὐτὸν καὶ ἀλιτῆριον ἀποκαλίσας, καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς αὐτὸν ἀνερρυθριάσας εἰπὼν, καὶ καταβροντήσας, εἰς θυμὸν αὐτὸν ἐκίνησε· διὸ καὶ τὰς ὄψεις αὐτοῦ τοῖς βουνεύροις σφοδρῶς ἔτυψεν. Ὁ δὲ μακάριος ἔχαιρεν, ὡς πάσχων ὑπὲρ Χριστοῦ· καὶ φυλακισθεὶς ἐν τῷ μετοχίῳ αὐτοῦ μῆνας τρεῖς ἐξορίζεται εἰς κάστρον, λεγόμενον Πενταδάκτυλον, ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Λάμπης· καὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἀλύσει σιδηραῖς πεδήσαντες, ἐν φυλακῇ σκοτεινῇ ἐναπίθεντο, ἐπὶ μηνὶν ὀκτὼ πρὸς δέκα ἐκεῖσε τοῦτον ἱάσαντες.

Μετὰ δὲ τοῦτο, ἔφερον αὐτὸν ἐν τῇ πόλει γυμνόν, ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, εἰς Θρίαμβον· καὶ μετὰ πολλοὺς τοὺς λόγους, παρεδόθη τῷ τότε ἀναξίως τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας πατριαρχῶντι Ἰωάννῃ· ὅς, καὶ πάνδεινα κακὰ ἐνδειξάμενος εἰς αὐτὸν, λιμαγχονήσας ἐπὶ χρόνον πολὺν, ἀνήγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Βασιλέα. Ὁ δὲ, εἰς τὸ Κριόταυρον λεγόμενον κάστρον τῶν Βουκελλαρίων, εἰς ζοφεράν ὁπὴν ἐναποκλείσας, ἐταρίχευεν ὑποπιάζων· ὁ δὲ Ἅγιος τὸν Θεὸν ἐδόξαζε, πάντα εὐχαρίστως ὑπομένων. Τοῦ δὲ παρανόμου Βασιλέως σφαγέντος, κρατήσας Μιχαὴλ ἀντ' αὐτοῦ, τοὺς ἐν ἐξορίᾳ ἀνεκαλίσατο. Ἀφίκετο δὲ ὁ Ἅγιος μέχρι τῆς Χαλκηδόνος, μὴ συγχωρηθεὶς εἰς τὴν πόλιν εἰσελθεῖν. Βασιλεύσαντος δὲ Θεοφίλου, ἠθέλησε προσκαθίσαι ἐν τισὶ ναῶ μεθ' ἐτέρων πατέρων· εἶτα κρατηθέντες ὑπὸ τοῦ τότε πατριαρχούντος, καὶ πάνδεινα πεπονθότες, ὁ μακάριος ἐξορίζεται ἐν τῇ νήσῳ τῆς Ἀφουσίας. Καὶ πληρώσας ἐκεῖσε χρόνους δύο καὶ ἥμισυ, εἶδεν ὀπτασίαν τινα· καὶ ἀναγγέλλας τοῖς σὺν αὐτῷ τὴν μεταθεσιν αὐτοῦ, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ποπλίωνος, μαχαίρᾳ τελειωθέντος.

Στίχ. Σφαγεὶς Ποπλίων, αἷμα σὺν Χριστῷ χέεις,

Ὅς ἡγοράσθης αἷματι Χριστοῦ πάλα.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Εὐλογίου τοῦ ξενοδόχου, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος.

Στίχ. Τὸν Εὐλόγιον, τὸν ξενιστὴν τῶν ξένων,
Θεοῦ ξενιστῆς Ἀβραὰμ ξενιζέτω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λολλίωνος τοῦ νέου, ὅς κατὰ γῆς συρόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Κοιέται τὸ σῶμα Μάρτυς Λολλίων,
Κόνοι φύρεσθαι τὴν ἀπ' αὐτοῦ δις κόνιν.
Ταῖς τῶν Ἁγίων σε πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Σῶμα βασάνοις προδούς, ὑπὲρ Χριστοῦ προσθύμως, οὐ παρετράπης οὐκ ἐνέδωκας, κραυγάζων Θεσπέσιε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεῖω Παμμακάρε φίλτρω, ἀναφλεχθεὶς τὰς φρένας, πυρὸς ἐνύλου δυνατώτερος, βοῶν ἐχρημάτισας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ως ὁ Δεσπότης Χριστὸς, ἐπὶ σταυροῦ ὑψώθης, τῷ ἴσῳ πάθει σεμνυνόμενος, καὶ μέλπεις γηθόμενος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Παρθενομήτορ ἁγνή, τό τῶν δαιμόνων τραῦμα, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ διάσωσμα, Ἀγγέλων εὐπρέπεια, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ἐχθροῦ τῆς πλάνης ῥῦσαι.

Ὡδὴ η'. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο ἅλῃ τὴν αὐγὴν, σοφὲ τοῦ Παρακλητοῦ, τῇ καθαρᾷ σου Συμεῶν, δεξάμενος καρδίᾳ, σκότος τῶν δαιμόνων ἀφεγγές, ἐξηφάνισας, πιστοὺς φωτίζων.

Θάλασσαν δεινῆς, Σοφὲ κακοπιστίας, ἀποξηράνας ταῖς ῥοαῖς, τῶν θείων διδαχῶν σου, ἄπασαν κατήρδευσας ψυχὴν, στάχυν πίστεως καρποφοροῦσαν.

Ωφθης ἱερεὺς, σεπτὸς ἐν τῷ ἰδίῳ, αἷματι Μάρτυς εἰσελθὼν, ναὸν εἰς θείον, ἐνθα, πάντοτε ὁρᾷς τὸν διὰ σέ, ὥσπερ ἄμωμον ἄμνὸν τυθέντα.

Θεοτοκίον.

Ινα σε φωναῖς, Ἁγνή χαριστηρίοις, τὴν χαριτώσασαν ἡμῶν, τὸ γένος ἀνυμνῶμεν, σκέπε περιφρούρει τε ἡμᾶς, Θεοσύμφευτε ἐκ πάσης βλάβης.

Ο Εἰρμός.

Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ, σαρκὶ προσηλωθέντα,
καὶ ὑποδείξαντα ἡμῖν, ὅπλον εἰς σωτη-
ρίαν, Παῖδες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν, τὸν Θεὸν
ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ο τόκος σου ἄφθορος.

Ὡς στύλος πυρὸς μάκαρ ὥραθης, λαῖ πρη-
γούμενος τοῦ γένου, ἐξ Αἰγύπτου τῆς πλά-
νης, καὶ πρὸς γῆν, ἐπαγγελίας τὴν θείαν Μάρ-
τυς, τῷτον εἰσάγων, ταῖς σαῖς ὄντως εἰσηγήσεσιν.

Σίμων Συμεὼν διπλὴν τὴν κλῆσιν, λαβὼν, τὸν
διπλοῦν τῇ φύσει Λόγον, ἐναντίον ἀθέων
τὸν αὐτὸν, Θεὸν βροτὸν τε ἀνακηρύττεις· ὅθεν
σε πάντες, συνελθόντες μακαρίζομεν.

Ἡ γῆ ἡγιασθῇ τῇ ἀθλήσει, σὺ Μάρτυς σταυ-
ρῷ προσηλωθέντος· αἱ ψυχαὶ δὲ Δικαίων
Συμεῶν, αἰγαλλιώνται τῇ σῇ ἀνσῶ· ὅθεν καὶ
πάντες οἱ πιστοὶ σε μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον τῷ θείῳ, φωτὸς οἰκη-
τήριον Παρθένε, τῶν παθῶν με τὸ σκότος
τὸ πυκνόν, καὶ νύκτα ὄντως τὴν βαθυτάτην,
σαῖς μεσιτείαις, Θεοκῆτορ ἀπελαύνουσα.

Ο Εἰρμός.

Ο τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ
λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὃς
ὥφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναμεσά-
ρη· σὺ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ Α'. Ωρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΗ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων ἐννέα Μαρτύρων
τῶν ἐν Κυζίκῳ (*).

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσάμια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἀγίων γ'.
Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυρες Χριστοῦ πανεύφημοι, κατακρα-
τούσης ποτὲ, τῆς Ἑλλήνων σκαιότητος,

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει τὴν σήμερον καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν
τῶν Ὁσίου Μένανος τοῦ θαυματουργοῦ, οὗ ὁ Κανὼν, Ἰωσήφ
τοῦ Ἱερογράφου ποίημα, φέρει Ἀκροστιχίδα. Τὸν φωσφό-
ρον σου, Μένων, δαξάζω βίον.

Σημειωτέον δὲ, ὅτι αἱ δύο Ἀκολουθίαι ἐν τῷ χειρογράφῳ
κεῖνται κατὰ τὴν κβ'. τοῦ παρόντος· ἡ δὲ τῶν Ἀποστόλων
Ἰάκωβος καὶ Σωσιπάτρου κατὰ τὴν σήμερον.

καὶ ὠθούσης ἅπαντας, πρὸς ἀθέμιτα βάρα-
δρα, ὁδὸν εὐθείαν οὐ κατελίπετε, καὶ ἀθεῖα
οὐ προσετέθητε· ἀλλ' ἐκηθήσατε, γνώμης ἀν-
δρείότητι, καὶ τὴν ζωὴν, ξίφει θανατούμενοι,
κατεκληρώσασθε.

Θεογνὴν Ῥῥφον Ἀντίπατρον, Θεόστιχον Ἀρ-
τεμῖν, Μάγνον τε καὶ Θεόδοτον, τὸν
κλεινὸν Θαυμάσιον, καὶ τὸν θειὸν Φιλήμονα,
τοὺς ἐν ἀθλήσει, παιδρῶς ἐκλάμψαντας, καὶ
τοὺς ἐν σκότει, φωταγωγήσαντας, πίστει τιμή-
σωμεν, ὕμνοις μακαρίσωμεν, τὴν ἱεράν, τούτων
ἐορτάζοντες, μνήμην γηθόμενοι.

Ἀνθὴ μαρτύρων τερπνότατα, παρεμβολὴ ἱε-
ρά, θεοσυλλεκτον ἄθροισμα, Ἐκκλησίᾳ
ἄριστος, συνοδίᾳ θεολεκτος, χορὸς Ἀγίων, δῆ-
μος μακάριος ὑπὲρ Τριῆδος, ἀγωνισάμενοι, ταύ-
την αἰτήσασθε, δοῦναι ἡμῖν ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν,
καὶ εἰρήνην ἅπασιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς αὐτῆς,
ὁμοίως καὶ Ἀπολυτίκιον· καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων,
οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τὴν ἐννάριθμον Μαρτύρων σέβω χάριν. Ἰωσήφ.
Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Ταῖς θείαις καλλοναῖς, ἐνηθόμενοι ὄντως,
καὶ χειμάρρου τῆς Τρυφῆς, τρυφῶντες δα-
ψιλῶς, καὶ μεθέξει θεούμενοι, Μάρτυρες στε-
φανηφόροι, τοὺς ὑμᾶς μακαρίζοντας, χαλεπῶν
ἐκ κινδύνων λυτρώσασθε.

Ἡλίε φωταυγοῦς, ἀνατείλαντες δίκην, ταῖς
ἀκτῖσι τῶν στεφρῶν, ἀγόνων Ἀθληταί,
καὶ θαυμαίων ταῖς λάμπσεσιν, ἅπαντας φωτα-
γωγεῖτε, καὶ παθῶν νύκτα λυέτε, καὶ δαιμόνων
τὸν ζόφον σκεδάετε.

Νεφέλαι μυστικάι, τῶν αἱμάτων ταῖς ὁμ-
βροῖς, ὑετίζουσαι πιστοὺς, ἐδείχθητε σο-
φοί, Ἀθληταί ἀξιάγαστοι, καὶ ξηραίνουσαι τὴν
πλάνην, ἀθεΐας ἐν χάριτι· διὰ τοῦτο ὑμᾶς μα-
καρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Εἰκνύσας Χριστὸν, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων,
σαρκωθέντα ὑπὲρ νοῦν, μορφῇ τῇ καθ' ἡ-
μαῖς, Θεομήτορ πανάμωμε· ὅθεν πᾶσαι γενεαί
σε, εὐπεθῶς μακαρίζομεν, τῶν Ἀγίων Μαρτύ-
ρων τὸ καύχημα.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Νεκροῖς ξοάνοις, ἐπιθῦσαι μηδ' ὅλως θελήσαντες, τῷ τυθέντι δι' ἡμᾶς θυσία ζῶσα προσήχθητε, παῖδες ὠραιότατοι, Ἅγιοι Μάρτυρες.

Νόμοις ἐνθέοις, δυναμύμενοι σθένει τοῦ Πνεύματος, ἀνομούντων τὰς βουλαῖς, καὶ τὰς ἐνέδρας καθείλετε· νομίμως δ' αἰθλήσαντες, δόξης ἐτύχετε. •

Αποσκοπῶντες, εἰς τὴν μέλλουσαν εὐκλειαν Μάρτυρες, τὴν φθαρτὴν καὶ γεγραμμένην, τιμὴν ἐμφρόνως ἐλίπετε, καὶ δόξαν αἰθνάνατον, ὧντως ἐλάβετε. Θεοτοκίον.

Ρομφαῖαι πᾶσα, τοῦ ἐχθροῦ νῦν εἰς τέλος ἐξέλιπον, σοῦ τεκούσης τὸν Χριστόν, τρωθέντα λόγῃ Πανάμωμε· ὑπὲρ οὗ οἱ Μάρτυρες τρωθέντες ἠθλήσαν. Ο Εἰρμός.

• Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
• καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ
• ἐστὶν Ἅγιος, πλὴν σου Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Σοφισθέντες τῇ γνῶσει τῇ θείῃ, ὀπλισθέντες τοῖς ὅπλοις τοῖς νοητοῖς, ἐχθροῦ κατεδάλετε, παρατάξεις ἐν Πνεύματι, καὶ βίῳ καὶ τρόπῳ, θανέντες μετέβητε, πρὸς ζωὴν αἰγλήρω, καὶ φῶς τὸ ἀνέσπερον· ὅθεν καὶ ἰάσεις, ἀναβλύζοντες πᾶσι, ἰᾶσθε νοσήματα, καὶ θκώκετε πνεύματα, Ἀθλοφόροι ἐννάρημοι. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν αἰγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθηήμενος ἐν δόξῃ.

Γερεῖα Ἀθλοφόροι καὶ νεόθυτα σφαίγια, θείαι προσφοραί τε, θύματα δεκτὰ προσηκένθητε, τῷ ἐκουσίως τυθέντι, καὶ τὸν θάνατον, θανατώσαντι· ὅθεν ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Θαῦμα μέγιστον δεικνύντος, παρειμένας ἰᾶσασθε, Ἀθλοφόροι χεῖρας, καὶ δυσεντερίας ἐρρῦσασθε, τὸν προσφυγόντα ἐκ πόθου τῇ σωρῷ ὑμῶν, περιβόητον ἄνδρα, ποτὲ αἰλιάγαστοι.

Μίαν γνώμην διαφόροις, ἐν τοῖς σώμασιν ἔχοντες, μαρτυρίου στέφος, ἅμα ἐκομίσασθε Μάρτυρες· ἐν οὐρανοῖς οὖν Κυρίῳ παριστάμενοι, καὶ πληρέμενοι δόξης, ἡμᾶς ἐποπτεύετε.

Θεοτοκίον.

Ο ἐν κόλποις τοῖς πατρώεσσιν, ἀχώριστως καθηήμενος, σοῦ ἐν ταῖς αἰγίαις, καθίσταται Παρθένη ὡς νήπιος· οὐ γὰρ μακάριον πά-

θος εἰκονίζοντες, καὶ καλλίνικοι Παῖδες, ἀρίστως ἐνήθλησαν.

ᾠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Νοητοὶ ὡς ἄνθρακες, ἀνάψαντες Σοφοί, κατεφλέξατε ἀληθῶς, φρυγανώδη ἅπασαν πλάνην μακάριοι, καὶ πυρὸν ἐσθέσατε, τῶν εἰδῶλων δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Μερισμὸν ἐν σώμασιν, οὐκ ἔσχετε πολλοῖς, αἰμερίστου ὑπεραθλεῖν, Ἀθληταὶ Τριάδος κατεπειγόμενοι· ὅθεν διελύσατε, διαβόλου πᾶσαν φαλαγγὰ.

Ανυμνεῖσθω σήμερον, Θεόγυις, Ἀρτεμᾶς, Ρῆφος Μάγνος τε ὁ κλεινός, εὐκλεὴς Φιλήμων τε καὶ ὁ Θεόδοτος, σὺν τῷ Θαυμασίῳ τε, καὶ Ἀντίπατρός Θεόστιχος.

Θεοτοκίον.

Ρυομένη φάνηθι, ἡμᾶς τῶν δυσχερῶν, καὶ πταισμάτων φθοροποιῶν, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων καὶ περιστάσεων, τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε, Θεότοκε αἰεπάρθενε.

ᾠδὴ ς'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Τίμιος ὁ θάνατος ἐδείχθη, τῶν θείων Ἀθλοφόρων, σοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων ἐναντίον· οὐς περ σαφῶς, ἰατροῖον ἄμισθον, τοῖς νοσοῦσιν ἐναπέδειξας.

Υψώσαντες χεῖρας καὶ καρδίας, ὑψηλοτάτῃ γνώμῃ, πρὸς τὸν Ὑψιστον ἀνδρείοφρόνως, τοῦ ποιηροῦ τὰς ἐπάρσεις Μάρτυρες, θεοφόροι κατερράξατε.

Ρεῖθροις τῶν σεπτῶν ἡμῶν αἱμάτων, εἰδωλικῆς ἀπάτης, ἐξηράνατε θάλασσαν ὧντως, καὶ τὴν Χριστοῦ, Ἐκκλησίαν Μάρτυρες, κατηρδεύσατε θεόφρονες.

Θεοτοκίον.

Ωσπερ θημονία ἡ κοιλία, σὲ τῆς Ἀγνῆς ὠράθη, σῖτον φέρουσα ἀθανασίας, πάντων πιστῶν, τὰς ψυχὰς τὸν τρέφοντα, καὶ τοὺς Μάρτυρας εὐφραίνοντα.

Ο Εἰρμός.

• Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
• κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν αἰμαρτημάτων· ἀλλ' ὁ Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ' τῆς αὐτῆς μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐννεά Μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίκῳ, Θεόγυδος, Ρήφου, Ἀντίπατρου, Θεοσίχου, Ἀρτεμᾶ, Μάγνου, Θεοδότου, Θαυμασίου, καὶ Φιλήμονος.

Στίχοι.

Εἰκὼν αὐλῶν Ταγματῶν τῶν ἐννέα,
Οἱ τὰς κάρτας τρηθέντες ἄνδρες ἐννέα.

Εἰκάδι ἀγδαίτη βιότου λυγρὰ ἐννέ' ἀπῆρα.

Οὗτοι οἱ θειότατοι Μάρτυρες, ἐκ διαφόρων τόπων ἀθροισθέντες, καὶ τῇ Κυρίῳ καταχθίντες, γνῶμης γενναίότητι τὸν Ἀρχόντα κατήσχυον, καὶ τὴν τῶν εἰδῶλων πλάνην κατίπτυσαν· καὶ ποικίλαις αἰκίαις ὑποβληθέντες οὐκ ἐπίσθενον, ἀλλὰ μᾶλλον ζῶσαν θυσίαν ἑαυτοῦς τῷ ζῶντι Θεῷ ἀνίσταντο, διὰ ξίφους ἀναιρεθίντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μέλκετος τοῦ Σαυματουργοῦ.

Στίχ. Ὑπνοῖ τι μικρὸν, ἀρπαγὴν τὴν ἐσχάτην,
Τὴν εἰς ἀπαντὴν τῆ Θεῶ, Μέλκων μένων.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Μέλκων, τὸν κόσμον ἀποταξάμενος, διὰ τὸν Θεόν, καὶ δικαίως καὶ εὐαρίτως πολιτευσάμενος, ἐν ὑπακοῇ καὶ ὑποταγῇ, γέγονε Μοναχῶν Ἀρχηγός. Πραότῃ δὲ καὶ ταπεινώσει καὶ ἀγάπῃ ἐξασησας, γέγονε καὶ Σαυματοργός· ἀπρίλων γάρ ποτε ἐπέλθουσαν ἐν ταῖς τῆς Μονῆς ἀρουραῖς, ἐξῆλθεν ὁ Ἅγιος, καὶ δι' εὐχῆς πάσας, ὡς ὑπὸ πυρός, διώξας, ἐν τῷ ποταμῷ ἀπῆντι. Καὶ ἐν τόπῳ ἀνύδρῳ διὰ προσευχῆς ὕδωρ ἐξήγαγεν, ὃ καὶ μέχρι τοῦ νῦν αἰννάως βρῦν, εἰς δέξαν Χριστοῦ. Ἀλλὰ καὶ πλωτῆσι ποτὰ, ἀθρόας ζαλῆς ἐμπιστοσύνης, τῶν αἰτησάμενός εἰς βοήθειαν, ἐφάνη αὐν αὐτοῖς πηδαλιουχῶν τὸ πλοῖον, καὶ προθυμοποιῶν, καὶ συντόμως εἰς λιμένα διασωζων. Οὕτω διατρέψας ἐν πλείοσι χρόνοις Σαυματοργῶν, σωτηρίαν τοῖς ἐπικαλουμένοις ἐχορηγεῖτο· καὶ εὐαριστήσας μέχρι τέλους, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον μετὰ τῶν τῆς ἀρετῆς ἰφοδίων.

Διήγησις περὶ τοῦ γενομένου Σαύματος ἐν Ἀφρικῇ, ἐν τῇ πόλει Καρθαγένῃ.

Στίχ. Ἐκστηθι, λαίγνε, ὧδε μοιχείας βλέπων,
Τὴν ἐκδίκησιν, καὶ μακρὰν ταύτης γίνε.

Εν ταῖς χρόναις Ἡρακλείου τοῦ Βασιλέως, καὶ Νικήτα Πατρικίου, ἐν Ἀφρικῇ Σαῦμα γέγονε τοιοῦτον. Ταξιώτης τις ἦν ἐν τῇ πόλει Καρθαγένῃ· Σανατικὸς δὲ καταλαβόντος τὴν πόλιν, ἀπῆει ἐν τῷ ἰδίῳ προαστείῳ μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὡς δῆθεν φεύγων τὸν Σάνατον. Ἀλλ' ὁ διάβολος, ρίψας αὐτὸν εἰς ἀμαρτίαν, παρεσκύασε μοιχεῦσαι τὴν γυναῖκα τοῦ γεωργοῦ αὐτοῦ· εἴτα, κρουσθεὶς ἐπὶ τοῦ βουδῶνος, ἐτελεύτησε· καὶ μετὰ τρεῖς ὥρας ἤρξατο κρᾶζειν ἐκ τοῦ τάφου· Ἐλεήσατέ με· καὶ ἀνοίξαντες, ὥρον αὐτὸν ζῶντα, καὶ οὕτως ἠδύνατο λαλῆσαι. Θαλάσσιος δὲ, ὁ Πάπας Ἀφρικῆς παρεμυθήσατο αὐτόν· καὶ μετὰ τίσσaras ἡμέρας διηγήσατο, ὅτι, ἐν τῷ μέλλειν ἐξελθεῖν τὴν ψυχὴν μου, ἰώρων αἰθίοπας τινας, φοβερῶς περιπαρμένους μοι· καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον νεανίσκους δύο ὡραίους ἐλθόντας, ἐφ' οἷς ἐχάρη μου ἡ ψυχὴ· καὶ λαβόντες με οἱ νεανίσκοι, ἀνίστανον ἐν τῷ οὐρανῷ. Τὰ γοῦν τελώνια τῶν αἰθίοπων ἐξήταζον πᾶσαν ἀμαρτίαν μου· ἄλλο τοῦ ψεύδους, ἄλλο τοῦ φθόνου, ἄλλο τῆς πλεονεξίας. Ἀντετίθεν δὲ οἱ Ἀγγελοι τὰς ἀγαθὰς μου πράξεις.

Ὅτε δὲ ἀνίστημεν εἰς τὴν πύλνν τοῦ οὐρανοῦ, συνήντησαν ἡμῖν τὸ τῆς πόρνειας τάγμα, καὶ προβάλλοντο τὴν πρὸ βραχίος μοι πραχθεῖσαν μοιχείαν· καὶ νικήσαντες, κατέσπασάν με εἰς τὰ κατώτερα τῆς γῆς, ἵνα αἱ τῶν ἀμαρτωλῶν ψυχαὶ κολάζονται, περὶ ὧν ἀδυνατεῖ γλῶσσαι διηγήσασθαι. Θρηνοῦντι δέ μοι, ἐφάνησαν οἱ δύο νεανί-

σκοι, εἰς κλαίων ἔλεγον· Ἐλεήσατέ με, ἵνα μετανοήσω. Τότε λέγει ὁ εἰς τῷ ἑτέρῳ· Ἀντιφωνεῖς αὐτῷ, ἵνα μετανοήσῃ· Ὁ δὲ λέγει· Ἀντιφωνῶ. Τότε ἀναγαγόντες με, εἰσάγαγον ἐν τῷ τάφῳ, καὶ ὥρον τὸ αἷμά μου ὡς πηλὸν καὶ βάρβαρον, καὶ οὕτως ἠθέλον εἰσελθεῖν. Οἱ δὲ εἶπάν μοι· Ἀδύνατόν ἐστιν ἄλλως μετανοήσαι, εἰ μὴ διὰ τοῦ σώματος, μεθ' οὗ ἡμαρτεῖς. Τότε οὖν εἰσῆλθον, καὶ φυχωθίντος τοῦ σώματος, ἤρξαμην βᾶν. Ταῦτα εἰπὼν, καὶ τίσσaras ἡμέρας ἐπιδοῦς αἷτος, κλαίων καὶ ὀδυρόμενος, πάλιν ἐκοιμήθη.

Τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπία σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Νεοὶ τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Νεοὶ ἑξ τρισὶ πρὸς ἄλλοις, μίαν γνώμην ἔχοντες πολλοῖς, κτησάμενοι σώμασι, κάμινον κατέσβεσαν πλάνης, δρόσῳ θείῳ Πνεύματος, εὐσεβῶς δροσιζόμενοι.

Στάζουσιν ὑμῶν αἱ πόνοι, Μάρτυρες θείους· κρουνοὺς, ἰάσεων πάντοτε, νόσων ποταμῶς ἐκμειοῦντες, καὶ ῥύπαν· πάντα πλύνοντες, τῶν παθῶν ἀξιάγαστοι.

Εἴχαιρον οἱ Ἀθλοφόροι, ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς, χαρὰν ἀνεκλάλητον· ἔψαλλον τεμνόμενοι ξίφει· Εὐλογητός εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Βαίρη τὰ τῶν νοσημάτων, πάθη τὰ τῶν καρδῶν, ὀδύναις τῆς σαρκὸς, πᾶσαν τε συμβαίνουσαν θλίψιν, ἡμῶν κουφίσαι ἐνδοξοί, Ἀθληταὶ δυσωπήθητε.

Θεοτοκίον.

Ωφθης πάντων τῶν Μαρτύρων, ἄχραντε Μητέρα Θεοῦ, κρατάτωμα μέγιστον· ὦφθης τῶν ἀνθρώπων προστάτης, τῶν σὲ ὑμνούντων πάντοτε, ἱεροῖς μελωδήμασιν.

Ὡδὴ η'. Αὐτρωτὰ τοῦ παντός.

Χαριστήριον αἶνον προσαίξωμεν, τῷ μεγίστῳ ἡμῖν ἀντιλήπτορας, τῆς ἀθλοφόρους Μαρτυρας, παρασχόντι βοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ανυμνεῖσθω ὁ μέγας Ἀντίπατρος, Σαυμαζέσθω ὁ θείος Θαυμασίος Ροῦφός τε καὶ Θεόστιχος, Μάγνος Θεόγνις ἅμα τῷ Θεοδότῳ, Ἀρτεμᾷ καὶ τῷ θείῳ Φιλήμονι.

Ριζωθέντες ἐν πέτρᾳ τῆς πίστεως, ἐγγενῇ ὡς στελέχη οἱ Μάρτυρες, καρποὺς ἡμῖν ἀθλήσεως, νῦν προβάλλονται πίστει τοῖς μελωδοῦσιν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ιατῆρες παθῶν μεγαλώνυμοι, τῆς ψυχῆς μου, τὰ πάθη ἰάσασθε, καὶ τῆς γεέννης ῥύσασθε, καὶ τοῦ σκότους ἐκείνου τοῦ ἐξωτέρου, δυσωποῦντες Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νομοδότην Χριστόν ἀπεκύνησας, τὸν νομίμως ἀθλήσαντα στέφαντα, τοὺς ἀθλοφόρους Μάρτυρας· ὃν δυσώπει, τῷ νόμῳ τῆς ἀμαρτίας, τροπωθέντα με Κόρη ἰάσασθαι.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**υτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμη, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡδὴ δ'. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ιδὲ, ἠνεώχθησαν ὑμῖν ἑράκον, πυλεῶνες ἐναθλήσασιν, ἔφη Χριστὸς τοῖς Ἀθλοφόροις· εἰσελθετε, κομίσασθε χαίροντες, τὰ ἑπαθλα τῶν πόκων ἐπάξια, τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἐναθλήσασιν.

Ως ἀνθη τερπνὰ τοῦ νοητοῦ Πανεύφημοι, Παραδείσου ἐγνωρίσθητε, κρίνα ὡς εὐσσμα καὶ ῥόδα, ἡμᾶς ἐγκατοσφραίνοντες χάριτι, καὶ πλάνης δυσωδίας ἐξαίροντες· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Στῶμεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ γεραίραντες, Ἀντιπάτρου Θεοστίχου τε, Ρούφου Φιλήμονος τοὺς ἄθλους, τοῦ Δείου Δαυμασίου τὰ θαύματα, τοῦ Μάγνου Ἀρτεμᾶ καὶ Θεόγνιδος, καὶ Θεοδότου τὸ ἀήττητον.

Ημέρα σωτήριος ἡμῶν ἀνέτειλε, τῶν Ἀγίων ἡ πανήγυρις· ἦν ἐκτελεῖντες ἐτησίως, βοηθώμεν αὐταῖς μετὰ πίστεως· Μαρτύρων φωταυγῇ ἀκροθίνια, πάντων καρδίας καταυγαίετε.

Θεοτοκίον.

Φωρέσας ἐκ σοῦ ὁ Βασιλεὺς τοῦ σώματος, τὴν πορφύραν προελήλυθεν, ὅλος ὡραίος ἐκ γαστροῦ σου, καὶ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ἐτροπώσατο, καὶ νίκην Ἀθλοφόροις ἐβράβευσεν, ἄχραντε μόνῃ Ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

~~~~~

Τῇ ΚΘ', ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Ἰάσωνος,
καὶ Σωσιπάτρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῶν Ἀποστόλων γ'.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάντα κατελίπετε τερπνὰ, Χριστόν ἀγαπήσαντες, οὐ τὰς ψυχὰς ἐκολλήθητε, ἀπίσω ἐνδοξα· ἴχνησί τε τούτου, πίστει προσήνεχθητε, Ἰάσων καὶ Σωσιπάτρε πάνσοφοι· ὧ καὶ πρεσβεύετε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ιάσων Σωσιπάτρε ψυχὴν, τὴν ἐμὴν φωτίσατε, ἐσκοτισμένην τοῖς πάθεσιν, οἱ τὸν περὶ γειον, διδαχαῖς ἐνθέοις, κόσμον καταλάμψαντες, καὶ σκότος τῶν εἰδώλων μειώσαντες, καὶ προσενέγκαντες, γένος ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον, σесωσμένον, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Χριστὸς ὁ Θεὸς ὑμᾶς σοφαί, Ἰάσων Σωσιπάτρε, τοὺς πλανωμένους ἀπέστείλεν, ἀνακαλέσασθαι· καὶ πρὸς σωτηρίαν πάντας καθωδήγησεν, ὑμῶν τοῖς θεοσόφοις διδασκασιν· ὧ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς Ἀπολυτίκιον· Ἀπόστολοι ἅγιοι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς· Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δευτὲ λαοί.

Τῷ τοῦ Χριστοῦ, βήματι νῦν παριστάμενοι, μνεῖαν ἡμῶν Ἀπόστολοι, ποιεῖσθε πάντοτε, τῶν ἡμᾶς εὐφημούντων· ἐλάβετε γὰρ χάριν πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δυσὰς σεπτὴ, τῶν Ἀποστόλων αἰτήσασθε, Χριστόν τὸν πανοικτίρμονα, χάριν δοθῆναι μοι, τοῦ ὑμᾶς εὐφημῆσαι, καὶ μέλψαι τοὺς ἀγῶνας, ὑμῶν πανόλβιοι.

Μύσται Χριστοῦ, Ἰάσων ὧ παμμακάριστε, καὶ πάνσοφε Σωσιπάτρε, τοὺς τὴν σεπτὴν ὑμῶν, ἐορτάζοντας μνήμην, παντοίων ἐκ κινδύνων, ἀπολυτρώσασθε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνή, τῶν δωρημάτων ἡ ἄβυσσος·
χαῖρε λιμὴν ἀχέμαστε· χαῖρε ὀχύρωμα,
τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Παρθένε Θεοτόκε, μόνη
πανύμνητε.

Ὡδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Τοῦ Παύλου φοιτηταί, Σοφοὶ γερόμενοι, κατ'
ἴχνος ἐκείνου τε πορευθέντες, διεδράμετε
τὰ σύμπαντα, τὸν σωτήριον λόγον καταγγέλ-
λοντες.

Ως θεῖοι ποταμοί, σοφίας Ἐνδοξοὶ, ναμάτων
πληροῦτε τῶν σωτηρίων, Ἐκκλησίας τὰ
συστήματα, ἐκ πηγῶν σωτηρίας ρεῖθρα βλύζοντες.

Παντοίων ἀναγκῶν, καὶ περιστάσεων, τοῦ
βίου πρεσβείαις ἡμῶν ἀγίαις, Θεοφόροι κυ-
βερνήσατε, τῆς ὑμᾶς νῦν τιμῶντας διασώζοντες.

Θεοτοκίον.

Ο κλίνας οὐρανούς, τῇ ὑπὲρ ἔννοιαν, κε-
νώσει τὴν σάρκα ἐκ σοῦ πτωχεύει προσ-
λαβόμενος Θεόνυμφε, καὶ τὸν κόσμον πλουτί-
ζει τῇ Θεότητι. Ὁ Εἰρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε-
κρώσας τὴν ἀμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον
σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.
Ἰάσωνα πιστοὶ, καὶ Σωσίπατρον ὕμνοις, ὡς
μύστας ἱερούς, τῆς Ἀγίας Τριάδος, καὶ κή-
ρυκας τῆς πίστεως, ἐπαξίως τιμήσωμεν, ὅπως
λάβωμεν, ταῖς παρακληήσεσι τούτων, πάντες
ἔλεος, καὶ χάριτι εὐρωμεν θείαν, εἰς εὐκαιρον
βοήθειαν.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκισα Κύριε.

Τοῦ Χριστοῦ τῷ ὀνόματι, Θαυματουργοί,
τελοῦντες τὰς ἰάσεις, πρὸς Θεοῦ τὴν πί-
στιν λαοὺς εἰλκύσατε.

Καὶ ποιμαίνειν Μακάριοι, καὶ ὁδηγεῖν, ὑμᾶς
καὶ μετὰ τέλος, τὸ μικρὸν πιστεύομεν
τοῦτο ποίμνιον.

Σύγγενοι Ἐνδοξοὶ, πνευματικῶς, πρεσ-
βείας συμπολίταις, τὰς χρηστὰς φιλίας
νόμῳ παράσχετε.

Θεοτοκίον.

Ταῖς πρεσβείαις δεόμεθα, τῆς σὲ σαρκί, τε-
λευτήσης Θεοῦ Λόγε, τῷ λαῷ σου δώρησαι
τὰ ἔλεός σου.

Ὡδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτός χορηγός.

Ιεουργοὶ τοῦ Χριστοῦ, τῶν μυστηρίων εὐ-
κλεεῖς ὥφθητε, καὶ κοινωνοὶ, Σοφοὶ τῶν

ἐκείνου, ἀγίων τε παθῶν· διὸ ἐπαξίως, αἰεὶ μα-
καρίζεσθε.

Ως οὐρανοὶ λογιμαί, τοῖς ἐπὶ γῆς τὴν τοῦ
Θεοῦ Ἁγιοι, δόξαν τρανώς, φθεγγόμενοι
ζόφον, ἐξήρατε δεινόν, καὶ θεωγνωσίας, τὸν
κόσμον ἐπλήσατε.

Ταῖς ἱκεσίαις τῶν σῶν, ἱερῶτάτων Μαθητῶν·
Κύριε, σῶσον ἡμᾶς· ἡμεῖς γὰρ λαὸς σου,
καὶ πρόβατα νομῆς, καὶ φόβῳ σε πάντες, ὑ-
μνοῦντες δοξαζόμεν.

Εν γενεαῖς γενεῶν, εὐλογημένη καὶ ἀγνή
πέφυκας, ὡς τὴν ἀρὰν, τῷ θείῳ συμ-τό-
κῳ, νεκρώσασα τὸ πρὶν, καὶ τὴν εὐλογίαν, τῷ
κόσμῳ πηγάσασα.

Ὡδὴ ε'. Ἀβυσσος ἀμαρτημάτων.

Ο πλονσε οἱ θεηγόροι, Ἀπόστολοι κειτηρέ-
νοι, τὴν τῶν ἐναντίων εὐσθενῶς, παράτα-
ξιν ἔτρεψαν, ὡς ἄριστοι, στρατιῶται σου Λόγε.

Εκράτυναν τὴν Ἐκκλησίαν, Σωσίπατρος,
καὶ Ἰάσων, ἱερολογίαις ἱεραῖς, ὡς ἐνθεοὶ
ρήτορες, καὶ κήρυκες, καὶ Θεοῦ ἱεράρχαι.

Εκύκλωσαν ἡμᾶς ἀνάγκαι, καὶ θλίψεις δι'
ἀμαρτίαν· ἀλλὰ παρακληήσεσι σεπταῖς,
τῶν Ἀποστόλων σου, ἐλέησον, ὁ Θεὸς τοὺς
σοὺς δούλους.

Θεοτοκίον.

Μακάριος ὁ σὲ γινώσκων, λαὸς ἀγνή Θεο-
τόκε· ἐν γὰρ τοῦ Υἱοῦ σου τῷ φωτί, πᾶς
τις πορεύεται, σωζόμενος, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ Εἰρμός.

Ἀβυσσος ἀμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με ἐ-
σχάτη· ἀλλ' ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, Κύ-
ριε Κύριε, ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.
Κοντακίον, Ἦχος α'. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Τοῖς δόγμασι τοῦ Παύλου, καταυγασθέντες,
γεγόνατε φωστῆρες τῆς οἰκουμένης, τρις-
μακάριοι· καταυγάζετε γὰρ αἰεὶ κόσμον δαύ-
μασιν, Ἰάσων, ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, Σωσίπα-
τρε, Χριστὲ Μαρτύρων κλέος, Ἀπόστολοι θεο-
φόροι, προστάται τῶν ἐν ἀνάγκαις, καθικετεύ-
σατε Θεῷ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Απόστολοι θεηγόροι, καὶ κήρυκες εὐσεβείας,
διδάσκαλοι καὶ προστάται· εὐσεβοῦντων
αἰεσέβαστοι, παρεστηκότες Θεῷ, καὶ φωτὸς
θείου πληρούμενοι, καὶ στεφάνοις ἐγκοσμούμε-
νοι, φωτίσατε ἡμᾶς δεόμεθα, γεραίρειν τὴν ὑ-
μῶν πανέορτον πανήγυριν, ἐν εὐφήμοις ὕμνω-
δαῖς εὐσεβῶς, πάντες γὰρ ἐσμέν ποίμνιον ὑμῶν,
λυτρωθέντες τῆς πλάνης ἐν χάριτι· ἀλλ' ὡς ὄν-
τες σωτῆρες τῶν πιστῶν, σπεύσατε πρὸς τὸν

Κτίστην πρέσβευεν παρρησία, τοῦ σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Συναξαριον.

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων
Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Ἰάσωνος
καὶ Σωσιπάτρου.

Στίχοι.

Ζωῆς Ἰάσων λαμβάνει φθαρτῆς πέρας,
Ἄλλ' εὔραν ἄλλην μὴ πέρας κεκτημένην.

Θανόντι δάξαν σοῦ προσώπου δεικνύεις,
Σὺ Σωσιπάτρω, τοῦ Θεοῦ Λόγου Πάτερ.

Εἰκάδι ἀμφ' ἐννάτῃ Ἰάσων ἀπεβήσατο γαίης.

Τούτων ὁ μὲν Ἰάσων Ταρσεὺς ἦν, ἐς καὶ πρῶτος ἐκεί-
θεν ζωγράφεται πρὸς τὴν εὐσέβειαν. Σωσιπάτρος δὲ, ἐξ
Ἀχαΐας ὁρμώμενος, μετὰ ταῦτα τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν
εδέξατο. Ἀμφότεροι δὲ, μαθηταὶ χρηματίσαντες Παύλου
τοῦ Ἀποστόλου, ὁ μὲν Ἰάσων τῆς ἰδίας πόλεως διδάσκα-
λος καθίσταται, ὁ δὲ Σωσιπάτρος τῆς Ἰκονίου Ἐκκλη-
σίας τοὺς αἰῶνας δίδχεται.

Οὗτοι, τὰς Ἐκκλησίας αὐτῶν καλῶς ποιμάναντες, τὰ
ἑσπέρια καταλαμβάνουσι· καὶ τῇ Κερκυραίων ἐπιδημῶ-
σαντες νῆσῳ, ναὸν περικαλλῇ ἀνεγείρουσι Στεφάνῳ τῷ
Πρωτομάρτυρι· ἔνθα τῷ Θεῷ λειτουργοῦντες, πολλὰς πρὸς
τὴν εἰς Χριστὸν ἐπισπασάντο πίστιν. Διαβληθέντος δὲ
Κερκυλλίνῳ τῷ Βασιλεῖ, φρουρὰ ἐγκλείονται, ἐν ἣ ἑπτὰ
λήστარχοι ὑπάρχον ἐγκλεισμένοι, ὧν αἱ προσηγορίαι εἰ-
σὶν αὗται· Σαταρνῖνος, Ἰακίσχος, Φαυστιανός, Ἰανουά-
ριος, Μαρσάλιος, Εὐφράσιος, καὶ Μαιμῖνος· αὗς, δὲ ὧν
εἶπον καὶ ἐποίησαν, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν μετήνεγκαν πί-
στιν, πρέσβητα ἀντὶ λύκων ἐργασάμενοι· οἵτινες μετὰ ταῦ-
τα, ἐν λίθῳ ἀεπληρωμένοι πίστεως καὶ Θεοῦ καὶ κηρῶ
βληθέντες, τοὺς τῆς μαρτυρίας στεφάνους παρὰ Χριστοῦ
ἐχομίσαντο. Καὶ ὁ δεσμοφύλαξ ὡσαύτως πιστεύσας εἰς
Χριστὸν, τὴν εὐώνυμον χεῖρα καὶ τοὺς δύο πόδας ἐκκο-
πίς, τέμνεται καὶ τὸν αὐχένα, τὸ τοῦ Χριστοῦ ἐπικα-
λούμενος ὄνομα.

Τοὺς δὲ Ἀγίους, Ἰάσων καὶ Σωσιπάτρον, τῆς φυλα-
κῆς ἐξαγαγὼν ὁ Βασιλεὺς, Καρπιανῷ τῷ Ἐπαρχῷ τιμω-
ρεῖσθαι ἐκδίδωσιν· δὲ τούτους ἐρωτήσας, μῦθις τῇ εἰρ-
κτῇ διαμείνας ἀπέρριψεν. Ἰδοῦσα δὲ αὐτοὺς οὕτω διδι-
μένους Κερκύρα ἢ τοῦ Βασιλέως θυγάτηρ, καὶ μαθοῦσα,
ὅτι διὰ τὸν Χριστὸν πάσχουσι, Χριστιανὴν ἑαυτὴν ἀνη-
γόρευσε· καὶ τὸν κόσμον, ὅνπερ ἐφόρει, πένησι δίδωκε.
Τοῦτο μαθὼν ὁ πατὴρ αὐτῆς, ἐπεὶ αὐκ ἐδυνήθη τοῦ σκο-
ποῦ μεταστρίψαι αὐτήν, εἰρκτῇ κατακλείει, καὶ Αἰθίοπι
τινὶ ἀσώτῳ εἰς διαφθοράν ἐκδίδωσιν· ἀλλ' ὅτε τῇ θύρᾳ
τῆς φυλακῆς προσήγγισεν, ὑπὸ Θερίου διασπαράχθη. Ἡ
δὲ, τοῦτο μαθοῦσα, ἴασατο αὐτὸν, καὶ τοῦ Θεοῦ λυτροῦ-
ται· καὶ δὲ ὧν πρὸς αὐτὸν διεξήκει, Χριστιανὴν αὐτὸν
ἀπειργάσατο, ναί· Μίγας ὁ τῶν Χριστιανῶν Θεός,
ὁ Αἰθίοψ ἀνεδόθησεν· δὲ, αὐτίκα ὑπὸ τοῦ τυράννου δεινῶς
βασανισθεὶς, τοῦ βίου μεθίσταται. Περί δὲ τὴν φρουρὰν
ξύλα ἐνέγκαντες οἱ στρατιῶται ὑψῆσαν, τὴν Μάρτυρα κα-
τακαῦσαι πειρώμενοι. Τούτου δὲ γινομένου, καὶ ἀφλεκτος
διαμείνας, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν μετακλίσατο
πίστιν. Διὰ τοῦτο ξύλῳ ἀναρτάται, καὶ κηρῷ πνιγνῶ
ὑποβάλλεται ἐπὶ τσοῦτον, ἵως τὸ πνεῦμα αὐτῆς τῷ Θεῷ

παρίθετο. Μετὰ ταῦτα, διωγμὸν πατὰ τῶν Χριστιανῶν
κινήσας ὁ Βασιλεὺς, κἀκείνων ἐν παρακειμένῳ νησιδίῳ
διαπογόντων, αὐτὸς τιμωρησόμενος τούτους ἀπείλει. Καί
δὲ μῖσον τοῦ πελάγους γινόμενος, ὡς ὁ καλὸς Φαραὼ,
τῇ θαλάσῃ κατακυανίσθη. Καὶ ὁ μὲν τοῦ Κυρίου λαός
εὐχαριστήριους ὕμνους τῷ Θεῷ προσήγαγε. Ἰάσων δὲ καὶ
Σωσιπάτρος τῆς φυλακῆς ἀπολυθέντες, ἐδίδασκον ἀκωλύ-
τως τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

Ἐπὶ δὲ ἀνίστη Βασιλεὺς ἕτερος, καὶ τὰ περὶ τῶν Ἀ-
γίων ἱμαθε, κελύει ἀχθῆναι βῶτην σιδηρᾶν, καὶ βλη-
θῆναι πίσσαν ἐν αὐτῇ καὶ ῥητίνην καὶ κηρὸν, καὶ ἐν-
πυρωθῆναι σφοδρῶς, καὶ τοὺς Ἀγίους ἐν αὐτῇ βληθῆναι.
Τούτου δὲ γινομένου, καὶ τῶν Ἀγίων ἀφλεκτῶν διαφυλα-
χθέντων, πολλοὶ τῶν ἀπίστων οἱ μὲν κατεφλίχθησαν, οἱ δὲ
τῷ Χριστῷ προσέδραμον. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, λίθον ἐξαρτήσας
τῷ ἰδίῳ τραχήλῳ, ἐθρήνει, Ὁ Θεός, λέγων, Ἰάσωνος
καὶ Σωσιπάτρου, ἐλπίσόν με. Ὁ δὲ μακάριος Ἰά-
σων, παρόντος τοῦ Βασιλέως, τὸν λαὸν ἅπαντα νουθετῶ-
σας, καὶ διδάξας, καὶ κατηχήσας, ἐβάπτισεν ἅπαντος εἰς
τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύ-
ματος, ἱκονομάσας τὸν Βασιλέα, Σεβαστιανόν. Οὐ
μετὰ πολλὰς δὲ ἡμέρας, ὁ υἱὸς τοῦ Βασιλέως, νόσῳ περι-
πισὼν, ἐτελεύτησε· προσεχόμενος δὲ ὁ Ἀπόστολος, ἔγει-
ρεν αὐτόν. Πολλὰ γοῦν ἔκτοτε κατεργάσατο θαύματα,
καὶ ναοὺς ἀνεγείρας περικαλλεῖς, καὶ πάντα καλῶς καὶ
ὁσίως τελίσας, καὶ τὸ τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον ἐπαυξήσας,
ἐν γῆρᾳ καλῶ τὸν παθούμενον διαβαίνει Χριστῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων ἑπτὰ Μαρ-
τύρων ληστῶν, οἱ, διὰ τοῦ Ἀποστόλου Ἰάσω-
νος πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ, ἐν λέβητι πί-
στεως καχλαζούσης βληθέντες τελευτοῦται.

Στίχ. Λησαί, μαθόντες τὴν Ἐδεμ ληστοῦ λαίχος,

Πίσση λαχεῖν ἔσπευσαν αὐτὴν ἐμφλόγῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Κερκύρας,
θυγατρὸς Κερκυλλίνου τοῦ Βασιλέως, ἥτις βέ-
λεσι κατατρωθεῖσα τελειοῦται.

Στίχ. Βελῶν Βασιλὶς ταῖς βολαῖς ἐστιγμένη,

Ἐκ σιγμαίων ἔλαμψεν, ὡς ἐκ μαργάρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Ζήνων καὶ Βιταλίου, πυρὶ τελεωθέντων.

Στίχ. Μὴ δειλιάσης Βιτάλις πρὸς φλόγα·

Ἠγήσομαι γὰρ, καὶ προεισέλθω Ζήνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Εὐσέβιος πυ-
ρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκ σοῦ τὸ πῦρ ὅποιον ἐκσμήξει ρύπον,

Ὁδρυζον, Εὐσέβιε, Χριστοῦ χρυσίου;

Ταῖς τῶν Ἀγίων σε πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Εἰκόνοιο χρυσῆς.

Τοῦ πρώτου φωτός, τὰς ἀκτῖνας ὁ σοφὸς
Παῦλος, δεξάμενος, ὑμᾶς Ἰάσων ἐρωτά-
τε, καὶ Θεοφόρε Σωσιπάτρε, δευτεροφανῶς κα-
ταυγάζει, διδασκαίς ἀναμέλποντας· Εὐλογητὸς
εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ηλίου Σοφοί, ἐπὶ γῆς τοῦ αἰσθητοῦ ὁδὸν ἐ-
δράμετε· ἀνατολὴν γὰρ καταλάμψαντες,

πρὸς δύσιν φθάσαντες ἔδυτε· σώματι παιδρῶ
πρὸς Θεὸν δέ, ἀνυψώσαντες πνεύματα, ὕμνο-
λογεῖτε νῦν αὐτόν, ὡς τῶν Πατέρων Θεόν.

Θεοτοκίον.

Προστάτιν Σερμῆν, τὴν τεκοῦσάν σε Χριστέ
Παρθένον ἔδωκας, τοῖς ἐν ἀνάγκαις πε-
ριπίπτουσι, ταῖς τῶν δεινῶν περιστασίαις· ῥύ-
σαι οὖν ἡμᾶς εὐχαῖς ταύτης, τῶν κινδύνων τῆς
ψάλλοντάς· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Ωδὴ ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

Οραιωθέντες καλλοναῖς, τοῦ τῆς χάριτος Σο-
φοῦ Εὐαγγελίου, παντὶ ὠφθητε κόσμῳ,
τὴν ὑπερέχουσαν νοῦν, εἰρήνην εὐαγγελιζόμενοι·
ὅθεν ἀνυμνεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν φιλοσόφων τὰς πλοκαῖς, διελύσατε σο-
φῶς θεολογοῦντες, Τριφυπύστατον φύσιν,
Μύστα τοῦ Λόγου σεπτεῖ, καὶ κόσμον ὅλον ἐ-
φωτίσατε, μέλπετε καὶ δοξάζετε, Χριστὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σε Θεοτόκον ἀληθῆ, ὀνομαζόντες Ἀγνὴ ὁμο-
λογοῦμεν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, Λόγον
ἀφράστως διπλοῦν, τὴν φύσιν ἀλλ' οὐ τὴν ὑπό-
στασιν, καὶ ὑπερυψώμεν αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
φλόγα εἰς ὄροσον μεταβαλόντα Θεὸν ὕμνεῖ-
τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ δ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Τὸν ἐπὶ γῆς τοὺς Ἁγίους, μεγαλύναντα Λό-
γον, Θεοῦ, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς
τὸν αἰῶνα δοξάσαντα, καὶ νῦν ἐν ταῖς ὑψίστοις
κατέχοντα τὰ πνεύματα αὐτῶν, ἐν χειρὶ τῇ
οἰκείᾳ, ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Τελειωθέντες Θεόπται, ἐν ὀλίγῳ πληροῦτε,
ἐν τόποις φωτεινοῖς, χρόνους μακροὺς, ἐν-
θα χαρὰ ἀνεκλάλητος, καὶ αἰδῖος δόξα, καὶ
φῶς τὸ καταλάμπει ὡς Θεός, τοῦ φωτὸς τοὺς
ἁγίους, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντας.

Νῦν εὐφημοῦντες Θεόπται, δυσωποῦμεν ἐν
ὕμνοις, ὑμᾶς ὡς κυβερνήτας ἱεροῦς, ὑπὲρ
εἰρήνης τῆς σύμπαντος, ἱκετεύσατε κόσμῳ, καὶ
εὐσταθείας τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ἡμῶν σωτη-
ρίας, Ἰάσων καὶ Σωσίπατρε.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ Παρθένε, σαῖς ἀλήκτοις πρεσ-
βείαις, καταλάβε' τὰ θράση τῶν ἐθνῶν,
τῶν τοὺς πολέμους ζητούντων αἰεὶ, Βασιλεῖ φρι-

λοχρίστῳ, βραβεύουσα τὰς νίκας κατ' ἐχθρῶν·
ἵνα σε κατὰ χρέος, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ο Εἰρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
φία, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεικνῶς, ἐξ ἀγίας
Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ο οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Η παμφανὴς καὶ θεία, τῶν Ἀποστόλων ἑορ-
τῇ, τῶν Κερκυραίων τὰ πλήθη, πρὸς εὐω-
χίας συγκαλεῖ· Δεῦτε κορέσθητε πάντες, πνευ-
ματικῆς εὐφροσύνης.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου, ἀδελφοῦ
Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.
Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Θεόπτιχ Ἰακώβε, σὺ τὴν τοῦ Λό-
γου φωνὴν, παραυτίκα δεξάμενος, πα-
τρικῆς ἡλόγησας, θεραπείας καὶ σχέσεως· πα-
ταλιπὼν γάρ, βίου τὸν τάρταρον, εἰς νοητὴν δὲ,
μεταβάς θάλασσαν, ταύτην ἐτάραξας, ἀσε-
βείας δόγμασι, καὶ ταῖς βρονταῖς, ταῖς ὑπερ-
κοσμίαις σου, θεομακάριστε.

Λόγον παμμακάρε Ἰακώβε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς
ζωῆς, καὶ αἰῶνος τοῦ μέλλοντος, θερα-
πεύων πράξεις, Ἰσραὴλ τὸν παμβέβηλον, πρω-
τοτοκίων, ὄντως ἐξέρησας, ὡς τὴν κοιλίαν, Θεὸν
ἡγούμενον· ὃν καὶ ἐξηλεγκας, καὶ γυμνὸν ἀπέ-
δειξας τῆς πατρικῆς, σκέπης εὐλογίας τε, καὶ
κλήρου ἁμοιρον.

Αρχὼν κατεσταθῆς Ἐνδοξέ, νῦν ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν, περὶ σοῦ ὡς περ γέγραπται, μα-
θητῆς γενόμενος, τοῦ τὰ πάντα ποιήσαντος·
καὶ διὰ ζῆλον, σοῦ τὸν θερμότητον, ὑπὸ ἀνό-
μων, μαχαίρα πάνσοφε, φόνον ὑπέμεινας, τῆς
σεπτῆς τῶν δώδεκα, συμμαθητῶν, μάκαρ ὁμη-
γύρεως, προανααιρούμενος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Πρῶτος Πανεύφημὲ τῆς θεολέκτου δωδεκά-
δος, θάνατον ἐν μαχαίρᾳ ὑπὸ Ἡρώδου,

διὰ τὸν Διδάσκαλον ὑπέμεινας· πρῶτος τὸ ποτήριον αὐτοῦ ὡς ὑπέσχον ἐπὶ· ὅθεν τῆς βασιλείας σε συγκληρονόμον προσήκατο ὁ φιλάνθρωπος, σὺν τῷ συγγόνῳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα. Τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος α'.

Απόστολε καὶ Μάρτυς Ἰάκωβε, τοῦ καλοῦ πομπένος τὸ θεόλεκτον πρόβατον, τῷ Ὁμαιομένη ἐν ὑψίστοις συναγαλλόμενος, αἵτησαι τοῖς ἐορταζομένοις τὸ σεπτὰν σου μνημόσυνον, ἀφ' ὧν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Ἀπόστολε Ἄγιε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀποστόλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τὸν Βροντῆς Ἰάκωβον εὐφρονα παῖδα γεραίρω (*).

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλαίτην Φαραῶ.
Τῷ σῷ δικτύῳ, ἀλιεύς ὡς ἐμπειρος, τοῦ τῶν πταισμάτων βυθῆ, ἀναγαγὼν μάκαρ, τὴν ψυχὴν μου φώτισον, ταῖς φωτοβόλοις λάμψεσι, καὶ ὑμνεῖν σου ἀξίως, ὃ θεοφάντορ Ἰάκωβε, μνήμην τὴν ἀγίαν εὐόδωσον.

Οπρὸ αἰώνων τῷ Πατρὶ συνάναρχος, ὑπερτελής τε Θεός, σωματωθεὶς ὥφθη, ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος, καὶ συνεργὸν τῆς χάριτος, ἀναδείκνυαι Μάκαρ, καὶ ὑπρέτην σε πάνσοφον, ῥώμῃ τῇ αὐτοῦ δυναμούμενον.

Νενοηκώς σου τὴν ψυχῆς εὐγένειαν, σὲ ὁ προγνώστης Θεός, καὶ τὸ στερόν Μυστα, καὶ ἀκαταμάχητον, τῆς διανοίας ἐνδοξε, τοῖς αὐτοῦ ὑπρέται, προκεκριμένως ἐνέταξεν, ἔθνεσιν αὐτὸν καταγγέλλοντα.

Βαυλῆς μεγάλης τοῦ Πατρὸς ὁ Ἄγγελος, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρος, ἐπιφανεὶς κόσμῳ, σάρκα προσελάβετο· ὃς ἀρεταῖς κοσμούμενον, μαθητὴν σε δεικνύει, καὶ θεηγόρον Ἰάκωβε, λόγους τοὺς αὐτοῦ ῥητορεύοντα.

(*) Ἐκ τῆς ἀκροστιχίδος ταύτης ἐλλείπουσι Τροπάρια τεσσάρων γραμμάτων PONT. Καὶ τῶν μὲν πρώτων τεσσάρων ὧδων τὰ Θεοτοκία ἀποκλείονται αὐτῆς· εἰς δὲ τὰς λοιπὰς τέσσαρας, συμπεριλαμβανόμενων καὶ αὐτῶν, παρεντίθενται ἐτι πρὸ τούτων καὶ ἀνὰ ἓν Τροπάριον, μῆτε εἰς τὴν ἀκροστιχίδα ἀνήκοντα, μῆτε ἐν τοῖς χειρογράφοις ὄντα.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μαρία· διώ σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαῖς.

Η ἐκ τοῦ ὕψους σε πνοή, βιαία τοῦ Παρακλήτου, ἐκπυρώσασα σοφῶν θεηγόρον, ῥητορεύοντα σαφῶς, τὰ μεγαλεῖα δεικνύσι, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου, ὃ καὶ αὐτόπτης γεγένησαι.

Σὲ ὥσπερ βέλος ἐκλεκτὸν, ὁ Λόγος ἠκουήμενον, ἐν καρδίαις τῶν ἐχθρῶν ἐμπηγνύει, διαρρήσσοντα ψυχὰς, τῶν ἐναντίων πάνσοφε, καὶ προνομεύοντά σε, τίτων τὰ σκύλα Ἰάκωβε. Ἰερωμένος σου Σοφῆ, ὁ τόκος καὶ φωτοφόρος, τοῦ Θεοῦ τῇ συγγενείᾳ παμμάκαρ, φαιδρυνόμενος τρανῶς, ἐκ συναφείᾳ δεικνύται· ἐξ ἀπαλῶν γὰρ ὥφθη, τῷ Λόγῳ συνδιαϊτώμενος.

Ακηλιδώτου σου ψυχῆς, τὸ ἱλαρὸν τῷ Δεσπότη, ὅραθεν καὶ πρὸ τῆς κλήσεως μάκαρ, ἀξιόληπτος αὐτῷ, ἐφάνης ὡς Ἰάκωβε, καὶ τῆς οἰκονομίας, μύστης τῆς τούτου γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλότερα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε· διώ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις αἰεὶ μακαρίζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** στερεώσας κατ' ἀρχαῖς, τοὺς οὐρανοὺς
• ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
• ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στηρίξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου,
• Ἄγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.
Χριστῷ μαθητευθεὶς, καὶ πιών τὸ ἐκείνου, ποτήριον σοφῆς, ὥσπερ ἔφησαι μάκαρ, μαχαίρα Ἰάκωβε, ἀπεκτάνθης Ἀπόστολε· ὅθεν ἅπασα, ἡ Ἐκκλησία χορεύει, ἐορταζούσα, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐν ἣ εὐφημοῦμέν σε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Κήρυξ Χριστοῦ, γέγονας θεῖος Ἰάκωβε· σὺ κληθεὶς γὰρ θάπτον ἠκολούθησας, τὴν πατρικὴν, σχέσιν παριδὼν, καὶ τῶν ἐπιγείων, τὰ μένοντα ἀμειψάμενος· διὸ καὶ τῆς ἀφράστου, οὐρανῶν κληρουχίας, κατηξίωσαι μάκαρ αἰοδιμε.

Ω τοῦ θερμοῦ, πέθου σου πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστόν! σὺ γὰρ τοῦτον, σφόδρα ἐ-

ἡεπόθησας, τῷ φωτισμῷ, τούτου λαμπρυνθεῖς, καὶ μορφωθείς τούτῳ, ἐφάνης πᾶσι φῶς δευτέρου, τοῦ πρώτου ταῖς ἀκτίσι, λαμπρυνθεῖς καὶ τῇ δόξῃ, πανσεβάσμιε μάκαρ Ἰάκωβε.

Βίον σεπτὸν, ἔσχηκας καὶ ὑπερθαύμαστον τῷ γὰρ πόθῳ, πόθον ἀκατάσχετον, προσειληφώς, τὴν τῶν ὀρεκτῶν, τῆς ἀγαθαρχίας, ἐσχάτων μακαριότητα, κατέλαβες Θεόφρον, Ἀσώματοις συμπάλλων. Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ολον σαυτὸν, νεύμασιν ἐμπαρεχόμενος, τοῦ Δεσπότη, Μύστα Θεοδίδακτε, τῶν ἀρετῶν, ἡρθης ἐμφανῶν, πρὸς ὑψηλοτάτην, καὶ θείαν ὄντως ἀκρόρειαν· καὶ κεῖθεν ἱαμάτων, ποταμούς ἀναβλύζεις, τοῖς τὴν μνήμην σου μάκαρ δοξάζουσιν.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἀνύμφευτε· σὺ προστατίς, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱὸν σε, ἐντεύξεις φέρεις πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνήν σε γινώσκοντας.

Ωδὴ ε΄. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Νέος ὥσπερ Ἡλίας, ζήλω πυρακτούμενος, τοὺς ἀπειθήσαντας, τῷ κηρύγματί σου, καταφλέξει ἠθέλησας· Ἐνδοξε· ἀλλ' ἐκώλυσέ σε, ὁ θελήτης τῆς εὐσπλαγχνίας, ἐκδιδάσκων τὸ πρᾶον τῆς χάριτος.

Επιβὰς ἀκροτάτης, ἀρετῆς πτερούμενος, δι' ἀγαπήσεως, τῶν ἐγκρίτων θρόνων, τοῦ Δεσπότη ἐπόθησας· Ἐνδοξε, τὰ πρωτεῖα φέρειν, οὐχ ὡς ἐρῶν δόξης ματαίων, ἀλλὰ βλέπειν ἀμέσως ὃν ἔστερξας.

Υπερέβη τοὺς ὅρους, Σῶτερ ὁ Ἰάκωβος, τῆς ἀνθρωπότητος· τὴν γὰρ δύναμίν σου, ὡς ἱμάτιον περιζωσάμενος, ἱαμάτων βρύει, τοὺς ποταμούς, καὶ τῶν θαυμάτων, καὶ φωτίζει τῇ πίστει τὰ πέρατα.

Φωτεινή σε νεφέλη, Λόγον ἀπαστράπτοντα, δόξῃ θεώμενον, ἐν θαθῶρ τῷ ὄρει, ἐπεσκίασε μάκαρ Ἰάκωβε· καὶ φωνῆς ἀκούσαι, τῆς πατρικῆς κατηξιώθης, βεβαιούσης αὐτοῦ τὴν υἰότητα.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱὸν σου κεκτημένη Ἠάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα· ὅτι· σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμόν εὐμενῇ προβαλλόμεθα.

Ωδὴ ε΄. Ἀβυσσος ἀμαρτιῶν.

Ρεύματα ὡς ἐκ πηγῆς, ἱαμάτων ἀεννάως παρέχων, καὶ φωτισμὸν δογμάτων, εὐσεβῶν βλύζων ἔνδοξε, τὰς ψυχὰς τῶν εὐσεβεῖ, πρόθῳ Ἰάκωβε, προσιόντων, καταλαμπρύνεις παμμακάριστε.

Οργανον χωρητικόν, ὁ Δεσπότης εὐρηκῶς σε παμμακάρι, τῆς ἑαυτοῦ πλεσίας, καὶ σεπτῆς διαδόσεως, ἐμφορεῖ τῶν δωρεῶν, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, μυστηρίων, ἱεουργεῖ τῆς αἰδίου ζωῆς.

Δόξαν τὴν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκζητήσας τῷ Χριστῷ παρασχεῖν σοι, ὡς Βασιλεῖ γῆνῳ, βασιλείας ἐπέτυχες, οὐ τῆς κάτω καὶ φθαρτῆς, μάκαρ Ἰάκωβε, ἀλλ' ἀφθάρτου, ἣν δι' ἀθλήσεως ἀπέλαβες.

Νέκρωσιν ὑπὲρ ἡμῶν, ὁ Δεσπότης ὑπελθεῖν εὐδοκήσας, τὴν τοῖς νεκροῖς αἰτίαν, ἀληθοῦς ἀναστάσεως, ὡς αὐτῇ μυσταγωγὸν, Μάκαρ σε, εἴλετο, συνεργάτην, ἐν τῇ νυκτὶ ἣ παρεδίδοτο.

Θεοτοκίον.

Αβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν, ἡ τεκοῦσα Θεοτόκε Παρθένε, τῶν λυπηρῶν τοῦ βίου, τὴν ψυχὴν μου διάσωσον, καὶ χαρὰς πνευματικῆς, θύραν μοι ἀνοιξον· σοὶ γὰρ Κόρη, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθην.

Ὁ Εἰρμός.

• **Α**βυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταιγὶς με ταραττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίως, συνωθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλὰ σὺ τὴν κραταιὰν, χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, ὃ κυβερνήτα καὶ διάσωσον.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φωνῆς θεικῆς, ἀκούσας προσκαλούσης σε, ἀγάπην πατρὸς, παρεῖδες καὶ προσέδραμες, τῷ Χριστῷ Ἰάκωβε, μετὰ καὶ τοῦ συγγόνου σου ἔνδοξε· μεθ' οὗ καὶ ἡξιώθης ἰδεῖν, Κυρίου τὴν θείαν Μεταμόρφωσιν.

Ὁ Οἶκος.

Ως ἄλιεὺς λογικῶν ἰχθύων, τῷ δικτύῳ Τριμακάρι τῶν σεπτῶν εὐχῶν, βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, τὴν πάλαι ὑφ' ἡδονῶν θηρευθεῖσαν τῶν τοῦ βίου· ἵνα ἀκλινῶς διελθὼν τὸν ὑπόλοιπον χρόνον με, ὑμνήσω τὸ ὄνομά σε, καὶ δοξάσω τὸν βίον τὸν ἄμεμπτον, ὃν ἐκτελέσας ἐπὶ τῆς γῆς, ἡξιώθης ἐπ' ὅρους θαύσασθαι, Κυρίου τὴν θείαν Μεταμόρφωσιν.

Συναξάριον.

Τῇ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἰακώβου, ἀδελφοῦ τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Στίχοι.

Ὡς ἀμνός Ἰακώβος ἀχθεῖς ἐσφάγη,
Τῆς εὐσεβείας μηρυκίζων τοὺς λόγους.

Κτεῖνε μάχαιρα φόνου Ἰακώβον ἐνὶ τριακοστῇ.

Οὗτος υἱός μὲν ἦν Ζεβεδαίου, ἀδελφός δὲ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Μετὰ δὲ τὴν Ἀνδρέου καὶ Πέτρου κλήσιν, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος εἰς μαθητείαν σὺν τῷ ἀδελφῷ προσεκληθῆναι· οἱ καὶ εὐθίως, τόν τε πατέρα καὶ τὸ πλοῖον καὶ ἀπλῶς πάντα ἀφίντες, ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ τοσοῦτον αὐτοὺς ἠγάπησεν, ὥς τῷ μὲν τὴν ἐπὶ τὸ στήθος ἀνάκλισιν χαρίσασθαι, τῷ δὲ πιεῖν τὸ ποτήριον, ὃ αὐτὸς ἐπὶ. Καὶ αὐτοὶ τοσοῦτον τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ζῆλον ἐπεδείξαντο, ὥς τε πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ θελήσαι κατενεγκεῖν, καὶ ἀναλῶσαι τοὺς μὴ πιστεύσαντας· καὶ τάχα αὐτοῦτο ἔδρασαν, εἰμὴ ἡ αὐτοῦ ἀγαθότης τούτους διεκώλυσε. Διὰ ταῦτα οὖν αὐτούς τε καὶ τὸν Κορυφαῖον Πέτρον αἰείποτε ἐν ταῖς προσευχαῖς καὶ ταῖς ἄλλαις οἰκονομίαις παρελαμβάνε, τὰ ὑψηλότερα καὶ μυστικώτερα τῶρα δογμάτων μυσταγωγῶν. Τούτου τὸν μακάριον Ἰακώβον, μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μὴ φέρον ὁ Ἡρώδης παρρησιαζόμενον, καὶ τὸ σωτήριον κήρυγμα καταγγέλλοντα, τὰς χεῖρας ἐπιβαλὼν, ἀνείλε μάχαιρα, δεύτερον μετὰ Στέφανον μάρτυρα τῷ Δεσπότη παραπέμφας Χριστῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος τοῦ Ποιητοῦ.

Στίχ. Τέρψας ὁ Κλήμης γηγενεῖς ὠδαῖς κάτω.

Ἀπῆλθε τρέψων, ὥσπερ οἶμαι, καὶ νόας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Μαξίμου.

Στίχ. Μάξιμος εὐρών τὴν ξὶ συλλαβὴν μέσσην,

Τὸ γαστρὸς ἡμῖν μηνύει μέσον ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν λειψάνων τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλέως, Ἐπισκόπου Ἀμασειας.

Στίχ. Χρὴ μηδὲ νεκρὸν λανθάνειν Βασιλέα,

Βασιλέως θνήξαντα τοῦ ζώντος χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Δονάτου, Ἐπισκόπου Εὐροίας.

Στίχ. Τίς μὴ Δονάτον δοξάσει ἐν τοῖς λόγοις,

Ὅν περ τὰ ἔργα πανταχοῦ ἐδόξασαν;

Οὗτος ἦν ἐν ταῖς χρόνις Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, Ἐπίσκοπος γενόμενος ἐν πόλει, λεγομένῃ Εὐροία κατὰ τὴν παλαιὰν Ἠπειρον. Ἐν δὲ τῇ αὐτῇ πόλει χωρίου ἦν, ὄνομα αὐτῷ Σωρεῖα (τὸ νῦν λεγόμενον Σούλι κατὰ τινάς), ἐν ᾧ ἦν πηγὴ ὕδατος, καὶ ὅσαι αὐτῆς ἐπινον, πικρῷ θανάτῳ παρεδίδοντο. Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ ἀγιώτατος, Ἐπίσκοπος Δονάτος, ἀφίκετο πρὸς τὴν πηγὴν μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ Κληρικῶν. Καὶ ἅμα τῷ καταλαβεῖν αὐτὸν, βροντῇ

γίγνετο· καὶ εὐθίως ἐξελθὼν ζῶον θανατοφάρμακον, ὅπερ ἐμφώλευε τῇ πηγῇ, συνήντησε τῷ μακαρίῳ, καὶ ἐπειράτο τῇ οὐρᾷ αὐτοῦ συμπεριλαβεῖν τοὺς πόδας τοῦ ὄνου, ᾧ ἐπωχεῖτο ὁ μακάριος. Ὁ δὲ, ἐπιστραφεὶς, καὶ ἰδὼν τὸ θῆριον, ἔλαβε τὸ σχοινίον, ᾧ ἔτοπτε τὸ ὑποζύγιον, καὶ τυφας κατὰ νῶτον τὸ θῆριον, καιρίαν μάστιγα δὲ αὐτοῦ τούτῳ ἐπήνεγκεν· ὃ καὶ παρευθὺς πεσὼν ἀπέψυξε. Τότε συλλέξαντες ξύλα οἱ αὐτόπται τοῦ θανάτου, κατέκαυσαν τὸ θῆριον· οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τοῦ ὕδατος ἄψασθαι. Ὁ δὲ Ἅγιος, εὐχὴν ποιήσας, καὶ τὴν πηγὴν εὐλογήσας, καὶ πρῶτος πινὼν, ἐπέτρεψε καὶ τοῖς πᾶσιν ἀδεῶς πίνειν· ἐξ οὗ πίνοντες καὶ εὐφρανθέντες, ἀβλαβεῖς εἰς τὸ ἐξῆς εἰς τὰ ἴδια ἐπορεύοντο.

Ταῦτα μαθὼν ὁ Βασιλεὺς Θεοδοσίος, μετακλίσατο πάντας τοὺς ἐκεῖσε Ἐπισκόπους, καὶ, Ποιὸς ἐστὶ Δονάτος, ἐπυνθάνετο, ὃ τὸν ὄρακοντα διὰ φραγγελίης ἀποκτείνας, καὶ ὕδωρ δὲ εὐχῆς ἐξαγαγὼν ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐξ οὐρανοῦ βροχὴν καταβιβάσας; Οἱ δὲ ὑπέδειξαν αὐτὸν, λέγοντες· Οὗτος ἐστὶ, Βασιλεὺς. Καὶ ὁ Βασιλεὺς, κατασπασάμενος αὐτὸν, ἀπήγαγε πρὸς τὴν Βασιλίαν· καὶ πεσόντες ἀμφοτέρω, ἐπελάβοντο τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ἐκλιπαροῦντες αὐτὸν, καὶ λέγοντες· Δούλε τρυ Θεοῦ, παρακλήθητι, καὶ ποιήσων μεθ' ἡμῶν ἔλεος· μονογενεῖς γὰρ θυγάτριον ἔχοντες, ὑπὸ δεινοῦ ἐνοχλούμενον δαίμονος, μεγάλως τὴν ψυχὴν συντριβόμεθα· εἰ οὖν θεραπεύσῃς αὐτήν, λάβε τὸ ἡμῖς τῆς οὐσίας αὐτῆς. Καὶ ὁ Ἅγιος· Ἐλθέτω ἡ παῖς. Οἱ δὲ τὸν Ἅγιον ἀπήγαγον πρὸς αὐτήν. Καὶ ἐπιτιμνέντος τοῦ δαίμονος, καὶ ἐξωσθέντος εὐθὺς παρὰ τοῦ Ἀγίου, ἴαθη ἡ παῖς. Τοῦ δὲ Βασιλέως διδόντος τὸ ὑποσχεθὲν, οὐ κατεδέξατο ταῦτο λαβεῖν ὁ μακάριος. Διὰ δὲ τὴν ἀγαθὴν αὐτῶν πρόδωκεν, ἠτήσατο τρόπον τινὰ δεθῆναι, πλησίον τῆς χώρας αὐτοῦ κείμενον, ἐπιτήδειον ἔντα εἰς ναόν, Ὁμφάλιον οὕτω καλούμενον, ὃν ἰδωρῆσατο εὐθὺς ὁ Βασιλεὺς δὲ ἐγγράφου προστάγματος.

Οὗτος οὖν ὁ μακάριος καὶ νεκρὸν ἀνέστησε, ταφῆναι κωλυόμενον, ἕως οὗ τὸ ἐφειλόμενον τῷ θανειστῇ ἀποδῶ· μετὰ δὲ τὸ διαλεχθῆναι πρὸς τὸν θανειστὴν περὶ τοῦ ζητήματος, καὶ διαρρήχθῆναι τὸ χειρόγραφον, κοιμηθῆναι ταῦτον πάλιν προσεταξεν, ἄχρις αὖν ἡ κοινὴ ἀνάστασις πάντων γένηται. Ἐπεὶ δὲ τότε καὶ αὐχμῷ ἡ γῆ ἐπέεζετο, δὲ ἐντυξέως τοῦ Βασιλέως ὁ Ἅγιος ἐξελθὼν τῆς πόλεως ἤγαγε· καὶ τοσοῦτον κατέλθεν οὐρανὸν ἐν τῇ πόλει καὶ τοῖς περιχώροις αὐτῆς ὑετός, ὥς μεθυσθῆναι τὴν γῆν, καὶ μηδὲν κατακλυσμοῦ διαφέρειν. Ἐφρόντιζε δὲ ὁ Βασιλεὺς, ὅτι μονοχίτων ἦν ὁ Ἅγιος, καὶ ὁ ὑετός σφοδρὸς πάνυ. Ἀλλὰ μετὰ μικρὸν ἐλθόντος αὐτοῦ εἰς τὰ βασιλεία, καὶ μετὰ βροχίντος, μηδὲ μικρὰν νοτίδα ἔχοντος, θάμβος ἐπὶ τούτῳ κατεῖχε πάντας. Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἐτίπετο τοῖς λόγοις αὐτοῦ· καὶ δούς αὐτῷ χρυσίου ἱκανόν, λόγῳ οἰκοδομῆς ναοῦ, καὶ ἑτέρα τινα ἐπιτήδεια πρὸς τὸν τούτου καλλῶπισμένον, ἀπέστειλεν εἰς τὰ ἴδια. Ἀπελθὼν δὲ, καὶ τὸν ναὸν οἰκοδομήσας, καὶ τὸν ἴδιον εὐτρεπίσας τάφον, καὶ εἰς μακρὸν γῆρας ἐλάσας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ποτήριον ἔπιες, καθὼς ὑπέσχου, τὸ τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ, καὶ τὸ βάπτισμα τούτου, σὺ ἐβαπτίσω Θεομακάριστε, ὦ νῦν

προθύμως κραυγάζεις γηθόμενος· Εὐλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αΐκωβε· δια τοῦτό σε στέφει, τῆς βασιλείας Χριστός ὁ Κύριος, καταγλαΐζει Ἀγγέλοις συμπάλλοντα· Εὐλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ιδοὺ σοι πεπλήρωκε, τὰς ὑποσχέσεις ὁ μεγαλόδωρος, πρὸς αὐτὸν ἀνυψώσας, τῇ ἐκμμήσει τῶν παθημάτων αὐτοῦ, ὃ παρεστῶς νῦν κραυγάζεις γηθόμενος· Εὐλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, Θαβώρ ἐν ὄρει σὺ Θεασάμενος, ἐπὶ γῆς καταπίπτεις, μὴ φέρων τοῦτο ὄραν δοῖς ὁμμασι· τῆς πατρικῆς δὲ φωνῆς ὡς ἀκήκοας, Εὐλογητός ὁ Θεός, προσανέβόας τρανῶς. **Θεοτοκίον.**

Δυσάδα τῶν φύσεων, ἀλλ' οὐ προσώπων Κόρη κηρύττομεν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ὃν κατὰ σάρκα ἐξεικονίζομεν, καὶ προσκυνούμεν μορφῆς τὸ ὁμοίωμα, οἱ διὰ σὲ τῷ Θεῷ καταλλαγέντες ἀγνή.

Ὤδὴ ἡ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Αβραμιαίαν πρόθεσιν, σὺ Θεόπτα κτησάμενος, τῷ προσκαλουμένῳ, σὲ Χριστῷ ἐπόμενος, ἐγένου Θεόσοφος, καὶ λειτουργὸς ὑπῆρξας αὐτῷ, ὡς Δημιουργῷ, καὶ Αὐτρωτῇ ἀνακράζων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γεγωνοτέρα δέδεικται, τῆς βροντῆς σου ἡ πρόδος, τῆς τῶν νομικῶν, τυπωτικῆς ἡ χήσεως· Χριστὸν γὰρ ἐβρόντησας, τῇ οἰκουμένη πάσῃ Θεόν, ὡς Δημιουργὸν καὶ Αὐτρωτὴν ἀναμέλπων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εθαυμαστώθης ἐνδοξε, μαρτυρίας φαιδρότητι, καὶ ἄρχων Ἀπόστολε, κατασταθεὶς ἀπάσης τῆς γῆς, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Αὐτρωτὴν ἀνέβόας, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πᾶσαν εἰς γῆν διέδραμεν, ὁ σὸς λόγος Ἰάκωβε, πλήξας ὡς βροντὴν, τὴν τῶν ἀπίστων ἐννοίαν, φωτίσας δὲ ἅπαντας, Δείω φωτὶ τῆς πίστεως, ὥσπερ ἄσραπῃ, τοὺς εὐπειθῶς ἐκβοῶντας· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρήτορευόντων γλῶσσαι σε, ἀνυμνήσαι οὐ σθένουσιν, ὃ Θεογεννῆτορ, Μαριάμ Θεό-

νυμφε· Χριστὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη Θεόν, τὸν Δημιουργὸν καὶ Αὐτρωτὴν, ὃ βοῶμεν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τέτῃς ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν, καὶ Αὐτρωτὴν
» ἀνέβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὤδὴ Δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Αγίως σου τὸν δρόμον διηνυκῶς, ἐν Ἀγίων σκηνώμασιν ἐνδοξε, νῦν γεγηθῶς, αἵ γλῃν κατοπτεύεις τὴν τριφεγγῇ, ἥς ἀπολαύων πάνσοφε, πλήρεις εὐφροσύνης τοὺς ὑμνητὰς τοὺς σου καὶ χαρμολύπης, ἀνάδειξεν παμμακάρε, ταῖς ἐκείναις σου Ἰάκωβε.

Ιδεῖν σε οἱ κακοῦργοι καὶ φονευταί, ὡς τὸν ἱσὸν πρὶν Δεσπότην μὴ φέροντες· τὰς γὰρ αὐτῶν, πράξεις ἐκφαιλίζων σῆς ἀγωγῆς, τῇ παραθέσει ἠλεγξας· κτείνουσι μαχαίρᾳ τὸν μιμητὴν, Χριστοῦ τοῦ σταυρωθέντος, σαρκὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων, ὃ Θεορόημον παμμακάριστε.

Ρομφαία οὐρανίῳ τιμωρηθεὶς, ταῖς πληγαῖς ὁ Ἡρώδης ἀπώλετο, ὅτι τοὺς σου, Λόγε διακόνους καὶ μαθητὰς, οὓς Ἀποστόλους ἔφησας κτείνων οὐκ ἐνάρκησεν ὁ δεινός· διό σου τὴν δικαίαν, πρόνοιαν Εὐεργέτα, καταπλαγέντες μεγαλύνομεν.

Τιμῶντές σου τὴν μνήμην χαρμονικῶς, εὐφημεῖς σε μάκαρ Ἰάκωβε, μύστα Χριστῷ· ἄδοντες δὲ ζῆλόν σου τὸν θερμόν, καὶ τὴν μακρὰν περίοδον, καὶ τοὺς σου ἀγῶνας καὶ τὴν σφαγὴν· βροντῆς υἱὸν καὶ φῶς σε, κριτὴν καὶ μυστολέκτην, πιστῶς σε πάντες ὀνομάζομεν.

Θεοτοκίον.

Ωραθῆς ὃ Παρθένη Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεῦξατο, πάντων πρὸς αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃ νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὦφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
» σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό
» σε Θεοτόκε, Ἀγγελων καὶ ἀνθρώπων, τα-
» ξιάρχαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον, Ἦχος β'.

Τῶν Μαθητῶν ὁρῶντων σε.

Τῷ σαρκωθέντι Λόγῳ δι' εὐσπλαγχνίαν, μα-
θητευθεῖς Ἰάκωβε τῆς χορείας, ὧφθης κο-
ρυφαίων συναρίθμιος· μεθ' ὧν Χριστὸν δυσώπη-
σον, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμῶντων, τὴν παναγίαν
σου μνήμην.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἵνους, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀ-
ποστόλου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῷ καλᾷ τῆς χάριτος, ἐκ βυθοῦ ματαιό-
τητος, τοὺς βροτοὺς ἀνείλκυσας, ἀξιάγα-
στε, τοῦ Διδασκάλου τοῖς νεύμασιν, ὑπείκων
Ἰάκωβε, τῷ φωτίσαντος τὴν σὴν, κατὰ πάντα
διάνοιαν, καὶ Ἀπόστολον, καὶ σεπτὸν Διηγό-
ρον σε παμμακάρε, ἀναδείξαντος τῆς τέτου, ἀ-
καταλήπτου Θεότητος.

Δίς.

Η τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, ἐπὶ σέ κατα-
βέβηκε, τοῦ πυρὸς ἐν εἶδει, καὶ σέ μα-
κάριε, Δεῖον δοχεῖον εἰργάσατο, συντόνως ἐ-
λαύνοντα, ἀθεΐας τὴν ἀχλὺν, καὶ τὸν κόσμον
φωτίζοντα, τῇ λαμπρότητι, τῶν πανσόφων σε
λόγων, μυστολέκτα, Ἀποστόλων ἢ ἀκρότης,
Χριστοῦ αὐτόπτα Ἰάκωβε.

Αστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει
καθεύδοντας, ἀγνωσίας ἐνδοξε ὡς Ἰάκωβε,

καταφωτίσας ἀνέδειξας, υἱοὺς διὰ πίστεως, τῷ
Δεσπότην καὶ Θεοῦ, οὗ τὸ πάθος ἐζήλωσας,
καὶ τὸν θάνατον, καὶ τῆς δόξης ἐγένου κληρο-
νόμος, ὡς σοφὸς ὡς Διηγόρος, ὡς μαθητῆς ἀλη-
θέστατος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε τῆς οὐρανίου μυσταγωγίας τὸν κήρυ-
κα, καὶ ὑποφήτην τοῦ Εὐαγγελίου, ψαλ-
μικαῖς ὑμνωδίαις Ἰάκωβον εὐφημήσωμεν· οὗτος
γὰρ ποταμὸς ἀνεδείχθη τῷ νοητοῦ Παραδείσῃ,
ταῖς ψυχικαῖς ἀρούρας, τοῖς οὐρανίοις ὄμβροις
ἐπάρδων, καὶ καρποφόρους δεικνύων Χριστῷ
τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι πᾶσι ταῖς πρεσβείαις
αὐτοῦ ἰλασμόν καὶ φωτισμόν καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ Μακαρισμοί.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ο' Ἀπόστολος. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης,

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατεῖν ὁ Ἰησοῦς παρὰ
τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ
εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Τ Ε Λ Ο Σ.

